

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 31 / Hejmar 370 / Cotmeh 2012

Onurlu ve özgür bir yaşam için

DİRENİŞİ YÜKSELTELİM

Önder Apo özgür olmadan artık hiçbir görüşme olmaz. Savaşta en küçük bir durma olmaz. Ateşkes olacaksa İmralı sisteminin tasfiye olması karşılığında olabilir. Herkes bunu böyle bilmeli. İşte Zindan direnişçileri Önderliğin özgürlüğünü istiyorlar ve çözümün temel adımı olacak anadilde eğitim talebini dile getiriyorlar. Sadece Önderlikle bir görüşme olsun demiyorlar. İmralı sistemini kırmak için yaşamlarını ortaya koyuyorlar. Bu açıdan sürece doğru yaklaşmak lazım. Kürt sorununun çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi ekseninde sorunlara bakmak lazım. Bu açlık grevleri kendiliğinden ortaya çıkmış değil ki! KCK adı altında yürütülen siyasi soykırım operasyonları ve Kürt özgürlük hareketini tasfiye politikasına verilen bir cevap olmaktadır. Bu en başta da bu direnişi yürüten eylemcilere saygısızlıktır. Açlık grevlerinin bitirilmesi İmralı'nın değil, AKP hükümetinin elindedir. Bu açıdan yapılması gereken, bu direnişe her yerde güç vererek başarıya ulaşmasını sağlamak olmalıdır.

yazısı 2'de

GERİLLA NEFES ALDIRMIYOR

HPG gerillalarının Kürdistan'ın her sahasında alan hakimiyeti kapsamında geliştirdiği devrimci operasyonlar, gerilla güçlerinin aktif kontrolünde ve etkin hamleleriyle ekim ayında da devam etti. Ekim ayı bilançosu savaşın her geçen gün daha da büyüdüğünü göstermektedir...

yazısı 16'da

MÜCADELEMİZ KESİNTİSİZ SÜRECEK

Gerilla gücü daha yapabileceğinin yarısına bile ulaşmış değil. Bundan öteye taktik, tarz zenginliği bakımından, uygulama etkinliği bakımından, vuruş gücündeki gelişme bakımından daha yapabileceği çok şey var. Bu temelde de 2012 güzü itibariyle bütün alanlarda gerilla eylemliliği sürüyor. Bu durum yayılarak ve derinleşerek de sürecek. Önüne koyduğu hedefler Özgürlük hareketimizin somut belirlediği hedefler gerçekleşene kadar da bu büyük gerilla direnişi, eylemliliği tüm halkın ve dostların desteğini de alarak devam edecek. Bundan hiç kimsenin kuşkusu da olmamalı.

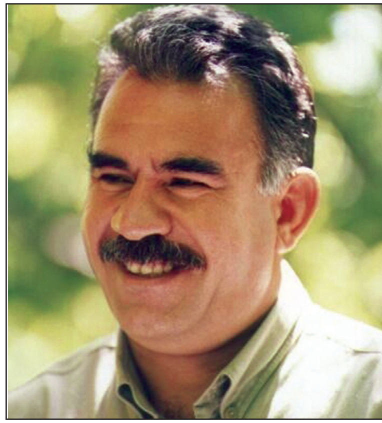
yazısı 5'te

Beritan'ın eylemi sevdanın ve onurun eylemidir

Ekim şehitler ayı işbirlikçi ihanetçi çizgiye karşı Beritanca mücadele ve direnişin sembolleştiği bir aydır. Tabii bu zaman Beritan arkadaşla sembol haline gelse de Ekim şehitlerimiz sadece Beritan (Gülnaz Karataş) arkadaşımızla sınırlı değildir. Gurbeteli Ersöz, Canda Türk, Helin Çerkez, Ronahi Alman, Azime, Meryem vb Ekim şehitlerimizden sadece bazılarıdır...

yazısı 11'de

Kültürel soykırım kıskacında Kürtleri savunmak

KÜRT SORUNU

VE DEMOKRATİK ULUS ÇÖZÜMÜ

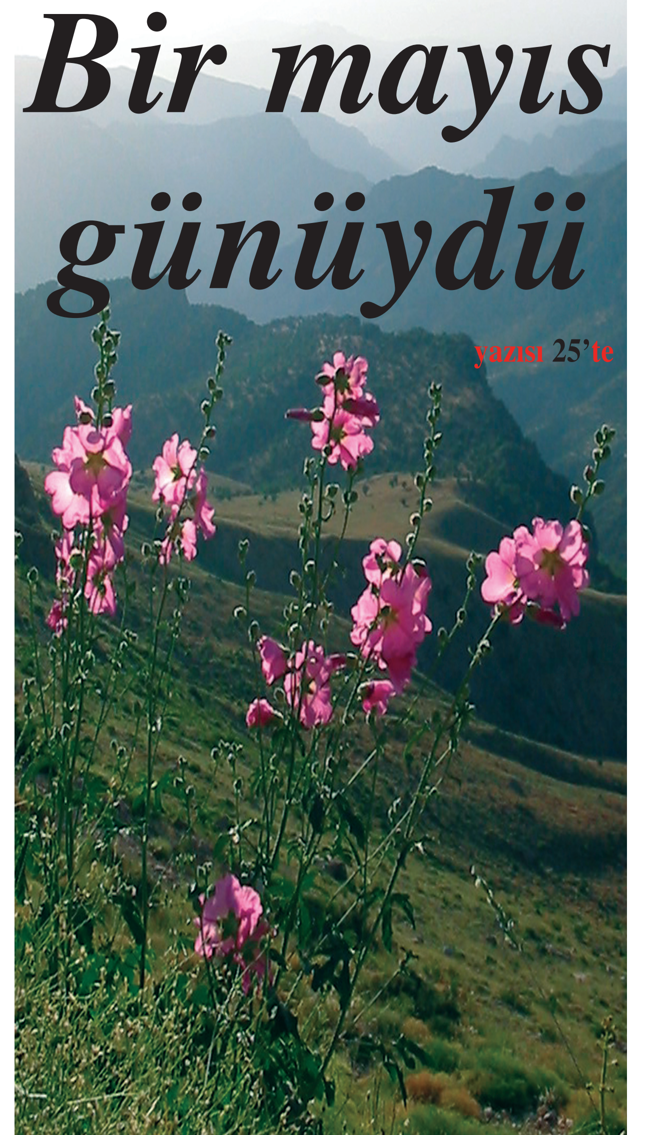
ABDULLAH ÖCALAN

Nasıl ki CHP 1925-40 döneminde Kürt direnmesi ve varlığının kanlı tasfiyeci ulus devlet partisiyse, 2000'li yıllardan itibaren AKP de aynen ve daha da ağırlaştırılmış koşullar temelinde Kürt gerçekliğini ve özgürlük hareketini tasfiye etmeyi amaçlayan ulus devlet partisidir. Şüphesiz içindeki bazı aykırı sesler ve farklı dönemsel uygulamalar stratejik amacını değiştirmemekte, bilakis doğrulamaktadır. AKP'nin 2002 yılının sonundan itibaren PKK içinde yürüttüğü tasfiye hareketi 2006'dan beri diyalog adı altında DTP ve KCK'nin Avrupa temsilcileriyle sürdürülen ve Abdullah Öcalan'a kadar yansıyan görüşmeler, bazı devlet yetkililerinin iyi niyetine rağmen, aynı stratejinin duvarlarına çarparak boşa çıkarılmıştır. Açık ki, bu barış düşmanı tasfiyeci strateji terk edilmedikçe, yeni AKP hegemonyası altında özel savaş yoğunlaşarak devam edecektir. AKP ve dayandığı iç ve dış güçler barış konusunda stratejik bir yaklaşımı kamuoyuna açıkça deklere etmedikçe ve demokratik bir anayasa için bağlayıcı kararlar almadıkça, Kürt gerçekliğine ve Özgürlük hareketine yönelik sergilenecek her tutum, eylem ve söylem tasfiyecilikten öteye bir anlam ifade etmeyecektir.

sayfa 16'da

Bir mayıs günüydü

yazısı 25'te

BİR NEBZE DAĞ OLMAYA GİTTİ

Şehit Hayri Dağdaş (Dersim) arkadaşın anı yazısı 26'da

DEVRİMCİ HALK SAVAŞI GELİŞİYOR KÜRDİSTAN ÖZGÜRLEŞİYOR

2012 yılında yürüttüğümüz mücadele AKP'nin iç ve dış politikalarını iflas ettirdiği gibi, Özgürlük hareketine karşı hiçbir alanda ciddi anlamda savaşacak gücü kalmadığı da gösteriyor. Gerillanın direnişi Türk ordusunun savaşma kapasitesinin kalmadığını gözler önüne sermiştir. Zaten on yıllardır Kürt özgürlük hareketine karşı savaş yürüten ve başarısız kalan generaller hapse atıldı. Birçok generale ağır cezalar verildi. Savaşacak, tecrübesi olan bütün generalleri hapiste. Bu ağır cezalar PKK için verildi. Eskiden ağır cezalar komünistler için, hatta radikal islamcılar için öngörülürdü. Şimdi zaten dincilik iktidar oldu. Reel sosyalizm etkisindeki siyasal güçler de marjinalleşti. Geriye PKK kaldı. Şimdi PKK için öngörülen cezaları PKK karşısında başarısız olan generallere verdiler. Kendi içlerinde bu kadar çatışmalıdırlar, birbirlerini bu kadar düşman görüyorlar. Böyle olan bir güç savaşmaz. Nasıl savaşacak? Savaşmak için inanç gerekli, irade gerekli, istek gerekli, amaç gerekli, amaca bağlılık gerekli. Peki, mevcut durumuyla insanlar niçin savaşacaklar? Eskiden diyorlardı vatan millet Sakarya! Şimdi o da tutmayınca para, para, para diyorlar. İnsanları parayla savaşa ne kadar sürecekler, ne kadar savaştıracaklar belli değil. Onun mutlaka bir sınırı var. Açıkça orduya ya PKK silahıyla ölürsün ya da AKP yargısıyla idamlık olursun, dayatılıyor. Başarısız oldukları, savaşta sonuç alamadıkları için 'terör örgütünün başı olmakla!' suçlanıyorlar.

Karşımızda özgürlük mücadelemizi hiçbir alanda engelleyecek bir güç yok. Doğru mücadele edildiği takdirde her alanda başarılı olacak bir özgürlük gücüne sahip bulunmaktayız. Bu demek değil ki düşmanın hiç gücü yok, savaşma imkanı yok, ölmüş gitmiş. Ama stratejik olarak da baktığımızda gerçekten de hükmü bitmiş bir düşman gerçekliğiyle yüz yüzeyiz. Böyle bir pozisyondayken peki niye hala ayaktadır, niye hedeflediğimiz devrim amaçlarına ulaşamıyoruz? İşte burada kendi zayıflıklarımız sürüyor. Düşman güçlü olduğundan ve bizi vurduğundan bu durumda değiliz. Ağacın kurdu içinde olur misali kendi kurdumuz içimizdedir. Kendi kurdumuz içimizde olması ne demek? Parti dışılıklar demek, yaşamda, çalışmada bireycilik, kendine görelik, örgüt olmayı, birleşmeyi ortadan kaldırma, dağıtıcı etkenler oluyor. Kurt bunlardır. Yanlışlıklarla yan yana yaşıyoruz ve bunu kabul edebiliyoruz. Öyle bir hava oluşmuş ki bu yanlışlıklarla da yaşanabilir, bunlarla da başarılı olunabilir. Hatta bu yanlışlıklarla Apocu militan olunabilir sanılıyor. Bu yanılgıdır. Öyle Apocu militanlık olmaz. Öyle etkili, dürüst insan bile olunmaz. O halde bu basit gibi görünen, ama bize çok zarar veren etkenleri yok edeceğiz. Onları yok edecek bir duyarlılığa, bilince, disipline sahip olacağız. Bu düzeyde ideolojik örgütsel mücadele yürütmeyi bileceğiz. Sınıf ve cins mücadelesi yürütmeyi bileceğiz. Çünkü düşmana vurduğumuzdan daha fazla kendi yanlışlıklarımızla kendimize vuruyoruz. Savaşta bunlarla karşılaşıyoruz. Kuşkusuz diğer alanlarda da karşılaşıyoruz. Hala gerilla yüzde elli pratikleşemiyorsa nedeni budur. Gerilla dahil birçok çalışma alanında örgüt versin, halk versin devrim yürüsün isteniyor. Ben yapayım, edeyim, doğrultayım, düzelteyim denmiyor. Demek ki ideolojik, örgütsel çizgi düzeltmesine, tarz ve taktik zenginlik bakımından düzeltmeye askeri alanda da ihtiyaç var.

Eğitim anlama yeridir anlama işidir

İdeolojik mücadele sadece felsefik, yaşamsal hususlarda değil, çalışmanın her alanında sürüyor. Bunsuz bir adım atamayız. İdeolojik mücadele yürütmeden ne asker olabiliriz ne de siyasetçi. Ne başarılı bir siyasi eylem geliştirebiliriz ne de savaş. Kim dese ki ben ideolojik mücadelesiz büyük savaşlar verip zaferler kazanacağım, o bir yalancıdır ya da kendini bilmez, geçeği tanımaz birisidir. Başka hiçbir anlamı yok o tür sözlerin. Bunları doğru anlamamız şart artık. Eğitim anlama yeridir, anlama işidir, olgunlaşma yeridir. Eğitimle ideolojik çizgiyi özümseyeceğiz, kendimize uygulayacağız. Bununla da sınırlı kalmayacak, gittiğimiz yerde örgüte uygulayacağız; yoldaşlara aktaracağız, savaş alanlarına taşıracağız, düşmana karşı mücadelede güç haline getireceğiz. İçimizde saklayıp kendimizle sınırlı tutmayacağız. Kendi içimize kapanmayacağız, bir de pratikleştireceğiz, eyleme dönüştüreceğiz. Bununla örgütü ve eylemi geliştireceğiz. Bu işin başka yolu yok, başka başarma imkanı yok.

Devrimci Halk Savaşı'nı önemli bir aşamaya getirmiş bulunuyoruz. Uluslararası komplonun 14. yıldönümünde büyük bir savaş verildi. Komplonun 15. yılına giriyoruz. 14 yıldır bir günde bizi yok etmek isteyen komploya karşı direniyoruz. Bu direnişin iki boyutu var. Bir taraftan ele alırsan bir günde yok edecekti, ama on dört yıldır yok edemiyor. Bak, nasıl da başarılıyız diyebilirsin. Fakat bunun bir de öteki yüzü vardır. On dört yıl gibi bir süre komploya karşı mücadele edip henüz tam sonuç alamamak da ciddi bir eksikliğe işaret ediyor. Herkes dikkatle değerlendiriyor; bu nasıl bir mücadeledir ki on dört yıldır sürüyor, sonuç yok. İlelebet hep aynı şekilde mücadele olacak değil. Dikkat edelim Önderlik baktı ki böyle mücadele olmaz; *"ben durduruyorum bu tarzı,"* dedi. Sonuç alıcı mücadele tarzını önümüze koydu. Önderliğin duruşunu böyle anlamak lazım. Doğru tutum bu, doğru duruş budur. Demek ki bu tarzla sürmez. Buradan da baktığımızda böyle bir mücadelede ciddi eksikliklerimiz var. Kuşkusuz düşmanın başarısı önlenmiş, ama bizim de kalıcı bir başarı kazanma, komployu tümden yok etme durumumuz söz konusu değil.

Bu durumu gidermek için strateji değişimini gündeme getirdik. Demokratik siyasi mücadele stratejisinin sonuçsuzluğunu, başarısızlığını değerlendirerek Devrimci Halk Savaşı stratejisiyle mücadele eder konuma kendimizi getirdik. Çünkü demokratik mücadeleye ağırlık veren stratejiyle sonuç alamıyorduk. Bu yönlü tercihimize ve çabalarımıza rağmen başarı elde edemiyorduk. Çünkü koşullar buna el vermiyordu, ortam buna uygun değildi. Sömürgeci soykırımcı güçler siyaset değişikliğine gitmiyordu. Siyasi ortamı etkileyen güçler çözüm için inisiyatif almıyorlardı. Tam tersine Türk-Kürt savaşından, PKK-TC savaşından ekonomik siyasi rant kazanmaya çalışıyorlar. Bunu kendilerine temel siyaset bilmişler. Bu durumda demokratik siyasi mücadelenin yapacağı bir şey kalmıyordu. Eğer bu oyun bu biçimde sürüp gitsin, ilelebet sonuçsuz bir mücadele yürütelim demiyorsak o halde sonuç alıcı bir mücadele ortaya çıkartacaksın. Böyle bir mücadeleyi benimseyip yürüteceksin. Devrimci Halk Savaşı stratejisi böyle gündeme geldi. Devrimci Halk Savaşı stratejisi demokratik siyasi mücadele stratejisinin sonuç alamadığı, zafer kazanamadığı bir yerde sonuç alıcı, zafer kazanıcı strateji olarak gündeme geldi. Yeni mücadele dönemini ve bunun gerektirdiği stratejiyi buna göre anlayalım.

Dördüncü stratejik dönemle öncesini birbirine karıştırmayalım. Farklılıklarını iyi görelim. Ona göre kendimizi değiştirmeyi, yeni stratejinin gereklerine uygun bir tarz ve taktik geliştirmeyi bilelim. Bu iş başka türlü olmaz. Demokratik mücadele stratejisiyle sonuç alma doğrultusunda 2010 pratiğini yürüttük olmadı, 2011'de 14 Temmuz Demokratik Özerklik ilanıyla birlikte bu konuda önemli bir adım atıldı, fakat yine sonuç alınmadı. Demokratik Özerklik çözüm istemine olumlu yanıt verme yerine Özgürlük mücadelesini şiddetle ezme kararı aldılar.

İşte 2012 Devrimci Halk Savaşı hamlemiz önceki iki yılın derslerini çıkarma temelinde gelişiyor. Demek ki zafere bağlı bir süreç, kesin başarıya endeksli bir süreç bu. Başka türlü bu süreci anlayamayız, değerlendiremeyiz. Ona katılım gösteremeyiz. Geçen yılın olumsuzlukları nedeniyle 2012 hamlesine başlarken de zorlandık. 19 Haziran Oramar-Şitaza eylemleriyle hamleyi başlattık. Daha sonra Şemzinan devrimci hamlesi, Çele devrimci hamlesi olarak gelişme gösterdi. Yaz boyu bu alanlarda yönetimimizin çok önemli çabasıyla direniş içinde olduk. Buna güze girerken Botan'daki Beytüşşebap'taki hamle eklendi. Botan hamlesinin ne kadar önemli olduğunu, savaşın Kuzey'e yayılmasında önemli bir rol oynadığını net gördük. Botan hamlesi doğrudan Kuzey'i etkiledi. Kuzey'de istenilen düzeyde olmasa da düşmana önemli darbeler vuruldu. Sonuç 2012 güzünde tabii Kuzey'in bütün alanlarına devrimci hamle yayılım gösterdi. Amed, Erzurum önemli bir hamle geliştirdi, kısmen Dersim'e yayıldı. Serhat ve Amanos pratikleşir hale geldi. Bütün alanlarda önemli bir düzey tutturdu.

Gerillanın ciddi tarz taktik sorunları var

2012 güzünde savaşın yaygınlaşma ve derinleşme durumu geçen yılın taktik dışılığını önemli ölçüde aşmayı sağlayacak düzeyde. Geçen yılki gibi taktik dışı bir konum yok. Neden yok? Savaş bütün alanlara yayılmış olduğu için mi? Bu kadar çok şiddetli çatışma var, çok asker vuruldu, çok şehit verildi onun için mi? Hayır öyle de değil. Demokratik özerklik amacına bağlı, onu gerçekleştirmeyi hedefleyen planlı, kısmen de önemli sonuçlar ortaya çıkartan bir savaş pratiği var da ondan. Şemzinan, Oramar, Çele, Beytüşşebap ve diğer tüm alanlarda devrimci savaş hamlesi geliştirmesi neyi hedefliyor? Bu alanlarda düşmanı etkisizleştirmeyi. Kırda gerilla denetimini, şehirde halk etkinliğini artırmayı, Demokratik Konfederalizmi kurumlaştırma temelinde Demokratik Özerklik Çözümü'nü gerçekleştirmeyi hedefliyor. Yani savaş; sosyal, siyasi, ideolojik hedeflere bağlı gelişiyor. Bunun için taktiğe yaklaşmıştır. Tümüyle başarılı bir biçimde uygulanamasa da bugün yürütülen Devrimci Halk Savaşı'nın askeri boyutu geçen yılın taktik dışılığını aşan, dönemin stratejik hedeflerini, yani Demokratik Özerkliği inşa etme, Demokratik Özerklik Çözümü'nü gerçekleştirme görevini üslenmiştir. Devrimci Halk Savaşı stratejisinin başarısını getirecek, parça parça onu başarıya götürecek eylemsel adımlar atıldığı için taktik çizgiye girmeden söz ediyoruz.

2012 devrimci halk hamlesinin hataları çok, kayıpları da az değil. Bunlar taktik dışılıktan değil de tarz hatasından, uygulamasından kaynaklandı. Bu anlamda gerillanın ciddi tarz, taktik sorunları var, uygulama sorunları var, pratikleşme sorunları var. Kendini büyütme, gücünü eğitme ve örgütleme, düşmanı iyi tanıma, kendisini etkili mevzilendirme, düşmanı çözeceği noktada, onu çözecek yöntemlerle vurma gibi ciddi uygulama sorunları var. Bunları geliştirdiği yerde ilerleme, güçlenme sağlıyor. Bu pratik uygulama hatalarını aşabilmek, yöneldiğimiz taktik süreci başarıyla gerçekleştirmek için mücadeleyi, savaşı geliştirmek, çabayı yoğunlaştırmak gerekli.

Devrimci Halk Savaşı'nın diğer ayaklarındaki durum biraz daha farklı. Aslında propaganda ayağı içinde bulunduğumuz kapsamlı, derin, psikolojik savaşın gereklerini karşılamaktan, onu boşa çıkarmaktan çok uzak. Kuşkusuz orada bir çaba var, ama çok yetersiz. Psikolojik savaşın gereklerini karşılamıyor, kendini eğitmiyor, örgütlemiyor. Doğru yöntemlerle pratikleştirmiyor. Dışarıdan bekliyor adeta. Başkasından istiyor. Ciddi yanlışlıkları var. Bu bakımdan propaganda alanımızın da önemli eksikleri var. Düşman kapatıyor, engelliyor, psikolojik savaşla boşa çıkartıyor. AKP hükümeti bu konuda çok planlı, bilinçli hareket ediyor. Medyayı ele geçirmek için yapmadık bırakmıyor. Niye? Çünkü gerçekliği zayıf. Bunu ancak medya gücüyle ve psikolojik savaşla örtebilir. Bu nedenle psikolojik savaşın etkilerini tam işlesin, en küçük bir açık kapı kalmasın diye medya alanına görülmedik düzeyde yükleniyor. Böyle yapan tabii ki aykırı sese izin vermek istemez. Onun için gazeteleri kapatıyor, dergileri kapatıyor, televizyonları kapattırıyor, sürekli ka-

pattırıyor. Dikkat edin tüm gücünü buraya harcıyor. Düşman bu kadar bilinçli ve planlı yaklaşıyor, çaba harcıyorsa biz en azından düşman kadar bu alan çalışmalarının değerini bilip imkanları doğru değerlendirerek gerekli çalışmayı başarıyla yürütecek çabayı harcamalıyız. Yani başarı kazanmak istiyorsak bu alanda da en az düşman kadar ciddi bir çabanın sahibi olmamız gerekiyor.

Serhildan ayağında ise zayıflık daha fazla. Geçen seneki durumu ciddi biçimde aşamadık. Neden? Hükümet veya karşımızdaki düşman mı çok güçlü? Hayır. Halk mı serhildana kalmak istemiyor? Hayır. KCK operasyonları nedeniyle mi serhildan gelişmiyor? Hayır. Halkı mücadeleye çekecek savaş mı yok? Hayır. Serhildanın gelişmesi için siyasi zemin de var, halk gerçeği de var, savaş da var. Ama buna rağmen serhildan istenilen düzeyde gelişmedi. Dönemin Devrimci Halk Savaşı'nın temel ayağı olabilecek bir serhildan düzeyine ulaşamadık. Bu iş nasıl olacak, nasıl planlanacak, eskisinden farkı ne olacak, yeni nasıl örgütlendirilecek? Ne planlama ne örgütleme konusunda bunları geliştirdik. Ciddi yetersizliklerin nedeni bundandır.

Sadece gerillayla istediğimiz hedeflerin tümüne ulaşamayız

Eğer savaşa geçen yılki gibi yaklaşım gösterseydik gerillanın durumu, serhildanın durumundan farklı olmayacaktı. Ama kıştan beri parti yönetimimizin belirlediği taktik dışılığı aşma temelinde ciddi bir tartışma, yoğunlaşma, arayış, yeniden yapılanma gündeme koyduk. Eleştiri-özeleştiriler bunun için gelişti. Tartışmalar bunun için yoğun yürütüldü. Eğitimler bunun için daha kapsamlı nicel, nitel hale getirildi. Dahası yönetim tartışmalarımız bu işin gereğini sağlayacak şekilde yoğunca yapıldı. Nisan ayında yönetim olarak oturduk şunu önümüze koyduk; geçen yıl bu kadar kan döktük, taktik dışıdır, başarılı olunmadı. Bu yılkinin yeterli olacağını, başarılı olacağının, taktiğin içinde olacağının garantisi ne? Geçen yıl da bu işi yapan güçler bunlardı, bu yıl da böyle. Savaş yönetiminin geçen yılki yetersizliği bu yıl başarıya dönüştüreceğinin kanıtı ne? Bu ortaya çıksın. Lafla bu olmaz. Biz bu sefer iyi yapacağız demek hiç kimseyi inandırmaz. Geçen yıl olumsuzlukları getiren etkenler nelerdi, bu yıl başarı olacaksa o zaman somut değişiklikler neler olacak? Başarıyı getirecek çalışma düzenine nasıl giriyoruz? Bunlar somut olgular. Bunlar üzerinde tartışılarak savaş bu duruma getirildi. Bu tartışmaları yürütmesek, gereken planlama ve örgütsel düzenlemeleri yapmasaydık savaş da şimdi serhildan gibi yetersiz olacaktı. Serhildanda tartışmaları ve düzeltmeleri bu düzeyde yapamadık. Çok şey şekli kaldı. Geçmişin siyasi eylemliliğinden ne kadar kopup kopmadığı da belli değil. Geçmişi aşan bir tarzı ve planlamayı geliştirmedikleri için serhildan geçen yılki seviyeyi aşamadı.

Diğer alanlar zayıf kalınca sadece gerillayla istediğimiz hedeflerin tümüne ulaşamayız. Şimdi tüm alanların etkili olmasını, birbirini tamamlayarak hedefe doğru ilerlemesi için çaba gösteriyoruz. Gerillada yaşanan pratik hataları düzeltmeye çalışıyoruz. Propaganda alanını yeniden ele alma, güçlendirme, psikolojik savaşı boşa çıkartmaya çalışıyoruz. Serhildanı da belirttiğim kapsamda yeniden ele alıyoruz. Mücadeleyi birbirini tamamlayan bütünlüklü bir çerçevede yürütmeyi önümüze koyuyoruz. Çünkü bazen bir tarafı etkili yürütelim derken diğer tarafı aksatıyoruz. Bu da bizim eksikliklerimiz, yönetimimizin zayıflığıdır, eksikliğidir, temel özeleştiri konusudur. Oradan çıkarak stratejiyi tam anlayan, iyi planlayan, onu başarıya götürecek politikaları, taktik uygulamaları günü gününe, anı anına örgütsel bütünlük içerisinde geliştirecek bir yönetim gücü ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. Ancak bütün kadronun, savaşçının önünde de başarmak için kendini düzeltme ve çabalama görevi vardır. Her şeyi allahtan bekler gibi örgütten beklemek, yönetimden beklemek doğru değildir. Sen de bu örgütün bir parçasısın, günlük olarak yoğunlaşacaksın, kafa yoracaksın, anlayacaksın, var edeceksin.

Demek ki mevcut eksiklikleri gidermek üzere mücadele ediyoruz. Herkes de yaşanan hata ve eksiklikleri, zayıflıkları gidermekle yükümlü. Hamleye katılmakla yükümlü, hamleyi başarmakla yükümlü. Her şeyi güllük gülistanlık olan, kendiliğinden başarıyla yürüyen bir mücadeleye katılım gösterilmiyor. Kendine güvenen pratik görev alır. Güvenmeyen, eksikliği olan, zayıf olan kendini güçlendirmeye çalışır. İşin kuralı bu. Başka türlü de olmaz. Niye yapmıyorsun diye kimse kimseye bir şey diyemez. Herkes kendi amacı için, inancı için yapıyor bunları. Dolayısıyla başkasından beklemek değil de kendisi yapmakla yükümlü.

AKP oyuna getirildi

Hükümetin durumu, düşmanımızın durumu hakkında çok söz söylemeye ne gerek var? Suriye'deki durum ortada. Türkiye gaza geldi; kraldan daha kralcı yaklaşımla herkesten önce savaş ilanı yükü altına iyice sokuldu. Sonra kimse destek vermedi. AKP'nin bekledikleri olmadı. Bunun üzerine büyük bir hayal kırıklığıyla bu işten nasıl kurtulacağım diye araştırmaya, bu durumdan çıkmaya çalışırken buna da izin verilmiyor. Birçok çevre kaçamazsın, işin içine gireceksin diye itiyorlar. AKP baktı ki oyuna getiriliyor, kullanılıyor. Aslında AKP biraz geri çekilmek istiyor. O durumdan kendisini nasıl kurtaracak şimdi bunun arayışı ve çabası içinde.

Suriye konusunda kimin politikasının ne olduğu tam netleşmiş değildir. Birbirlerine top atıyorlar. Neredeyse şimdiye kadar gizli bir savaş yürütülüyordu. AKP Suriye'de şimdi daha açık bir savaş yürütür hale geldi. Günlük olarak karşılıklı top atışları sürüyor, yoğun bir yığınak var. Tezkere çıkardılar, herkes diyor bu bir Suriye tezkeresidir. Türk ordusu hücum etti, edecek deniyor. Baktılar tampon bölge yaratmazsak içine girdiğimiz bu yükün altından çıkamayız dediler, onu gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Ama Türkiye'nin bu talebine kimse kulak asmıyor. Türkiye istiyordu ki Amerika müdahale etsin Suriye'ye, ve Amerika'yı PKK'nin üzerine sevk ederek PKK'yi ezdirsin. Türkiye ABD'yi savaştırmak isterken şimdi ABD Türkiye'yi savaşın içine sürüyor. Böylece kendisine daha fazla muhtaç etmeye çalışıyor. Türkiye'yi Kuzey'de Kürtlerle savaştırması yetmemiş olacak ki ikinci cephede Kürtlerle savaş içine sokuyor. Türkiye o kadar çıkmaz içerisinde, çaresizdir. Peki, kullanıldığını görmesine rağmen Türkiye hükümeti niye bunun içine giriyor? Çaresiz, çünkü milliyetçidir, şovendir, Kürt düşmanı, Kürt karşıtıdır. Kürt sorununu çözemediği için savaşmak zorunda. Kürt sorununu çözemediği için de dışa bağlanmak zorunda. Dış efendileri bu zayıf karnı üzerinden onu istediği gibi kullanıyor.

Tayyip Erdoğan herkese taşeron diyordu. Böylece kendi kimliğini herkese yüklemeye çalışıyor. Kendi sıfatını, içinde bulunduğu konumu başkasına yükleyerek kendisine böyle denmesini engellemek istiyor. Anlaşılır bir ruh hali bu. Aslında Türkiye bırakalım taşeronluğu, ABD ve NATO'nun jandarmasıdır, askeridir. İstediği gibi hareket ettiriyorlar. Şimdi onun için bir savaşa daha giriyor. Ama nasıl yürütecek bu savaş? Ordu barış ve terhis beklerken bu savaşı nasıl yürütecek? Yüzlerce generaline, emekli generale o kadar ceza verdi. Ortada savaşacak güç yok. Paralı askerlerle yürütmek istiyordu Kürdistan'da, yürümedi bu. Özcesi karşımızdaki güç ciddi bir zorlanma, zayıflık içerisinde. Fakat zayıftır diye pes etmiyor, pes edemez çünkü birçok güç onu teşvik ediyor. Onun üzerinde siyaset yapıyorlar, yıkılmasına izin vermiyorlar; yaşatıyorlar ve saldırtıyorlar. Kuşkusuz bizim zayıflıklarımız da bunda bir etken. Eğer büyük devrimsel hamleler gelişmiyorsa bunu gerçekleştirecek örgütlü güçlerin pratik zayıflıklarının da bunda önemli bir payı var. Yoksa TC gericiliği çözülmekle karşı karşıya. Doğru ve etkili bir mücadele verilirse öngördüğümüz hedeflere ulaşmak zor değil. Bu da Türkiye'nin demokratikleşmesi ve doğru bir politik çizgiye girmesi anlamına gelir.

ABD, Avrupa bir taraftan Türkiye'yi savaşın içine sokuyor, ama diğer taraftan Türkiye'nin istediği kadar destek vermiyor. Suriye'de bunu açıkça gördük. Aralarında ciddi çelişkiler var. Birkaç ayda Suriye savaşı olur biter hesabı yaptılar, ama savaş yılları aldı. Savaş uzadıkça Türkiye daha da zorlanacak. Çünkü Suriye'nin durumunun ne olacağı hala belli değil. Bu siyasi ortamda ırak'la savaşır hale geldi, İran'la çatışır hale geldi. Kendine dost olarak kala kala KDP kalmış. Irak'ta ve Güney Kürdistan'da yalnızlaşan KDP Ortadoğu'da tecrit olan AKP'yle şimdi kader birliği yapıyorlar. Öyle ki, Barzani'yi AKP kongresine götürüp Türkiye seninle gurur duyuyor bile dediler. Irak yönetimi diye Barzani'yi çağırdılar, Kürt bile demediler. Barzani'nin itibarı dibe vurdu. Artık Kürt milliyetçileri bile bir bit yeni görerek bu politikalara kuşkuyla bakıyorlar.

İmralı süreci bitti

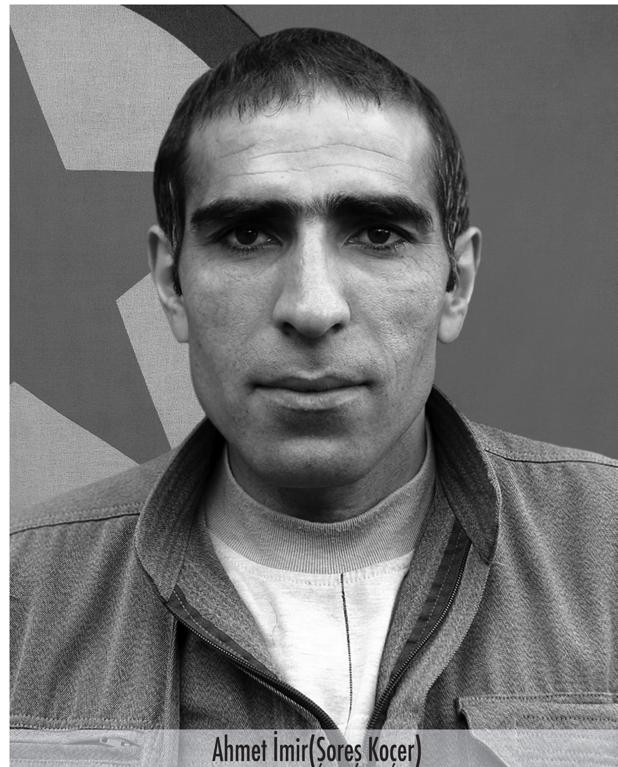
AKP kongresindeki görüntü gerçeği böyledir. AKP'nin içine düştüğü durumu bile bile bu kongreye niye gitti KDP deniliyor. AKP niye bu kadar şatafatlı kongre yaptı? Çünkü yıkılmak üzere. O durumunu gizlemek için böyle şatafatlı bir kongre yaptı. Bunun anlaşılmayacak bir yanı yok. Gösterişle yaşadığı erimeyi, zayıflığı gizlemeye çalışıyor. Numan Kurtulmuş gibi şuradan buradan kalıntıları toplayarak AKP'nin büyüdüğü intibaını toplum üzerinde yaymaya çalışıyor. Halbuki eriyor. Bütün bunların hepsi birer psikolojik savaş oyunu. Hepimiz bu gerçeği bilelim. Ama böyle taktikler de yapıyor. Dördüncü kongresini gerçek yüzünü gizlemek için birbirlerine muhtaç olanları topladı. Bir yandan KDP'ye, diğer yandan Hamas'a dayanarak bütün o bölgedeki tecrit olmuşluğunu, içte iktidar mücadeledeki zayıflığını gidermeye çalışıyor.

Öyle yapmazsa, PKK ile ilişkilense demokratik olmak zorunda. PKK demokratikleşmeyi bize dayatır, halk üzerindeki baskı ve sömürümüzü azaltır diye korkuyorlar. Bu kadar menfaatçiler, aileciler, çıkarcılar. AKP ile KDP siyaset tarzlar birbirine çok benziyor. Onun için birbirine sarılmış, yaşamaya çalışıyorlar. Fakat kendi yaptıklarıyla kendi itibarlarını zedelediler. Başka çaresi yok, görüyorsunuz. Diyorlar ki kendi gücüyle yaşıyor, özgür Kürdistan'ın başkanı olmuş. Öyle kendi gücüne dayanan başkan mı olur? Öyle özgür Kürdistan mı olur? PKK güç vermese, dayanağı olmazsa bir gün bile ayakta kalacak durumda değil. KDP'nin ve AKP'nin durumu da böyle.

AKP bir ölüm kalım savaş içerisinde. Esas olarak söylediklerinin hiçbirisini yapamadı. 12 Haziran seçimlerinden sonra bir yıl içerisinde yeni anayasa hazırlayacağız dediler, şimdi anayasanın neresindeler kimse bilmiyor. 2012 Martı'na kadar PKK'yi bitireceğiz dediler, şimdi PKK direnişi karşısında kendisi çaresiz duruma düşmüş. Bırak PKK'yi bitirmeyi, PKK onu bitiriyor. Ancak bu durumdan çıkmak için taktik-tarz geliştirmekten de geri durmuyor. Çeşitli oyunlar geliştirdi. Zayıflıklarını demagojiyle, oyunla, yalanla, psikolojik savaşı yoğunlaştırarak, medyayı denetleyerek gidermeye çalışıyor. Gerçekler açığa çıkmasın, gerçek durumu görünmesin diye kendini büyükmüş gibi gösterip ayakta tutmak istiyor.

Kongre de, kongre sürecinde önderlikle görüşmelerin gündeme getirilmesi de bu amaçla oldu. Aslında bir biçimde bizi de psikolojik savaş kapsamında işin içine soktu. Önderlikle kısa bir görüşme yapılmasını sağladı. Zaten kardeşi Mehmet görüşme değil, görme oldu açıklaması yaptı. Önderlik aslında görüşmeye çıkmak istememiş. Ancak toplumda kaygı var denilerek kısa bir görüşme yapılması sağlanmış. Kardeşi psikolojik ve fiziki olarak sağlamdır, morallidir, dedi. Bunu zaten önceden de biliyorduk. CPT de gitmiş görmüştü, Önderliğin durumunun böyle olduğu bilgisini vermişti. Fakat ona rağmen MİT gizliden gizliye öyle bir provokasyon geliştirdi ki, sonuçta AKP'nin dördüncü kongresine hizmet edecek böyle kısa bir görüşme ortamı yarattı. Gerçekten de haklarını yememek lazım, bu konuda ustalar. Bir sürü dedikodu yaydılar el altında. İmralı'da şu oldu, bu oldu diye telaş yarattılar. Aile telaşlandı, hepimiz telaşlandık. Legal ortam gitti AKP'ye böyle şeyler var, halk galeyan halinde ve bu durumu giderecek girişim olsun, dediler. Özcesi, AKP MİT eliyle bu yönlü propagandalar yaptırarak görüşmenin zeminini oluşturdu. BDP başvurunca hemen koştular İmralı'ya "dışarıda durum böyledir, bir görünseniz iyi olur, kardeşiniz sizi görmek istiyor" dediler. Mehmet'e de "ağabeyin sizi görmek istiyor, hazırdır" diye apar topar götürdüler, bir gösterdiler. Tayyip Erdoğan kongre öncesi üç gün televizyon kanallarının karşısına geçti, işte İmralı'da görüşmeler oluyor, öyle tecrit filan yok, eskiden görüştük, şimdi de görüşürüz, İmralı'ya gideriz, diyerek bütün AKP yöneticileri ile birlikte bir propaganda bombardımanı yaparak ortamı velveleye verdiler. O karışıklık içerisinde o şatafatlı kongreyi yaptılar. Anladık ki her şey kongrenin bu şekilde yapılması için tezgahlanmış. Kongre olurken ya bir ayaklanma olursa, ya yirmi otuz askerin ölümüne yol açan eylemler olursa, kongre çökecekti. Bundan korkmuşlar. Sadece bunları engellemek, bunları engelleyecek bir karışıklık ortamı yaratmak için tezgahlanmış bir husus bu. Bu görüşmeden başka bir anlam çıkarılmamalıdır.

Sozdar Hasan(Sozdar Hasan)

Ahmet İmir(Şoreş Koçer)

"2012 Martı'na kadar PKK'yi bitireceğiz dediler, şimdi PKK direnişi karşısında kendisi çaresiz duruma düşmüş. Bırak PKK'yi bitirmeyi, PKK onu bitiriyor. Ancak bu durumdan çıkmak için taktik-tarz geliştirmekten de geri durmuyor. Çeşitli oyunlar geliştirdi. Zayıflıklarını demagojiyle, oyunla, yalanla, psikolojik savaşı yoğunlaştırarak, medyayı denetleyerek gidermeye çalışıyor"

Biz, bu görüşmeden sonra AKP'nin açıklamalarına gereken cevabı verdik. İmralı'da görüşme olmaz, kimse öyle bir görüşme beklememeli. Birileri "bize izin verilsin gidelim İmralı'da ateşkes ilan ettiririz" diyorlar. Bunlar Önderliği ve hareketi anlamayan saygısızca ve kendini bilmez yaklaşımlar. Bu tür söylemin gerçekle alakası yok. Sanki İmralı'da bir çocuk var, küsmüş, kafası kızmış gidecek şeker verip bilmem ikna edeceklermiş. Önderlik algısı böyle olmaz. Ciddi ve saygılı olmak, gerçekçi olmak lazım. Önderlik bu süreci bilinçli biçimde yürütmektedir. Kardeşinin mevcut tutumunu da Önderlik dikta ettirmiş. Kardeşi Kürt basınına da açıklama yapmadı. Önderlik açıklama filan yapmayacaksın, görüştüm demeyeceksin, sadece gördüm diyeceksin, yeter, demiş. Mehmet ısrarla bu tutumu gösterdi. Görüşmeyi Önderlik istemiyor. Herkes sanıyor AKP götürmüyor, öyle değildir. AKP toplumu telaşa soktu ve bu kısa görüşmeyi sağladı. Önderliğin görüşmemesi nedeniyle AKP çok zor durumdadır. Öndelik sözlü söyledi, mektup gönderdi, bu ortamda görüşme olmaz, dedi. Ne aileyle, ne avukatla, ne devletle görüşme olur, bitmiştir bunlar artık. İmralı süreci bitti, İmralı sistemi bitti. Uluslararası komplonun on beşinci yılında İmralı gerçeği artık bitmiştir. İmralı sistemi bir cenaze olarak vardır artık. İmralı sisteminin başka türlü bir özelliği kalmamıştır. Tasfiye edilecek, yok edilecek. Bu sistem herkese zarar veriyor, dedi önderlik. Önderlik bu durumda kalmanın, bu esas üzerinde çalışmanın faydası yok, devlete de zarar veriyor, PKK'ye de zarar veriyor; o halde zarar veren olmayacağım diyerek bu pozisyonu aldı. Bu bakımdan İmralı'dan yeniden görüşme, açıklama beklememek lazım. İmralı'da görüşme olsun, tecrit kalksın diye değil, İmralı sistemi yok olsun diye mücadele etmek lazım. Önderlik de biz de mücadeleyi şimdi bu temelde yürütüyoruz.

Önderliğin tutumunu anlamak önemlidir

Sağlık, güvenlik, özgürlük koşulu ve mücadelesi böyle çıktı ortaya. Her yerde Önder Apo'ya özgürlük mücadelesi bunun için geliştiriliyor, doğru tutum bu oluyor. Kim diyorsa gidip İmralı'da görüşelim, o uluslararası komplodan yanadır. Onun etkisi altında kalmıştır. Kim kahrolsun İmralı sistemi, Önder Apo'ya özgürlük, diyorsa doğru çizgide olan odur. Bütün mücadeleler bu esas üzerinde olmak zorunda. Bu çizgiye bağlanmak, Önder Apo'nun özgürlüğünü istemek zorundadır. Bunun dışında herhangi bir özgürlük çizgisi yok, devrimci çizgi yok. Doğru olan bu olduğu bir kere daha ortaya çıktı, kanıtlandı. Eskiye dönüş olmaz, eski bitti. Öyle olsa Önderlik bu kadar kendisini kapatır mı? Eski tekrarlanmaz. Bu nedenle Önderlik eskiyi tekrarlamanın bir faydası yok, dedi. O bakımdan artık İmralı'da, Oslo'da eskisi gibi görüşme beklentileri yanlıştır. Bu tür şeyleri AKP ve çeşitli çevreler yayıyorlar. Bu tür öngörüler, düşünceler onlara aittir. Bu açıdan herkes net olmalıdır. Bu tür şeylere kulaklarını tıkamalıdırlar, gerçeği görmelidirler. Bu gerçekler bilinsin ki hata yapılmasın; yanlış değerlendirmeler yapılmasın. Söylendiği gibi bir görüşme durumu yoktur. Böyle bir görüşmenin olacağı da yoktur.

Önderliğin tutumunu anlamak önemlidir. Önderlik İmralı sisteminin bittiğini ve tasfiye edileceğini ilan etti ve buna göre bir duruş gösteriyor. Gerilla başta olmak üzere hepimize ve bütün halka düşen görev de Önderliğin bu tutumunun pratikte başarı kazanması için her türlü yöntemle mücadele etmek, savaşmak oluyor. Devrimci halk savaşı işte böyle bir savaştır. Bunu sağlatacak bir savaştır. Birileri diyor ki, işte silah susarsa konuşma olur, adım atılır. Biz de diyoruz ki Önderlik özgür olursa, İmralı sistemi yıkılırsa ancak görüşülebilir. Silah durur mu durmaz mı, ateşkes olur mu olmaz mı artık o zaman tartışabiliriz. Bir ateşkes olacaksa artık önderliğin özgürlüğü temelinde olacaktır. İmralı koşullarında olmayacak veya mevcut İmralı koşullarında olmayacak.

“Önderliğin tutumunu anlamak önemlidir. Önderlik İmralı sisteminin bittiğini ve tasfiye edileceğini ilan etti ve buna göre bir duruş gösteriyor. Gerilla başta olmak üzere hepimize ve bütün halka düşen görev de Önderliğin bu tutumunun pratikte başarı kazanması için her türlü yöntemle mücadele etmek, savaşmak oluyor. Devrimci halk savaşı işte böyle bir savaştır. Bunu sağlatacak bir savaştır”

İşte zindan direnişi bu temelde büyük anlam kazanıyor. Zindan direnişçileri Önderliğin özgürlüğünü istiyorlar ve çözümün temel adımı olacak anadilde eğitim talebini dile getiriyorlar. Öyle sadece Önderlikle bir görüşme olsun demiyorlar. İmralı sistemini kırmak için yaşamlarını ortaya koyuyorlar. Böylece Türkiye'de tıkanmış siyasetin önünü açarak Kürt sorununun çözümünde adım attırmak istiyorlar. Bu açıdan sürece doğru yaklaşmak lazım. Kürt sorununun çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi ekseninde sorunlara bakmak lazım. Yoksa birileri gitsin İmralı'yla görüşsün, açlık grevi bitsin gibi yaklaşımlar hiçbir siyasi değeri olmayan basit yaklaşımlardır. Bu yaklaşımlar ölümleri önleme değil de, daha büyük ölümlere yol açacak savaşı sürdürmek ve siyasetin çözümsüz hale gelmesini, hatta bitmesini istemek anlamına gelmektedir. Bu açlık grevleri kendiliğinden ortaya çıkmış değil ki! KCK adı altında yürütülen siyasi soykırım operasyonları ve Kürt özgürlük hareketini tasfiye politikasına verilen bir cevap olmaktadır. Bu açıdan önceleri cezaevlerinde olan ve siyasi yaklaşım içermeyen herhangi bir açlık grevine yaklaşım gibi yaklaşılması doğru değildir. En başta da bu direnişi yürüten eylemcilere saygısızlıktır. Açlık grevlerinin bitirilmesi İmralı'nın değil, AKP hükümetinin elindedir. Çünkü bu talepleri karşılaması gereken AKP hükümetidir. Bu açıdan yapılması gereken, bu direnişe her yerde güç vererek başarıya ulaşmasını sağlamak olmalıdır.

Suriye artık demokratikleşmek zorundadır

Suriye'de Kürt halkı doğru politikalarla önemli mevziler kazandı. Kürdistan'ı ve Kürtleri kirli savaşın dışında tuttu. Hem savaşın dışında tutmak hem de Demokratik Özerkliği inşa eden demokratik devrimi gerçekleştirmek çok önemli bir devrim hamlesi olmaktadır. Tarihin gördüğü demokratik devrimlerin en derin ve kapsamlılarından biri Batı Kürdistan'da gerçekleşmektedir. Bu devrim öyle bir kapsamlı ve etkileyicidir ki, Suriye artık demokratikleşmek zorundadır. Artık Suriye'de demokratik olmayan bir siyasi rejimi sürdürmek ya da kurmak mümkün değildir. Bu devrim Suriye'de savaşan tarafları her gün daha fazla sıkıştırmakta, anlamsız kılmakta ve üçüncü bir yolun hakim olmasını dayatmaktadır. İşte hem devlet hem de demokratik olmayan muhalif güçler bu nedenle Kürtleri savaş içine çekmek ve devrimi boğmak için çaba göstermektedirler. Kuşkusuz Halep'te görüldüğü gibi bu saldırıların arkasında Türkiye bulunmaktadır. Türkiye, Kürtleri hem devletle hem de bazı muhalif güçlerle karşı karşıya getirip savaştırıp Kürtlerin Demokratik Özerklik statüsünü ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Bu açıdan Suriye'deki Kürt halkının mücadelesi kritik bir aşamaya gelmiştir. Bir taraftan güçlenirken, diğer taraftan gerici güçlerin hedefi haline gelmiş bulunmaktadır. Bu durum karşısında tüm parçalardaki Kürtlerin Rojava'daki halkımızın arkasında olması gerekir. Rojava, Kürtlerin Filistini'dir; küçük kardeşidir. Rojava'daki halk bütün parçalardaki mücadeleye şimdiye kadar büyük destek vermiştir. Şimdi sıra diğer parçaların Rojava'ya destek vermesine gelmiştir. Bu açıdan tüm siyasi güçler açısından tarihi bir sınavdan geçilmektedir. Ne var ki bu konuda özellikle Güney Kürdistan yönetimi çok kötü bir sınav vermektedir. Batı Kürdistan'a açılan kapıları kapattığı gibi, Batı Kürdistan halkının kazanımlarına yönelik saldırılara karşı sessiz kalmaktadır. Bu durum başta KDP olmak üzere Güneyli siyasi güçlerin Güney Kürdistan'daki devrime çok çıkarcı yaklaştıklarını ortaya koymaktadır. Bizim etkimiz yoksa bizi ilgilendirmez, demekte hatta Rojava halkının siyasi gücünü zayıflatacak tutumlar içine girmektedirler.

Hewler'de PYD'yi zayıflatmaya ve etkisizleştirmeye toplantı yapılması çok talihsiz bir durumdur. Rojava halkının iradesini dikkate alacağına, Kürt karşıtı güçlerle ortak toplantılar içinde olmak tarihin affedemeyeceği bir durumdur. PYD'nin güç olması bir gerçektir. PYD'yi etkisizleştirmek için çalışmak Kürtler arası bir iç savaş yaratmak anlamına gelmektedir. Çünkü başka bir biçimde PYD'nin Kürt halkı üzerindeki etkisini kırmak mümkün değildir. Savaşla, işgalle bu etkiyi kırmak isteyen Türk devletidir. Güneyli güçlerin Türk devletinin bu politikasının bir parçası olması kabul edilemez. Sonuçları sadece Rojava için değil, tüm Kürdistan parçaları açısından ağır olur. Bu açıdan tüm siyasi güçlerin daha sağduyulu ve sorumlu politika izlemeleri Kürt kamuoyunun da bütün siyasi güçleri böyle bir politika izlemeye zorlamaları gerekmektedir.

KDP'nin AKP kongresine katılması da tabii ki çok yanlış olmuştur. Türk devleti bu nedenle çözümsüzlük politikalarında ısrar etmektedir. Türk devletini çözümsüzlükte cesaretlendiren bu tür politikalardır. Bu açıdan Güneyli siyasi güçlerin mevcut yürüttükleri politikaları gözden geçirmelerinde bütün parçalardaki Kürt halkının özgürlük mücadelesinin başarıya ulaşması açısından fayda vardır. Özellikle sömürgeci güçlerin başta Kuzey ve Batı Kürdistan olmak üzere çok zor durumda olmaları böyle bir sorumluluğun gösterilmesini zorunlu kılmaktadır.

Düşmanımızı da iyi tanımalıyız

Kuzey Kürdistan'daki özgürlük mücadelesinin ve Batı Kürdistan'daki halkımızın demokratik özerkliği inşasının AKP'yi ne kadar zora soktuğu, zayıflattığı ortada. Fakat iradesini de kıramadık henüz. Ciddi biçimde zorlanıyor ama direnerek, hile ve oyuna başvurarak zorlukları aşmaya çalışıyor. AKP'nin mevcut tutumu bu. Kendisini daha fazla pazarlıyor. Daha çok dış güçlerden, ABD'den, Avrupa'dan, bölge güçlerinden, Hamas'tan, KDP'den güç alarak kendini kurtarmaya çalışıyor. Daha çok saldırganlaşarak, çevreyi korkutup, zayıfları korkutup etkili hale gelmek istiyor. İşte sınır ötesi operasyon da böyle ortaya çıktı.

İmralı sistemini kırma ve Önderliği özgürleştirmek için bir mücadele yürütüyoruz. Demokratik Özerkliği inşa etmek için Devrimci Halk Savaşı'nı yükseltiyoruz. Ancak bir taraftan da mücadelenin içine su katan epey çevre de var. Bazıları ha bire dayatıyorlar, İmralı'da görüşme olsun, AKP bize izin versin gidelim imralı'da ikna edelim, bilmem ateşkes yaptıralım, diyorlar. Böyle yaklaşanlar özgürlük mücadelesini doğru yürütemez. Nitekim mücadelemizin etkili sonuçlar yaratmamasında bu tür tutumların da payı var. Ancak mücadele bunları da aşacak güçtedir. Kimse yanlış anlamamalı. Ne Önderlikle eskisi gibi görüşme olur ne de oyalamayla zaman geçirilebilir. Bu açıdan hiçbir mücadele planından, projesinden geri durmamalı, gevşememeli, geri çekilmemeli.

Düşmanımızı da iyi tanımalıyız. Buna karşı bir duruş içinde olan Önderlik gerçeğini de iyi tanımalıyız. Önder Apo'nun İmralı'daki duruşunu, mücadelesini, tutumunu iyi anlamamız lazım. Yoksa doğru mücadele edemez, başarılı sonuçlar ortaya çıkaramayız. Eskiye dönmek olmaz. İmralı günleri yeniden gelsin, Oslo günler yeniden gelsin. Öyle olmaz. AKP hile ve oyununu gördük, onları bozmak üzere Önderliğin tutumunun ne olduğunu anlamak temelinde kendi tutumumuzu önderliğin tutumuyla uyumlu olacak şekilde net ortaya koyduk. Önder Apo özgür olmadan artık hiçbir görüşme olmaz. Savaşta en küçük bir durma olmaz. Ateşkes olacaksa İmralı sisteminin tasfiye olması karşılığında olabilir. Bu da ancak artık İmralı sistemini ayakta tutanlar uyarsa olur. Bazıları bize diyorlar, silah susturulursa ya da bırakılırsa görüşme olur. Biz de diyoruz ki İmralı tasfiye olur, Önder Apo özgür olursa görüşme başlayabilir. Yeni bir ateşkes süreci olacaksa, ancak bu şartlarda gündeme gelebilir. Başta da böyle söyledik. Önder Apo'nun sağlık, güvenlik ve özgürlük sorununun çözümüne bağladık. Şimdi bu gerçeklik kendisini, varlığını sürdürüyor.

AKP'nin hile ve oyununa Önderliği görüşmeye zorlaması, bazı çevreleri kullanarak hiçbir siyasi değeri olmayan eski politikaların sürmesini sağlayacak ateşkes yaratma çabaları düşmanın zayıflığından kaynaklanıyor. Bizim çok güçlü bir potansiyelimiz var, ama yeterince aktifleştiremiyoruz. Çünkü örgütleyemiyoruz. Doğru tarz ve taktik haline getiremiyoruz. Yaratıcı, zenginleştirici davranamıyoruz. Eksiklerimiz buradadır, bu eksikliklerimizi giderirsek büyük başarı elde edeceğimiz kesindir. AKP tarihinin en zayıf dönemini yaşıyor. Devrimci Halk Savaşı gerçekten de tuttu, gelişti. Uluslararası komplonun zihniyetini sürdürmek isteyenlerin etkilerini kırdı.

Bölgedeki gelişmeler lehimizedir. Suriye'deki savaş ortadır. İki buçuk aydır Rojava devrimi yaşıyor. Hem de gittikçe sağlamlaşıyor, örgütleniyor, gelişiyor. Halep saldırısından sonra Kobani'de, Derik'te, Afrin'de özgürlük güçlerinin etkinliği bir kademe daha genişledi. Şimdi de bütün eksikliklerine rağmen örgütlülüğü gelişiyor, büyüyor. Hem ulusal birlik korunmaya çalışıyor hem de halkın gücü örgütleniyor. Rojava devrimi halkın gücüne dayanıyor. Bu durum herkesin derdi olmuş. Ne olacak bu Batı Kürdistan'ın durumu, diyorlar. Önder Apo'nun etkisindeki bir devrimci demokratik toplum ve statüyle mi karşılaşacağız diye kaygı ve telaş içine düşmüşler.

SONUÇ ALINCAYA KADAR MÜCADELEMİZ KESİNTİSİZ SÜRECEK

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Duran Kalkan ile devrimci operasyonlar hakkında yapılan röportaj

“Gerilla kuşkusuz daha çok şey yapabilecek durumda. Dört aylık hamleyle önemli bir performans tutturmuş olsa da insan şunu rahatlıkla belirtebilir; mevcut haliyle henüz potansiyelinin yüzde ellisini bile kullanmış değil. Hala yüzde otuz kırk düzeyinde bir kullanım söz konusu. Gerillanın potansiyeli, yaratıcı gücü bundan çok çok daha ötesini içeriyor”

Serxwebûn: *Gerillanın devrimci operasyonu çerçevesinde eylemlilikleri sürüyor. Gerilla açısından durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Duran Kalkan: 2012 yılı gerilla hamlesi bugün itibariyle dördüncü ayını dolduruyor. 19 Haziran'da Oramar Şitazan eylemiyle bu büyük hamle başlamıştı. Daha sonra Şemzinan, Çelê, Beytüşşebap, Bingöl, Dersim hamleleri olarak devam etti. Eylül ayı itibariyle Kuzey Kürdistan'ın bütün sahalarına Şemzinan'dan Dersim'e, Serhat'tan Amanos'a kadar bütün mücadele alanlarına yayıldı. Bugün de böyle bir yaygınlık temelinde Kürdistan'ın dört bir yanında AKP hükümetinin ve TC ordusunun faşist sömürgeci saldırılarına karşı bütün alanlarda gerilla direnişi sürüyor.

Kuşkusuz direnen sadece gerilla da değil, her şeyden önce İmralı'da Önder Apo direniyor. Bütün zindanlarda özgürlük tutsakları kahramanca bir direniş içinde başlattıkları yeni direniş hamlesi, açlık grevi eylemliliği 40. günü geçti. Tümüyle toplum ve siyaset gündemini etkisi altına almış durumda. Bir bütünen halk direniyor. Kadınlar, gençler başta olmak üzere yediden yetmişe Kürt halkı direniyor. Bütün parçalarda ve yurtdışındaki halk direniyor. Sadece bu direniş Kürdistan'ın Kuzey parçasıyla sınırlı da değil, Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışındaki halk, özellikle Avrupa'da bulunan Kürtler büyük bir direniş içindeler. Hepsi amacını tek noktada birleştirmiş durumda: Önder Apo'ya özgürlük! Herkes çok iyi biliyor ki İmralı sisteminin parçalanması ve Önder Apo'nun özgürlüğünün sağlanması Kürdistan'daki tüm özgürlüklerin elde edilmesini ve demokratik yaşamın gelişmesini sağlayacak. O bakımdan da hedefi bu biçimde doğru belirleyip tüm halk bu hedefe kilitlenmiş durumda.

Savaş bedelsiz olmuyor

Böyle bir direnişin önemli ve öncü parçası da gerillanın kahramanlıklarla dolu direnişi oluyor. Eylül ayından bu yana da Kürdistan'ın bütün alanlarına yayılmış bir gerilla eylemliliği sürüyor. AKP'nin bütün saldırılarına rağmen bu direniş en küçük bir zayıflık göstermeden devam ediyor. Yine AKP'nin bütün aldatmaları ve hilelerini boşa çıkarma temelinde direniş sürüyor. Dikkat edilirse amacı gerçekleştirme konusunda tam bir kararlılık var. Hiçbir saldırı, oyun, hile başta gerilla olmak üzere Kürt halkının başlattığı bu büyük özgürlük yürüyüşünü durduramıyor. Kürt toplumunu Önder Apo'ya ve Kürdistan'a özgürlük hedefinden alıkoyamıyor. Dört aylık gerilla hamlesiyle gelinen nokta, ulaşılan düzey işte bu.

Bu durumu her şeyden önce yaşanan büyük bir mücadele olarak görmek lazım. Geçen dört ayın doğru değerlendirilmesi kuşkusuz herkes açısından önem taşıyor. Dostlar kadar düşmanlarımızın da bunu yapmasında büyük yarar var. Dört aylık bir direniş hamlesi öyle kolay değil; az bir süre de değil. Bu büyük hamle içerisinde çok gelişme oldu. Şemzinan, Oramar, Çele, Beytüşşebap önemli ölçüde gerilla denetimi altına girdi. Büyük çarpışmalar yaşandı. Otuz yılık Kürdistan savaşının en büyük operasyonları, çatışmaları, devrimci hamleleri bu dört aylık süre içerisinde oldu. Bu bakımdan büyük bir savaş içinde olundu. Yaşanan sıradan bir olay, bir çatışma durumu değil, gerçekten de Demokratik Özerklik Çözümü'nü sağlamak üzere Kürt halkının gerilla öncülüğünde geliştirdiği Devrimci Halk Savaşı hamlesi olarak görmek gerekli. Bu düzeyde yoğun ve yaygın bir çatışma durumuna ulaşılmıştır.

Yaşanan orta ölçekli bir savaş durumudur. Öyle alt yoğunluklu sınırlı bir savaş da değil. Orta yoğunluklu bir savaş düzeyinin yaşandığını insan rahatlıkla söyleyebilir. Bu durumu herkes böyle görmek, değerlendirmek ve anlamak zorundadır. O bakımdan da bu dört aylık süreci değerlendirirken her şeyden önce bu savaş gerçeğini dikkate almak, görmek lazım. Ucuz konuşmamak, yüzeysel, dar yaklaşımlarla olup bitenleri tanımlamaya çalışmamak lazım. Öyle yapanlar yanılırlar. Ortada gerçekten de bir ölüm kalım direnişi var. Bir halkın var olma, özgür yaşama umutları söz konusu. Bunun karşısında ise dünyanın en gerici, en haksız, en insanlık dışı, alçakça saldırıları var. Böyle bir ortamda çocuk, kadın, genç, yaşlı çok sayıda insan ölüyor. Toplumun tümü zarar görüyor. O bakımdan bu savaş gerçeğini iyi anlamak, yaşananın büyük bir savaş olduğunu görmek lazım.

Diğer yandan bu savaşın ağır bir bedelinin olduğu da tartışmasızdır. Bu kadar yaygın, yoğun büyük bir savaş hiç kuşkusuz basit olmaz. Bedelsiz olmaz. Bu bakımdan taraflar açısından gerçekten de son derece yıpratıcı, zorlayıcı bir savaş gerçeğidir. Bunu iyi bilelim. Bu temelde her şeyden önce Türk ordusunun savaşamaz duruma geldiğini, büyük zayiat verdiğini, kayıplarının giderek binlere tırmandığını görmemiz, değerlendirmemiz gerekiyor. Bunların büyük bir kısmı toplumdan gizlenmeye çalışılıyor. Paralı askerlikle bunu sağlamak istediler, ama mızrak çuvala sığmıyor. Toplumun duyarlı, dinamik kesimleri olup bitenler hakkında yeterince bilgi alıyorlar. Bu anlamda Türk ordusunun savaşamaz bir noktada olduğu, AKP'nin örgütlemeye çalıştığı paralı ordunun belkemiğinin kırıldığı bir gerçek. Bu dört aylık savaşın ortaya çıkardığı önemli bir sonuç bu. Bu noktada bir; denetimi kaybetmiş durumda. Şemzinan'dan Gever'e, Çele'ye Botan'a birçok alanda alan denetimini kaybetmiş, kendini savunmaya almış, doğru dürüst operasyon yapamaz bir konuma gelmiş bulunuyor. Bu, onun için elbette ciddi bir kayıp. Diğer yandan ölü ve yaralıları çoktur. Bunların önemli bir kısmı toplumdan gizlenmiştir. Halbuki gerçekten de bu dört aylık mücadele süreci içerisinde Türk ordusu belki de şimdiye kadar hiçbir yılda vermediği kaybı vermiş bulunuyor. Bu bakımdan devlet ve hükümet siyaseten de ciddi bir biçimde sıkışmayı, zorlanmayı yaşıyor. Zaten hükümet daha fazla zorlanmamak, hatta hükümetten düşmemek için bu kayıpları gizliyor.

Kuşkusuz bunun bizim açımızdan da büyük bir bedeli var. Hiçbir şey kendiliğinden olmuyor, hiçbir başarı kolay elde edilmiyor. Her şey büyük bir çabayla, hazırlıkla, emekle, kanla elde ediliyor. Kan ter içinde yürütülen bir mücadeleyi yaşıyoruz. Bunu herkes iyi görüyor, biliyor. Bu bakımdan elbette bizim açımızdan da bedelsiz değildir. Büyük bir savaş var ve o savaşın ağır bir bedelinin olduğu da tartışmasızdır. Bunu görmeyecek, anlamayacak bir kişi ya da çevre elbett ki Kürdistan'da söz konusu olamaz. Toplum açısından da bedeli ağır, Kürt ve Türk toplumları açısından da. Bunu herkes görüyor. Bazı çevreler bunu daha yakından hissederek duyarlılık göstererek çözüm çabasında bulunuyorlar. Çok değişik çevrelerin bu yönlü çabası var, ama dikkat edilirse parçalıdır, cılızdır. Birleşmiyor ve güç haline dönüşmüyorlar. Dolayısıyla da herhangi bir çözüm gücü haline gelmiyor. Bu durum da çatışmaların derinleşerek sürüp gitmesini engellemiyor. Dolayısıyla çatışmalı durum yaygınlaşarak ve derinleşerek devam ediyor.

Gerilla daha yapabileceğinin yarısına bile ulaşmış değil

Direnişini böyle bir düzeye taşıması Kürdistan özgürlük gerillası açısından büyük önem taşıyor. Gerilla demokratik özerklik amacıyla geliştirilen hamleyi önemli bir tarz ve taktik düzeye kavuşturmuş bulunuyor. Bu anlamda mücadeleyi siyasi bir amaçla tam birleştirme, bütünleştirme önemli ölçüde gerçekleşmiş durumda. Savaşta gerilla tarz ve taktiğinde yaratıcılık, eylem zenginliği konusunda da önemli bir düzeyi yakalamış bulunuyor. Bu bakımdan Devrimci Halk Savaşı'nın stratejisine uygun, onu başarıya götürmeyi hedefleyen tarz ve taktik yaratıcılık konusunda önemli bir gelişme sağlamış bulunuyor. Geçen yılların, stratejik değişimi yapamama, tarz tutturama-ma, taktik güç haline gelememe, dolayısıyla taktiğe girememe ya da taktik dışı kalma gibi durumlarını önemli ölçüde 2012 hamlesiyle gerilla aşmış bulunuyor. Bu anlamda stratejinin gereklerine uygun bir savaş yürütür hale gelmiş durumda. Stratejiyi başarıya götürecek bir taktik eylemliliğe ulaşmış durumda. Taktik zenginliği, yine tarzda doğru ve yaratıcı esnekliği büyük ölçüde gerçekleştirmiş bulunuyor.

Kuşkusuz hala ciddi eksiklikleri var. Hatalar yapılıyor. Bunlar büyük ölçüde pratik uygulama hataları olarak ortaya çıkıyor. Tarz ve taktik eksiklikleri, hataları geçen yıllara göre iyice azalmış durumda. Stratejinin gereklerine uygun, yaratıcı tarz ve taktikle mücadele eden bir gerilla konumuna ulaşılmış bulunuyor. Ama hala bu noktada da kat edilmesi gereken mesafeler var. Çünkü gerilla tarzının yaratıcılığı, zenginliği çok ileri düzeydedir. Gerillacılık sonsuz yaratıcılığa, zenginliğe sahip bir yaşam ve mücadele tarzıdır. Kuşkusuz uygulama hataları da ortaya çıkıyor. Bilgi toplama, planlama yapma, örgütlenme, yönetim gibi uygulama eksiklikleri yaşanıyor. Bunları aşmak, gidermek için çok yoğun bir çaba da sürdürülüyor. Gerilla kendi durumunu sürekli değerlendiriyor. Hata ve eksikleri neredendir, neden gündeme gelmiş, nasıl aşılacak, bunlar üzerinde yoğunlaşma, sürekli bir yoğunlaşma sürekli bir düzeltme arayışı ve çabası içinde.

Bütün bunlarla birlikte gerilla kuşkusuz daha çok şey yapabilecek durumda. Dört aylık hamleyle önemli bir performans tutturmuş olsa da insan şunu rahatlıkla belirtebilir; mevcut haliyle henüz potansiyelinin yüzde ellisini bile kullanmış değil. Hala yüzde otuz kırk düzeyinde bir kullanım söz konusu. Gerillanın potansiyeli, yaratıcı gücü bundan çok çok daha ötesini içeriyor. Bu bakımdan da önemli bir düzeltme ve etkinlik sağlama söz konusu olsa da gerilla gücü daha yapabileceğinin yarısına bile ulaşmış değil. Bundan öteye taktik, tarz zenginliği bakımından, uygulama etkinliği bakımından, vuruş gücündeki gelişme bakımından daha yapabileceği çok şey var. Bu temelde de 2012 güzü itibariyle bütün alanlarda gerilla eylemliliği sürüyor. Bu durum yayılarak ve derinleşerek de sürecek. Önüne koyduğu hedefler Özgürlük hareketimizin somut belirlediği hedefler gerçekleşene kadar da bu büyük gerilla direnişi, eylemliliği tüm halkın ve dostların desteğini de alarak devam edecek. Bundan hiç kimsenin kuşkusu da olmamalı. Hiç kimse farklı değerlendirme ve yanlış hesaplar yapmamalı.

Bu kış her zamankinden daha fazla mücadelelere sahne olacak

– Mevsim koşullarını da dikkate alarak alan hakimiyeti konusunda bundan sonraki yaklaşımınız nasıl olacak?

– Kuşkusuz coğrafyanın durumu, mevsim koşulları yürütülen mücadelenin tarzı, özellikleri üzerinde etkilidir. Savaşın nasıl bir tarz ve taktikle yürütülmesi üzerinde büyük etkide bu-

lunur. Ama bu savaş bazı mevsimlerde olur, bazı mevsimlerde olmaz anlamına gelmez. Her mevsimin özelliklerine göre şekillenen bir savaş durumu ve tarzı söz konusudur. Her coğrafyanın özelliklerine göre planlanıp yürütülen bir savaş tarzı, taktiği bulunur. Bu bakımdan da kuşkusuz gerilla yürüttüğü savaşta coğrafyanın ve mevsimin koşullarını dikkate alıyor. Coğrafyanın durumunu geliştirdiği eylemsellikte ciddi bir biçimde değerlendiriyor. Yine mevsim koşullarını her zaman dikkate alıyor. O koşullara uygun bir tarz ve taktik geliştirmeye çaba harcıyor. Bunu tartışıyor, değerlendiriyor, önceden planlıyor, hazırlıyor. Bu konuda planlama ve hazırlıklarını mevsim durumuna göre önceden yapıyor. Bu bakımdan bir mevsimlik savaş kuşkusuz yürütmüyor. Her mevsime göre kendini örgütleme, hazırlama ve savaşma yeteneklerine sahip.

Fakat tabii her mevsimin savaş için avantajlı yönleri var, dezavantajlı yanları var. Fırsatlar sunduğu kadar ciddi zorluklar, engeller de yaratıyor. Bu bakımdan kış mevsiminin zorlayıcı, engelleyici özellikler taşıdığını, kış koşullarının hareketi önemli ölçüde sınırlandırdığını biliyoruz. Bu, kuşkusuz sadece gerilla açısından değil, savaşan herkes açısından geçerli. Fakat teknik gücü, hakimiyet durumu, mevzilenişi bakımından her gücün bu koşullardan etkilenme düzeyi farklı oluyor. Aynı durum Türk ordusu açısından da geçerlidir. Belki teknik gücü var, karakollarda kalıyor, motorize olmuş, hava kuvvetlerine sahip. Bu bakımdan havadan, karadan motorize güçlerle belli bir hareket kabiliyeti var, ama kış bastırdığında hava kuvvetlerini de diğer mevsimlerde kullandığı kadar kullanamıyor. Örneğin uçaklarını, helikopterlerini aynı oranda kullanamıyor. Yine zırhlı birliklerini, motorize güçlerini hareket ettiremiyor. Dahası etse bile ancak kendi üsleri arasında bunu yapabiliyor. Onun ötesine, gerillanın alanlarına doğru yönelmek istediğinde koşulları giderek gerillayla önemli ölçüde eşitleşiyor. Bu onun için de ciddi bir zorluk oluşturuyor. Kaldı ki onun kendi imkanlarına ve sistemine göre bir örgütlülüğü, planlaması olduğu için değişen koşullara, yani gerilla ile savaşma durumuna uyum sağlamada çok daha zorlanıyor. Gerilla daha çok doğaya dayandığı için, coğrafyaya ve mevsime göre uyum sağlamada hareket etme kabiliyetine daha fazla sahip olduğu için, bu konuda çok daha yetenekli ve esnek özellikler taşıdığı için her koşulda hareket etme kabiliyeti gücü düzenli ordudan daha fazladır. Özellikle Kürdistan gerillasının asi doğa koşullarına göre hareket etme, zor kış koşularına, mevsim koşullarına göre yaşama, hareket etme kabiliyeti gerçekten de diğer gerilla yapılanmalarına göre çok daha güçlü ve ileri düzeyde. Çünkü Kürdistan doğası böyledir. Coğrafyası bu tür özellikler taşıyor. Baştan itibaren bunların içerisinde oluşmuş, şekillenmiş, kendini eğitip örgütleyerek yetenek kazandırmış bir gerilla hareketi söz konusu. Bu bakımdan kış boyunca mücadelenin süreceği tartışmasızdır. Elbette tarzda, taktikte, yönteminde değişiklikler olacak. Yazda ve güzde izlenen taktiklere göre hareket edilmeyecek. Alan hakimiyeti biçim, yöntem değiştirecektir. Fakat mevcut mücadele sürecektir. Bunu herkes böyle bilmek, görmek durumunda.

Bu kış her zamankinden daha fazla mücadelelere sahne olan bir kış olacak. Gerillanın buna hazırlıkları var. Bunu dikkate alarak kendisini örgütlüyor, planlıyor. Gereken tedbirlerini daha şimdiden almış bulunuyor. Zorluklar ne olursa olsun, engeller ne kadar çok bulunursa bulunsun son derece dikkatli, amacı başarıya bağlı olma temelinde doğru, uygun yol, yöntem, tarz ve taktik geliştirerek mücadelesini sürdürecek. Belki zemin değişiklikleri olacak, fakat mücadele direniş devam edecek. Bunun böyle bilinmesinde yarar vardır. Herkes de kendisini böyle bir mücadele gerçeğine göre hazırlamak durumundadır. Bazı alanlarda yaz boyu gelişen mücadele belki daralabilir, sağa sola kayma yapabilir. Fakat bu bizim açımızdan sadece geçerli değildir. Kış geldiğinde, mevsim koşulları değiştiğinde o asi dağlar büyük kar kütleleriyle kapandığında elbette ki bu savaşan tarafların tarzında, taktiğinde değişiklik yapmayı zorlayacaktır. Gerilla açısından olduğu kadar Türk ordusu açısından da aynı durum geçerlidir. Taraflar bunu görüyor, değerlendiriyor. En azından gerilla tarafı bu konuda duyarlıdır. İmkanları ve koşulları azami düzeyde değerlendirerek kış şartlarına uygun bir savaş konumunu geliştirmek, hayata geçirmek için elinden gelen çabayı sürdürecektir.

"ABD kışkırtıcılığına da dikkat etmek lazım. Özellikle silah satabilmek için bazı ABD'li çevreler AKP'yi bu yönde kışkırtıyorlar. Her türlü demode olmuş tekniklerini, elde kalmış silahlarını fahiş fiyatla Türkiye'ye satıyorlar. Oradan kazanç sağlıyorlar. Yine bazıları akıl vermeye de çalışıyorlar. Bin Ladin modeli olabilirmiş, PKK yöneticileri vurulabilirmiş, vurulurlarsa Kürt sorunu ortadan kalkabilirmiş! Bunların hepsi boş sözler, beyhude çabalardır"

Zaten varlığı ve geliştirdiği direnişle şimdiye kadar Kürt halkının bu büyük özgürlük hamlesine, Önder Apo'ya özgürlük hamlesine kahramanca öncülük etti. Bu öncülük durumu kış sürecinde de, önümüzdeki yıllarda da halkı, gençleri ve kadınları Özgürlük mücadelesine çekecek, sevk edecek özelliklere sahip. Daha şimdiden bunun garantisi yaratılmış durumda. Kaldı ki gerilla kendi hazırlıklarıyla mevsim koşullarına uygun bir biçimde geliştireceği kesintisiz direniş eylemliliği de günlük olarak Özgürlük mücadelesine öncülük etme rolünü oynayacak; bu konuda misyonuna uygun bir duruşu, tutumu sürdürecektir. Devrimci Halk Savaşı kuşkusuz sadece bir gerilla savaşı değil, tek ayaklı değil. Bunun serhildanı var, propagandası var. Halkın değişik kesimleri katılıyor. Yoğun bir ideolojik mücadele, propaganda savaşı yürütülüyor. Askeri çatışmaların biraz yaz ve güz döneminde sınırlandığı ortamlarda da siyasi ve ideolojik mücadelenin yoğunlaşacağı, öne çıkacağı, yaygınlaşacağı tartışma götürmüyor. Bu bakımdan kış koşullarında da Önder Apo'ya özgürlük hedefi doğrultusunda bu büyük Demokratik Özerklik hamlesi devam edecek.

Teknik ve para başarıya götürmez

– Gerillalar karşısında ağır kayıplar veren Türk devleti süper kobralar, uzun menzilli güdümlü füzeler ve son teknolojik silahlar alıyor. Türk devleti bu silahlardan medet umuyor. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

– Kuşkusuz bir savaşta tekniğin önemli bir rolü vardır. Savaşın tarzı ve taktiği diğer unsurlarla birlikte savaşı yürüten gücün sahip olduğu teknik araçlara göre de şekillenir. Savaş planlaması ve uygulaması bunu da dikkate alır, düzenler. Teknik güç bir ordu açısından tarz ve taktik zenginliğe, yaratıcılığa yol açar. Vuruş gücünü yükseltir, artırır. Fakat bütün bu özelliklere rağmen belirleyici unsur teknik değildir. Günümüzde tekniğin geçmiş çağlara göre yüzlerce kat ilerlemiş olmasına rağmen savaşta sonucu belirleyen, savaşı yürüten gücün savaşa katılım durumuna, savaşın amaçları doğrultusunda kendini feda etme konumuna, cesaret ve fedakarlığına bağlı oluyor. Hala savaşın kaderini insan unsuru belirliyor. Ne kadar etkili olursa olsun hiçbir teknik savaşta insanın rolünü aşmış, onun gücü yerine geçmiş konumda değil. Bu bakımdan belirleyici unsur hala insan unsurudur, savaşçı unsurudur; savaşan insanların savaş amacına bağlılık durumu, bu amaç için kendilerini feda etme özelliğidir. Bu anlamda eğitilmişlikleri ve örgütlülük durumlarıdır. Savaşı amacına bağlı olarak büyük bir istekle bilinçli bir biçimde yürütme durumlarıdır.

Savaşçılarını yürüttükleri savaşın amacıyla eğitemeyen, donatamayan, amaç bağlısı kılamayan, dahası esas amacını savaştırdığı insanlardan gizlemek durumunda kalan ordular ise daha fazla tekniğe dayanmak, etkin rol oynatamadığı insandan doğan boşluğu teknik güçle doldurmak durumunda kalırlar. Bir ordu ki tekniğe haddinden fazla önem veriyorsa, bilmek lazım ki o ordu savaş kabiliyetine, isteğine sahip değil. Savaşın amaçlarına bağlanmış değildir. Bilerek, inanarak savaşan konumda değildir. O nedenle savaşta yaratıcı davranamaz durumdadır. Bu zayıflıktan doğan boşluk ise teknik güçle doldurulmaya çalışılır. Şimdi Türk ordusu açısından belirtilen hususlar da bunu ifade ediyor. Türk ordusunun geldiği nokta tamamen bu. Özellikle de Necdet Özel yönetimindeki ordunun duruşu, yaşamı, savaş karakteri tamı tamına böyle.

Aslında bugün tutuklanmış olan, ceza verilen, hapiste tutulan darbeciler ya da Ergenekoncu denen çevreler geçen dönemde PKK'ye karşı savaşı en önde yürüten güçlerdi. Bu savaşın genelkurmayıydılar, kuvvet komutanlarıydılar, ordu komutanlarıydılar. Kısaca generalleri ve subaylarıydılar. PKK gerillası karşısında, Kürt halkının direnişi karşısında her türlü özel savaş yöntemine başvurmalarına, kirli savaş uygulamalarına, on yedi bin faili meçhul cinayet işlemelerine, kontrgerillayı en çirkince ve ahlaksızca harekete geçirmelerine rağmen Kürt halkını ve gerillasını yenemediler. Başarılı olamadılar. Şimdi o yenilginin cezasını çekiyorlar. Niye başarılı olamadınız diye onları görevlendiren ve para veren devlet onlardan hesap soruyor. Dikkat edilirse ordunun tümünü ifade ediyor bu yenilen, başarısız kalan, hesap sorulan kesimler. Onların kıyısında köşesinde kalan bazı çevrelere tutunarak AKP yeniden bir ordu örgütlemeye çalışıyor. Bu ordunun öyle savaşacak bir kabiliyeti yok. Zaten doğru dürüst generali, subayı yok. Tecrübesi olan, geçmişte savaşta bulunmuş olanların hepsi ya yenilip önceden emekli oldular ya da AKP'yle bu iktidar savaşında kaybettiler, emekli edildiler, hapse kondular. Aslında 'Vatan Millet Sakarya' diye ifade edilip milli amaçlar doğrultusunda savaşıyoruz diyerek kandırılıp Kürdistan'a sürülen savaşçılar olmaktan öte, geriye tecrübesi de olmayan, son derece menfaatçi daha çok mevki düşkünü, çıkarcı, para için bu işi yapan bir topluluk kalmış durumda.

AKP'nin ordusu bunu ifade ediyor. Bu ordunun öyle Kürt halkına ve gerillasına karşı savaşın kazanması imkansızdır. Kendisinden önce o kadar güce sahip olanlar başaramadı ki bu derleme, toplama, devşirme ordu, paralı ordu başarılı olsun. Değil başarılı olmak, bu ordu doğru dürüst çatışmaya da giremiyor. Birçok general ve subay görev de kabul etmedi. Bunun sonucunda bu zayıflık teknikle doldurulmaya çalışılıyor. AKP hükümeti Türkiye'nin bütün imkanlarını savaşa seferber ediyor. Maliyesinin hepsi aslında gizliden savaşa aktarılmış durumda. Dikkat edilirse zamlar peş peşe geliyor. Benzin beş liraya çıktı. Diğer alanlarda zamlar aldı başını gidiyor. Devalüasyon sürüyor. Bunlar hep mevcut savaşın sonucu olarak ortaya çıkıyor, yaşanıyor. Bütün bu harcamalar savaşa oluyor. Parayla insanlar savaş alanına götürülüyorlar, Kürdistan coğrafyasında tutuluyorlar. Her birinin maaşı üç beş kat artırılmış durumda.

Türkiye'nin bütün mali gücü, imkanları sözü edilen savaş tekniğine yatırılıyor. AKP hükümeti en ileri tekniğe ulaşarak bu insan zayıflığını aşabileceğini sanıyor. Onun için daha çok silah, daha yeni silah, daha modern silahlar almaya çalışıyor. Modern, güdümlü füzeler, süper kobralar, en son uçak modellerini alıyor; hepsini de kullanıyor. Son dönemdeki savaşta bu tür silahların hepsi de kullanılıyor. 2007'den beri en modern hava güçlerini Kuzey'de olduğu kadar Medya Savunma Alanları'na dönük de kullandı. Savaş zaten böyle bir teknik düzeyle sürdürülüyor. Buna rağmen başarılı olunamadı. Teknik ona tabii ki kısmen yaşama, ömrünü uzatma imkanı veriyor; korkusunu biraz dindiriyor, zayıflıklarını azaltıyor. Ama teknik ve para başarıya götürmüyor, zafere ulaştırmıyor. Mevcut durumda ordunun yaşadıkları budur.

Gerillanın son hamlesi karşısında daha ağır darbe yiyince teknik güce daha çok sarılmaya, daha yeni tekniklerle ordusunu donatmaya çalışıyor. Bu, onun zayıflığının bir sonucu, savaşta zayıf kalmasının bir sonucu. Aslında insan gücünün, komuta ve savaşçı gücünün Kürdistan'da Kürt halkına karşı savaştırılamaz duruma gelmesinin bir sonucudur. Aslında tekniğe bu kadar sarılması Türk ordusunun yenilmişliğinin göstergesi oluyor, başarısızlığının itirafı oluyor. Tekniğe yüklenmek bunu ifade ediyor. Bu durum teknik donanımı güçlendirerek aşılabilir mi? Mümkün değil. AKP'den önceki hükümetler de aynı şeyi yaptı, AKP de fazlasıyla bu işi yaptı, ama herhangi bir değişik sonuç elde ede-

"Bir ordu tekniğe haddinden fazla önem veriyorsa, bilmek lazım ki o ordu savaş kabiliyetine, isteğine sahip değil. Savaşın amaçlarına bağlanmış değildir. Bilerek, inanarak savaşan konumda değildir. O nedenle savaşta yaratıcı davranamaz durumdadır. Bu zayıflıktan doğan boşluk ise teknik güçle doldurulmaya çalışılır. Türk ordusunun geldiği nokta tamamen bu"

medi. Bu bakımdan yeni silahlarla da çok değişik sonuç elde edemeyecektir. Her silah ne kadar güce sahip olursa olsun onun bir zafiyeti vardır. Karşı taraf dikkatli davranır, iyi incelerse onun zayıflığını ortaya çıkartıp boşluğa düşürebilir, başarısız kılabilir. Zaten gerilla tarzı ve gerillacılık bu demektir. AKP'nin tekniği başarısız kılınmaya mahkumdur. Bu bakımdan hiç kimse o silahlarla AKP'nin zafer kazanacağını, savaşta sonuç elde edeceğini sanmasın.

Kalıcı olan halktır zafer kazanacak olan halkın direnişidir

Burada Türkiye toplumu açısından önemli olan şu durumları görmek gerekir: Türkiye halkının bütün imkanlarını, Türkiye toplumunun, gençliğinin özgür geleceğini böyle bir savaşa hasretmek, bütün imkanları, maliyeyi savaşa sürmek, toplumu aç susuz ve geleceksiz kılmak çok büyük bir suçtur. Türkiye toplumuna karşı işlenen ağır bir suç konumunu ifade ediyor. Herkesin bu gidişe bir dur demesi gerekli. AKP hükümetinin de paralı askerle ve daha çok teknikle sonuç alamayacağını bilmesi lazım. AKP hükümeti gitsin hapse koyduğu generallere sorsun, onlar daha iyi bilirler. Kendisine daha akıllı öğütlerde bulunabilirler. AKP onlardan ders alabilir. Bunlar on yıllardır Türkiye'nin yaşadığı siyasal, sosyal, ekonomik durumun dersidir. Öğrenmek ayıp değil. O dersleri edinmekten geri durmamalı. Doğruyu ancak böyle bulabilirler.

ABD kışkırtıcılığına da dikkat etmek lazım. Özellikle silah satabilmek için bazı ABD'li çevreler AKP'yi bu yönde kışkırtıyorlar. Her türlü demode olmuş tekniklerini, elde kalmış silahlarını fahiş fiyatla Türkiye'ye satıyorlar. Oradan kazanç sağlıyorlar. Bu biçimde AKP'yi daha çok savaşa teşvik eden, modern teknik almaya teşvik eden çevrelerin olduğunu görüyoruz. Özellikle bazıları akıl vermeye de çalışıyorlar. Bin Ladin modeli olabilirmiş, PKK yöneticileri vurulabilirmiş, vurulurlarsa Kürt sorunu ortadan kalkabilirmiş! Bunların hepsi boş sözler, beyhude çabalardır. Birkaç kişiyle yürümüyor bu mücadele. Bir halk direniyor. Önderlik düzeyine de böyle yaklaştılar, bu biçimde değerlendirdiler, ama sonuçlar ortadadır. Önderlik daha fazla direniyor. Halk önderlik etrafındaki birliğini ve direnişini yükseltiyor. Gördüler ki direnen bir halk var, kişilere bağlı bir mücadele söz konusu değil. Mücadelede kişiler gelip geçicidir, kısmi rol oynarlar. Kalıcı olan halktır, zafer kazanacak olan halkın direnişidir. Dolayısıyla Kürt halkı böyle bir konuma gelmiş, bilinçlenmiş, direniyor, özgür yaşamdan başkasını da kabul etmeyecek.

AKP'ye bu tür akıllar verenler şunu da bilmeli ki, PKK El-Kaide; şu bu örgüt değildir. PKK bambaşka bir örgüt, bambaşka bir hareket. Öyle onun bunun parasıyla belirsizlikler içerisinde hareket eden bir güç kesinlikle değil. Kürt halkının gücüyle, imkanlarıyla bilinç ve örgütlülüğüyle gerçekleşen, direnen, mücadele eden bir hareket. Halkın ta kendisi. Bu bakımdan da PKK'lileri söylenenler gibi sıkıştırmak, kıstırmak, alt etmek de öyle kolay değildir. Herkes bunu da bilmeli. Ama buradaki amacı iyi görmek önemli. Bütün Türkiye toplumu, AKP hükümetine destek veren çevreler görsünler ki, bazı çevrelerin silah satıp para kazanmaları için Türk ordusu, hükümeti savaşa nasıl teşvik ediliyor? Nasıl Kürt-Türk çatışması yaratılmaya çalışılıyor? Bu kışkırtanlar

"Biz Suriye'de savaş olur mu olmaz mı, Türkiye girer mi girmez mi, onun için bir şey demeyeceğiz, ama eğer Türk ordusu Suriye Kürtlerini tehdit ederse, onlara saldırmaya kalkarsa, Batı Kürdistan'ı tampon bölge yapmak gibi bir amaç doğrultusunda işgal etmeye, insansızlaştırmaya yönelirse buna karşı dört parçada ve yurtdışındaki Kürt halkı ölümüne direnecektir. Kürdistan özgürlük gerillası bu direnişe öncülük edecektir"

kimler, ne için yapıyorlar? Bu kışkırtmaya alet olanlar kimler? Tayyip Erdoğan'ın deyimiyle taşeron kim? Bunu görelim. ABD elçisi açıkça Tayyip Erdoğan'a gel bizim yaptığımızı yap ve taşeronumuz ol demedi mi? Bu tür sözler ve öneriler Türkiye'yi daha fazla taşeron hale getirmek için yapılmıyor mu? Ecevit bile Apo'yu bize neden teslim ettiler, anlayamadım demedi mi? Türkiye toplumu, aydınları, Türkiye'yi sevenler en azından doğruyu görmeliler, gerçekçi olmalılar. Savaşın on yıllardır uzamasına neden olan iç ve dış gerçekliği iyi görmelidirler. Bu tehlikeli yaklaşımlara, Türkiye'yi zora sokan, felakete sürükleyen, geleceğini karartan yaklaşımlara, AKP'nin faşist, milliyetçi savaş yanlısı politikalarına dur diyecek bir tutumu geliştirebilmelidirler.

– TBMM savaş tezkeresini kabul etti. Gerillada tezkerenin geçmesi nasıl okunuyor?

– AKP hükümeti 2012 Ekimi'nde iki tezkere çıkardı. 2007 Ekimi'nden bu yana bir savaş tezkeresi çıkarılmaktaydı. İlki Güney Kürdistan'a dönük operasyon yapabilmek amacıyla 17 Ekim 2007'de çıkarıldı. Medya Savunma Alanları'na yönelik operasyon yapacaklar ve gerillayı ezip marjinal konuma düşüreceklerdi. Nitekim 17 Ekim'den hemen sonra bir girişim yaptılar. Fakat gerillanın Oramar direnişi bu sınır ötesi saldırıyı kırdı. Ardından askeri deyimle hava saldırılarıyla Medya Savunma Alanları'nı yumuşatmaya çalıştılar. Ardından 20 Şubat 2008'de ana karargahı tasfiye etme amaçlı bir saldırıya girdiler. Fakat bu saldırı hezimetle sonuçlandı. Gerillanın Zap direnişi AKP hükümetinin ve Türk genelkurmayının gerillayı Medya Savunma Alanları'nda kıstırıp ezme umudunu, hayalini kırdı. Yaşar Büyükanıt, İlker Başbuğ yönetimi bu biçimde ağır bir darbe yedi, başarısızlığa uğradı. Herhalde İlker Başbuğ bu yenilginin ceremesini ödüyor hapiste. Yaşar Büyükanıt'la ise Tayyip Erdoğan anlaştı. Aslında esas sorumlu Yaşar Büyükanıt'tır; suçlu aranacaksa başkasında aranmamalı. 2007'nin Nisanı'nda hükümete muhtırayı hazırlayıp veren de Yaşar Büyükanıt'tı. Bunu itiraf da etti. Fakat Dolmabahçe'de anlaştıkları için şimdilik kendisini dışarıda tutabiliyor; tutuklanmayı önlemiş bulunuyor. Ama bu nereye kadar gider, yakın gelecekte dengeler nasıl değişir? Kimler ne düzeyde suçlanır? Hiç bilinmez. Çünkü Türkiye yoğun savaş yaşayan bir ülke. Savaşın sonuçları herkes açısından bedel ödetecek düzeyde. Çünkü ağırdır ve başarısızlıklarla doludur. Türkiye'nin siyasetçileri de, askerleri de bu başarısızlıklarının sonuçlarını ödemek, hesabını vermek durumundalar. Değişik dönemlerde değişik çevreler veriyorlar, daha fazla da vereceğe benziyorlar.

Kısaca Medya Savunma Alanları'na dönük, PKK'ye saldırmak üzere çıkartılan bu altıncı tezkere oluyor. Bundan önce beş sefer çıkarıldı ve ifade ettiğimiz çerçevede uygulanmaya da çalışıldı. Ama beş yıl boyunca bir sonucu olmadı, başarısızlıkla sonuçlandı. O tezkere hükümete ve orduya bir şey kazandırmadığı gibi ciddi bir iç hesaplaşmaya da vesile oldu. Tezkere doğrultusunda savaş yapmaya çalışan generallerin hapse girmesine yol açtı. AKP hükümetini de gölgesinden bile korkan bir konuma getirdi. Şu anda adeta Abdülhamit dönemi gibi gölgesinden korkan bir yönetim var; bir korku yönetimi, korku imparatorluğu oluşturulmuş durumda. Korku içerisinde hep karşıtlarını suçlayarak kendini yaşatmaya çalışan bir siyaset, hükümet duruşu söz konusu. Bunu herkes görüyor. O bakımdan geçen beş yıldaki sonuç bu önümüzdeki altıncı yılın da nasıl geçeceğini bize gösteriyor. Değişik bir durum kesinlikle söz konusu olmayacaktır. Eğer Medya Savunma Alanları'na, Kürt gerillasına dönük sınır ötesi operasyon tezkeresi sonuç verseydi 2007'de verirdi, 2008'de verirdi. O zaman devlet daha çok örgütlüydü, ordu daha çok güçlüydü; gerilla daha az hazırlıklıydı. Şimdi geçen beş yıllık süre içersinde bu durumda önemli değişiklikler oldu. Hükümet ve ordu zayıfladı, gerilla ise daha çok güçlendi. Yürüttüğü savaş içerisinde daha fazla çelikleşti, pişti, pekişti; mevzilenmesini daha çok geliştirdi, güçlendirdi. Çünkü 2007'den önce savaş olup olmayacağı, gerillaya iş düşüp düşmeyeceği çok belli değildi. O nedenle de çok örgütlü, disiplinli bir düzeye ulaşmamıştı. Ama geçen beş yıl gösterdi ki Kürdistan'ın özgürlüğünü sağlamak, İmralı sistemini parçalamak, Önder Apo'nun özgürlüğünü gerçekleştirmek direnerek oluyor, savaşarak oluyor. Bunun dışında başka bir yol yok. Bu da gerillayı Kürt halkıyla birlikte daha çok bilinçlendirdi, daha çok örgütledi, sistemini daha çok geliştirmesine, kendisini daha fazla pekiştirmesine yol açtı. Bir de yaşanan yoğun savaş pratiği gerillayı daha çok eğitti, örgütledi; daha çok tecrübe sahibi kıldı. Bu bakımdan şimdi aslında Medya Savunma Alanları'na, gerillaya dönük çıkartılan tezkerenin hiçbir önemi yok. Zaten tezkere olsa da, olmasa da Türkiye'nin önünde bir engel de yok. Tezkereler bir formalite oluyor. Irak hava sahasını ABD denetliyor. ABD Türkiye'ye çoktandır hava sahasını ihlal etme, Medya Savunma Alanları'na dönük operasyon yapma hakkını vermiş durumda. ABD bu düzeyde TC'yi destekliyor. Zaten insansız hava araçları istihbarat veriyor, Türk savaş uçakları vuruyor.

Ordunun önemli bir kısmını Suriye sınırına sürdüler

Diğer yandan yine Güney Kürdistan yönetimi hiçbir engel çıkartmıyor. Onlar da Medya Savunma Alanları'na dönük Türk operasyonuna kapıları ardına kadar açmış bulunuyor. O bakımdan tezkereyle öyle AKP'nin elde ettiği bir konu falan yok. Yani gücü yetse, yapabilse zaten önünde bir engel yok. ABD ve KDP açısından kapılar açıktı. Yapabilirdi. Şimdi de aynı durum söz konusudur. Mevcut tezkere herhangi bir yenilik getirmedi. Bu AKP'nin ve ordunun gücüne bağlı bir durum. Gücü yetmediği için şimdiye kadar yapamadı. Yine de gücü yetmeyecek, yine de yapamayacaktır. Öyle kolay değildir artık Medya Savunma Alanları'na saldırmak. Bırak Medya Savunma Alanları'na saldırmayı, AKP hükümeti Botan ve Zagros'ta denetimi sağlayamıyor. Botan ve Zagros alanları da gerilla denetimi altına girdi. Herekol'dan Cudi'ye kadar dağlık alanları ele geçiremiyor ki onların güney'ine saldırabilsin. Mevcut durumdaki pozisyonları böyledir.

Aslında yeni olan Suriye'ye dönük olan ikinci tezkere. 2012 Ekimi'nde yeni olarak böyle bir sınır ötesi operasyon tezkeresi çıkarmış bulunuyor. Birkaç gün önce çıkarıldı. Suriye ile içine girilen çelişki, çatışma, savaş konumuna cevap olsun diye yaptılar. Bizce daha çok Suriye hükümetini korkutmak, tehdit etmek amacıyla yaptılar. Öyle uygulayacaklarından değil. Daha çok korkutmak, baskı oluşturmak, dolayısıyla Esad yönetimini ürkütüp sindirmek, direnişten vazgeçirmek amacına dönük. Diğer boyutunu ise, zaten kendileri söylüyorlar, tampon bölge oluşturacağız diyorlar. Tampon bölgenin önemli bir kısmı Kürdistan'ı hedefliyor. Suriye Kürtlerini yerinden yurdundan etmeyi ifade ediyor. Batı Kürdistan'ı boşaltmayı, işgal etmeyi, insansızlaştırarak bir askeri alan haline getirmeyi hedefliyor. Buna göre bir sınır mevzilenmesi yarattılar.

Ordunun önemli bir kısmını Suriye sınırına sürdüler, tank mevzilenmesi geliştirdiler. Mevcut haliyle bunlar daha çok Suriye yönetimini korkutmaya dönüktür. Daha çok da Türkiye toplumunun psikolojisini rahatlatmaya dönük. Fakat tabii bir askeri mevzilenmedir. Durum değişir, Suriye'ye ABD yaklaşımları, politikaları farklılaşır, savaş Suriye'de tırmanır ise Türkiye de böyle bir savaş konumuna girebilir. Biz Suriye'de savaş olur mu olmaz mı, Türkiye girer mi girmez mi, onun için bir şey demeyeceğiz, ama eğer Türk ordusu Suriye Kürtlerini tehdit ederse, onlara saldırmaya kalkarsa, Batı Kürdistan'ı tampon bölge yapmak gibi bir amaç doğrultusunda işgal etmeye, insansızlaştırmaya yönelirse buna karşı dört parçada ve yurtdışındaki Kürt halkı ölümüne direnecektir. Kürdistan özgürlük gerillası bu direnişe öncülük edecektir. Bunu herkes bilmelidir. Bu bakımdan bu iş öyle kolay bir iş değildir. Batı Kürdistan'ı ve halkını savunmak için kırk milyonluk Kürt toplumu, kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden tüm gücüyle direnecektir. Rojava Kürdistan Kürtlerin Filistin'i gibidir. Gerilla da bu direnişe sonuna kadar katılacak, Batı Kürdistan'ı ve halkı savunmaya çalışacaktır. O zaman Türkiye daha tehlikeli bir savaş içine girmiş olacak. Türk-Kürt savaşı bütün cephelere, bütün alanlara yayılacak, daha çok derinleşecektir. Herkes bunu bilmeli, bu gerçeği görmeli, dikkate almalıdır.

Özellikle de Türkiye'deki aydınlar, siyasetçiler, demokratik barışsever insanlar bu gerçeği görsünler. AKP'nin bu yönelimi ciddi bir tehlikedir; Türkiye'yi büyük bir felakete iter, artık sonu olmayan bir Kürt-Türk savaşına yol açabilir. Bunu herkes bilmeli, görmeli. Eğer böyle olmasını istemiyorsa o zaman bu politikaya karşı durmalıdır. Bunu engellemek için AKP'nin bu tehlikeli, Türkiye'yi felaketlere sürükleyecek, faşist Kürt düşmanı, savaş yanlısı zihniyetine ve politikasına karşı durarak ona karşı mücadele etmelidir. Yoksa böyle bir politika öyle Kürtleri geriletmez, Kürt halkını korkutmaz, kaçırtmaz. Tersine daha çok birleştirir; direnişini daha çok arttırır. Gerillanın savaş gücünü, savaş azmini daha da büyütür. Gerilla gelişmeleri bu temelde okumaktadır.

PKK yürüyüşü zafer yürüyüşüdür sosyalizm yürüyüşüdür

KCK Önderi Abdullah Öcalan değerlendiriyor

Tüm mazlum ve yiğit Kürdistan halkı ve PKK'li yoldaşlara

Partimizin 21. yıldönümünü geride bırakırken, gerçekten sadece kendimizin değil, anlamsızlıkta, çılgınlıkta sınır tanımayan bir düşmanın bu son dayatmasıyla birlikte yepyeni bir sürece girdiğimizi, bu temelde bu yıldönümünü oldukça anlamlı ve görkemli kutladığımı, sizleri bu temelde selamladığımı belirtmek istiyorum.

Özellikle günlerden beri, düşmanın 1 Ekim'den beri startını verdiği bu yeni süreci biz de Ortadoğu'dan çıkışımızla birlikte yeni bir sürece çevirmek için büyük bir hamle yürüyüşü halindeyiz. Bu yürüyüşümüz, bir halkın yürüyüşüdür. Bu, dar bir ulusal yürüyüş değil, uluslararası yürüyüştür. Nitekim bunun en parlak ifadesi çarpıcı bir biçimde hala etkileri, yansımaları dünyanın dikkatini çeken anlamlı ve şanlı Roma yürüyüşüdür. Roma'nın tarihine de yaraşır bir yürüyüştür. Her şeyden önce özel olarak tüm zorlukları göze alarak, her türlü fedakarlığı yaparak bu yürüyüşe katılan, gece gündüz demeden, yine soğuğa karşı ayakta günlerce bekleyerek bu yürüyüşe tarihi anlamını veren tüm halkımızı, tüm değerli dostlarımızı, İtalyan halkını ve dostlarını da bu vesileyle kutluyorum, selamlıyorum.

Yine bu süreçte en başta önderliksiz olamamanın acısıyla veya önderliğin tehlikede olduğu, hatta biraz da aşırıya yorumlayarak neredeyse önderliksiz yaşama gibi bir tehlikenin kapıya dayandığını hissederek, en değerli canlarını gerçekten kahramanca ateş topu haline getirerek tarihi rolünü oynayanları da büyük bir minnetle anıyorum ve yaralı olanlara da candan selamlarımı, sevgilerimle birlikte sağlıklarına kavuşmalarını ve gerçek bir mücadele kahramanı olarak tarihi yürüyüşlerine devam etmelerini diliyorum. Ve bu arada yine çok çeşitli nedenlerle yeniden ulusal harekete, insanlık hareketine katılan bütün yeni insanlarımızı bu katılışlarından dolayı kutluyor ve selamlıyorum. Yine Avrupa'ya, Roma'ya gelişimiz münasebetiyle şüphesiz başta İtalyan halkı olmak üzere ilgi duyan bütün Avrupalı dostlarımızı bu yıldönümü dolayısıyla kutluyorum, selamlıyorum.

Şuna her şeyden önce değinme gereği duydum; gerçekten büyük bir felaket hazırlanmak isteniliyordu. Kendi duygu dünyamı bu süreç içinde şunun için çok öz olarak dile getirmek isterim; bir halkın başsız kalmasının vahametini iliklerimize kadar duyduk. Bunu kendimiz, fiziki varlığımız için değil –ki bu hiç umurumuzda bile değildi– gerçekten milyonların bizzat ayağa kalkarak gösterdikleri; önderliksiz olamayız, yaşayamayız durumunu görünce bu en dayanılmaz acı karşısında sarsıldığımı belirtmek istiyorum. Soğukkanlılığımızı yitirmemekle birlikte hiçbir halkın bu duruma düşmemesi gerektiğini ve yine hiçbir halkın da yine böyle mazlum olmaması gerektiğini ve hatta ne kadar olağanüstü olursa olsun hiçbir kişinin böylesine bir duruma dayanamayacağını hissederek, ama yine de iğne ucu kadar bir imkan olursa halklarımız için değerlendireceğimi, en ufak bir sarsıntı geçirmeden, hatta ve hatta bu son şerefli bir ölüm gibi bir şey de olacaksa, biliyordum ki bu en rahat eylem biçimidir.

Önderi olmayan halk felakete sürüklenir

Tekrar vurguluyorum; inanılmaz bir yaşam bağlılığın ve gerçekten de yaşama aşk derecesinde olağanüstü bağlılığın en çok kendini hissettirdiği bu süreçte, tanıdığım en şerefli bir duygunun da hiçbir çare kalmadığında düşmanın alabildiğine 'yakaladık, teslim alıyoruz, teslim almaya gidiyoruz' dedikleri koşullar altında tek kelime düşman karşısında söylemeden, şahane bir ölüme gitmenin de şerefli bir eylem olduğunu düşündüm ve kendimi buna da oldukça hazırlamıştım. Ve kesinlikle bunda alınacak, üzülecek bir yan olmadığını belirtiyorum. Hatta bu kahraman direnişçilerimizin yanında bizim yaptığımızın o kadar ahım şahım olmadığını da kendime söylemek durumunda kalmıştım. Ama buna rağmen esas olarak endişem kendimiz için değil, sizin rolünüz içindi. Bir yandan partimiz içinde yıllardan beri oldukça zafere yakın çalışma imkanları verilmesine rağmen bu çalışma imkanlarını zafere dönüştüremeyen geri kadro yapımızın acıları, yarım işleri bizi zorlamıştı. Bunlar bizi çok sarstı. Ve bunların giderilmesinin her şeyden önemli ve öncelikli olduğunu, fırsat bulur bulmaz bunun gereklerini yerine getireceğimize birinci görev planında yer verdik. Yine özellikle halkımızın büyük beklentilerinin çok zor da olsa kesinlikle daha sağlam esaslara bağlanılarak, cevap olunması gerektiği, özgür yaşam imkanlarını bu kadar yakalamışken bunun yarım kalmaması, mutlaka kalıcı, sarsılmayan, düşmanın çılgınca hesaplarına yenilmeyen bir özgür halk hareketinin daimi sürmesi için yaşamak gerektiğini iliklerimize kadar hissetmiştik. Önderliksiz bir halk olmanın çok zor olacağını, felaket olacağını düşünmüştük. Ve bunu bütün yolları, yöntemleri deneyerek önümüzdeki süreçte kesinlikle gidererek ve bir daha zor durumlarda böyle bir halkı bırakmayarak yanıt vermek gerektiğini yine iliklerimize kadar hissettik. Bu göreve sahip çıkacağımızı kendimize bin defa and içme temelinde ve yine sıradan bir imkanı çok iyi değerlendirerek, her sözü, her adımı yerinde atarak geldik. İnanıyorum ki şimdiye kadar hep böyle atmaya çalıştık. Ama bundan sonra daha anlamlı ve başarılı bir biçimde böyle adımların sahibi olmaya kararlılığımız son derece gelişti demek durumundayım.

Bugünlerde kadınlarımızın, kızlarımızın ister açlık grevleriyle, ister yürüyüşleriyle aslında özünde özgür yaşam tutkularının büyük önem arz ettiğini, bu konuda yarım kalan işlerinin tamamlanmasının söz ve eylemlerinin geliştirilmesi gerektiğinin büyük önemini ve mutlaka tamamlanması, başarılması gerektiğini iliklerimize kadar hissederek, bundan sonra gerçekten bu yönlü özgürleşme çabalarımıza kesin başarı derecesinde bir yer vererek daha büyük başarıların ortaya çıkacağının heyecanı içinde de olduk ve bu konuda da özellikle özgür yaşam tutkularının başlı başına büyük bir kuvvet, büyük bir yaratıcılık olduğu olgularına da sonuna kadar ulaştık. Umarım bundan sonra güce de dönüştürürüz.

Düşmanın oldukça küçülen, hiçbir insani sınır tanımayan, yani otuz bin kişinin ölümünden ben sorumluymuşum gibi iddiaları... O kadar utanmaz ve yalancı ki, "sen bu toprakların bin yıldır sahibi olan halkları ne yaptın ey düşman" demek gerekiyor. Sen kendin diyorsun 'ben 1070'de bilmem Malazgirt zaferiyle Anadolu'yu işgal ettim'. Peki binlerce yıldır bu toprakları kim tarıma açtı, kim uygarlığa açıldı, hangi dilleri vardı, hangi kültürleri vardı, hani o görkemli tarih eserleri, o Roma'nın güçlü tarih eserleri? Hala insan yanına gitti mi ürperir. Bu eserlerin sahipleri kimlerdi? Sen geldin bunları talan etmedin mi, sen geldin bunları işgal etmedin mi, sen geldin bunları yakıp yıkmadın mı? Büyüklük bunun neresinde, şeref bunun neresinde, anlı şanlı Türklük bunun neresinde? Sonuna kadar yakıp yıkmayı, sonuna kadar el koymayı, sonuna kadar işgal etmeyi şeref bileceksin, ama bin yılların en görkemli uygarlık eserlerinin sahiplerini ise katletmeyi, soykırıma uğratmayı hak bileceksin. Bunu nasıl böyle çılgınca insanlığa karşı, şimdi de sana can veren -kendi deyişleriyle bilmem iç elbiselerine kadar bağlı olduğun- Avrupa'ya bile kafa tutacaksın. Haklılık bunun neresinde, izan, şeref bunun neresinde? Sen kendini ne sanıyorsun! Bu topraklara emek verenlere hiç saygın olmayacak mı, bu uygarlığı yaratan halklara hiç saygın olmayacak mı? Hep öldürme, hep yok etmeyi kahramanlık sayacaksın. Yeter diyorum artık buna!

Sınır tanımaz bir çılgınlık gördük

Bu düşman şunu gördü benim şahsımda; 'bu adam tarihi suçlarımızı yüzümüze vuracak. Avrupa'ya çıktı, orada biraz da teslim olmamış, aklına da, yüreğine de sahip Avrupa'ya anlatacak' ve burada paniğe kapıldı. Ve bu son çılgınlığa girişecek. Türk halkı, Türk aydını biraz gerçekten kendine gelmeli. Ama düşmanın yaptığı küçüklüğüdür, bizim veya benim büyüklüğümü gösterir. Beni öldürebilir, bu hiçbir şekilde yok olduğumuzu göstermez. Ben şunu gördüm bu düşmanda; plan yapmış güya, Türkiye'yi satmış o efendilerine, bunun karşılığında iki yıldır benim kellemin peşinde. Şu zavallı Mesut'a bakın, yakalanınca çocuk gibi sahaya düşüp bayram ediyor. Başbakanlığı kurtaracakmış, bilmem neyi kurtaracakmış. İnsan bu kadar düşmez. Hani çok eleştirilir, ama Osmanlılar da savaşmışlardı, hatta Mustafa Kemal de savaşmıştı, Helen generali Tirokops'iyi esir de almıştı. Ama Tirokops'in ne bayrağını çiğnedi ne de bilmem işkence yaptı, geri bıraktı. Şimdi bunlar çok kemalist geçinir ama Mustafa Kemal'le de bunların alakası yok. Bunlar gerçekten çok düşmüşler, bunu gördük. Sınır tanımaz bir çılgınlık gördük. Dediğim gibi tarihle ilişkileri yok. Son mafya-çete-siyaset ilişkisiyle böyle bir takım oluşturmuşlar, bunun verdiği çılgınlıkla kurduğu dünya gitmesin elinden diye -çetelerin de belli bir kuralı vardır, onların da çok dışında- bu histeriyle üzerimize geldiler. Bu tabii bizi ürküttü, halkımızı ürküttü. Ama ne yapalım bir düşman türüdür; en gerici, en sınır tanımaz, en aşağılık bir düşman türüdür. Tekrar söylüyorum ne hakla halkların kaderini bu kadar yok edip hiçbir hak onlara tanımayacak? Şimdi bunu gördüm tabii bana göre çok büyük küçüklük. Ne kadar zarda zorda olsam da bu süreçte bende uyanan en büyük duygulardan birisi; insanlar büyük işler için yaşamalılar ve hatta madem ki bir düşman seni bu kadar hedeflemiş, haksız ve acımasız o zaman sende de biraz şeref, onur varsa kolay yem olmamanın tedbirlerini alacaksın.

> "Önderliksiz bir halk olmanın çok zor olacağını, felaket olacağını düşünmüştük. Ve bunu bütün yolları, yöntemleri deneyerek önümüzdeki süreçte kesinlikle gidererek ve bir daha zor durumlarda böyle bir halkı bırakmayarak yanıt vermek gerektiğini yine iliklerimize kadar hissettik. Bu göreve sahip çıkacağımızı kendimize bin defa and içme temelinde ve yine sıradan bir imkanı çok iyi değerlendirerek, her sözü, her adımı yerinde atarak geldik"

İğne ucu kadar bir imkan, bir günlük zamanı iyi değerlendireceksin. Namus, şeref buradadır. Bunu göstermeyene saygımın olamayacağını ve yine ben yaşayacaksam bunun gereklerine göre yaşamam gerektiğini bin defa and içerek, bin defa insan olmanın, yani insan olmanın bir gereği olarak hissettim. Ve en önemlisi halkımız bunu derinliğine hissetti, sarsıldınız, büyük öfkeye bağlandınız ve kendinizi yaktınız. Bu büyük öfkeyi ve acınızı kendini yakarak değil de daha inanılmaz bir halk gücünü, yaratıcı bir örgütü yaratarak göstermenin zamanıdır diyorum. Benden daha çok bu fırsat elinizdedir, bu fırsatı gerçekten değerlendirmelisiniz. Acılarınızın, kin ve öfkenizin büyüklüğüne bağlı olarak -ki bu aynı zamanda zayıflığınızın bir sonucudur- onu güce dönüştürerek yanıtlamalısınız. Bunu derinden hissettim, bağlılığınızın böyle anlam bulmasının büyük önemini hem kendim için bilince çıkarttım, hem de bilince çıkardığımıza dair oldukça umutlandım. Bunun yanında kendi tarihimizi düşündüm; bu kadar direnmenin tecrübesine de dayanarak çok trajik, çok acılı bir tarih olduğunu gördüm. Her Kürt önderliğinin ya çok kötü bir teslimiyet -ki hala günümüzde bunların sahipleri belli- ya hızla darağacında biten bir ömür, ya vahşi katledilme... Tabii benim başıma en büyüğü getirilmek istenildi, yalnız bir bölgesel isyan gibi değil, uluslararası çapta çok amansız hazırlanmış bir komplo şebekesi içinde, nereye adım atıyorsak "yok" diyor. Bu Mesut Yılmaz aslında sanıyorum efendilerine dayanarak söylüyor onu, verdikleri söze göre herhalde konuşuyor; 'orayı da tuttum, burayı da tuttum, hiçbir yer bulamayacak'. Bu da insanlık dışı bir durum, böyle savaşılmaz. Hiçbir düşman demez 'bu dünyada senin gireceğin bir delik kalmamıştır'. Şimdi sen kimsin, Allah bile olsa günah işlemiş kullarına karşı bir affedilecek, sığınılacak yer bırakır. Bunlar bu kadar dinsiz, imansız, Allahsız bir kesim oluyor. Sanmıyorum başka yerde, başka tarihte böyle olsun. Ama böyle oldukları ortaya çıktı. En tehlikelisini bizim de başımıza getirmek istediler ve hala da istiyorlar.

Hiçbir şey bitmedi hatta yeni başlıyor

Burada sadece kendim için söylemiyorum, sizler için önemli. Dikkat ederseniz büyük bir bağlılık gösterdiniz, şimdi bu bağlılık bir kişiye bağlılık değildir. Bu kişiye aynı zamanda gösterilen bağlılık, sizin kendi şeref, onurunuza, kimliğinize, özgürlüğünüze gösterdiğiniz bağlılıktır. O halde sanki benim yerimde sizin için de girilecek bir delik bırakılmamıştır ve her an imha ile karşı karşıyasınız. Bunu hissetmenizi, bunu düşünmenizi önemle istemek durumundayım veya bu gerçeği bu vesileyle belirtmek durumundayım. Ve destek de budur. Belki siz bunu hala bilmiyorsunuz, tehlike size o kadar yaklaşmadı veya belki yaklaşmayacak da ama eğer tehlike ulusalsa, onursalsa, özgürlüksel, şerefselse o kadar yakınınızdadır. Odanızda bile sizi rahat bırakmaz. Bunu böyle bilmenizi önemle vurguluyorum. Ama bu her şey bitmiş anlamına gelir mi? hayır. Nasıl ki benim için her şey bitmemişse sizin için de her şey bitmemiştir. Tam tersine birçok şey yeni başlıyor. Ben buraya gelirken ne bir tecrübem vardı, ne bir ilişkim vardı. Vardıysa bile ufak, iyi kurulmuş bir-iki dostluk ilişkisiydi. Hiçbir şey yoktu. Kürdistan'a çıkışı yaparken de öyleydi, Ortadoğu'ya çıkış yaparken gerçekten tek bir ilişkim yoktu. İlişkim yanımdaki kuryemdi. Avrupa'ya çıkış da böyleydi. Sağlam, verdiği sözü yürütecek bir ilişki uğruna gelmedim. Mecburen başlamak zorundaydım bu yürüyüşe. İnancım vardı, kendime güvenim de vardı, çıkış yapmakta tereddüt etmedim. Dikkat edin kimseden rica minnetle bir şey istemem. Bir dostuma söylemişim; ne diyorsun güvenilebilir mi, güvenilemez mi? Davet çıkarmışlardır bazı dostlar, ben dostluğa inanırım, dostluğa güvenirim. Devletlerden daha çok dostlara güvenirim. Ve sağlam dost bildiklerime dayanarak adım atmaktan çekinmedim.

İnanıyorum ki devam edecektir. Biz sağlam basmışız ve sarsılmamacasına yürüyeceğiz de. Roma yürüyüşü devam edecektir. Bunu düşman böyle bilmeli ve bu çılgınlığından vazgeçmeli. Ne yoksul halkları, ne de Ortadoğu halklarını öyle efevari, kükreyerek sindiremez. Sonuç alamayacağını bilmelidir. Ama buna rağmen bizim kendimiz için çıkarmamız gereken derslerin temelinde, mademki bize bir karış bir toprak bırakmıyor, bizi başka şerefli milletlerin toprağında bile kıskaca almak istiyor, biz o zaman ne güne duruyoruz. Namus değildir yani, eğer bu düşmana karşı ben bir karış toprağımı bile sağlam tutamayacaksam, sağlam bir ilişkim, sağlam bir örgütüm olmayacaksa ben o zaman kaç paralık adamım yani. Ve hepinizin böyle düşünmesinin mutlaka gerekli olduğunu, kendinizi yakacağınıza, kendinizi böyle mahvedeceğinize, ayakları yere basmak, sağlam ilişkilere, sağlam bilince, sağlam dostlara, sağlam örgütlere sahip olmak şerefin, namusun tek izahıdır. Bunun dışında her şey yalan.

Zamanın kıymetinin çok iyi bilinmesi gerektiğini, hatta özgür zamanın, özgür günlerin kıymetini çok iyi bilmenin gerektiğini size belirtmek durumundayım. Çünkü ben çok kısa bir süre içinde tek yaşamanın çok zor bir yaşam tarzı olduğunu, her ne kadar kendimle konuşsam, kendimle derin derin düşünsem, gücüme güç katsam da insanlarla ilişkide olmanın, özgür olmanın çok büyük bir değer olduğunu, bunun kıymetini çok iyi bilmeniz gerektiğini söylüyorum. İlişkilerden sıkılmayın, ilişkileri anlamlı kılın, ilişkileri çelikten halatlar haline getirin. Bu diğer her şeyden daha öncelikli gelir.

Kaldı ki tarihten bahsetmiştim. Şimdi bu tarihi artık tersine çevirme gereği duyuyorum. Zaten bu kadar yaşama tutkuyla bağlı olmamın bir nedeni de bu tarihi tersine çevirmek. Şimdi bu tarihi tersine çeviremezsek bütün yüzyıllardan beri amansız katliamların kurbanı olmuş insanların acılarını hiçbir zaman dindiremeyiz. Ve unutursak bizden rezili, bizden alçağı yoktur. Bir halk ne kadar düşerse düşsün bu acı tarihini mutlaka anlayabileceği kadar, duyabileceği kadar bugünlerde yaşayabilmelidir. Bunu sizler de görüyorsunuz. Ama bu yürüyüşü bunu tersine çevirmek, yenilmeyen bir tarihe, acılarını, öfkelerini bilinçlendiren bir tarihi yürüyüşe, her türlü acı yenilgiye, darağaçlarına teslimiyete kapalı bir yürüyüşe mutlaka çevirmeniz her şeyden önce gelir. Kendim de bu yürüyüşün başındayım. En ufacık imkanlarla birlikte bu yürüyüşü düzenleyeceğim. Ama sizlerin de gerçekten bu 21. yılın başlangıcının bir şans olduğunu bilerek, yaşınız başınız ne olursa olsun, bu yeniden girişi bir şans olarak değerlendirmenizi ve hakkını vermeniz gerektiğini önemle belirtiyorum. Partimizin içinde bunlar olacak. Ülkemizin dağlarında da insanlar iyi direnecekler, ama halkımız olarak dünyanın neresinde olursanız olun oldukça yepyeni özgürlük yolunda bir halk olmanın kıvancıyla, bunun gerekli bilinciyle, sürekliliğiyle kendinizi ileriye taşırmalısınız. Ta ki bu acılar, bu lanetli tarih, bu acımasız düşman bu kadar haksız, acımasız, çirkin bir şekilde halkımızın üzerine gelmesin. Bunun başka bir ilacı yok. Ancak özgürlük yürüyüşüyle, başarı yürüyüşüyle düşmanın kabul edilemez bu çılgınlığına karşı gereken cevabı verebilirsiniz.

20 yılda bir çocuk büyür bir delikanlı olur ve yirminci yılında her türlü yürüyüşü yapar. Ne kadar da çocuk da olsanız, bilinçsiz de olsanız, bu 20 yıllık tarihte büyüdünüz, gürbüz delikanlı haline geldiniz. Artık çocuk bir halkı değil, oldukça delikanlı ve hatta olgunluğa doğru seyreden genç bir halkı temsil ediyorsunuz. Yürüyüşünüz bu gençlikle orantılı olmak zorundadır. Çocukluğu bırakın, olgunluğun gereklerini yerine getiren bir yürüyüşün sahibi olun. Partiden bu temelde öğrenmelisiniz. 20 yıl bize ne öğretiyor? En önemlisi de bu yıl. Bu partiye çok şey verdiniz, en değerli kızlarınızı ve oğullarınızı verdiniz. Bunlar toprağın altına girmişlerdir. Ve bu özgür yaşam içindir, ama dersleri var. Onları kendinize mal etmelisiniz. Büyük kahraman şehitler ordusunu mutlaka yaşlı-genç, kadın-erkek, çoluk çocuk hepiniz kendinize nakşetmek durumundasınız. PKK budur. 20 yıllık PKK'yi belki de size tam olarak veremedik, ama siz alabilirsiniz. İşte kitaplar var, işte şehitlerin kendileri, işte düşmanın kendisi bu yılın nasıl öğrenilmesi gerektiğini söylüyor. Eğer bu PKK'yi, 20 yıllık PKK'yi alırsanız kendiniz için bugünlerde hem şerefli yeriniz vardır, hem de hiçbir düşman bu şerefinizi elinizden alamaz. Ama öğreneceksiniz, örgütleneceksiniz, yorulacaksınız. Buna göre hakkını vereceksiniz. Ben de, PKK'liler de çalışsın ama artık yük omuzunuzda, çok sık acı çekiyorsunuz. Kadrolardan daha duyarlı bir haldesiniz. Hatta onlardan daha iyi de yapabilirsiniz. Ben yine yapacağımı yaparım, ama dönem artık kendi özgücüyle yürüyebilen bir halk durumuna gelmenizi gerektiriyor. Öyle olmasa bu acıya ben nasıl dayanacağım diye kendimi yaşatamıyorum. Nasıl yaşatacağım? Milyonlar bana bağlanmış, benim de kaderim şurada burada, bilmem bir kişinin elinde. İki kişi bilmem şu devletin adına beni şöyle de böyle de yapabilir. Onun için diyorum acı çok büyüktür. Bu öyle bilimsellikle aşılmıyor. Dünya böyle bir dünya değil. Yine yaşayacağım, dayanacağım ama bu acılara bir daha düşmemeniz için. Bir kişiye bu kadar bağlı olmanın acılarına bir daha düşmemeniz için diyeceğim "ne siz beni gördünüz, ne ben sizi gördüm". Bir anlamda böyle. Ama şerefle onurla yürüyecek gücü gösterirseniz buna en çok ben memnun olurum.

Kürtler bu toprakların en eski halkıdır

Bunun yanında Avrupa'ya geldik, gelmem gerekliydi. Aslında düşman en kritik dönemde üzerimize geldiğinde, bana göre çareler tükenmez, panik içinde kalmak veya 'her şey elden gidiyor', 'gelmezse de rahatım', böyle bir durumumuz yoktu. Nereye gidersek bir hamlenin yolunu açabiliriz. Ama bu seferki gelişi gerçekten büyük bir fırsata, büyük bir şansa dönüştürüyoruz. Şimdiden bunun en önemli adımları atılmıştır. Karşımızdaki gerçeklik kendi kurallarıyla, kendi yasalarıyla, kendi siyasetiyle yürüyor. Bunlara dikkat edeceğim, dikkat etmek zorundayım. Hatta en uygar bir biçimde dikkat edeceğim. Kendimi anlatacağım, sizleri anlatacağım, tarihi anlatacağım, acıyı, zulmü anlatacağım, artık gücüm ne kadar yeterse. Bu vesileyle sadece ben değil, tüm aydınları, tüm enternasyonal yoldaşları da gerçekleri anlatmaya çağırıyorum. Belki istediğimizi, anlatmak istediğimizi tam anlatamayız. Özellikle halklar adına anlatmak istediğimiz çok şey var. Bu kesinlikle benim meselem değildir. Zaten dünya belki de hiç kimseye nasip olmayacak kadar beni tanıdı, tanıttı da. Sizleri tanıtmak gerekiyor, siz halkı; haksızlığa uğramış halkımı tanıtmam gerekiyor. Bunun için hepinizi, dostları yardıma çağırıyorum. Bütün uluslardan enternasyonal yoldaşları, güçleri yardıma çağırmak durumundayım. Onlarla birlikte bu hamleyi yapacağız. İnanıyorum yani Avrupalıların içinde halkımıza yararlı olan kesimler var, onlarla konuşacağız. Güce, kuvvete dönüştüreceğiz, barışa, halk demokrasisine dönüştüreceğiz. Bunun için elimizden geleni yapacağız. Ama peşinen şu kadarını yapacağız diyemem. Çünkü her şey benim elimde değil, ama elimden gelebilecek her şeyin en mükemmelini göstermekte de tereddüt etmeyeceğim. Elimden geleni yeni bir hamle ruhuyla, akıllılıkla, daha çok da kendileri için, amaçları, özlemleri için, daha yüksek bir tempoyla yerine getirmeye çağırıyorum.

Yine son bir kez de Türk halkına bir çağrıda bulunmak istiyorum. Hiçbir halk kendi egemenlerinin elinde böyle kötü bir duruma düşmemeli. Bile bile bu kadar haksızlık karşısında bir halk seyirci kalmaz, onay vermez, vermemelidir. Ve en kötüsü de hiçbir savaş geleneğinde olmayan ahlak, kural dışı yöntemlere başvurarak bir kişiyi hedeflemiş, bir kişi için ittifaklar kurmuş, bütün Türkiye'yi bunun için satmış hem de gizli ve kirli bir biçimde. Bu kabul edilmez, buna sessiz kalınamaz. İşte Mesut, mafyayla ilişkisinden dolayı düştü. Bütün bunların hepsi bir kişinin kellesi için. Türk halkı, hatta ulusu bilemiyorum benim kellemle ne kazanacak. Otuz bin kişi hikayesi var, resmi rakamlar var. 20 bin gerillayı öldürdük diyen Olağanüstü Hal Valiliği'dir. Biraz vicdan, biraz gerçeklere saygı. Dört bin köyü -ki kendileri söylüyor resmi rakamdır- boşaltan kim? Beş bin faili meçhul cinayet var, bu cinayetleri işleyen kim? Çeteler belli değil mi, resmi raporlarda bunlar açık değil mi? Ortada ekonomiye bakın, sosyal yaşama bakın. Tanınmaz hale getiren kimdir? Yaşamlarına bakın, hiç çalışmadan kazananlara bakın, öldürdükleri askerlere bakın, kendi çocuklarına bakın bu egemenlerin. Bunlar kim?

Türk halkı, aydınlar biraz düşünmeli ve mümkünse biraz adalete gelmeliler. Böyle çılgınca bir şovenizme bayrak sallamanın insanlık onuruyla hiçbir alakası yok. Varsa bir Türklük şerefi onunla da alakası yok.

Biz Türkiye'den ne istiyoruz? Türk halkıyla ne yapmak istiyoruz?

Bu toprakların en eski halkıdır Kürtler. İlk bu toprakları tarıma açan, hayvanları evcilleştiren bir halkız. İnsanlığa hizmet eden en eski bir halkız. Kimseye zarar vermemiş, kimseye işgal, talan dayatmamış bir halkız. Tamam geldiniz, vurdunuz, bey, paşa, vali oldunuz, bunlar da sizin olsun. Ama neden bir halkın kimliğini yok ediyorsunuz? Son ulusal varlık ne varsa onu da ortadan kaldırmak istiyorsunuz? Ve yetinmiyorsunuz. Benim bütün yaptığım "yahu bu halkın bir varlığı, adı var, mümkünse biraz şeref, haysiyeti yoksa var edilmeli" bunu söyledim. Siz bunu duymuyorsunuz. Bundan başka da bir şey yaptık mı? Biz bu işe kitapla başlamadık mı? Felsefeyle, siyasetle başlamadık mı? Elimde benim önce topum-tüfeğim var mıydı? Sözle başlamadık mı? Sizde hiç din, iman yok mu? İnsanlıkla gerçek bağlar yok mu? Tepeden tırnağa silahlanan, "dün-

yanın en büyük ordusuyuz" diyen siz değil miydiniz her gün? "ABD bizimle silah ve teknik güce sahibiz" diyen siz değil misiniz? Ve bu kadar üstün silah gücü olan en çok vurmaz mı? Ve siz vurmadınız mı? Bunları bilmiyor musunuz? Bizim elimizde silah var mı tek tük basit silahlardan başka? Bunlar da savunma silahı değil mi? Şimdi tüm bunların hepsi ortadayken cinayetlerin, katliamların, tarihin... Neden böyle çılgınlaşıyorsunuz? Beni otuzbin kişinin katili diye adlandırmaktan utanmıyormusunuz? Yani gerçekten bu yüzden Türk halkından utanıyorum demeyeceğim, ama kendi egemenlerinden o kadar utanıyor ve onları o kadar çirkin görüyorum ki... Açık söyleyeyim, yarın kuvvet bizim elimize geçse, o güvendiğiniz ittifakları biz de kursak, peki sizin haliniz ne olacak? Kim size sahip çıkacak? Ve mezarından çıkan halklar, jenoside uğramış, insan hakları elinden alınmışlar, tüm faili meçhul öldürülmüşler, yoksul düşürdüğünüz tüm insanlar ayağa kalksa üzerinize gelse, yine bayrağı sallayacak mısınız, yine sokaklardaki o çılgınlığı yapacak mısınız? O zaman kaçacak delik değil, içine girecek hiçbir yer bulamayacaksınız. İnsanlığın içinde tek saygıdeğer bir kelimeye bile layık olmayacak kadar hastalıklı bir kimlik sahibi olduğunuzu göreceksiniz. İşte bu acı sondan kurtulmanız için diyorum ki, sadece istediğimiz bu topraklarda binlerce yıldır doğup büyümüşüz, niye bize o kadar saldırıyorsunuz? Önce biz vardık bu topraklarda, siz sonradan geldiniz. Haydi alabildiğiniz yeri de sürün, gelin yeniden kardeşçe bir yaşamı düzenleyelim. Zorbalık, silah sizde diye sonuna kadar yok etmeyi siz hak mı biliyorsunuz? Kahramanlık bu mudur? Bu kahramanlık değil, en kanlı iştir. Bunu bırakın diyorum size. Ama bir büyük yalanla peşime düşüyorsunuz ve alkış çalıyorsunuz buna. Sayı az olabilir, ama bazıları da suskundur. Hz. Ali de "suskunlar da saldıranların suç ortağıdır" der. Onun için hepinize sesleniyorum, Türk aydınlarına da sesleniyorum. Sağına soluna bakın hepsi bayram ediyor, 'son isyancı başı da düştü ve isyan da bitti' diyorlar. Acıyla onların durumuna üzüldüm. Kendi adıma değil, onların adına üzüldüm. Benim düşmem gerçekten eğer sizin ruhunuzu rahat ettirmişse insanlık utansın derim. Düşmanı da olsa, Atatürk bile olsaydı böyle yapmazdı. Ne olurdu, düşmanı da olsa kaybettiği insanlar için üzüntü duyabilirdi. Ama siz yamyamlar ordusunu bile geçecek kadar kendinizden geçtiniz. Buna üzüldüm. O yüzden küçüldüğünüzü gördükçe yüzünüze bile bakamaz hale geldik. Bir halkı tanımak niye bu kadar zorunuza gidiyor. Bir halkla gerçekten kardeşçe yaşamak çok mu zor, neden bu kadar masadan kaçıyorsunuz? Bak ateşkes devam ediyor. Çok sevdiğiniz Türkiye'nin birliği bütünlüğü içinde, çok istediğiniz demokrasi adına, haydi gelin oturalım niye kaçıyorsunuz. Haydi silahlar sizin olsun, ordu sizin olsun. Kimlik hakkımızı verin, silahlar da bir tarafta olsun. Ama neredesiniz, masaya gelecek misiniz, nereye kadar daha kaçacaksınız? Bütün insanlığın önünde ve kurulacak olan Avrupa mahkemesinde bunları dile getireceğim, bu mahkemeyi kurduracağız. Ne yapılacaksa, bu hesabı gereklerine göre vereceğiz. Kim katildir, nasıl katildir onu anlatacağız. İnsanlık eğer düşmemişse herhalde adalet yerini bulacaktır. Ama biz esasen Avrupa adaleti, Avrupa mahkemesi değil, kendi halklarımızın mahkemesinde adaletin sağlanmasını istiyoruz. Türk halkı eğer gerçekten yaşamak istiyorsa biraz kendine gelmelidir. Bu çete hükümeti bitti, kurulacak yeni bir hükümet de dikkat etsin. Uyarımı yapıyorum; Avrupa'dan artık bu zulmü istedikleri gibi sürdürme iznini alamazlar. ABD, İsrail de yakında elinden gider, o kadar güvenmesinler. Daha fazla acılara yol açmak istemiyorlarsa, bir an önce kuracakları hükümet mi olur, kuracakları demokrasi mi olur gelsinler, fazla acılara yol açmadan bu işleri diyalogla tartışmaya açalım. Ve bunun başka bir yolu da yoktur. Devam ederlerse kuvveti biz toplayacağız. Burada önemli bir adım atılmıştır ve mevziler kazanılacaktır. Ortadoğu'da edindiğimiz mevziler duruyor. Bunlar ileride çalıştırılacaktır, ülkede de. Türkiye halkının bağrında da mevziler kazanılacaktır. Ve bu lanetliler tayfası gidecektir, bunun başka yolu yoktur. Benim ölümümle bu önlenemez. Benden bu kadar korkmakla bu korkuyu gideremezler. Aklın yolu, insanlığın yolu budur. Türk halkının da bir kez daha bunlar üzerinde düşünmeye, daha acılı bir savaşla her şeyi kaybetmektense onurunu kurtarmaya, halklarla eşit, barış içinde ve demokratik bir düzen içinde yaşamaya çağırıyorum.

Siz değerli halkımıza bu temelde partimizin 20. yılı ve 21. yıldönümü dolayısıyla seslenirken, dile getirdiğim gerçeklerin özü budur. Gösterdiğiniz bütün bağlılığa teşekkürlerimi belirtmek istiyorum. Çok çok bize ulaşmak isteyen, yürekten ulaşmak isteyenlere, daha büyük bir yürekle cevap vermek durumda olduğumu belirtiyorum. Özellikle bağrı yanık analara, genç kızlarımıza, o gösterdikleri büyük duyarlılığa hepsine tek tek saygı ve sevgilerimi yolluyorum. Gerçekten istediklerinden ve umduklarından daha fazla onların emrinde, hizmetinde bir insan olduğumu belirtmek istiyorum. Her insanın bir ömrü vardır, onu iyi değerlendirme sözüme bağlı olduğumu belirtmek istiyorum. Mühim olan bireyler değil veya bireyler rollerini en iyi oynamak durumunda derken onu da oynamaya çalışma sözümü yineliyorum. Ama kurumlar daha değerlidir, daha uzun ömürlüdür. PKK de en iyi kurumdur. Onun etrafında oluşan birçok kurum da değerlidir. Bizim için rönesanstır. En şerefli bir çağdır. Bu kurumların içinde kendinizi iyi bir yönetici, iyi bir sözcü, iyi bir yürütücü yapmanızı diliyorum.

Hepinizi bir kez daha saygıyla selamlarken geride bıraktığımız ve tarihimizin sayfalarına geçen bu çok önemli 45 günü, başta da büyük minnetle tekrar tekrar andığımız şehitlerin anısına adıyorum. Onların anısını daha büyük yaşatmak için gücüme güç katarak çalışma sözümü yeniliyorum.

Yine büyük yürüyüşe kalkan, tüm halkımıza, dostlarımıza özel selamlarımı, şükranlarımı belirtiyorum.

İnanıyorum ki her zamankinden daha fazla PKK yürüyüşü zafer yürüyüşüdür, sosyalizm yürüyüşüdür, kardeşlik yürüyüşüdür!

Böylece bir kez daha 2000'li yıllara doğru elimizde özgürlüğün meşalesiyle daha fazla iradeli, daha fazla birliktelikle, ama mutlaka zafer tarzıyla yürüyeceğiz ve başaracağız.

27 Kasım 1998

HALKIMIZA VE KOMUOYUNA

Önderliğimiz şahsında Özgürlük Hareketimize ve Kürt halkına karşı geliştirilen 9 Ekim Uluslararası Komplosu'nu 14. yılında bir kez daha lanetliyoruz. Bu komploya karşı geliştirilen mücadelede, özgürlük değerleri uğruna yaşamını feda eden tüm yüce şehitlerimizi saygıyla anıyoruz.

Komplonun ve bununla başlayan İmralı esaret sürecinin tam 14 yılını geride bırakırken çok açık söylenebilir ki, komplocu güçler Önderliğimizin, halkımızın ve hareketimizin eşsiz direnişi karşısında lanetli hedeflerine ulaşamamış, başarısız kalmıştır. Halkımız, komplonun ilk gününden itibaren Önderliğini sahiplenmede ve komployu boşa çıkarmada eşsiz bir direniş sergilemiş, 'Güneşimizi Karartamazsınız', 'Yaşamın Yaşamımızdır, Özgürlüğün Özgürlüğümüzdür' şiarıyla Önder APO etrafında kenetlenerek ateşten çember olmuş, fedai eylemler geliştirmiş, bulunduğu her yerde direniş çemberini güçlendirmiş, komploculardan ve inkarcı-imhacı Türk devletinden hesap sormuştur.

Ancak bilinmektedir ki komplo boşa çıkarılmış fakat tümden bertaraf edilmemiştir. Faşist Türk devleti 14 yıl boyunca Önderliğimiz üzerindeki tecridi ağırlaştırmış, hücre içinde hücre cezalarıyla gayri hukuki, ahlaki, vicdani her türlü saldırıyı geliştirerek bu insanlık dışı uygulamalarından medet ummuş, Önderliğimizin sunduğu hiçbir demokratik çözüm projesine olumlu karşılık vermemiştir. Tasfiye ve imha konseptinde ısrar ederek topyekun bir savaşı giderek derinleştirmiştir. 2009'da KCK adı altında başlattığı siyasi soykırım operasyonlarıyla Kürt halkını, demokratik toplumsal muhalefeti ve AKP'nin faşist politikalarına ortak olmayan, karşısında duran herkesimi ve her çevreyi pervasızca hedeflemiş, gerilla güçlerimize yönelik imha operasyonlarına yönelmiştir. İmralı sistemiyle Önderliğimize karşı ağırlaştırılmış tecridi uygulamış ve buna karşı Önderliğimiz hukuksuzca ve denetim altında dayatılan görüşmelere çıkmayarak direniş tutumunu geliştirmiştir.

AKP devleti, Önderliğimize, hareketimize, halkımıza ve halkların geleceğine yönelik topyekun imha savaşını başlatmış; buna karşı hareketimiz de meşru müdafaa hakkı temelinde savunma savaşıyla cevap vermiştir. 2012 Temmuz ayından itibaren başlattığı bu savaşa karşı hareketimizin geliştirdiği "Devrimci Direniş Hamlesi" karşısında zorlanan Türk devleti, Kürt sorununda demokratik çözümü gerçekleştirmek için değil, yeniden boş vaatlerle oyalamayı amaçlayarak halkımızın, gerillamızın direniş hamlesini gevşetmeye yönelik taktiksel amaçlı çıkışlar yapmıştır. İmralı ve Oslo Görüşmelerinin yeniden olabileceğini dillendirerek, ailesinin Önderliğimizle bir defaya mahsus olan görüşmesini karşıt siyasi hamlesinin zemini yapmaya çalışmıştır. Önderliğimizin "sağlık, güvenlik ve özgür hareket etme" şartları yerine getirilmediği sürece Kürt halkı ve hareketimiz nezdinde, AKP devleti tarafından söylenen hiçbir sözün siyasi bir değeri ve toplumsal bir karşılığı olmayacaktır.

Hareketimize karşı uluslararası komployu devam ettirmek ve bu konuda uluslararası güçlerden destek alarak Kürt halkının bölgedeki gelişmelerden yararlanmasının önüne geçmek için taşeronluğa soyunan AKP devleti, bölgesel savaşa hazırlanmaktadır. Bu amaçla Meclis'ten geçirmiş olduğu tezkere, Kürt halkına karşı her türlü olasılığa hazır olma anlamında gerektiğinde bölgesel savaşa da girebileceğini ortaya koymuştur. AKP'nin tüm amacı, boşa çıkarılmış uluslararası komployu canlandırmak ve Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni bastırma koşullarını ortaya çıkarmaktır. Bu amaçla gözü kara bir biçimde davranan AKP, bu politikalarına destek bulmayıp yalnızlaşmasına rağmen çizgisinde ısrar etmektedir. Bu biçimde davranan bir zihniyet yapısından Kürt sorununun barışçıl yöntemlerle çözümünü beklemek boşuna bir beklentidir. Nitekim AKP Kongresi'nde Erdoğan'ın yaptığı konuşma her şeyiyle fikrini ve zikrini ortaya koymuştur.

Savaşı derinleştirerek Kürt halkını imhaya, Hareketimizi tasfiyeye ve Türkiye'yi adım adım felakete götüren bu çılgınlığa dur demek tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı yurtseverlerin ve demokratların temel bir görevi durumundadır. Bu konuda hareketimizin başlattığı devrimci hamle, AKP hükümetinin politikalarını başarısız kılma ve dur demenin en temel bir yaklaşımıdır. Bugün TC Devleti'nin şiddet politikasıyla sonuç alamayacağını, bu politikanın yenilgiye mahkum olduğunu ortaya koyan devrimci hamlemiz önemli sonuçları ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Bu, aynı zamanda uluslararası komployu tümden yenilgiye uğratmanın da önemli bir hamlesi durumundadır. Uluslararası komplo boşa çıkarılmış ama tümüyle ortadan kaldırılmamıştır. Ortadan kalkması ancak Önder Apo'nun özgürleşmesi ve Kürt halkının statü kazanması temelinde sorunun çözülmesiyle mümkündür.

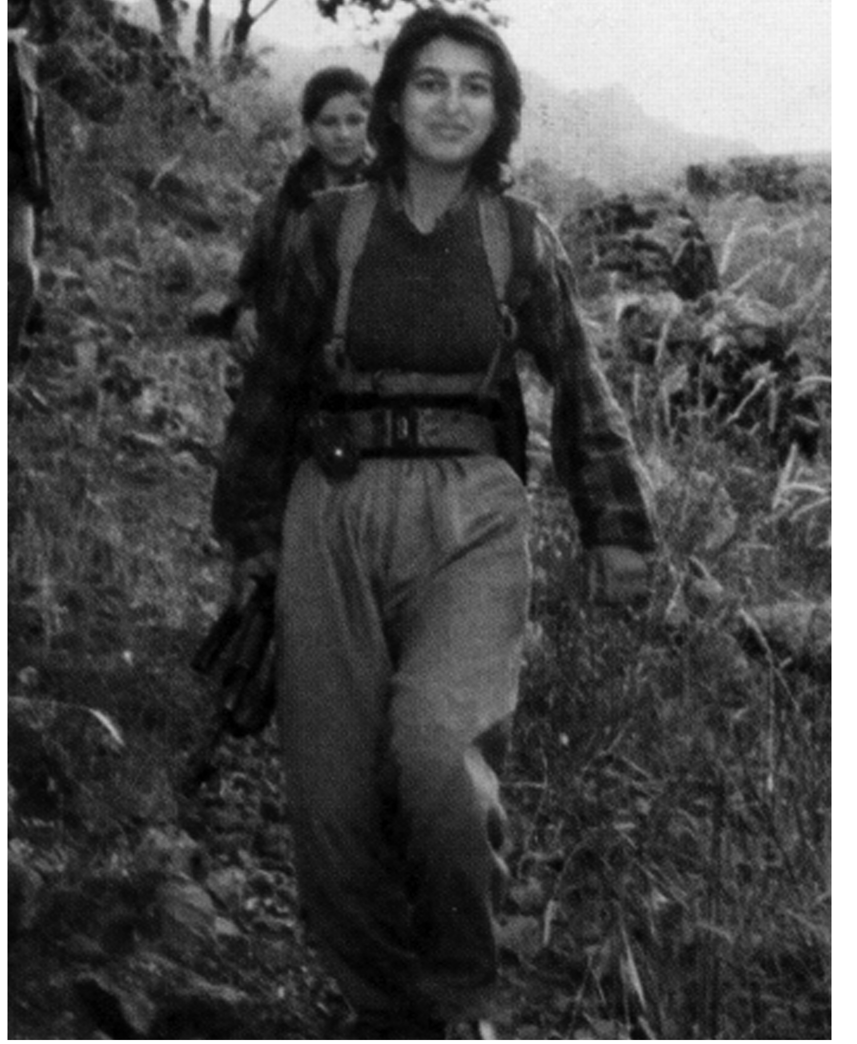
Bugün Kürdistan halkı, Uluslararası Komplo'yu tümden sona erdirmek, Önder Apo'nun özgürlüğünü sağlamak amacıyla büyük bir hamleyle 9 Ekim Komplosu'nun 15. yılını karşılamaktadır. 14 yıl boyunca büyük emek ve kahramanlıklar temelinde sürdürülen büyük direniş ve paradigmasal açılım temelinde yaşanan yenilenme ve büyüme ile hareketimiz final sürecine dayanmış bulunmaktadır. Uluslararası Komplo'nun 15. yılını bir başarı yılına dönüştürmek için öncelikle tüm halkımız ve dostlarımız 9 Ekim Komplosu'nun yıldönümünde komployu lanetlemede önemli bir çıkış günü haline getirmelidir.

Avrupa'da başlatılan "Önder Apo'ya özgürlük imza kampanyası", "özgürlük nöbeti" ve "otobüs turları" oldukça anlamlı olup yurtdışında yaşayan halkımız bu çalışmanın güçlü sonuçlanmasında rolünün belirleyici olduğunu unutmamalıdır. Bu hamlesel sürece süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eylemiyle katılan ve her geçen gün sayıları giderek çoğalan tutsak yoldaşlarımızın ve dostlarımızın onurlu direnişlerini selamlıyoruz. 27 günü geride bırakan ve bazı cezaevlerinde yapılan saldırılara rağmen kararlılıkla sürdürülen açlık grevi eylemlerine ve bu değerli duruşa karşı tüm Kürdistan halkını ve demokratik kamuoyunu duyarlı olmaya, sahiplenmeye, siyasi tutsakların sesi, dili, yüreği olmaya çağırıyoruz.

Ortadoğu'nun yeniden şekillenmesinde bir kez daha Kürt halkının yok sayılması ve katliama tabii tutulmasına asla müsaade etmeyeceğimiz bilinmelidir. Kürt halkının, Önderliğine, kendi varlığına ve değerlerine karşı yöneltilmiş her türlü saldırıya anında karşılık vermesi ve meşru müdafaa hakkını her koşul altında kullanması temelinde özgürlük yürüyüşünü yükselteceği kesindir. Bölgede değişimdönüşümde ve demokratikleşmede temel bir aktör haline gelen Kürt halkı ve özgürlük mücadelesi kapitalist moderniteye alternatif paradigmasıyla tarihi özgürlük yürüyüşünü mutlak surette başarıya ulaştıracaktır. Tüm yurtsever halkımız şimdiye kadar olduğu gibi, tarihin bu önemli aşamasında da yüksek bir fedakarlıkla mücadeleye katılmalı, uluslararası komplonun yıl dönümünde komployu tüm gücüyle lanetlediğini bütün dünyaya göstermelidir. Bu konuda tüm halkımızı uluslararası komployu en etkili bir biçimde protesto etme etkinliklerine katılmaya ve serhildan hareketini yükseltmeye çağırıyoruz.

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı
08.10.2012

BERİTAN'IN EYLEMİ SEVDANIN VE ONURUN EYLEMİDİR

Zaman ekim ayını gösteriyor. Emek ve kanla nakşedilen bir tarih. Zamanın bütün yükünü omuzlayan kadınlar artık özgür yaşama bilincine kavuşmuş, bunun için müthiş bir direniş içerisinde ve yazılmamış tarihlerini kendi kanlarıyla yazıyorlar. Edinilen tarih bilinci toplumun ve kadınların hafızası haline dönüyor ki, mücadele dinamizmi ve azmini bu bellekle yürütebilsin. Ekim ayı da tarihten günümüze kadar tüm kadınların direniş mirasının ortaklaştığı bir zaman oluyor. Genç kızları, kadınları ve analarıyla ortaklaşılan kadın zamanıdır Ekim ayı. İştarlarla başlayan, başı dipçikle vurulan Roza Lüxemburglara, suskun öfkeli bakışlarıyla eril sisteme isyan taşıyan yürekleriyle ruhunu teslim etmeyen kadınlara kadar görkemli bir kadın direniş tarihi var. Her direniş öyküsü, özgürlüğün kolay olmadığını kendini cayır cayır ateşlerde yakmaktan, teslim olmamak için uçurumlardan atmaya kadar büyük bedeller istediğini öğretiyor bize. Bedel ödeyen tüm kadınlar makus tarihlerinin hakikatinin arayışçılarıydılar ve büyük direnerek hakikati buldular.

Özgürlük mücadelesi içerisinde Reber Apo'nun kadınla arkadaş olma çabası, bu konudaki ilgi ve arayışlarının örgütlü bir mücadeleye dönüştürülerek boy göstermesi Kadın özgürlük hareketinin gelişimine yol açmıştır. Günbegün büyüyen bir mücadele ile özgür kadın kimliğinde ısrar etmenin yolu çizilmiş oldu. Her şeyden önce bu gerçekliğe katılan başta Kürt kadınları olmak üzere her ulustan her dinden kadınlar fedaice yaşamlarını ortaya koyarak özgürlük mücadelesini ilmek ilmek ördüler. Bu yolda yaşanan her şehadet kendi şahsında özgür kadın kimliğini kendi özgücü ve rengiyle geliştirerek büyüttü. Bese Anuş'tan Azimelere, Çiçeklere kadar süren bir direnişle, kadının kendi gücüne güven ve inancı gelişti. Cizre serhildanında Bınevş Agallerle, kadının halkla olan bütünlüğü ve bağlılığı kanıtlandı. Ardından kadının savaşarak ordulaşması, militanlaşarak partileşmesi hatta Zilanlar şahsında tanrıçalaşma ve Semalarla özgür kadın kişiliğinin somutlaşması gerçekleşti. Genel olarak Özgürlük hareketinin özelde de Kadın özgürlük hareketinin gelişimi hep bu şehitler sayesinde mümkün olmuştur. Her bir dönemin şehidi kendi şahsında kadın özgürlük mücadelesinde yeni bir çığır açmıştır. Şehitlerimiz asırlara sığacak bir etkilenmeyi direniş anlarında yarattılar. Ekim şehitlerimiz de mücadele tarihimizin bir kesiti olup, oldukça önemli ve tarihi gelişmelere vesile olan bir gerçekliktir.

Beritan yoldaş amansız bir mücadeleciydi

Kadın özgürlük mücadele tarihimizde bu ay şehitler ayı olarak anılır. Ekim şehitler kervanı tarihten günümüze, bugünden geleceğe hakikate doğru yol almanın zorlu yürüyüşü sonucunda gerçekleşen bir hakikattir. Ekim ayının "kadın şehitler ayı" olarak anılmasını sağlayan ve sembolleşerek tarihe damgasını vuran gerçeklik, Şehit Beritan'ın (Gülnaz Karataş) özgür, onurlu, direnişçi duruşudur. Dersim direnişinin cesur ve asi kızı, doğduğu topraklara bağlılığını yurtseverlik bilinciyle yoğurarak, bu toprakların direniş geleneğinin canlandığı PKK'de özgürlük mücadelesi saflarına katılır. Kendi tarihine ve geleneklerine bağlılığını mücadele saflarında "bir gün etrafım sarılıp dara girersem Dersimli kadınlar gibi kendimi uçurumlardan bırakırım, ama asla teslim olmam" biçiminde ifade etmektedir. Beritan yoldaşımız bu sözlerine yaraşır biçimde yaşadı ve onurluca şehadete gitti. Beritan arkadaşın belirgin bir özelliği de kişiliğindeki arayışçı yanıdır. Arayışçılık özgürlüğün temelidir. Özgürlük arayışlarıyla başlar. Beritan yoldaşımızda belirgin olan bu özellik kısa sürede özgürlük tutkusuna dönüşür. Özgürlük tutkunu bu yoldaşımız özgürlüğü ararken özgürlüğün anahtarı olan Önder Apo'yu tanıma ve bütünleşmeye yönelir. Önder Apo'yu görme şansına sahip olmazsa da Önderlik gerçeği kendisinde büyük bir bağlılığa ve mücadele gerekçesine dönüşür. Önderlik gerçeği hakikati içerisinde erimek ve kadın özgürlüğünü sağlamak büyük bir mücadele içerisinde olmayı ve mücadeleci kişilikler olmayı gerektirir. Beritan yoldaşımız da amansız bir mücadeleciydi. Kürdistan'da mücadelenin dilinin savaş olduğunu kısa sürede öğrenmişti. Yaşama dair hele özgür yaşamı ve özgür kişiliği gerçekleştirmeye dair en ufak bir adım atılmasının dahi büyük savaşmaya bağlı olduğu bir ülkede yaşadığını erkenden fark etmişti. PKK özgürlük saflarında özgürleşme yolundaki kişiliğini savaşarak eğitip geliştirdi. PKK mücadelesinde kendinden önceki kadın savaşçıların miras olarak bıraktığı direniş geleneğini sahiplenip onların yolunda daha da geliştirerek büyük savaştı Beritan yoldaş. Savaşın özgürleştireceği ve özgürlüğün de güzelleştireceğine yürekten inanarak "savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzel olan sevilir" sözleriyle bu gerçeği yalın bir biçimde ifade etmektedir. Beritan yoldaşımız savaştığı kadar savaştırdı ve yetkinleşerek komutanlaştı, kadın komutanlaşmasının öncülerinden biri haline geldi. Şehadete ulaştığı 1992 Güney savaşından önce Rubarok eylemine takım komutanı olarak katılır. Ve bu eylemde yaralanır. Yüzündeki yara izine baktıkça bu yaranın kendisini güzelleştirdiğini belirtir. Çünkü o, savaşın kanıtı ve kendisinde bıraktığı kalıcı bir işarettir.

En son '92 yılı Güney savaşı Özgürlük hareketimiz için kader belirleyen bir savaştır. Bu yıllar özgürlük hareketimiz açısından artık mücadelenin halklaşarak zafere doğru yürüdüğü bir dönemdir. Düşman da Kürdistan'da özgürlüğün zaferini engellemek için uluslararası bir konseptle Özgürlük hareketimize karşı topyekün bir yönelim içerisinde oldu. 40 günlük süren kıran kırana bir savaştı. Bu savaşın farklı bir yanı vardı ki, o da Güneyli Kürt işbirlikçiliğinin tam bir ihanet içerisinde Özgürlük hareketimize karşı savaşmasıydı. Beritan arkadaşımız bu savaşa bir cephede komutan olarak katılır. Savaş kendi yoğunluğu içerisinde ikirciklığe müsaade etmez. Bu yanıyla mücadele çizgisinde ve duruşunda net bir yaklaşım ortaya çıkarır. Bu savaşın da net olarak ortaya çıkardığı iki çizgi vardır. Birisi olağanüstü direnişçilik, diğeri ihanet ve işbirlikçilik. Her iki çizgi karşılıklı amansız bir mücadele içerisindedir. Güney savaşı içerisinde işbirlikçi ihanetçi çizgi ile birleşmek isteyen teslimiyetçi kişilik ve duruşlar da açığa çıkmıştır. Böylesi kritik bir anda Beritan arkadaşımızın direnişi devreye girer. Beritan arkadaş savaştığı mevzisinde son mermisine kadar çatışır. İhanetçi işbirlikçi güçlerin "gel, teslim ol" sana bir şey yapmayacağız" çağrılarına karşı kesinlikle teslim olmayacağını belirtir ve onurunu koruyacak bir duruş içerisinde olur. Mermisi bittiğinde ise silahının düşman eline geçmemesi için parçaladıktan sonra kendini uçurumdan atarak şehadete ulaşır. Şehadet anındaki duruşu ile Beritan arkadaş son demlerinde de onurlu, gururlu ve direngen yanıyla yaşadığı gibi ölmesini de bildi. Kendisine esas aldığı ihanet ve teslimiyete karşı direnişçi geleneğin devamcısı ve temsilcisi durumuna gelerek verdiği sözlere yaraşır biçimde tarihe iz bıraktı. Beritan bir kişi değil, etkisi asırlara yayılacak özgür, onurlu kadın duruşu ve ihanete karşı direnişçi çizgi haline geldi.

Ekim ayı işbirlikçi ihanete karşı Beritanca direnişin adıdır

Beritan yoldaşın duruşunu Önderliğimiz değerlendirirken tüm mücadele eden kadınlara da şu perspektifleri vermiştir. "Kızlarımızı uyaracağım. Kadınlarımız bu konuda çok uyanık olmak zorunda. Beş bin yıllık bir fırsat yakalanmış. Her birine, hepinize birer saray bile verseler yüzlerine tükürün. Kızlar kıyameti koparsın, tekrar sizleri cendereye sokmak istiyorlar. Büyük bir oyun var kadınların üzerinde. Herkes dağdan inse bile, onlar onurlu barış sağlanıncaya kadar mücadele edecekler, inmeyecekler. Beritan direnişini biliyorsunuz. Dersimliydi, biliyorsunuz. YNK'liler bir kayalıkta uçurumun kenarında Beritan'ın etrafını çeviriyorlar, çembere alıyorlar. Teslim ol diyorlar, öyle teslim ol derken de seni Türkiye'ye teslim edeceğiz diye değil, gel kardeşiz sana işkence etmeyeceğiz, gel sadece aramızda kal diyorlar. Ama Beritan bunun gerçekten böyle olmadığını biliyor, özgürlüğüne düşkün, bu durumu kendi onuruna yedirmiyor ve kendini kayalıklardan aşağı fırlatıyor. Beritan sonsuz özgürlük ve Önderlik çizgisine sahipti. Beritan bize vasiyettir. Ben onu mu, Osman'ı mı esas alacağım? İnsan düşerse çok kötü düşer, hayvandan da beter olur. O kızı unutabilir miyiz? O mesajdır. O bize çağrıdır. O bizim için bir Jeanne D'Arc'tır. Onun gibi yüzlercesi var. Onu esas alacağız, onurumuzdur. Onun eylemi sevdanın, onurun eylemidir. Biz onun olduğu yerdeyiz. Herkes Beritan çizgisini takip edecek. Ben bu çizginin bir neferiyim. Onurlu barış gelene kadar bu çizgiyi sürdüreceğiz." Reber Apo'nun değerlendirmelerinden de anlaşılacağı üzere Beritan arkadaşımızın duruşu Kadın özgürlük mücadelesinin temel çizgisi ve özgür kadın duruşudur. Şehitler hareketi olan özgürlük hareketimiz, şehitleri yaşatma ve anılarına cevap oluşturmayı, direniş miraslarını devralarak mücadeleyi daha da büyütüp geliştirerek yeni bir aşamaya sıçratmayı borç bilmektedir. Şehit Beritan arkadaşın direnişçiliği ve onurlu duruşu da özgürlük mücadelesini farklı bir aşamaya sıçratmanın vesilesi olmuştur. Beritan arkadaşımızın anısına ve ortaya çıkardığı yaşam, savaş çizgisi deneyimine dayanarak Kadın özgürlük mücadelesi özgün kadın ordulaşması geliştirilmiştir. Özgün kadın ordulaşmamız bugünkü adıyla YJA STAR gerilla güçlerimiz, Şehit Beritan arkadaşımızın hayali olan "yüzlerce kadının arka arkaya bu dağlarda özgürlük yürüyüşünü gerçekleştirmesi" artık bir hayal değil, yüzlerce değil binlerce kadın gerilla her gün daha fazla büyüyerek kadın devrimini gerçekleştirmeye doğru yürüyüş halindedir. Beritan arkadaşın vasiyetine bağlılık, ancak kadın özgürlüğünün gerçekleşeceği kadın devriminin başarısını sağlamaktan geçer.

Ekim şehitler ayı işbirlikçi ihanetçi çizgiye karşı Beritanca mücadele ve direnişin sembolleştiği bir aydır. Tabii bu zaman Beritan arkadaşla sembol haline gelse de Ekim şehitlerimiz sadece Beritan (Gülnaz Karataş) arkadaşımızla sınırlı değildir. Gurbetelli Ersöz, Canda Türk, Helin Çerkez, Ronahi Alman, Azime, Meryem, Şervin, Kurdê ve Rotinda, yoldaşlar, Ekim şehitlerimizden sadece bazılarıdır. Bu yoldaşlarımız arasında Kürt, Türk, Çerkez, Alman gibi değişik halk kökenlerinden olanlar bulunmaktadır. Bu şehitlerimizin şahsında da açığa çıktığı gibi Ekim şehitlerimizin bu değişik halk ve kültürel kökenlerden gelmiş olması, Kadın özgürlük mücadelemizin; dil, din, ulus ve sınıf sınırlarını tanımadığı gerçeğidir. Yine bu yoldaşlarımızın her biri, yaşam duruşunda ve mücadeleye katılım tarzında, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilkelerini ve stratejik esaslarını derin bir bilinç ile temsil etmişlerdir. Bu yoldaşlarımızın mücadele içindeki duruşlarını ve katılım biçimlerini yine kendini adama düzeylerini, mücadelemiz derinleştikçe ve genişledikçe daha iyi anlamlandırmaya çalışmak önemli olmaktadır. Şehitlerimize ve mücadele değerlerimize hak ettikleri değeri ve onlara layık bir mücadele duruşunu kendi kişiliğimizde, yaşam ve mücadele duruşlarımızda oturtmak, anılarına bağlı olarak mücadelemizi derinleştirmek açısından önemlidir. Mücadelemizin farklı bir mecraya taşındığı bu yıl, dönümünde, bu kahraman yoldaşlarımızın arkasında bizlere bırakmış olduğu vasiyetlerini yeniden ele alıp anlam derinliğini yakalamak, dönemin emrettiği duruşu kazanmak açısından önemlidir. Bu yoldaşlarımızın bizlere vasiyet ettiklerini yaşama geçirmek ve yaşam bulmasını sağlamak ise en başta gelen devrimci görevlerimiz olmaktadır. İçinde olduğumuz tarihi sürecin başarıya ulaşmasının ve bu süreçten zafer ve özgürlükle çıkmamızın ancak böyle bir partileşme ve militanlaşma gerçeğini yaratarak mümkün olabileceği açıktır. Her birinin yaşam ve mücadele duruşu, katılım düzeyleri kendimize partileşme ve militanlaşma yolunda örnek alacağımız ve yaşamsallaştıracağımız birer ölçü olmaktadır.

Ekim ayının bir yanını şehitler şahsındaki kahramanlık ve direniş gerçekliği oluştururken diğer bir yanı da komplocu, ihanetçi gerçekliktir. Tarihin kendisi de tek bir mecrada akış göstermiyor. Bir yanı direniş, özgürlük, güzellik iken diğer bir yanı da iktidar, zulüm, komplo, ikiyüzlülük olmaktadır. Ekim ayının bir de böyle bir yüzü var. Bilindiği üzere 9 Ekim 1998 yılı Önder Apo üzerinde geliştirilen uluslararası komplonun başladığı zamandır. Önder Apo şahsında bir halkın yok oluşu hedeflenmiştir. Komplonun geliştiği dönemde Önder Apo'nun yüksek öngörüsü ve yoldaşlarımızın Önderlik etrafında ateşten çember oluşturarak "Güneşimizi karartamazsınız" şiarıyla bedenlerini yakma ve fedai eylemleri ile uluslararası komplo amacına ulaşmamıştır. Uluslararası komplo bu yönüyle engellenmiş kesin başarıya ulaşmamış olsa da komplonun tümden etkisizleştirilip, boşa çıkarıldığını belirtemeyiz. Bugün de Önder Apo, özgürlük hareketimiz ve Kürt halkı üzerinde uluslararası komplo devam etmektedir. Uluslararası komplonun boşa çıkarılarak tümden etkisizleşmesi Önder Apo'nun ve Kürt halkının özgürlüğünün gerçekleşmesine bağlıdır. Bu temelde 2012 yılı Ekim ayı da çok yoğun mücadelelere tanıklık etmektedir. Mücadelenin başarılması ve zafere ulaştırılması biz kadın özgürlük militanlarınca ancak ve ancak Beritanca yaşamak ve direnmek yine tüm Ekim şehitlerimizin anısına doğru bağlılık ve vasiyetlerini yerine getirmekten geçer.

Beritan arkadaşımız şahsında tüm özgürlük şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, anılarına mücadeleyi zafere götürme kararlılığımızı belirtiyoruz.

‘Med torunuyum teslim olmam’

Beritan demek direniş demek. Bu direnişi bildik kelimelere dökmek biz kadınlar açısından oldukça zor. Tanımlamaların yetmediğini, tarihin oluşum anlarını oluştuğu anda anlamanın, yaşamanın zor geldiğini böylesi zamanlarda daha derin hissediyoruz. Öncelikli hissediyoruz; anlama, anlatma, yaşama ve yaşatma ardından gelişiyor. Uzun zamandır, kadına sadece hissiyat dünyası bırakılmış, yaşama ve tanımlama alanından koparılmıştı. Bu yüzden önce hissetmenin gelişmesi doğal. Şimdi tarihi yapıyor, yaşıyor ve yazıyoruz. Kürdistan’da kadın tarih yazıyor, milyonlar bu tarihsel yazılıma katılıyor. Hakikat oluyor ve hakikate milyonları katıyor, uzaklaşan gerçeklik yakınlaşıyor ve yaşanır kılınıyor.

Tarihsel olarak nadir zamanlarda yakalanan ve yaşanan bu gerçek, bir kez ulaşıldığında, asla silinmeyecek, üzerinden binlerce yıl geçse de üzeri örtülemeyecek bir ana dönüşüyor. Tarih anda an tarihte gerçekleşiyor. Başlangıç ve son birlikte, aynı anda kendini mükemmel gerçekleştiriyor. Böylesi zamanların içinde olmak, buna katılmak, yaşamak ve tarihin bir tamamlayanı olmak insanlık ve kadın onuru açısından hiçbir şeyle değiştirilemeyecek değerde bir var olma biçimi, yaşama biçimidir. Bu onuru yaşıyor olmanın yarattığı gücü ve insanda yarattığı enerjiyi bugüne kadar egemenlik ve zorbalık adına yaratılmış hiçbir güç alt edemedi, edemez de. Böyle bir insanlık oluşumu içindeyiz. Bunun adının Beritanlaşmak olması; Zilanlaşmak, Semalaşmak olması, kadın devrimciliğinin insanlaşmaya öncülüğü anlamında tanımını hala aramaya devam ettiğimiz, oluşumunu sürdürdüğümüz bir gerçekliktir. Belki de o yüzden tanımlamaktan ve tanıma kavuşturdukça sınırlandırmaktan korkuyor, uzak duruyoruz. Gerçeklik yaşanmalı ve kendi tanımını, dilini, kimliğini tarihe mal etmeli. Gerçek; kadın ve toplum olarak yaşanmış ne varsa, bugünün tanımsızlaşmış, hakikatinden uzaklaşmış insanını aydınlatmalı. Beritan böyle aydınlık bir kadın yüzü, kadın gerçeğidir. Aydınlandıkça aydınlatan, yaşadıkça yaşatan bir aydınlık yüzdür.

Beritan aydınlanan kadın yüzüyle, özgürlük tarihimizi roman olarak yazmak istiyordu. Şiir dilinde bir roman. Yaşamın şiir dili olmak istiyordu. PKK’de gerçekleşen insanı ve toplumsallığı insanlığa kalıcı bir esere dönüştürmek istiyordu. Böyle bir yoğunlaşma içinde, karartılmış toplum, kadın ve insanı şiirsel bir bilinçle aydınlatmak onun yaşam biçimiydi. Kurutulmuş dünyalara şiirsel bir direnişle güzellik katmak ve yaşatmak istiyordu. Bu yüzden sadece günü yaşamıyordu, tarihin derinliklerinde, toprağın altına gömülü köklere, zihinsel ve ruhsal bir yaşama ulaşmanın mücadelesini veriyordu. Kendini güne hapsetmenin bir modernite komplosu olduğunu, tarihsiz insanın kuru bir ağaçtan farkı olmadığını, karartılmış toplum ve kadın gerçeğinde yaşıyor ve aşıyordu. O yüzden tarih şiirsel, yaşam romansal, direniş görkemli olmalıydı. Bunun duygusu ve düşüncesini yaratmak sıra dışı yaşamayı ve oluşmayı gerektirir, Beritan yoldaş tam da böyle yaşadı. Eliyle yazamadı belki, ama yaşamı ve direnişiyle PKK romanının unutulmaz kahramanını, kahramanlığını yazdı, yarattı.

Direniş kültürü bir yaşam biçimi olarak Beritan’ın tarihsel eylemini belirledi. Son eylemi bu direnişin kendini en üst düzeyde anlatma biçimidir. Kökleri tarihtedir. 1990’ların başında kısa süreli bir gözaltı ve tutuklanma süreci vardır. Tutukluluk sürecinin kısalığı direnişinin görkeminden kaynaklanıyor. O yılların işkencesi de ’80’li yılları aratmayacak biçimdedir. Gözaltında kayıplar ve ölümlerin, ardından faili devlet olan binlerce kaybın başlangıç yıllarıdır. Günlerce süren gözaltı sürecinde, Filistin askısından tutalım, işkencenin türlü biçimini deneyen düşmanı her defasında hayal kırıklığına uğratan Beritan yoldaş, tüm teslim alma girişimlerine karşın “teslim olmam, ben Med torunuyum” demiştir.

Tarih anlatılmaz, yaşanılır. Bunun en güzel örneği Beritan’da gerçekleşen tarihselliktir. Kendini toplumsal tarihinin içinde ve direnen yönünde bulmuş ve yeniden yaratmıştır. Med direngenliğinin Asur gibi kafatasçı, katliamcı devletçi sistem geleneğini yerle bir ettiğini ve özgür yaşam geleneğinin bu direngenlikle yoğrulduğunu sadece anlatımlardan dinlememiş, okumamıştır. Bu direngenliğin köklerinden süzülüp gelen toplumsallığı, özgür komünalite ruhunu oluşturmuş ve o ruhla kendini bulmuştur. Devletçi geleneğin kadını ve toplumu eritip bitiren saldırganlığına karşı, özgür ruhtan beslenmiş ve modernite çelişkilerini bu ruhla temizlemiştir. Bu direnen ve toplumsallığın gücünü devletçi sistemin elinden çekip çıkaran PKK’nin özü ve ruhudur.

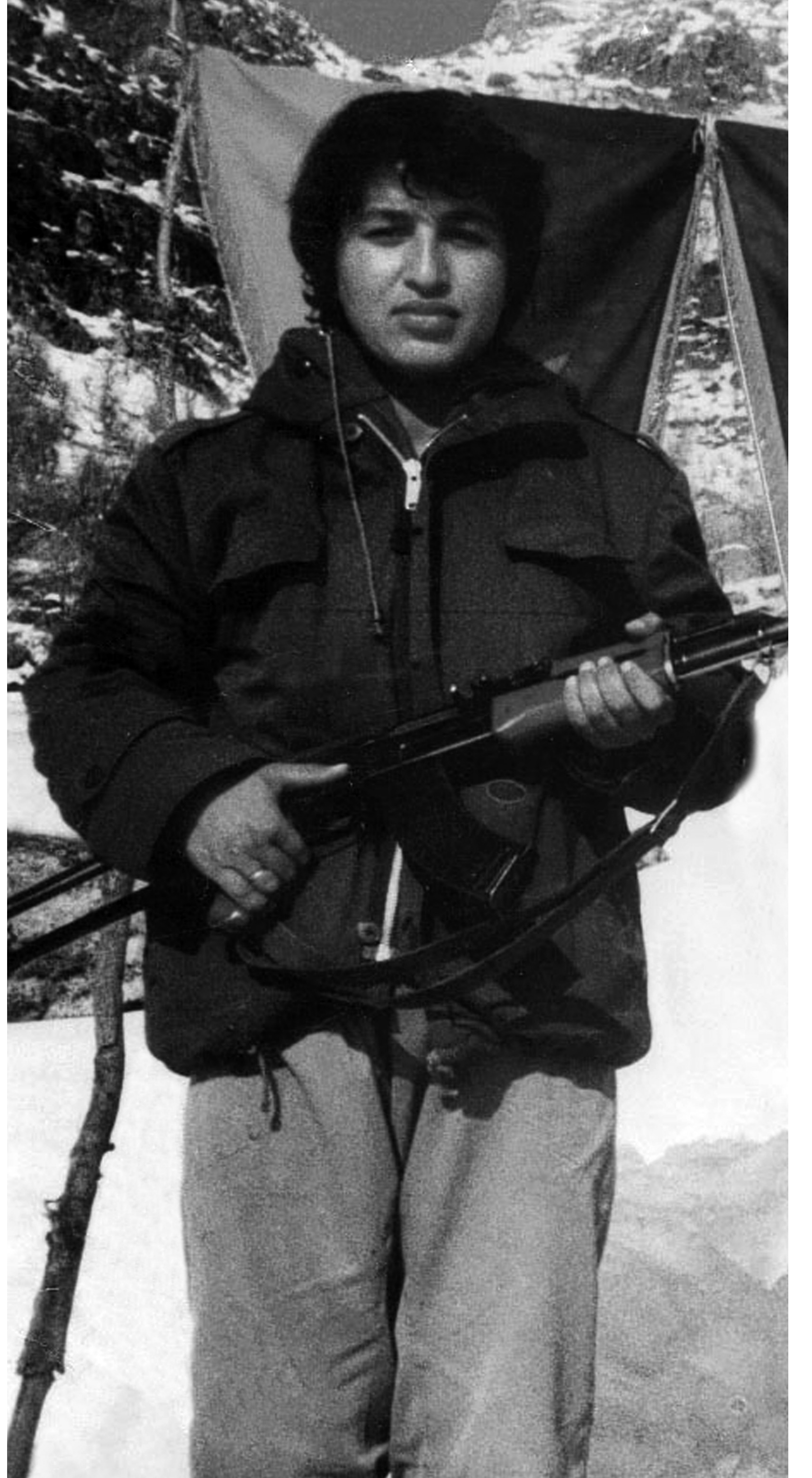
Beritan, “savaşarak özgürleşen, özgürleşerek güzelleşen, güzelleşerek sevilen” özgür kadın gerçeğidir. Şehadetinden kısa bir süre önce katıldığı Rubarok eyleminde yüzünden yaralandığında “ben güzelleştim” demesi bu yüzdendir. Bu güzelleşme, erkek egemenlikli sistemin kadına dayattığı bütün ölçüleri yerle bir eden bir güzelleşmedir. Bin bir türlü oyunla çalınan kadın emeği ve yaşam gücünün kadın eliyle geri alınması ve tanımlanmasıdır. Kürt kadını eril sistemin işgal ve imha savaşına karşı direnişini büyüttükçe güzelleşmekte, yaşamı ve yoldaşlığı güzelleştirmektedir. Bu topraklarda başlayan tarihsel kavganın peşini bırakmamıştır. Devlet, egemenlik ve erkeklik lehine işletilen tersine dönmüş tarihi ayakları üzerine oturtmanın yılmaz bir savaşçısı olmuştur. İnanna’nın tarihsel mücadelesi günde gerçekleşmektedir. Bu mücadelenin acısı, özlemi birlikte yürümüş ve içinde büyümüştür.

Beritan kadının özsavunma tarihidir. Beritanlaşmak, kadın ordulaşmasıdır, kadın örgütlenmesidir, özgürlük ruhu ve bilincidir. Dersim’de düşmana teslim olmamak için kendini kayalardan bırakan Kürt kadınının özgür yaşam tutkusudur. İşbirlikçiliği bir devletçi sistem geleneği olarak iliklerine kadar yaşayan ölü Kürtlüğü reddetmedir. Beritan devletleşen Kürtlükle özgürleşen Kürtlük arasında bir uçurum oluşturmanın adıdır. Kendini uçurumlardan aşağı bırakması bu tarihsel uçurumun bilinci ve bu bilincin yarattığı yaşam gücü, özgürlük sevdasıdır. Bu sevdanın önüne geçilemez.

1990’larla başlayan reel sosyalist çözülme ve Önderlikte gelişen demokratik sosyalizm sorgulamaları ve arayışı yeni bir mecraya doğru yol almaktadır. Beritan yoldaş bu yol alışa en güçlü katılan yoldaştır. Devletçi sistemin kendini yenileme arayışları, bu arayışta Ortadoğu’ya yeni müdahale girişimleri ve ardı arkası gelmeyen komploların temeli bu dönemde atılmıştır. Beritan devletçi sistem komplolarının kadını ve insanlığı düşürdüğü tuzaklara gelmemenin eylemini koymuştur. Önderliğe katılmıştır, özgür insan ruhu ve bilincinin aşamayacağı engelin olmadığını, yaşam ve mücadele çizgisiyle ortaya koymuştur.

İktidarcı, erkek egemen sistemle demokratik komünalite arasındaki uçurumu tanımlayan Beritan, kadının toplumsallığı ile arasındaki uçurumu kaldırmıştır. Tarihsel köleleştirmeye karşı özgürlük köprüsünü kurmuştur. Kurulan köprü kendini tanımanın, gücünün farkına varmanın, özgürlükte ısrarın yol açacağı büyüme ve güzelleşmenin oluşum halidir. Bu oluşma, Kürdistan kadınında patlamalı bir gelişime yol açmış ve ordulaşma başta olmak üzere, ahlaki ve politik toplumsallaşmanın her alanında güçlü bir varlığa dönüşmüştür. Beritanlaşma örgütlenme, özgürleşme, yaşam ve gerillalaşma biçimiyle toplumsal bir varlık kazanmıştır.

Bugün Med torunları yeni bir tarih yazıyor. Bu tarih binlerce yıllık umutların, özlemlerin tarihidir. Kendine ait olmanın onursal tarihidir. Hakikatin kendi payına düşen en büyük parçasını oluşturan, yaşayan ve yaşatanların ardından yürümek bir mücadele biçimine dönüştü. Kadınlı erkekli bu yürüyüşte Beritanlaşmak, kutsanmış emektir, özgürlüğün mayasıdır. Kutsanmadan tutmayacak bir özgürlük anıdır, tüm zamanlara yayılan ve tüm zamanları kendinde toplayan o güzelleşme anıdır. O anın peşinde yaşanacak tüm güzelliklerin büyüsü hiç bozulmayacak. Beynini ve yüreğini özgürleştiren kadının romanı, tarihsel romanımızın dili ve eylemi olacak. Bu eylemde güzelleşen ve sevilen tüm kadın yoldaşları saygıyla anmak ve anılarına bağlılık, özgür yaşam gerekçemizdir.

Gülnaz Karataş

“Beritan kadının özsavunma tarihidir. Beritanlaşmak, kadın ordulaşmasıdır, örgütlenmesidir, özgürlük ruhu ve bilincidir. Dersim’de düşmana teslim olmamak için kendini kayalardan bırakan Kürt kadınının özgür yaşam tutkusudur. İşbirlikçiliği bir devletçi sistem geleneği olarak iliklerine kadar yaşayan ölü Kürtlüğü reddetmedir. Beritan devletleşen Kürtlükle özgürleşen Kürtlük arasında bir uçurum oluşturmanın adıdır”

Andrea Wolf

Aynur Artan

Azime Adet

Güler Otac

Neriman Akkuş

Demokratik ulusun kilometre taşları

Mizgin/Çiğdem (Hüsna Akgül) yoldaş Güney Kürdistan'da KDP ile yürütülen savaşta oluşturulan Yıldırım Tugayları'nda 1995 yılı 10 Ekimi'nde şehit düştü. Tokatlı bir Türkmen'di. Bir grup kadın yoldaşla birlikte şehit düşmüş ve cesetleri KDP peşmergeleri tarafından yakılmıştı.

Ronahi/Emek (Ümran Yıldırım) yoldaş da onu takip ederek 25 Ekim'de şehit düştü. Tekirdağlı bir Arnavut'tu.

1990'lı yılların başı Kürdistan devriminin en görkemli çıkışına tanık oluyordu. Gerilla savaşının ikili iktidar dönemine evrildiği, kurtarılmış bölgelerde halk yönetimlerini oluşturma koşullarının oluştuğu, halk serhildanları ile bu gelişmelerin en üst düzeyde sahiplenildiği yıllardı. Kürdistan devrimi başta Türkiye olmak üzere bütün Ortadoğu halklarını yakından etkiliyor, bölgede önemli bir alternatif olma yolunda kararlıca bir yürüyüş sergileniyordu. Bu yıllarda kadınlı erkekli Türkiyeli gençler de gelişen devrimci duygu ve düşüncelerle Kürdistan devrimine dikkati çeken düzeyde bir ilgi ve katılım gelişti. Bu katılımda Türkiye solunun çözümsüzlüğü, alternatif olamama ve Kürdistan halkı ile kardeşleşememe durumunun yarattığı tıkanıklığın da etkisi büyüktü.

Mizgin ve Ronahi yoldaşlar böyle bir süreçte yönünü Kürdistan'da gelişen özgür yaşam arayışına çevirmişlerdi. PKK'de gerçekleşen devrimci öncülüğün halkların ortak kurtuluşunu esas aldığını biliyorlardı. Kemal Pir ve Haki Karer yoldaşların Kürdistan devrimine hesapsız, sonsuz inanç ve iradeyle katılımının anlamını, bilinçli bir katılımı geliştirdikçe daha iyi kavradılar. PKK ve Önder Apo sosyalizminin bir insanlık ideolojisi, halkların kardeşliğine giden köprü olduğu, Ortadoğu devrimciliğinin kök hücresini oluşturduğunun bilincine vardılar; aynı inanç ve iradeyle bütünleşerek katıldılar.

Mizgin yoldaş bir Türkmen'di. Halklardaki komünal özü, devlete bulaşmamış insanlaşma ve özgür kadın arayışını böyle sade ve direngen yaşayan arkadaşlara az rastlanır. İçidışı, özü sözü bir deyimi devrimci duygu ve düşüncelerle donandı mı, bir insan ancak bu kadar güzelleşebilirdi. Yuvarlak yüzü ve kırmızı elma gibi yanakları, devrim rüzgarından önce, Tokat yaylalarında sertleşmiş ve belirgin bir ifadeye kavuşmuş gibiydi. Hep gülen, devrimcileşmenin ve toplumsallaşmanın güzelleştirdiği insani özelliklerini kimseden esirgemeyen bir yaşam gülü gibiydi. Kısa süredir katılmış olmasına rağmen, bir kadında devrimci ciddiyetle doğallığın böyle güzel buluştuğuna, insanı çektiğine ve etkilediğine herkes tanık olurdu. Devrimcilik ciddi bir işti ve bu kadında daha başka bir anlam kazanıyordu.

Ronahi yoldaş Trakyalı bir Arnavut'tu. Anadolu halklar mozaiğinin Kürdistan halkıyla buluşup, ortak yaşam kültürünü geliştirerek anlam bulacağını erkenden kavradı ve gerilla saflarına katıldı. Kısa, ama anlamlı yaşadı. Hakikatin büyülü gücüne kavuşmanın kadını daha da güzelleştirdiği ve sevilir kıldığı gerçeğini bu zaman dilimine sığdırarak, halklarımıza, Kürdistan ve Anadolu kadınına önemli bir miras bıraktı. Asimilasyonun insanlaşmayı tükettiğini derinden yaşayarak, buna karşı durmanın ancak bilinçli, örgütlü ve sosyalist bir mücadeleden geçtiğini gördü. Bu mücadelenin Türkiye solu içinde bir hakikate dönüşmediğini, devletçiliğin sınırlarında seyretmenin halklar adına yeni hapishaneler oluşturacağına inandı; alternatifi Kürdistan'da, PKK devrimciliğinde ve Önderlik sosyalizminde buldu.

Önderlik PKK'nin bir insanlık hareketi olduğunu söylemektedir. İnsanlaşma arayışındaki herkes kendini PKK'de bulabilir, bunun önünde hiçbir engel yoktur. Avrupa'dan Ortadoğu'ya katılımlar bu gerçeği kanıtlıyor. Bütün asimilasyon, halkları birbirine karşı kışkırtma ve kullanmanın bir devlet geleneğine dönüştüğü Türkiye'de halklar kardeşçe yaşadılar. Bu kışkırtmaya gelmediler. Kürdistan'da insanlaşma ve özgür yaşam alternatifi olan PKK'ye ilk yıllarından başlayarak kendini bulma arayışıyla birçok Türkiyeli devrimci katıldı. 1990'lar bu katılımın yoğunlaştığı, Türkiye'de de devletçi sisteme karşı, halkların toplumsal gerçeğine ulaşma koşullarının olgunlaştığı bir dönemdi.

Kürdistan devrimine katılım bir o kadar anlamlı, aynı zamanda sorumluluk üstlenmeyi gerektiren bir katılımdı. Kendi gerçeğinden kaçmak yerine, tam da devletleştirilmiş halk gerçekliğiyle mücadeleyi zorunlu kılıyordu. Bunun için Önderlik, belki de katılanların hiç hazır olmadıkları bir çıkış yaptı ve "Kürdistan devrimine gelmeniz anlamlıdır, ama kendi gerçeğinizi bulmanız için kendi devriminizi yapmanız daha anlamlıdır" diyerek, bu katılımların yönünü Türkiye'ye çevirdi. Mizgin yoldaş Lübnan'da Mahsum Korkmaz Akademisi'nde Önderlik'le yaptığı diyalogda kendini Botan'a önerirken, yönünü Karadeniz ve Amanos dağlarında, faşizmin "artık benim hakimiyetimdedir" dediği Türkiye metropollerinde buldu. O coğrafya halklarındı ve devletçi sistemin kirlerinden arındırılarak halklara ait kılınmalıydı. Buna "hayır" demesi mümkün değildi, kendini bulmaya, özgür yarınları yaratmaya, savaşmaya gelmişti. Kendini çetin bir savaşın içinde buldu.

Devrimci Halk Partisi, böyle bir zamanda ve koşulda Önderliğin Türkiye halklarına sunduğu özgür yaşam seçeneğiydi. Mizgin bu seçeneğin en ön saflarında yer aldı. Önderliği anladı, katıldı ve pratikleştirmek için kendini yeniden yarattı. Oluşum grubu, beş kadın ve beş erkekti. Türkiyelilerdi; Türkmen, Kürt, Laz ve kimliğini bulma arayışında bir bileşim. 1992'de Akademi'den yola çıktılar, Mizgin bu grubun en kararlısı, direngeni ve savaşkanıydı. Zorlandılar, kendilerindeki devletçi kişilikle, devletli sol yanlarıyla karşılaştılar. Ardından yeni katılımlarla grup büyüdü ve partileşme çalışmalarını sürdürdü. Şehit düşenler, esir düşenler, devletçi kişiliğe yenilenler ve geriye düşenler oldu.

Hüsna Akgül

Ümran Yıldırım

Türkiye halklarının özgür yaşam arayışı Mizgin ve Ronahi yoldaşların gerçeğinde canlılığını koruyor. Haki ve Kemallerin takipçileri olarak özgür yaşam seçeneğinden vazgeçilemeyeceğini, halkların demokratik birliğini gerçekleştirmenin devletçi kişilik, sistem ve örgütlenmelerle, bu örgütlenme sol adına da olsa bu gerçekle mücadele ile gelişeceğinin savaşçıları oldular. Mizgin Türkiye Devrimci Halk Partisi'nin ilk grubunda yer alan ve şehitler kervanına katılan tek arkadaştır. Ondan önce kendisinin kattığı, 25 Temmuz 1995'te şehit düşen Pir-Dursun Ustacan gibi başka yoldaşlar da var, onlar daha sonra katılmış ve daha önce ölümsüzler kervanına katılmışlardı.

Mizgin'de temsilini bulan direnişçi halk geleneğidir: İslam adına sünnileştirme saldırganlığına karşı, alevi inancında varlığını korumaya çalışan halk komünalliğinin tarihsel kökleridir. Devletçi sisteme yenilmemiştir. Türkiye'de yılı dolmadan Adana'da yakalanmış, düşman karşısında PKK direnişçi kimliğiyle bütünleşen tavrı sonucu Konya Cezaevi'nde üç ay kalmış ve çıkmıştır. Düşmanla böyle bir karşılaşma mücadele kararlılığını daha da pekiştirmiş, bir süre Avrupa'da çalışmalara katılmış, ancak "benim meskenim dağlardır" diyerek, özgürlük mekanlarına koşmuştur.

Devletçi sistem yeni komplolar peşindedir. Reel sosyalizm yıkılmış, halklar adına alternatif yaşam, özgürlük seçeneğinin yerle bir olduğu propagandasının ayyuka çıktığı bir dönemde, Kürdistan özgürlük mücadelesi boğulmak istenmektedir. İktidar kendini inşa ettiği yerde yine halkların ve kadının özgürlük iradesini teslim alma peşindedir. Devlet ve erkek egemen sistem dışında bir yaşamın olamayacağını kanıtlamak istemektedir. Partimize saldırı, gerillayı işbirlikçi devletçi peşmerge güçleriyle Güney'den çıkarma ve Özgürlük hareketini bitirme planları bu gelişmelerin bir parçasıdır. 1992 Güney Savaşı'yla başlayan süreç devam etmektedir. Beritan çizgisi, Mizgin ve Ronahiler şahsında halkların direnişini buluşturmuştur. Kadında kimlik ve kişilik kazanmış, tarih yazmıştır.

Devletçi sistem kuruluşundan beri halk ve kadın karşıtı yönünü büyüterek ilerlemiş ve sona gelmiştir. Bu son, özgürlük mücadelesi ile iradeleşen ve özgür kimlik kazanan Kürt halkı ve kadını şahsında tüm Ortadoğu halklarına ve insanlığa dönük bir tehdit içermektedir. Varlığını kalıcı kılması özgürlük seçeneğinin imhasına bağlıdır. Bu yüzden tehdit büyüktür ve büyük bir direnişi zorunlu kılmaktadır. Tıpkı Beritan gibi bu tehdide karşı duruş varlık gerekçesi sayılmış ve Türk devletiyle işbirliği yapan KDP saldırganlığında somutlaşan devletçi sistem Yıldırım Tugayları'nın direnişiyle durdurulmuş, birçok alan gerilla denetimine geçmiştir.

Mizgin ve Ronahi yoldaşlar böyle bir direniş içinde kendilerini yeniden yarattılar. Egemen ulus olmanın karşısına demokratik uluslaşmanın kilometre taşları olarak çıktılar. Kürt, Arnavut veya Türkmen olmanın devletçi sistem karşısında hiçbir farkının olmadığını gösterdiler. Özgür ve kendi öz iradeleriyle yaşam isteminin karşılığının aynı saldırganlık ve yok etme zihniyetiyle karşılık bulduğunu kanıtladılar. Bir yanda devletçi ve iktidarcı sistemin çıkarları, diğer yanda halkların ortak ve özgür yaşam ısrarı vardır.

Erkek egemen sistemin bitiriciliği, yakıcılığı Mizgin yoldaşla birlikte şehit düşen yoldaşlara yaklaşımında somutlaşan bir tahammülsüzlüktür. Demokratik ulusal birlik ve demokratik uluslaşma böyle yakıcı bir mücadele çizgisiyle gelişmekte, egemenlik sınırlarını daraltarak halklara yaşam alanı açmaktadır. Beritan, Mizgin ve Ronahi direnişçiliği bu gerçekliğin ifadesidir. Halklar arasındaki uçurumları kapatarak, devletçi iktidarcı sistemle aralarına derin uçurumlar oluşturma çizgisini geliştirmişler ve tarihe mal etmişlerdir. Aynı yolda Türkiyeli ve Kürdistanlı binlerce yoldaşın şehadeti bu uçurumu ortadan kaldırmış ve halkların kardeşlik köprüsünü oluşturmuşlardır.

Şimdi halklarımız adına tarih başka türlü yazılıyor. Bu sürecin zorlukları olabilir. Kürdistan özgürlük mücadelesi bu sürecin esas yükünü taşımaktadır. Bu yük, tarihsel öncülük rolünden kaynaklıdır. Binlerce yıllık özgür yaşam geleneğini yaşayan ve halklara taşıyan bir merkez olmanın böyle bir tarihsel handikapı var. Bu yüzden tarihsel dönemeçlerde saldırıların ve direnişlerin en büyüğünü yaşamak gibi bir hakikati var. Yeni bir Medleşme dönemini yaşıyoruz, bu bütün halkların özgürlük dönemi olacak. Nasıl o zaman İskitler, Elamlar, Babiller gibi birçok halk el ele vererek bu özgürlük bayramını birlikle karşıladıysa, bugün de Zalim Dehak'lara karşı halkların Newrozlaşma zamanıdır. Bu gün adım adım mücadeleyle örülüyor. Er ya da geç bugün gelecek, halkların baharına Kürdistan baharı öncülük edecektir. Beritanlar, Mizginler ve Ronahiler bu Newrozlaşmanın müjdecisidirler.

Ebru Güneş

Gurbetelli Ersöz

Mihriban Saran

Nursen Ince

Azime Bilgin

● KCK Önderi Abdullah Öcalan değerlendiriyor

KÜRT SORUNU VE DEMOKRATİK ULUS ÇÖZÜMÜ

Kültürel soykırım kıskacında Kürtleri savunmak

b- Güney Kürdistan'da çağdaş Kürt kimliği

Çağdaş Kürt kimliğinin çözümlenmesinde, I. Dünya Savaşı'ndan sonra oluşturulan Irak ve Suriye devletlerinin sınırları içerisinde bırakılan Kürtlerin konumu oldukça öğretici dersler sunmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması sürecinde, Sykes-Picot Antlaşması (1916) gereği, İngiltere ve Fransa'nın hegemonyasında Irak ve Suriye'de mandater rejimler oluşturulmuştur. Mandater rejim geçici sömürge yönetimi anlamına gelmektedir. Demiryolu hattı, yeni Türkiye Cumhuriyeti ile Suriye devletinin sınırı sayılmıştır. Irak-Türkiye sınırları Musul Antlaşması çerçevesinde çizilmiş, sınırların belirlenmesinde petrol çıkarları esas alınmıştır. Her iki sınır antlaşması da, kutsal ilan edilen Misak-ı Milli'nin çiğnenmesi pahasına imzalanmıştır. I. Dünya Savaşı'nda üçlü İtilaf devletlerinden biri olan Fransa'nın çıkarları gözetilerek, Ulusal kurtuluş savaşının daha başlangıcında, Ocak 1921'de Ankara Antlaşması imzalanmıştır. Daha sonra Suriye Arap Cumhuriyeti olarak ilan edilecek devletin sınırları içinde bırakılan Kürtlerin, hatta Türkmenlerin varlığı hiç dikkate alınmamış, sadece askeri ve siyasi güç dengesi hesaba katılarak oldu bittiye getirilmişlerdir. Kaldı ki, Arapların konumu da herhangi bir yasallığa bağlanmamış, sadece mandacı devletin (Fransa'nın) çıkarları gözetilmiştir.

Kendi başına bu durumun ne denli ciddi sorunlara yol açacağı daha işin başında kurulan statükodan bellidir. Nitekim 1920'den beri Suriye devleti bir türlü normalleşememiştir. Halen resmen sıkıyönetimle idare edilmektedir. Toplumsal uzlaşıdan geçen bir anayasal sisteme sahip değildir. Kürtlerin önemli bir kısmı vatandaş bile değildir, yani hukuki açıdan yok hükmündedir. Geriye kalanların hiçbir yasal, kültürel, ekonomik, idari ve siyasi hakları yoktur. Kürtlerin durumu önce Fransa'nın mandater ve daha sonra Arap milli çıkarları gereği sömürge konumundan daha geri olup, varlıkları üzerinde (tıpkı Türkçü ulus devlet sisteminde olduğu gibi) inkar, imha ve kültürel soykırım süreci başlatılmıştır. Hegemonik iktidarların denge hesaplarına göre bu statüko kısmi değişikliklerle ama sonuçta yoğunlaşarak günümüze kadar devam etmiştir. Irak-Türkiye sınırlarının çizilmesinde Kürt gerçekliği üzerinde geliştirilen komplonun belirleyici önemi vardır. Kürt bütünlüğüne yönelik bu komplo geliştirilirken yüzyıllar sonrası hesaplanmıştır. Bu komplo Kürtler için soykırım fermanının başlangıcıdır. Kürdistan'ın bu dönemde dört parçaya bölünmesinin edebiyatı çok yapılır, ama ne yazık ki özü bir türlü gerçekçi olarak açıklanıp yorumlanmaz. Halbuki bu gerçeklik olanca çıplaklığıyla çözümlenip yorumlanmazsa, bir bütün olarak Kürdistan'da olup bitenler, Kürt gerçekliği ve toplumsal varlığı doğru dürüst tanımlanamaz.

Irak sınırı bağlamında Kürdistan'ın ve Kürtlerin parçalanması 20. yüzyıl tarihinin en trajik olaylarından biridir. Bununla sadece Kürtlerin değil, Araplar, Acemler ve Türklerin de tarihlerinin temeline atom bombasından daha etkili bir bomba konulmuş gibidir. Bu dönemde TBMM'de mevcut gidişata karşı büyük bir itiraz oluşmuştu. O dönemin Kürt aydınları ve ordudaki subayları ayaktaydı. 1925 isyanının temelinde bu gerçeklik yatar. Resmi tarihte uydurulanın tersine, İngiliz hegemonyasıyla anlaşan Kürtler değil, Beyaz Türk rejimiydi. Beyaz Türk rejiminin komplocu niteliğini ısrarla vurguluyorum. Bu rejimin M. Kemal'i bile bu kompolyla etkisizleştirdiğini çok iyi bilmek gerekir. M. Kemal'in bu anlaşmayı hayatının en zorlu ve nahoş olayı olarak değerlendirdiği, onaylamaması halinde cumhuriyetin bir bütün olarak tehlikeye gireceğini dile getirdiği bilinmektedir. Önce doğuda Kars Antlaşması'yla (1921), sonra batıda Lozan Antlaşması'yla kazanılanlar 5 Haziran 1926'daki Musul-Kerkük Antlaşması'yla stratejik bir kayba uğratılmıştır. Bu kaybın ne denli stratejik olduğu son Irak işgalinde gayet açıkça ortaya çıkmış bulunmaktadır. Yine sanıldığının aksine, bu sınırın çizilmesiyle sadece Musul-Kerkük petrolleri kaybedilmemiştir, aynı zamanda Kürtler kaybedilmiştir, Kürt-Türk tarihsel kardeşliği kaybedilmiştir, Ortadoğu'nun tüm halklarının kültürel bütünlüğü kaybedilmiştir.

Halen günlük olarak coğrafi kaydırmalarla sözde düzeltilmeye çalışılması, duvarlar örülmesi, elektrikli tel çekilmesi, çelikten örülmüş karakollarla donatılması, özel orduyla savunulması gibi yöntemlerle bu sınırın düzeltilebileceği ve korunabileceği sanılmaktadır. Bu yöntemlere başvurmak tam bir gaflet, tarihten ders çıkarmama, komploya bel bağlama veya alet olma demektir. Temel yanlışlıklar ancak kaldırılıp yerine temel doğrular konularak düzeltilebilir. Kaldı ki, İngilizler bu oyunu tüm Avrupa, Asya, Afrika ve Amerika, hatta Avustralya kıtasında oynayarak hegemonyalarını geliştirip sürdürebildiler. Yüzlerce, binlerce toplumsal kültür cetvelle çizilen sınırlar temelinde parçalanıp birbirine düşürülerek yönetildi. Ulus devletçilik bu oyunun iktidar çatışması düzeyinde geliştirilen en tehlikeli biçimidir. Dünya bugünkü iki yüzü aşkın ulus devletçiliğe bölünmeden, kapitalist hegemonyanın sağlanması ve sürdürülmesi mümkün olamazdı. Gerçek tarih ancak bu yöntemle kimlerin kazanıp kimlerin kaybettiğinin, hangi ideoloji ve kültürün kazanıp hangilerinin yitip gittiğinin anlaşılması ve açıklanmasıyla ortaya çıkabilir.

Güney Kürtleri Irak Araplarını kontrol için yedeklenmiştir

Çağdaş Kürt tarihi ve varlığı da ancak bu bütünsellik içinde ve Irak-Suriye sınırı temelindeki parçalanması bağlamında aydınlığa kavuşturulabilir. Bu öyle bir bölünmedir ki, içinde soykırım dahil, tüm imha seçenekleri potansiyel olarak depolanmış gibidir. Üzerinde çok yönlü hesaplar yapılmaktadır. Birincisi, Güney Kürtleri Irak Araplarını kontrol etmek için yedeklenmiştir. Güney Kürt hareketinin karakteri bu gerçeği yeterince kanıtlamıştır. En son Saddam Hüseyin rejimi esas olarak Kürtlere dayanılarak yıkılmıştır. İkincisi, İran-Irak çelişkisinde en önemli kullanım aracıdır. Tarih bunu da yeterince kanıtlar. Üçüncüsü, Türkiye Cumhuriyeti'ni kontrol altında tutmak için yedeklenmiştir. 1925'ten, hatta ilk çağdaş Kürt isyanı olan Babanzade Abdurrahman Paşa önderliğindeki 1806 Soran isyanından beri tüm önemli tarihsel gelişmeler Osmanlı ve cumhuriyet yönetimlerini meşgul etme ve kontrolde tutmanın en önemli araçları olmuştur. Dördüncüsü, Ortadoğu'yu dünya hegemonik güçleri olan İngiltere (hegemonik güç 1800'lerden 1945'lere kadar İngiltere, 1950'lerden günümüze kadar ABD'dir) ve ABD'nin kontrolünde tutmanın en elverişli araçlarından biri olmuştur. Beşincisi ve en önemli olanı, bizzat Kürdistan'ın tümünü ve Kürt halkının devrimci potansiyelini denetim altında tutma ve saptırmanın (1920'den beri Güney Kürt yönetimi sözüm ona statükoya kavuşturulmaya çalışılmaktadır. Ayrıca ilkel aşiretçi, dinci, modernist bağımlı ideolojilerin merkezi yapılmaktadır) ana üssü konumunda tutulmaktadır. Bu küçücük parçaya ve yönetimine bağlanmak suretiyle tüm Kürdistan ve Kürt halkı stratejik bir kontrol aracına bağlanmış olmaktadır. Altıncısı, küçümsenmeyecek yeraltı zenginlikleri, suyu ve güzel coğrafyası kolayca istismar edilmektedir.

Bu ana başlıklar daha yakından çözümlendiğinde, esas olarak bir Kürt ulus devletçiği hep potansiyel halde yedekte tutulmakta, ha kuruldu ha kurulacak denilerek hem bölge ulus devletleri kontrol ve terbiye edilmekte, hem de kendi öz güçlerine dayanmak yerine, dış hegemonik güçlerden kaynaklı olası bir oluşum umuduna kilitlenen Kürtlerin varlıklarını koruma ve özgürlüklerini geliştirme hareketleri felç edilmektedir. Bu temelde özgüvenden yoksun kılınmakta, hep dış güçlere bağlanmak zorunda bırakılmakta, böylece adeta her an katliamlara tabi tutulabilecek bir statüye mahkum edilerek efendilerinin sadık kulları ve bendeleri haline getirilmektedir. Onların şahsında tüm Kürtlere aynı oyun oynanmaktadır. Bu oyunu bozmaya çalışan gerçek yurtsever, ulusal, demokratik ve devrimci hareketler kolayca tecrit edilerek, Kürtleri tehlikeye atmakla (aslında kendilerinin çok iyi oynadıkları bir oyundur), diplomasiyi (efendilerine bağlılık) bilmemekle, Kürtleri bölmekle (Kürdistan'ı ve Kürtleri can evinden bölen sınırları yine kendileri baş görevleri olarak meşrulaştırmaktadır) ve dünya dengesini (hegemonik güçlerin yarattığı statüyü korumak) hesaba katmamakla suçlanırlar. Sürekli Kürt halkının kendi başına hiçbir şey yapamayacağının (ancak hegemonik güçlerin lütfettikleriyle yetinilmelidir) teori ve pratiğini yaparak demokratik, özgür ve eşitlikçi bir toplumun inşa edilmesini imkansızmış gibi göstermeye çalışırlar. Belki de çağın en devrimci halklarından biri olabilecek Kürtler, bu hegemonik zihniyetle dünyanın en dipte kalmış, soykırımın eşiğinde tutulmuş köle halkına dönüştürülür. Kürtlere 'avukatsız halk' denilerek, hep bir sahte avukatın peşinde koşturulmaya çalışılır. Kaldı ki, doğru olan bir halkın kendi kendisinin avukatı olabilmesidir.

Irak sınırları içinde kalan Kürtler üzerindeki diğer önemli bir oyun da Kürt ulusal kimliğinin oluşumundaki çarpık, uyduruk sünni burjuva karakterdir. Tarihin en zengin kültürlerinden birini günümüze kadar taşıyan Kürt halk ve kavim gerçekliği, onun çok zengin kabile, aşiret ve inanç kültürü yok sayılarak, kapitalist modernitenin en tortumsu ilkel milliyetçiliğinden ve sünni islam gericiliğinden beslenen yapay bir Kürt ulusu inşa edilmek istenmektedir. Demokratik ulusal toplum yerine ulus devletçiliği kutsal ütopyası sayan, demokratik olmayan, özgürlüğe ve eşitliğe kapalı, kadın düşmanı bir ulusal kültür adeta tek toplumsal gerçeklikmiş ve onu da kendileri temsil edebilirlermiş gibi yapay bir hakikat algısı yaratılmaya çalışılmaktadır.

Irak sınırları içinde yaşayan Kürtler üzerindeki derin bir hesap da Kürt sorununun çözümünün yegane yolunun kapitalist moderniteden geçtiğine dair oluşturulan inançtır. Hegemonik ilişkilerin uzun vadeli planlamasında Güney Kürtleri hep bir laboratuar malzemesi olarak kullanılmaktadır. Kürt ulusal gerçekliğinin vücut bulması ancak kapitalist ilişkilerle mümkün olabilecek bir olgu ve inşa olarak projelendirilmiştir. Devrimci, demokratik ve sosyalist nitelikli ulusal gerçeklik sanki mümkün olamazmış gibi bir algı sürekli gündemde tutulmaktadır. Bu konuda hegemonik güçlerin ellerindeki en önemli alet, Bağdat merkezli Arap-sünni veya şii milliyetçiliğidir. Üzerlerindeki Arap milliyetçi tehdidini hep canlı tutarak, Kürtleri sığınmalık bir duruma mahkum ederler. Aynı tehdidi Kürtlerden Araplara yönelik olarak da canlı tutarlar. Aynı biçimde Kürt devleti ha kuruldu ha kurulacak diye Türkiye, Suriye ve İran devlet rejimleri tehdit edilir. Öte yandan bu üçlü veya dörtlü öğeler de birer tehdit kaynağı halinde tutularak, Kürtlerin kendilerine tam sadakati sağlanmış olur. Görülüyor ki, laboratuvar politik oyunlar tezgahlamakta hayli üretkendir. Sistemler kurulup yıkılır, ama Güney Kürt laboratuvarında bir türlü kalıcı bir malzeme (politika) oluşturulup yaşamsallık kazandırılmaz. Sürekli efendilerin emrinde yaşatılıp üretken kılınmalarına devam edilir. Ortadoğu'da en eski bir sorun olmasına rağmen, Kürt sorununun hala çözümlenmemesinde bu mantık temel rol oynar.

Nasıl ki İsrail siyonizmi açısından Anadolu'daki Beyaz Türk ulusçuluğu Proto İsrail rolü oynamışsa, Güney Kürdistan'daki Kürt milliyetçiliği de özellikle Barzani kabilesi üzerinden benzer bir rol oynamıştır. Bu bir nevi Beyaz Kürt ulusçuluğudur. Aynı güçler tarafından ideolojik ve pratik olarak inşa edilmiştir. Beyaz Türk ulusçuluğuyla Beyaz Kürt ulusçuluğu arasında sadece teoride değil, pratikte de güçlü bağlar mevcuttur. KDP (Kürdistan Demokrat Partisi) Kürtlerin CHP'si olarak planlanmış olup, 1925'ten beri faaliyette olan komplocu güçlerin devam edegelen faaliyetlerinin bir parçasıdır. Komplocu güçler Kürtleri bir yandan 1925-40 döneminde katliamlardan geçirmeye çalışırken, diğer yandan Kürdistan'ı 1926'da sadece zorla parçalamakla yetinmiyorlar; Irak parçası üzerinde bu sefer kurtarıcı pozisyonda tuttukları bir Beyaz Kürt ulusçuluğunun temellerini atıyorlar.

Aslında tüm provokasyonlar İsrail'e giden yolda birer kilometre taşıdır. Aynı şeyi şia ve Arap BAAS milliyetçiliği için de düşünmek mümkündür. Ortadoğu'daki milliyetçi ulusçu (Buna dini milliyetçilik de dahildir) akımlar görünüşte ne kadar anti siyonist ve anti İsrail geçinirlerse geçinsinler, ontolojik olarak (varlık olarak inşa zihniyeti) İsrail milliyetçiliğinin birer varyantı konumundadırlar. Nasıl ki tek tanrılı dinler ilk musevi dininin (Tevrat'ın) birer türevi, varyantı iseler, sadece bölge çapında değil, kapitalist modernite kapsamındaki tüm dünya milliyetçilikleri ve ulusçulukları da İsrail milliyetçiliğinin birer varyantıdır. Dünya milliyetçiliğinin kumanda merkezinde İsrail milliyetçiliği durur ki, diğer tüm milliyetçi, ulusçu parti ve ulus devletler ne kadar karşıt konumda görünürlerse görünsünler, ontolojik olarak 'ana kumanda gücü'ne hizmet etmekten kurtulamazlar. Çünkü sistem (milliyetçilik ve ulus devletçilik) bu temelde inşa edilmiştir. Saddam Hüseyin'in sistemi tanımamasından ve yanlış karşı çıkış tarzından kaynaklanan trajik sonu bu konuda çarpıcı, kanıtlayıcı bir örnektir. Hatta Sovyet Rusya'nın yetmiş yıllık reel sosyalizm deneyimi de son tahlilde hegemonik sistemdeki ulus devletin ve kapitalizmin inşa güçlerinin başat konumlarının sonucu olarak çözülmekten kurtulamamıştır. Sistemleri doğru değerlendirmek ne kadar gerekliyse, kendilerine karşı çıkışın sistemik olması da bu nedenle önemlidir. Aksi halde trajedilerin önüne geçilemez. Üzerinden yetmiş yıl da geçse, yanlış sistemlerin sonu hüsran olur. Kapitalist moderniteye karşı demokratik modernite, Irak ve Güney Kürtleri bakımından da bu nedenle büyük önem taşır. Dinci, milliyetçi ulus devletçiklere mahkum değiliz. Ger-

çek toplum ancak milliyetçiliğin ve ulus devletçiliğin körleştiren paradigmasından kurtulunduğunda kavranabilir, demokratikleştirilebilir.

Kürtlerin Irak ve Suriye ulus devlet oluşumları temelinde parçalanmaları, bu kısa tanımların da gösterdiği gibi, Kürt ulusal toplum gerçekliği açısından yaralayıcı ve kendilik olmaktan çıkmaya yol açıcı bir etkide bulunmuş; ulusal toplumun gelişmesi ve bütünleşmesine büyük darbe olmuştur. Bu da bir nevi gövdenin bir kol ve bacaktan yoksun bırakılmasıdır. Demek ki Kürtlerin ulusal toplum haline gelememesi, sakat ve sürekli yaralı halde bırakılması, Irak ve Suriye sınır çizimleri üzerinde önemle durmayı ve bunun sorumlusu olan kapitalist moderniteye karşı demokratik moderniteyi geliştirmeyi gerekli kılar. Kürt ulusal bütünlüğü deyince bundan ulus devleti anlamamak, tersine demokratik ulusal toplumu çıkarsamak gerekir. Bunun için yeni ulus devletçiklerin sınırlarına gerek yoktur. İç içe yaşayan tüm toplumsal kültürlerin ve özellikle komşu halkların demokratik özerk yapılanmalarına dayanan çözümlere hayati ihtiyaç vardır. İyice açığa çıkmıştır ki, kapitalist modernitenin inşa ettiği Ortadoğu ulus devletçikleri barış içinde bir arada yaşayamaz ve toplumlarını mutlu kılamazlar. Buna karşılık binlerce yıllık kültürel mirasların özgürlüğünü, özerkliğini ve eşitliğini hedef alan demokratik modernite sistemi, toplumsal barış ve mutlu yaşamın daha doğru, iyi ve güzel yoludur.

c- Doğu Kürdistan'da Kürt ulusal kimliği

İran ülke olarak Kürt kimliğinin oluşumunda önemli bir paya sahiptir. Dil ve kültür yakınlığı bu oluşumda önemli yer tutar. İran adı Aryen kavramından kaynaklanır ki, kökeni neolitik topluma kadar gider; 'Aryen topluluklarının ülkesi' anlamına gelir. Aryen toplulukları ise, neolitik devrimi gerçekleştiren çiftçi ve çoban klan ve kabile topluluklarıdır. Bunlardan Proto Kürtler kültürel olarak kendilerini tarih sahnesine çıkartan ilk öncü gruplardandır. Ari kavramı esasta bu grupları tanımlamak için kullanılır. Bir anlamıyla ard = toprak, diğer anlamıyla ar = ateş demektir ki, her iki anlamda da aynı gerçekliği ifade eder. Ard'ın ve ar'ın kutsallığı İran kavramının temelinde yatar. Zagros eteklerinde kışın ateş, yazın ziraat yaşamın temel unsurlarıdır. Hem Sümer hem de İran uygarlıkları Zagros eteklerindeki ateşli, tarımlı ve hayvanlı toplumsal kültürün ürünleridir. Tarih boyunca Sümer ve Gutilerden Med-Perslere, Sasanilerden bugünkü İran'a kadar gelen oluşumlarda bu gerçekliği gözlemlemek mümkündür. İlk kavimsel kimliğe de Zerdüşt rahiplerinin önderliğinde Med Konfederasyonu döneminde önemli bir hamle yaptırılmış, bu kimlikte bir aşama gerçekleştirilmiştir. Kürt kimliği açısından Medler, Kürt kavminin tarihsel olarak bilinen ilk ataları unvanına sahiptir. Pers kimliği de varlığını esas olarak Medlere borçludur. Heredot Tarihi'nde Medler, dönemin en gelişkin kavmi olarak tanımlanır ki, o dönemin Persleri ve Grekleri Medlerden kültür öğrenen şakirtler konumundadır. Merkezi uygarlık sisteminin aşama kaydetmesinde en az Sümerler kadar rol oynamışlardır. Pers, Ege, Helen ve Roma uygarlıklarını mümkün kılan ve temelini atan Med kültürüdür.

Aynı tarihsel miras ortaçağın islam kültürünün oluşumunda da önemli rol oynar. Kuran'ın büyük kısmı Zerdüşt öğretisinden derlenmiştir. Hem inanış hem de ahlaki kategorilerin önemli bir bölümü kaynağını bu gelenekten alır. Êzîdîlik bu geleneğin halen yaşayan küçük bir bölümüdür. Kürt alevi, Soran ve Lor geleneklerinde de bu mirasın payı geçerlidir.

Şia İran'ı kategorik olarak Türkmen, Fars ve Kürt kavimsel varlıkların iktidarcı sünni islama karşı ittifakı temelinde inşa edilmiştir. İlk şii hanedan olan Safevilerin mezhepsel temelini Şeyh Safiyuddin adlı ocak sahibi bir Kürt atmıştır. Süreç içinde sünni Osmanlı Türk hanedanına karşı olan şii Türkmen ağırlıklı hanedanlar da iktidar hastalığına kapılmaktan kurtulamamışlardır. Demokratik gelenekleri ağır basan bir siyasal konfederasyondan merkezi bürokratik yanı ağır basan bir devlet sistemine dönüşmüşlerdir. Şialık da resmi iktidar ideolojisinin bir parçası olmuştur. Önemli bir kısmında anti iktidarcı gelenekler her ne kadar bugüne dek yaşasa da, şia islamı da sünni islam gibi iktidarcı ve devletçidir. İlginç biçimde Doğu (İran) Kürtlerinin büyük kısmı katı olmayan bir sünni islam geleneğiyle şia iktidarlarına karşı demokratik muhalefeti, dolayısıyla gerçekliği temsil etmektedir. Çağdaş Doğu Kürtlüğü 19. yüzyılın başlarından itibaren kendini şia iktidarlarına karşı şekillendirmeye çalışmıştır. 1920 Simko isyanı, 1946 Mahabad Cumhuriyeti deneyimi bu gerçeği ifade eder. Bu direniş geleneği ve gerçekliği, en son Humeyni önderlikli İran İslam Cumhuriyeti'ne (İran despotik iktidarı) karşı duruşuyla kendini bir kez daha kanıtlamıştır. İster sünnilik ister şialık olsun, iktidarcı islami kültürler Kürtler üzerinde kendilerine yakışmayan, zorla giydirilmiş kirli elbiseler gibi durmaktadır. Kürtler özgürlük fırsatını bulur bulmaz bu kirli elbiseleri atmakta ve kendi hakiki kültürel elbiseleriyle donanmaktadır.

Doğu Kürtlerinin Kürdistan'ın ve Kürtlerin bütünlüğünden kopartılmalarında 1639 Kasr-ı Şirin Anlaşması'nın önemli payı vardır. Bu anlaşma Zagros Kürtlerinin Kürt bütünlüğünden koparılması anlamına geliyor. Doğu Kürtleri Kürt kimliğinin kök hücresi konumundaydılar. Zerdüşti geleneğin özde temsilcileriydiler. Şia iktidarlarına karşı islami konumları daha demokratiktir. Batı Kürdistan'daki alevi Kürtlerin sünni iktidar geleneğine karşı yürüttüğü demokratik özgürlük mücadelesinin benzerini şia iktidarına karşı Doğu Kürdistan'da sünni Kürtler yürütmektedir. Bu durum iktidarın ideolojik-kültürel kaynaklarıyla bağlantılıdır. Doğu Kürt gerçekliğindeki hakim kültür dinsel ve mezhepsel olmaktan çok etnik ve kavmi niteliktedir. Şia kültürü içinde Farslar ve Azerilerin kavmi nitelikleri daha çok zayıflarken, Kürtlerin çoğunluğu resmi şia kültürüne karşıtlıktan ötürü kavmi niteliklerini korumuştur. Buna karşılık daha azınlıktaki şia Kürtlerinin ve Lorların (Kürtlerin en eski kültürel kollarından biri) kavmi nitelikleri zayıflatılmıştır. Şia kültürü içinde erken asimile olmaları söz konusudur. Doğu Kürdistan'da çağdaş Kürt kimliğinin oluşumunda 1806'da Soran Babanzadeler önderliğinde başlayıp günümüze kadar devam eden direnişlerin önemli etkisi vardır. 19. yüzyılın başlarında gelişen isyanların etkisi geneldir. Kürt beylik ve aşiret otoritelerinin tasfiyesini amaçlayan merkezi iktidarı güçlendirme hareketleri geleneksel işbirlikçi iktidarları tasfiye etmekle beraber, toplumsal kültür üzerinde pek etkili olamamışlardır. Bir nevi iktidar Kürtlüğü tasfiye olmuş, toplumsal Kürtlük ise yeni bir evreye girmiştir. İsyanlar daha çok kaybedilen iktidarı tekrar elde etme amaçlıdır. Tüm Kürtlerin ulusal varlığını koruma ve geliştirme amacından yoksundurlar. Aristokratik otonomilerin bu özelliğini çok iyi kavramak ve ulusal varlığı koruma ve özgürlüğü geliştirme hareketlerinden farkını iyi ayırt etmek gerekir.

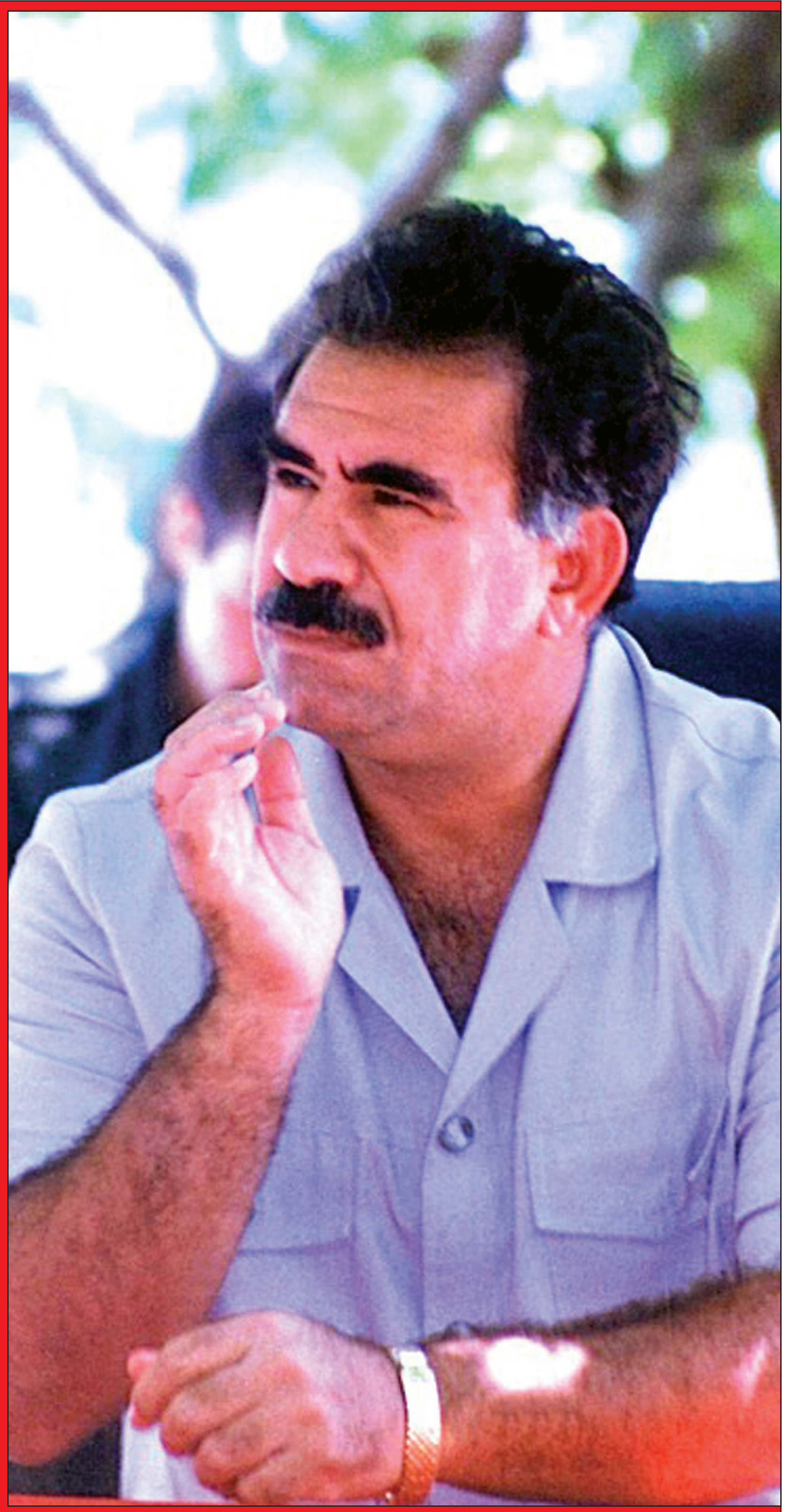
Demokratik olmayan otonomi savaşları ve çatışmaları, öncülerinin sınıfsal yapısı gereği çoğunlukla yenilgiyle sonuçlanmış, bu da bir bütün olarak Kürt ulusal varlığı ve özgürlüğü üzerinde derin tahribatlar yaratmıştır. Her yenilgi bir kırıma yol açmış, her kırım ise kültürel soykırımı bir adım daha ilerletmiştir. Doğu Kürdistan'da 1878'deki Şeyh Ubeydullah Nehri, 1920'lerdeki Simko ve 1945'lerdeki Kadı Muhammed önderliğindeki hareketler benzer sonuçlara yol açmışlardır. Yenilgi ve daha çok ezilme ulusal varlığı ve özgürlüğü daha da zayıflatmış, umutsuz duruma düşülmesine yol açmıştır. Kadı Muhammed'in önderlik ettiği Mahabad Cumhuriyeti deneyimi, modern halkçı niteliğine rağmen, öteki isyanlarla aynı akıbeti paylaşmaktan kurtulamamıştır. Beyaz Türk faşizmiyle Rıza Pehlevi faşizmi arasında 1937'de Sadabad Paktı adıyla varılan anlaşma, özünde Kasr-ı Şirin Antlaşması'nın çağdaş biçimi olup, Kürt bölünmesini derinleştirme ve özgürlük hareketini ortaklaşa tasfiye etme amaçlıdır. Günümüzde de Türkiye'deki Yeşil faşist iktidarla İran islami faşist iktidarı arasında Kürdistan'ın ulusal varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama mücadelesine karşı gizli yapılan ve yürütülen çok sayıda anlaşma söz konusudur.

Avrupa'da, eski Sovyet Federasyonu ve Ortadoğu'nun birçok ülkesinde diaspora Kürt gerçekliği diyebileceğimiz varlıkların ulusal duyarlılıkları gelişmekte, ulusal kimliğin önemli bir parçası haline gelmektedir. Bu kesimler özellikle kültürün bilinç öğesine daha açıktırlar. Ulusal kimlikte bütünlüğün sağlanmasında katalizör rolünü oynamak durumundadırlar.

Ulusal gerçeklik olarak Kürtlüğün kapitalist modernite çağında ölümcül darbeler yediği açıkça ortaya serilmiş bulunmaktadır. Buradan çıkarılması gereken en önemli sonuç, kapitalist modernitenin temel araçlarıyla (Özgürlük Sosyolojisi'nde kapsamlıca çözümlenen tekelci sermaye, ulus devlet ve endüstriyalizm üçlüsü) Kürt ulusal varlığının sağlanamayacağı ve korunamayacağıdır. Gerek hegemonik sistemin baş aktörleri (İngiltere, ABD, Almanya vb) gerekse işbirlikçi unsurları (bölgesel beyaz faşist rejimler, komprador kapitalizmi ve çevreyi yok eden döküntü sanayiler) hesaplarını Kürdistan'ın parçalanması, parça parça kalması, her parçası üzerinde Kürt ulusal varlığını ya tümüyle asimilasyon ve soykırımdan geçirmeye veya tamamlayıcı nitelikte uygulamalar olan yapay Kürtçü oluşumlarla egemenlik altında tutmaya dayandırmaktadır. Bu hesaplar eğer dümdüz bir hatta keyiflerince işlerse, ortada ne Kürdistan ne de Kürt ulusal varlığı kalır. Hegemonik sistemin Kürtlük adına her parçada ortaya çıkardığı yapay, sahte ve saptırılmış bir Kürtlüğü maske olarak takan işbirlikçi unsurların rolü, esas olarak asimilasyon yoluyla uzun sürece yayılmış Kürt kültürel soykırımını meşrulaştırmaktır. Kürt ulusal varlığı üzerinde entelektüel, politik, ahlaki ve estetik çalışma yürütenlerin bir an bile akıllarından çıkarmamaları ve duygu dünyalarında canlı tutmaları gereken temel hususlardan birisi bu maskeli, örtüleyici sahte Kürtlük oluşumlarının birer tuzak olduğunu unutmamaktır. Niyetleri ne olursa olsun, bunların rolü soykırımı meşru kılmaktır. Bunlar görünüşte Kürt ulusal varlığının bir unsuru olduklarını iddia eder ve realizasyonuna girişirler; özünde ise, Kürt ulusal varlığının potansiyel unsurlarını kemiren, ağacın kökünü yiyen ağaç kurtçuklarıdır. Ne acıdır ki, çoğu da bu ağacın kurdu olma rollerini bilinçsizce, günlük çıkarlar uğruna ve en vahimi de iyi niyetlice yerine getirmektedir.

O halde çağdaş Kürt ulusal gerçekliği iki zıt yönlü eğilim içinde kendini var kılmaya ve özgürleştirmeye çalışmaktadır. Birincisi, sömürge ötesi bir statü altında kapitalist modernite kaynaklı istila, işgal, imha, tenkil, tedip, asimilasyon ve soykırımlara dek varan yöntemlerden oluşan tasfiye etme, ulus olmaktan çıkarma, özgür ulusal toplum haline gelmekten alıkoyma ve sonuçta yok etme eğilimidir. Bu eğilimde dikkat edilmesi gereken temel husus, Yahudi, Kızılderili veya Ermeni soykırımları gibi fiziksel yanı ağır basan soykırımlardan ziyade, görünüşte Kürtlük yaşıyormuş ve kendisine dokunulmuyormuş izlenimi veren sahte Kürtçü ve bol hainli gruplarla meşrulaştırılarak yürütülen kültürel soykırım yöntemleridir. İkinci eğilim, birinci eğilime karşı kendiliğinden veya onunla birlikte bilinçli, örgütlü ve eylemli olarak yürütülen Kürt ulusu olarak var olma, varlığını sürdürme ve bu varlıkla birlikte onun bütün parçalarının bütünleştirilmesi ve özgürleştirilmesi, böylelikle özgür Kürt ulusal toplumunun inşa edilmesi eğilimidir. Çağdaş Kürt kimliğinde bu iki eğilim zıtlık halinde bulunmaktadır. Öldüren, yaşamı her geçen gün ortadan kaldıran ve anlamsızlaştıran eğilimin mi, yoksa yaşamı var kılan, bütünleştiren anlamlı ve özgür yaşam eğiliminin mi üstünlük sağlayacağını aralarındaki mücadele belirleyecektir. Ulusal varlığını koruma ve özgür kılma mücadelesi diyebileceğimiz, son iki yüz yıldır devam eden bu çağdaş süreci, Kürt kültürel varlığının ideolojik, askeri, siyasi, sosyal, ekonomik ve diplomatik alanlarda verdiği, vermekte olduğu ve vereceği, ölümüne bir direnişi esas alan özgürlük ve demokrasi güçlerinin kapsamlı strateji ve taktiklerle yürüteceği mücadele belirleyecektir.

"Ulusal gerçeklik olarak Kürtlüğün kapitalist modernite çağında ölümcül darbeler yediği açıkça ortaya serilmiş bulunmaktadır. Buradan çıkarılması gereken en önemli sonuç, kapitalist modernitenin temel araçlarıyla Kürt ulusal varlığının sağlanamayacağı ve korunamayacağıdır. Gerek hegemonik sistemin baş aktörleri gerekse işbirlikçi unsurları hesaplarını Kürdistan'ın parçalanması, parça parça kalması, her parçası üzerinde Kürt ulusal varlığını ya tümüyle asimilasyon ve soykırımdan geçirmeye veya tamamlayıcı nitelikte uygulamalar olan yapay Kürtçü oluşumlarla egemenlik altında tutmaya dayandırmaktadır"

GERİLLA NEFES ALDIRMIYOR

HPG BİM

HPG gerillalarının Kürdistan'ın her sahasında alan hakimiyeti kapsamında geliştirdiği devrimci operasyonlar, gerilla güçlerinin aktif kontrolünde ve etkin hamleleriyle ekim ayında da devam etti. Gerillanın büyük bir kararlılıkla geliştirdiği direniş harekatları karşısında TC ordusu çaresiz ve etkisiz kaldı. HPG güçlerinin Şehit Zilan, Şehit Celal ve Şehit Aziz Devrimci Harekatı, Şehid Sîdar ve Şehîd Dîcle Devrimci Harekatı, Şehit Ronahi, Şehit Armanc ve Şehit Harun Devrimci Harekatı, Şehit Adil ve Şehit Nuda Devrimci Harekatı ve Hakkari'nin Şemdinli, Yüksekova ve Çukurca ilçelerinde alan hakimiyeti kapsamında ekim ayında geliştirdiği eylemliliklerin dökümü şöyle:

✰ **23 Eylül:** Gürpınar kırsalında görev amacıyla bulunan 2 kişilik gerilla birliğimizle TC özel harekat polisleri arasında çatışma yaşandı. Çatışmada 4 polis öldürüldü, 11 polis de yaralandı. Kahramanca çatışan Çekdar Rojaçiya (Cumali İldem) ve Rüstem Gever (Orhan Akdoğan) yoldaşlarımız, çemberden çıkamayacaklarını anlayarak bombalarını kendilerinde patlatarak şehadete ulaştılar.

✰ **26 Eylül:** Gürpınar-Nodize yolu üzerinde, ayrıca Şemdinli ile Geliye Bembû arasındaki yol üzerinde gerillalarımız tarafından yol kontrol eylemleri gerçekleştirildi. Durdurulan araçlarda kimlik kontrolü yapan gerillalarımız, halka süreç gelişmeleri hakkında bilgilendirmede bulundu.

– Şırnak merkezde 3 uzman çavuşun içinde bulunduğu araca yönelik eylem gerçekleştirildi. 1 uzman çavuş öldürüldü, 2 uzman çavuş da yaralandı.

✰ **27 Eylül:** Çukurca ilçesine bağlı Geliyê Zap alanına TC ordusunun başlattığı operasyonda Helwesîs tepesinde indirme yapmak isteyen skorsky helikoptere ve etrafında toplanan askerlere yönelik gerçekleştirilen eylemde 13 asker öldürüldü, 10'dan fazla asker yaralandı. Gerillalarımız askerlere ait 1 adet BKC tam otomatik silah ile 1 adet HK33 melez tipi silaha el koydu. Düşmanın skorsky helikopterlerle takviye girişimine de müdahalede bulunan gerillalarımız, 1 skorsky helikopterini darbeledi. İki gün boyunca düşmanın karadan ve havadan düzenlediği yoğun bombardımanda köylülere ait bağ, bahçe ve araçlar zarar gördü. Gün boyu yaşanan çatışmalarda bir gerillamız de şehadete ulaştı.

– 21 Eylül gününden beri 10 binden fazla askerin katılımıyla Bingöl'ün Ilıcalar beldesine operasyon düzenleyen TC ordusu askerleri arasında yaşanan çatışmalarda Sipan Çirav (Ferman Şalcı) yoldaşımız şehit düştü.

– 22 Ağustos günü Amed'in Dicle ilçesinde gerillalarımız tarafından gözaltına alınan Hamit Çelikkanat, hukuki ve idari işlemlerinin tamamlanması ardından serbest bırakıldı.

– YJA Star gerillalarımız tarafından Pülümür'e bağlı Küllü karakoluna yönelik eylem gerçekleştirildi, 2 düşman askeri öldürüldü , 3 asker de yaralandı. Eylem ardından TC ordusuna ait kobra helikopterlerinin çevreyi rastgele bombalaması sonucunda orman yangını başladı.

– Çatak'da Tingê karakolu yemekhanesi ve mevzilerine yönelik olarak YJA Star gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. Düşmanın ölü ve yaralı sayısı netleştirilemediği eylem ardından havan ve obüs saldırısı yapıldı.

– Gerillalarımız tarafından Şemdinli'ye bağlı Rubarok karakoluna bir eylem gerçekleştirildi. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Eylem ardından Govendê dağı bombalandı.

– Govendê dağına yönelik TC ordusu tarafından 2 bin asker ve 200 korucunun katılımıyla bir operasyon başlatıldı. Yüksekova'ya bağlı Oramar yakınlarında bulunan Şehit Gafur tepesine de kobra helikopterlerle bombardıman düzenlendi.

– Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Elemun ve Aruşê köyleri arasında TC ordusuna ait askeri bir konvoya yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. 2 düşman askeri öldürüldü, 10 asker de yaralandı. Ayrıca 1 zırhlı araç da imha edildi. Eylem ardından düşman çevreyi rastgele bombalaması sonucu orman yangını başladı.

– Gerillalarımız Beytüşşebap Tugayı'nın güvenliğini alan Çeper tepesine yönelik bir eylem gerçekleştirdi. 1 düşman askeri öldürüldü.

– Bingöl'ün Ilıcalar Beldesi'ne yönelik TC ordusu tarafından kobra helikopterlerin desteğinde yeni bir operasyon başlatıldı.

✰ **28 Eylül:** Yüksekova'ya bağlı Şitazin karakolu askerleri Çarçela dağı yamaçlarını ve karakol çevresini obüs ve havan toplarıyla bombaladı.

– Medya Savunma Alanları'nın Kandil bölgesi sınırları içinde bulunan Sûredê köyü, TC ordusuna ait savaş uçakları tarafından bombalandı.

– Şemdinli'ye bağlı Tu, Nerdûş, Deman, Ola ve Tîsê köyleri çevresinde TC ordusu tarafından bir operasyon başlatıldı.

– Gürpınar'a bağlı Axsîn ve Qasrokê köyleri arasında bulunan Geliyê Dêrê alanında 5 araçlık askeri konvoya yönelik gerçekleştirilen eylemde, akrep tipi zırhlı 1 araç darbelendi. Ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Gerillalarımız tarafından Beytüşşebap Tugayı'nın güvenliğini alan Çeper tepesine yönelik gerçekleştirilen eylemde 1 düşman askeri öldürüldü.

– Dêrsim-Hozat yolu üzerinde gerçekleştirilen yol ve kimlik kontrol eyleminde, araçlar durduruldu, halka süreç hakkında bilgilendirme yapıldı.

– Medya Savunma Alanları'nın Kandil bölgesinde bulunan Silê ve Enzê köyleri, TC ordusuna ait savaş uçakları tarafından iki kez bombalandı.

✰ **29 Eylül:** Yüksekova'ya bağlı Oramar'ın Geper, Şehit Gafur ve Avaşin vadisi ve Medya Savunma Alanları'nın Haftanin alanında bulunan Kato Sûle ve Dola Sûle alanları, ayrıca Garê bölgesinde bulunan Meyrokê köyü ve Xinêre alanları TC ordusu tarafından bombalandı.

– Dêrsim ile Hozat ilçesi arasında YJA Star gerillalarımız bir yol ve kimlik kontrolü eylemi gerçekleştirdi, halk süreç hakkında bilgilendirildi.

– Çukurca'ya bağlı iki karakola eş zamanlı eylem gerçekleştirildi. Serê Sevê alayı ve Şîkêr askeri üssüne yönelik gerçekleştirilen ve tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemlerde, Şîkêr askeri üssünde 1 askerin öldüğü netleştirilirken, Serê Sêvê alayındaki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Ölü ve yaralı askerler skorsky helikopterlerle alandan uzaklaştırıldı. Eylem ardından TC ordusu alay ve askeri üssün çevresini ve Çiyayê Reş alanını obüs ve havanlarla rastgele bombaladı. TC ordusu ayrıca Çarçela dağı, Mêrgezerê, Hopê, Mêrgê ve Şîrwan boğazı, Geniş tepe, Konserve tepesi ve Şikêrê Spî alanlarına yönelik de havadan ve karadan bombardıman düzenledi.

– 24 Mart 2012'de Bitlis'in Şêx Cuma alanında Arjin Garzan arkadaşımızın komutasındaki 15 gerillamızın şehadetinde rol oynayan Ali Yum isimli şahıs, gerillalarımız tarafından ölümle cezalandırıldı.

– Yüksekova'da bir eylem hazırlığı yapan Mehmet Tekin ve Necman Bor adlı iki savaşçımız, yaşanan bir kaza sonucunda şehadete ulaştı.

– Hatay'ın Kırıkhan ilçesine bağlı Görmeli Yaylası'nda Siyabend Varto (Kudbettin Gündüz) yoldaşımız, komplo sonucu (pusuda) şehit düşürüldü.

✰ **30 Eylül:** Gürpınar, Dimê karakoluna yönelik gerillalarımızca gerçekleştirilen eylemde 2 asker öldürüldü.

– Dêrsim-Erzincan yolu üzerinde bulunan Tevneşî alanında gerillalarımız tarafından yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirildi. 100 aracın durdurulduğu eylemde halk süreç hakkında bilgilendirildi. Ayrıca 3 öğretmen kısa süreliğine gözaltına alınıp, düşmanın asimilasyon politikalarını uygulamamaları uyarası yapıldıktan sonra serbest bırakıldı.

– Uludere, Kadunê köyü arasında TC ordusuna ait askeri bir konvoya gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde 2 askeri öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

– Uludere sınır hattında, Deriyê Dawetiye alanına geçmek isteyen TC ordusuna ait skorsky tipi bir helikopter gerillalarımız tarafından darbeledi.

– Sivas-Erzincan hattında askeri malzeme taşıyan bir trene yönelik Cebesoy mıntıkasında gerçekleştirilen sabotaj eyleminde, büyük çapta maddi hasar meydana geldi.

– Silvan'da askeri amaçlı baraj yapımını üslenen bir şirket şantiyesine yönelik gerillalarımız tarafından bir baskın gerçekleştirildi. Şantiyedeki işçileri uyararak serbest bırakan gerillalarımız, 1 kepçeyi ve şantiyenin büyük bölümünü yakarak imha etti. Eylem ardından TC ordusu tarafından operasyon başlatıldı.

– TC ordusu Şemdinli, Yüksekova ve Çukurca'da bombardımanlarına devam ederken, yeni operasyonlar başlattı.

– Çukurca'ya bağlı Geliyê Zap alanında Bilican alayının güvenliğini alan askeri üsse, ayrıca Yüksekova'ya bağlı Bêsosin karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından eylemler gerçekleştirildi. Eylemlerdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. TC ordusu, Nehrê, Çarçela, Mêrgezerê ve Oramar'a bağlı Şehit Gafur alanını savaş uçakları ve helikopterlerle, Konserve tepesi ve Hacıbeg suyu vadisini obüs ve havan toplarıyla bombaladı. Bombardımanlar eşliğinde Şemdinli'ye bağlı Geniş tepe ve Gostê alanlarına yönelik 4 koldan, Yüksekova'ya bağlı Çalareş ile Mergezerê'ye bağlı Çeta tepesine yönelik yeni bir operasyon başlattı.

– Hatay'ın Kırıkhan ilçesi Güzelce jandarma karakol binası ve çevresindeki mevziiler gerillalarımız tarafından 4 koldan etkili bir şekilde vuruldu. Müdahale amacıyla karakola yaklaşan 1 panzeri de imha eden gerillalar, 1'i subay olmak üzere 16 askeri öldürdü. Eylem esnasında ağır yaralanan Serfiraz Cudi (Firaz Xelil) ve Sabri Doğan (Mehmet Arif Ateş) yoldaşlarımız karakol içindeyken düşmanın üzerine giderek kendi bombalarını patlatmak suretiyle fedai bir eylem gerçekleştirerek şehadete ulaştı. Ölü ve yaralılarını ambulanslarla alandan uzaklaştıran TC ordusu, eylem alanı çevresinde operasyon başlattı.

✰ **1 Ekim:** Nusaybin-Ömerli yolu Kurikê köyü yakınlarında gerillalarımız tarafından yol kontrol eylemi gerçekleştirildi. Eylemde TC ordusuyla işbirliği halinde çalışan 2 kişi, toplanan halk önünde mahkemeye çıkarıldı. Halkın aldığı düşmanla çalışmama kararına uyacakları sözünü veren şahıslar serbest bırakıldı.

– Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesine bağlı Kevirê Şamiya karakolunun güvenlik tepesine ve karakolun 3 mevziisine yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Tepede bulunan askerleri etkili bir şekilde vuran gerillalarımız, 3 mevziiyi de içindeki askerlerle birlikte imha etti. Eylem alanına müdahale amacıyla Teperî köyüne doğru ilerleyen zırhlı araçlardan 1'i tahrip edilirken, ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Düşman, eylemlerdeki ölü ve yaralılarını araçlarla alandan uzaklaştırdı.

– Doğubayazıt-Çaldıran ve Iğdır-Doğubayazıt yolu üzerinde de bir yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirildi. Toplanan halka süreç hakkında bilgilendirmede bulunuldu. Eylemde TC ordusuyla işbirliği halinde çalışan şirketlere ait toplam 4 TIR yakılarak imha edildi. Ertesi sabah TC ordusu Kirê Gewrê, Kirê Qijikê, Kirê Arhac alanlarına yönelik binlerce askerin katılımıyla bir operasyon başlattı.

– Şemdinli, Yüksekova ve Çukurca'da TC ordusu tarafından düzenlenen operasyonlara müdahale eden gerillalarımız, düşman güçlerini hareket edemez hale getirdi. Şemdinli'ye bağlı Meleyan tepesine çıkmak isteyen TC ordusuna müdahale eden gerillalarımız bir eylem gerçekleştirdi. Eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Bingöl'ün Ilıcalar beldesindeki alanlara yönelik TC ordusu tarafından, kobra helikopterler desteğinde yeni bir operasyon başlatıldı.

– Yüksekova'ya bağlı Çarçela dağı ve Mêrgezerê alanlarında başlatılan operasyona yönelik gerillalarımız bir eylem gerçekleştirdi. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Bu alanda da ilerleme sağlayamayan TC ordusu, Çarçela ve Mêrgezerê alanları ile Geliye Doskî alanını kobra helikopterlerle bombaladı.

– Norşîn'e bağlı Mistak, Sez ve Mizorî köyleri çevresinde TC ordusu tarafından zırhlı araçların katılımı ve yoğun bombardımanlar eşliğinde bir operasyon başlatıldı. Bombardımanda Serxwebûn Amed (Erdal Çaçan) yoldaşımız aldığı şarapnel parçası nedeniyle şehadete ulaştı.

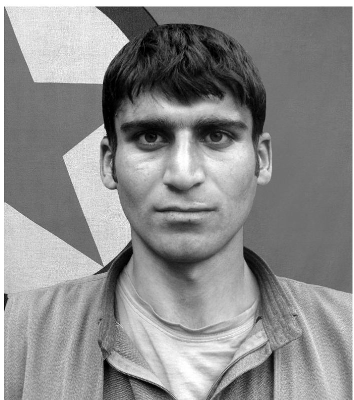
– Çukurca'ya bağlı Bilican alayı ve güvenlik tepelerindeki tüm hedefler gerillalarımız tarafından vuruldu. Eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Şemdinli'ye bağlı Gostê ve Konserve tepesi çevresinde operasyon başlatan TC ordusuna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Kısa süreli bir çatışmanın da yaşandığı eylemde 3 düşman askeri öldürüldü.

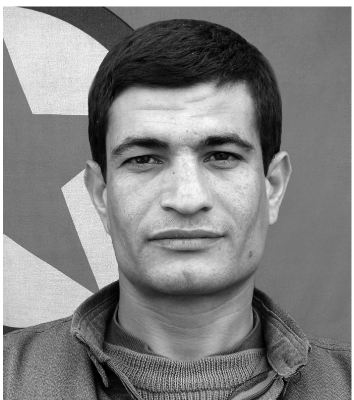
– Hakkari merkez ile Dizê köyü arasında TC ordusuna ait askeri bir konvoya yönelik gerçekleştirilen eylemde bir zırhlı araç tahrip edildi, ölü ve yaralı asker sayısı ise tespit edilemedi.

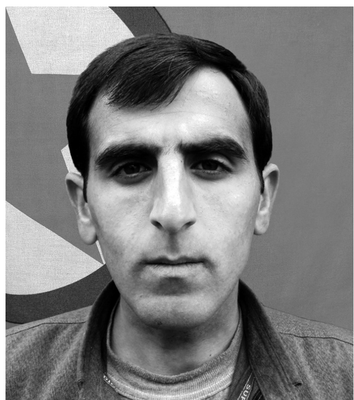
✰ **2 Ekim:** Gerillalarımız Bilican alayı ve güvenlik tepelerini ikinci kez vurdu.

Semira Vahidi/Amara Vejîn)

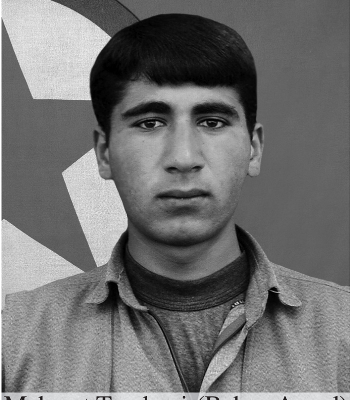

Muhammed Necip Çağan(Armanc)

Emrah Güler(Arnos Başkale)

Hüseyin Denktaş(Azad Munzur)

Erhan Karahan(Bager Memyan)

Zozan Duva(Yıldız Amed)

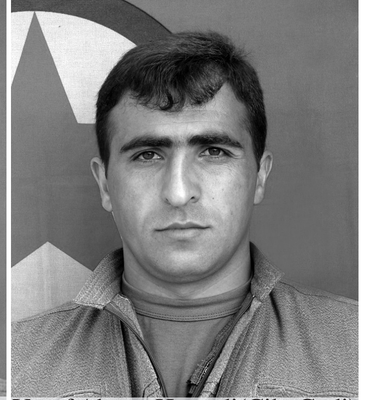

Mehmet Topdemir(Bahoz Amed)

Edip Çiçek(Beşir Mardin)

Zeynep Bozkurt(Binevş Edessa)

Cumali Ildem(Çekdar Rojaçiya)

Kaddafi Gülçimen(Cesur Erzirom)

Yusuf Ahmet Hamedi(Cilo Cudî)

Eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Eylem ardından karadan alaya takviyeler gerçekleştirerek ölü ve yaralı askerlerini skorsky helikopterlerle alandan uzaklaştıran TC ordusu, alanı obüs ve havan toplarıyla rastgele bombaladıktan sonra kısmi bir operasyon başlattı.

– Düşmanın 1 Ekim'de başlattığı operasyon kapsamında Garê sırtlarına çıkmak isteyen TC ordu güçlerine yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi, ardından şiddetli çatışma yaşandı. Eş zamanlı olarak Ranyapîrê boğazını ele geçirmek amacıyla ilerleyen TC ordusuna yönelik de bir eylem gerçekleştiren gerillalarımız, 4 düşman askerini öldürürken, 1 düşman askerini de yaraladı. Hareketi durdurulan TC ordusu Konserve ve Garê tepelerini savaş uçaklarıyla bombaladı. Çatışmalarda Armanc Zilan (Muhammed Necip Çağan), Hêvidar Amed (Zarife Soylu), Hira Rüstem (Merve Ezgi Özcan), Rızgar Colemerg (Cihan Tekçe) ve Rubar Ahmet (Bekir Şems) isimli yoldaşlarımız kahramanca direnerek şehadete ulaştılar.

– Yüksekova'ya bağlı Geliye Doskî, Mêrgezerê alanına operasyon düzenleyen TC ordusuna askeri malzeme ve cephane taşıyan skorskylere yönelik eylem gerçekleştiren gerillalarımız, helikopterlerin inişlerine izin vermedi. Ardından Cilo ve Çarçela alanları karadan ve havadan bombalandı.

– Beytüşşebap'a bağlı Faraşîn alanında TC ordusu tarafından kobra helikopterleri desteğiyle indirme yapıldı. Operosyon aynı gün geri çekildi.

– Doğubayazıt'a bağlı Kirê Halaç ve Demirkapı alanlarına TC ordusu tarafından operasyon başlatıldı.

✰ **3 Ekim:** Ağrı'nın Gilîdağ alanına bağlı Kaderçavuş köyü çevresine yönelik operasyon başlattan TC birliklerine gerillalarımız iki ayrı eylem gerçekleştirdi. Her iki eylem sonucunda 2 mevzi imha edildi, 6 asker ise öldürüldü. Eylem ardından düşman ölü ve yaralılarını zırhlı araçlar eşliğinde alandan uzaklaştırdı.

– Sarıkamış'a bağlı Yağbatan köyü yakınlarından geçen Bakü-Ceyhan boru hattına yönelik gerillalarımız tarafından sabotaj eylemi gerçekleştirildi.

– Yüksekova'ya bağlı Serengil ve Memişta tepeleri arasında operasyona çıkan düşman askeri ile gerillalarımız arasında bir çatışma yaşandı. Yarım saat süren çatışma sonucunda düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı tarafımızdan netleştirilemedi.

– Yüksekova'nın Çarçela ve Mêrgezerê alanları TC ordusu tarafından havan ve obüslerle bombalandı.

– Amed'in Bağlar ilçesine bağlı Çıltepe köyü yakınlarında gerillalarımız tarafından yol ve kimlik kontrol eylemi gerçekleştirildi. Eylemde TC ordusuyla işbirliği yapanlara ait 3 kamyon yakılarak imha edildi.

– Eruh'a bağlı Memîra karakolu yakınlarında operasyon düzenleyen TC ordu askerleriyle gerillalarımız arasında bir çatışma yaşandı. Ölü ve yaralı asker sayısının tespit edilemediği çatışmada, Ferhat Dîlok (Erdal Ceylan) ve Serxwebûn (Murat Açа) yoldaşlarımız şehadete ulaştı.

✰ **4 Ekim:** Yüksekova'dan Şemdinli'ye giden bir askeri konvoya yönelik Şapata ve Radiolink alanları arasında gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde 1 kirpi tipi araç imha olurken, düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı netleştirilemedi.

– Şemdinli'den Yüksekova'ya giden bir askeri konvoya yönelik olarak gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. 1 akrep tipi zırhlı araç imha edilirken, düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı tarafımızdan netleştirilemedi.

– Bir süreden beridir Şemdinli ilçesine bağlı Garê ve Melayan sırtlarında operasyona çıkan TC ordusu, gerillalarımızın direnişi ile karşılaşınca bir kademe geri çekilmek zorunda kaldı.

– Yüksekova'nın Gitê köyüne indirme yapmak isteyen bir skorsky tipi helikopter gerillalarımızın direnişi ile karşılaşınca, indirme yapamadan alandan uzaklaşmak zorunda kaldı.

– Gerillalarımız tarafından 2 Eylül tarihinde gözaltına alınan Hakkari İl Başkanı Abdülmecit Tarhan, hukuki ve idari işlemleri tamamlandıktan sonra serbest bırakıldı.

– Şemdinli, Yüksekova ve Çukurca'da gerilla denetimine müdahale amacıyla operasyona çıkan TC ordusuna yönelik çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Yüksekova'nın Geliyê Doskî alanına bağlı Memuştê ve Veregoz köyleri arasında geçmekte olan TC ordusuna ait askeri konvoya yönelik bir eylem gerçekleştirildi. 30 araçtan oluşan askeri konvoyu 4 koldan vuran gerillalarımız, 1 jamer sinyal karıştırıcı aracı imha etti, 2 akrep tipi zırhlı aracı da darbeledi. Eylem ardından gerillalarımız ile TC ordusu askerleri arasında çatışma yaşandı. Eylem ve çatışmalarda tespit edilebilen en az 3 düşman askeri öldürüldü. TC ordusu çatışma boyunca alanı savaş uçakları, kobra helikopterler, obüs ve havan toplarıyla sabah saatlerine kadar yoğun bir şekilde bombaladı. Çatışmada yaralanan Rojin Faraşin (Süreyya Aslan) ve Firaz Eylo (Halil Aktar) yoldaşlarımız tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak şehadete ulaştı.

– Mêrgezerê alanına bağlı Girê Çeta alanında bulunan operasyon gücüne yönelik gerçekleştirilen eylemde, ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Eylem ardından TC ordusu eylem alanını ve Cilo-Çarçela'yı savaş uçaklarıyla bombaladı.

– Gerillalarımız, Bêzelê karakolundan dönen ve 6 TIR'dan oluşan konvoya yönelik Geliyê Bembu alanına bağlı Sirînos ile Derebanê köyleri arasında bir eylem gerçekleştirdi. Eylem esnasında kısa süreli bir çatışma yaşandı. Gerillalarımız burada 3 TIR'ı yakarak imha ederken, şoförlerini düşmanla işbirliği yapmamaları konusunda uyararak serbest bıraktı.

– TC ordusu Oramar'a bağlı Şehit Gafur, Çukurca'ya bağlı Ertuş alanını savaş uçaklarıyla bombaladı. Ayrıca Ertuş, Şikefta Birîndara ve Karker alanlarını da 3 gün boyunca obüs ve havan toplarıyla bombaladı.

– Elazığ'ın Arıcak ilçesine bağlı Tirmav ve Derik köyleri arasında gerillalarımız tarafından yol kontrolü yapıldı. Kobra tipi helikopterler tarafından alan bombalandı. Ayrıca gerillalarımız ile düşman askeri arasında bir çatışma yaşandı. Yaşanan çatışma sonucunda düşmanın ölü ve yaralı sayısı tarafımızdan netleştirilemezken, Canda Welat (Hıyam Seydo), Delil Botan (Turgut Gökalp), Serxwebûn Hanî (Askeri Mengi), Hebûn Argêş (Evin Gökguz) isimli 4 arkadaşımız kahramanca direnerek şehadete ulaştı.

– Nusaybin'e bağlı Cinata, Herbê, Talatê, Cibilgiravê ve Çalê köyleri ve çevre arazisine yönelik başlatılan ve iki gün süren düşman operasyonu sonuçsuz bir şekilde geri çekildi.

– Eruh'a bağlı Torik köyü üçgeninde TC ordusunun düzenlediği operasyona askeri malzeme ve cephane taşıyan skorsky helikopterlere yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylem sonucunda 1 skorsky helikopter darbe alarak alandan uzaklaşmak zorunda kaldı. Yaşanan çatışma sonucunda Beşir Mardin (Edip Çiçek) arkadaşımız kahramanca savaşarak şehadete ulaştı.

– Lice'ye bağlı Bênav, Alixoşo, Derxus ve Sîsê alanlarına yönelik TC ordusu tarafından operasyon başlatıldı. Operasyon gücünü takip eden gerillalarımız Kaniya Spî ve Goma Meryan köyü arasında düşman askerlerini vurdu. Eylemde en az 1 düşman askeri öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

✰ **5 Ekim:** Yüksekova-Şemdinli ilçeleri arasındaki Serengîl tepesinde hareket halinde ilerleyen 30 kişilik bir askeri birliğe yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 3 koldan gerçekleştirilen eylemde 9 düşman askeri öldürüldü, yaralı asker sayısı ise tespit edilemedi. Eylem alanına ve Çarçela dağına savaş uçaklarıyla bombardıman düzenleyen TC ordusu, eş zamanlı olarak tank ve panzerlerle de alanı bombaladı. Müdahale amacıyla alana gelen kobra helikopterlere müdahale sonucunda çatışma yaşandı. Kobra helikopterler aynı zamanda alanda köylülere ait çok sayıda hayvanı da telef etti.

TC ordusu Medya Savunma Alanları'nın Zap bölgesi sınırları içinde bulunan Karker alanı ve Bîm köyünü, Kandil bölgesi sınırları içinde bulunan Enzê köyü ve çevresini, Sideka'ya bağlı Şapanê ve Daxile köyleri arasında bulunan Daxile boğazını savaş uçaklarıyla bombaladı.

– Hozat'ın Çet alanına yönelik TC ordusu tarafından kobra helikopterler desteğinde yapılan indirmelerle bir operasyon başlatıldı. Genişleyerek devam eden operasyonda yer yer çatışmalar yaşandı.

– Yedisu, Adaklı ve Kiği üçgeninde bulunan Şehit Xebat alanı sınırları içindeki Kumsor, İnek, Osmanuşakları, Kevirê Spî ve Şorik boğazına yönelik TC ordusu tarafından operasyon başlatıldı.

– Hozat'ın Çet alanında gerilla güçlerimiz ile TC askerleri arasında bir çatışma yaşandı. Çatışmadaki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemezken, Cîlo Cudî (Yusuf Ahmet Hamedi) ve Özgür Amed (İbrahim Kaya) yoldaşlarımız şehadete ulaştı.

– Gerillalarımız, Hakkari merkezde TC ordusuna ait akrep tipi zırhlı bir araca yönelik eylem gerçekleştirdi. Aracın tahrip edildiği eylemde 1'i ağır olmak üzere 2 özel harekat polisi yaralandı. Eylem ardından alanda başlatılan operasyon, iki gün sonra sonuçsuz bir şekilde geri çekildi.

✰ **6 Ekim:** Yüksekova'ya bağlı Mêrgezerê alanı Zevîsor tepesinde konumlanan düşman güçlerine yönelik bir eylem gerçekleştirildi. 2 koldan gerçekleştirilen eylemde 3 mevzii imha edilirken, tepe dışında bulunan düşman güçleriyle gerillalarımız arasında kısa süreli bir çatışma da yaşandı. Eylem ve çatışmalarda sayıları tespit edilemeyen ölü ve yaralı askerler skorsky helikopterlerle alandan uzaklaştırıldı. Eylem ardından alan TC ordu güçleri tarafından bombalandı.

– Yüksekova'ya bağlı Veregoz alanındaki operasyon gücüne takviye amacıyla alana gelen tank ve panzerlere, yine Memişte ve Gipê arasında bulunan operasyon gücüne erzak ve cephane taşıyan skorsky helikopterlere yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Gerillaların müdahalesi sonucunda konvoy ve skorsky helikopterler geri çekilmek zorunda kaldı.

– TC ordusu Çarçela dağını savaş uçakları ve obüs, havan toplarıyla bombalarken, Şemdinli'ye bağlı Şîkeftan, Bereavrez ve Warêmêrgê alanlarında yeni bir operasyon başlattı.

✰ **7 Ekim:** Bitlis merkezde TC ordusuna ait akrep tipi zırhlı bir araca yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. Sayısı tespit edilemeyen ölü ve yaralı askerler, ambulanslarla alandan uzaklaştırıldı.

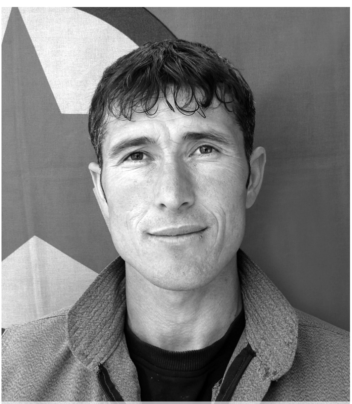
– Hakkari-Çukurca yolu üzerinde gerillalarımız tarafından bir yol kontrol eylemi gerçekleştirildi. Durdurulan 150 araçta kimlik kontrolü gerçekleştiren gerillalarımız, halka 9 Ekim komplosunun yıldönümü ve süreç gelişmeleri hakkında bilgilendirmede bulundu. Eylemde karayollarına ait 1 araç yakılarak imha edildi.

– Çukurca'dan Hakkari istikametine giden skorsky tipi bir helikoptere Rindikê ve Dizê köyleri arasında gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Vurularak darbelenen skorsky helikopter alandan uzaklaşmak zorunda kaldı. Ayrıca Hakkari'den Çukurca istikametine giden başka bir skorsky helikopter de vuruldu. Alev alarak alandan uzaklaşan helikopterin akıbetine ilişkin bilgi edinilemedi. Gerillalarımız ayrıca Oramar ve Şitazin karakollarına giden elektrik ve telefon hatlarına yönelik bir sabotaj eylemi düzenledi.

Bombardımanlarına devam eden TC ordusu Yüksekova'ya bağlı Çarçela ve Mêrgezerê, Çukurca'ya bağlı Ertuş alanıyla Medya Savunma Alanları'nın Zap bölgesi sınırları içinde bulunan Küçük Cilo ve Karker alanlarını obüs ve havan toplarıyla, Kandil bölgesi sınırları içinde bulunan Silê Köyü'nü ise savaş uçaklarıyla bombaladı.

✰ **8 Ekim:** Yüksekova'ya bağlı Oramar karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemde 5 düşman askeri öldürüldü, yaralı asker sayısı ise tespit edilemedi. Gerillalarımız eylemde 1 tank, 1 mevzi ve 1 gözetleme kulesini imha etti, 1 tank ve 1 konteynırı da darbeledi. Düşman, 2 skorsky helikopterle 2 kez ölü ve yaralı askerleri alandan uzaklaştırdı.

– Şemdinli'ye bağlı Rubarok karakolu'na yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemde 2 dozer darbelendi, karakol binasında hasar meydana geldi. Eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı ise tespit edile-

Habeş Dağtekin(Deniz Kendal)

Erdal Ceylan(Ferhat Dîlok)

Halil Aktar(Firaz Eylo)

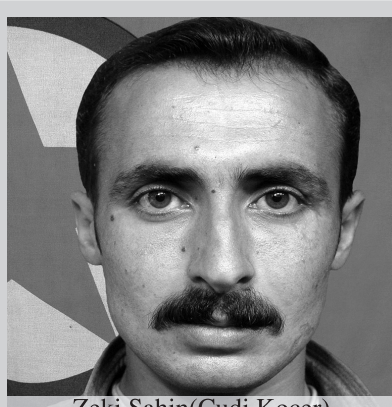

Firaz Xelil(Serfiraz Cudî)

Mehmet Ali Çekmez(Haşim Şırnak)

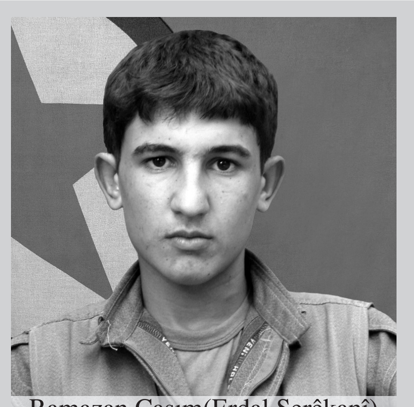

Sadun Kerim(Herêm Nemrut)

Zarife Soylu(Hêvidar Amed)

Merve Ezgi Özcan(Hira Rustem)

Zeki Şahin(Cudi Koçer)

Herem Ali(Helo Şahin)

Ramazan Casım(Erdal Serêkanî)

– Çukurca'ya bağlı Serê Sêvê taburunun güvenliğini alan bir tepeye gerillalarımız baskın düzenledi. 2 koldan tepeye giren gerillalarımız, 1 tank ve 3 mevziiyi imha etti. Tank mevzisinde bulunan 5 asker ile diğer mevziilerde bulunan 8 asker öldürüldü. Eylem ardından 2 saat boyunca yaşanan çatışmalarda ise 4 düşman askeri daha öldürüldü. Düşman, öldürülen 17 askeri ve sayıları tespit edilemeyen yaralıları skorsky helikopterlerle alandan uzaklaştırdı. Baskın eylemi sırasında Cudi Koçer (Zeki Şahin), Helo Şahin (Herem Ali) ve Erdal Serêkanî (Ramazan Casım) adlı üç yoldaşımız şehadete ulaştı. Gerillalarımız bu eylemle eş zamanlı olarak 8 ayrı karakol ve askeri üsse yönelik de eylem gerçekleştirdi. Karataş karakolu ve bu karakolun güvenliğini sağlayan tepeye yönelik gerçekleştirilen eylemde, 2 A4 mevziisi içindeki askerlerle birlikte imha edilirken, askerlere ait 1 çadır da yakıldı. Gerillalarımız ayrıca Girê karakolunu 4 koldan, Eriş taburunu ise 3 koldan vurdu. Çukurca tugayı, Serê Sevê taburu, Şîkêr ve Maruka askeri üslerini de ateş altına aldı. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemlerdeki ölü ve yaralı düşman askeri sayısı güçlerimizce tespit edilemedi.

medi. Eylem ardından TC ordusu Govendê dağını bombaladı.

– Yüksekova'ya bağlı Girê Gipê alanında konumlanan TC ordusuna askeri malzeme ve cephane taşıyan bir helikopterin inişi esnasında ve etrafında toplanan askerlere yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Gerillalarımız Yüksekova'ya bağlı Girê Çetan alanında bulunan TC ordusu askerlerine yönelik bir eylem gerçekleştirdi. Ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemezken, eylem ardından TC ordusu Çarçela dağı ve Mêrgezerê alanını karadan bombaladı.

– Gerillalarımız Şemdinli-Yüksekova yolu üzerinde bulunan Haruna ve Durê karakolları arasında bir yol ve kimlik kontrol eylemi gerçekleştirdi. Toplanan halka 9 Ekim komplosunun yıldönümü ve süreç üzerine bir konuşma yapıldı. Eylemde TC ordusuyla işbirliği halinde çalışan İhsan Sürname isimli bir kişi gözaltına alındı. Gerillalarımızın dur ihtarına uymayan ve içinde asker bulunan sivil bir araç ile gerillalarımız arasında kısa süreli bir çatışma da yaşandı. Sivil araç Haruna karakoluna sığındıktan sonra ambulanslar karakola girerek ölü veya yaralı askerleri alandan uzaklaştırdı.

– Doğubayazıt Mişonê köyü arasından geçmekte olan İran-Türkiye doğalgaz boru hattına yönelik gerillalarımız tarafından bir sabotaj eylemi düzenlendi. Büyük hasar meydana gelen boru hattında, gaz akışı durduruldu.

– Kulp-Silvan yolu gerillalarımızca denetim altına alındı. Toplanan halka 9 Ekim komplosunun yıldönümü ve süreç hakkında bilgi verildi.

– Siirt'e bağlı Herekol dağı Bamaraşê ve Deşta Sorê alanları, TC ordusu tarafından bombalandı.

✫ **9 Ekim:** Şîtazîn karakolundan Yüksekova'ya gitmek isteyen 10 araçtan oluşan bir konvoya yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. Eylemde 1 düşman askeri öldürülürken, 1 jamer araç ise darbelendi. Eylem ardından geri çekilmek zorunda kalan TC ordusu Çarçela dağını bombaladı.

– Şemdinli'ye bağlı Konserve tepesi, Koordine tepesi ile Hacibeg suyu obüs ve havanlarla bombalandı.

– Doğubayazıt'a bağlı Serêkanî karakoluna ait 2 nöbet kulubesine yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. İki asker öldürüldü.

– Doğubayazıt'a bağlı Kozik karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından gerçekleştirilen eylemde bir düşman askeri öldürüldü.

– Dêrsim'e bağlı Zargoit, Kox, Çalkıran, Deşt ve çevresine yönelik TC ordusu tarafından operasyon başlatıldı. Alandaki tüm yolları tutan düşman, üç gün boyunca havan ve obüs saldırısı düzenledi.

✫ **10 Ekim:** Iğdır ile Doğubeyazıt arasında bulunan Korxan karakoluna gitmek isteyen 2 dağ geyiği ve 1 jamer askeri aracına yönelik eylem gerçekleştirildi. Eylem ardından karakoldan müdahaleye gelen 100 askere yönelik bir eylem daha gerçekleştirildi. Her iki eylem sonucunda 10 asker ölürken, 1 dağ geyiği ile 1 jamer araç imha oldu. 1 dağ geyiği adlı askeri darbelendi.

– Medya Savunma Alanları'na bağlı Kandil'in Suredê köyü TC savaş uçaklarıyla, Zap'ın Çiyayê Reş alanı ve Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Ertuş alanı, havan ve obüslerle bombalandı.

– Eruh'a bağlı Serxetê karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Düşmanın ölü ve yaralıları tarafımızdan netleştirilemezken, müdahaleye gelen kobra tipi helikopter gerillalarımızın direnişi ile karşılaşınca geri çekilmek zorunda kaldı.

– Yüksekova'dan Şîtazîn karakoluna gitmek isteyen, içinde panzer ve tankların da bulunduğu iki ayrı konvoya yönelik gerillalarımız tarafından iki ayrı eylem gerçekleştirildi. Çatışmaya dönüşen eylemler sonucunda düşmanın ölü ve yaralıları tarafımızdan netleştirilemezken, konvoy Yüksekova'ya geri dönmek zorunda kaldı. Çatışmalar ardından Çarçela alanı bombalandı.

– Yüksekova'nın Esendere beldesine bağlı Çilika ve Koketê köyleri arasında gerçekleştirilen eylem sonucunda bir araç imha olurken, düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı tarafımızdan netleştirilemedi.

– Yüksekova'ya bağlı Girê Çetan alanında bulunan düşman askerine yönelik gerçekleşen eylemde bir asker öldürüldü. Eylem ardından ölü askeri almak isteyen skorsky helikoptere yönelik gerçekleştirilen eylem sonucunda darbelenen skorsky helikopter, alandan uzaklaşmak zorunda kaldı.

✫ **11 Ekim:** Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesine bağlı Ayıbeg karakolunun nizamiyesine yönelik gerillalarımız tarafından gerçekleştirilen eylemde 1 asker öldürüldü.

– Yüksekova ilçesi sınırlarında bulunan Çarçela dağı ve Çukurca ilçesine bağlı Ertuş, Küçük Garê ve Zêvê köyü alanları TC ordusu tarafından havan ve obüslerle, Medya Savunma Alanları'na bağlı Zap'ın Çiyayê Rêş alanı ise savaş uçaklarıyla bombalandı.

– TC ordusu tarafından Cûdî alanına yönelik 12-22 Aralık 2011 tarihleri arasında düzenlenen saldırılarda şehit düşen 14 yoldaşımızın kimlik bilgileri netleştirildi. Şehit düşen yoldaşlarımızın isimleri: Bınevş Edessa (Zeynep Bozkurt), Serbest Harûnî (Halil Güler), Haşim Şırnak (Mehmet Ali Çekmez), Herêm Nemrut (Sadun Kerim), Şoreş Koçer (Ahmet İmir), Mahir Serhat (Selim Göksu), Şilan Rêber (Jiyan Bêrko), Yıldız Amed (Zozan Duva), Bager Memyan (Erhan Karahan), Sema Fikri (Naciye Çayangir), Bahoz Amed (Mehmet Topdemir), Derwêş Ronahi (Veli Rındi), Nurhak Ekin (Ahmet Kültür), Erdal Cizre (Metin Dayan).

– Dêrsim Erzincan yolu Tevneşî yol ayrımında gerillalarımız tarafından bir yol kontrolü gerçekleştirildi. Yol kontrolü esnasında bir minibüsten açılan ateş sonucu, çıkan çatışmada Serhat Van (Şükrü Ağırbaş) arkadaşımız şehadete ulaştı. Çatışma ardından düşman kobra ve skorsky tipi helikopterlerle alana müdahale etti.

– Yüksekova ilçesine bağlı Girê Çetan alanında gerçekleştirilen ayrı bir eylemde de düşmanın bir askeri öldürülürken, müdahaleye gelen bir skorsky tipi helikopter gerillalarımızın direnişiyle karşılaşınca alandan uzaklaşmak zorunda kaldı.

✫ **12 Ekim:** Gabar'a bağlı Zivinga Şikaka ile Findikê köyleri arasında yol yapan ve daha önce uyarılan bir şirkete ait bir şantiyeye gerillalarımız tarafından bir baskın gerçekleştirildi. 1 kırıcı ve 1 dozer yakıldı, 3 telefona el konuldu.

– Silopi'ye bağlı Bêspin ile Gitê köyleri arasında bulunan bir şantiyeye gerillalarımız tarafından baskın düzenlendi. Termik santral için kömür çıkaran ve taşıyan şantiye işçileri uyarıldı ve süreç hakkında bilgilendirildi. Ayrıca şantiyede 7 kepçe, 2 kırıcı, 2 delici, 2 dozer, 3 pîkap, 1 jip, 2 kamyon, 1 kamyonet, 15 küçük cihaz, 55 telefon imha edilirken, 1 küçük cihaz ile 63 elektrikli fünyeye ise el konuldu.

– Beytüşşebap ile Mezra beldesi arasında bulunan yolda gerillalarımız tarafından bir yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirildi. Halka süreç hakkınad bilgi verilirken, Nesim Timur isimli bir korucu ile Filiz Sümer isimli bir öğretmen gözaltına alındı.

– Şemdinli, Yüksekova ve Çukurca'da alan hakimiyetine müdahale amacıyla operasyon düzenleyen TC ordusuna yönelik Şemdinli'de kapsamlı bir eylem gerçekleştirildi. Gerillalarımız, düşman güçlerinin konumlandığı Salara tepesine 3 koldan girip birçok mevziyi imha etti. Eş zamanlı olarak tepe etrafında bulunan mevziiler de etkili bir şekilde vurdu. 4 saat süren eylemde 27 asker öldürüldü, 30'un üzerinde asker de yaralandı. Bêsosin karakolundan bu tepeye takviye amacıyla harekete geçen askeri bir konvoy ise Basya suyu vadisiyle, Bêsosin karakolu arasında vuruldu. 1 kirpi aracın tahrip edildiği bu eylemde, tespit edilebilen 1 düşman askeri öldürüldü. Gerillalarımız, eylemlerde 2 yedek namlusu ve 100 mermisiyle birlikte 1 adet A6 ağır makineli tüfek, 1 yedek namlusu ve 100 mermisiyle birlikte 1 adet BKC tam otomatik silah, 20 şarjörüyle birlikte 1 adet HK33 melez tipi silah, 20 mermisiyle birlikte 1 adet G3 silah, 3 raxt, 1 Nicon dürbün, 1 gece dürbünü, 2 telsiz, 1 bilgisayar, 2 çanta, 1 yağmurluk ve ölen askerlere ait 2 kimliğe el koydu. Ayrıca 2 kutu A6 ağır makineli tüfek mermisi, 1 adet BKC ve 1 adet termal cihazı da imha etti. Saldırı esnasında Sozdar Derik (Sozdar Hasan) yoldaşımız kahramanca savaşarak şehadete ulaştı.

✫ **13 Ekim:** Gerillalarımız, Yüksekova'ya bağlı Girê Gipê alanında bulunan askerlere malzeme ve cephane takviyesi amacıyla iniş yapan 1 skorsky helikoptere yönelik bir eylem gerçekleştirdi. Eylemdeki ölü ve yaralı düşman askerlerinin sayısı tespit edilemezken, TC ordusu Çarçela alanına yönelik savaş uçaklarıyla bombardıman düzenledi.

– Yedisu'ya bağlı Dem karakoluna yönelik bir eylem gerçekleştirildi. 2 nöbet kulübesi ve karakol binasının etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Erzurum'dan Kars'a giden ve askeri malzeme taşıyan bir trene yönelik Horasan ve Sarıkamış ilçeleri arasında gerçekleştirilen eylemde, trende maddi hasar meydana geldi.

– Dêrsim-Erzincan yolu Kozmerîk mıntıkasında yol kontrol eylemi gerçekleştirildi. Durdurulan araçlarda kimlik kontrolü gerçekleştiren gerillalarımız, TC ordusuyla işbirliği halinde çalışan bir şirkete ait 1 adet TIR'ı yakarak imha etti. Eylemde düşmanın asimilasyon politikalarına hizmet eden 1 öğretmen gözaltına alındı, ilk sorgusunun ardından uyarılarak serbest bırakıldı. Eylem ardından bombardıman desteğinde yapılan indirmelerle operasyon başlatıldı.

– Muş-Kulp yolu üzerinde gerillalarımız tarafından bir yol ve kimlik kontrolü eylemi gerçekleştirildi. Toplanan halka süreç hakkında bilgilendirmede bulunuldu. Eylem esnasında TC ordusuyla işbirliği halinde çalışan ve sivil araçlarla patlayıcı madde taşıyan bir şirkete ait 1 araç yakılarak imha edildi.

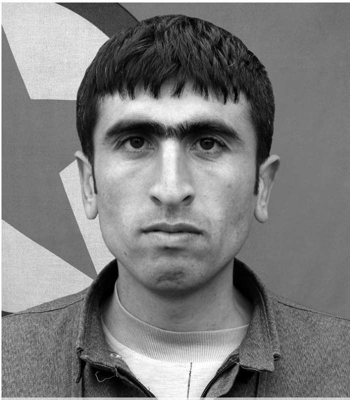
– Kızıltepe, Derik ve Mazıdağı'na yönelik TC ordusu tarafından operasyon başlatıldı. Operasyon Keşif ve pusulama faaliyetleri çerçevesinde üç gün boyunca devam etti.

– Pazarcık'a bağlı İncirli köyü kırsalında operasyon düzenleyen TC askerleriyle gerillalarımız arasında bir çatışma yaşandı. Çatışmadaki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemezken, Kendal Tatvan (Remzi Can), Cemal Amed (Nebi Turgay) ve Deniz Kendal (Habeş Dağtekin) adlı üç yoldaşımız şehadete ulaştı.

– Şemdinli'ye bağlı Bêgoza alanında göreve giden gerillalarımız ile düşman askeri arasında bir çatışma yaşandı. Çatışmada düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı tarafımızdan netleştirilemezken, Yaşar Jirki (Lezgin Özdemir), Serdar Alan (Cüneyt Basuk) ve Dılgeş Marufi (Hamdi Demir) isimli 3 gerillamız kahramanca direnerek şehadete ulaştı.

✫ **14 Ekim:** Bitlis'e bağlı Şêx Cuma alanında bulunan düşman karakoluna yönelik olarak YJA Star gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 1 düşman askeri öldürüldü.

– Yüksekova'ya bağlı Girê Memiştê alanına gitmekte olan 18 araçlık askeri

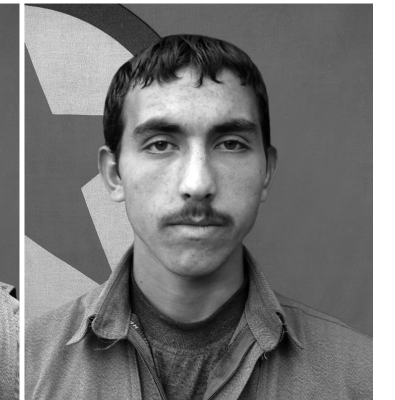

Ayhan Çelik(Koçer Çiyager)

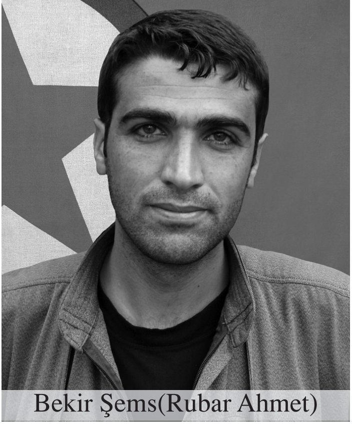

Selim Göksu(Mahir Serhat)

Mehmet Arif Ateş(Sabri Doğan)

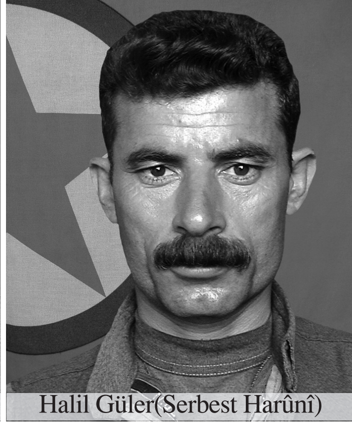

Cihan Tekçe(Rızgar Colemerg)

Süreyya Aslan(Rojin Faraşin)

Veli Rındi(Derwêş Ronahi)

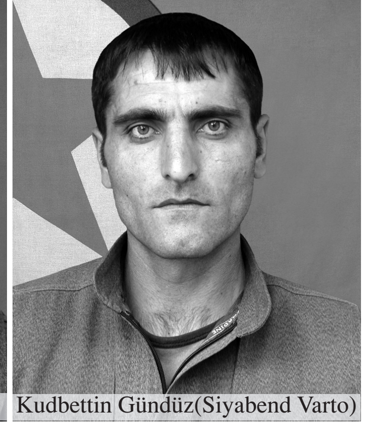

Bekir Şems(Rubar Ahmet)

Naciye Çayangir(Sema Fikri)

Halil Güler(Serbest Harûnî)

Erdal Çaçan(Serxwebûn Amed)

Jiyan Bêrko(Şilan Rêber)

Kudbettin Gündüz(Siyabend Varto)

konvoya yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Düşmanın ölü ve yaralılarının sayısının netleştirilemediği eylem ardından düşman, Çarçela dağına yönelik obüs ve havan toplarıyla bombardıman düzenledi.

– TC ordusunun Çukurca ilçesine bağlı Geliyê Zap alanında başlattığı operasyona, gerillalarımız müdahalede bulundu. Çukurca ilçesinden Geliyê Tiyarê alanına gitmekte olan tümü zırhlı araçlardan oluşan 50 araçlık askeri konvoya yönelik, Tiyarê köyü üçgeninde 6 koldan eylem gerçekleştirildi. Burada 6 zırhlı araç imha edilirken, 2 araç da tahrip edildi. Eylem ardından Kepê Mirîşka alanına indirme yapmak isteyen TC ordusuna da müdahale edildi. Tüm eylem ve çatışmalarda tespit edilebilen 25 düşman askeri öldürüldü, 10'dan fazla asker de yaralandı. Gerillalarımızın gerçekleştirdiği eylemlerde 2 yoldaşımız da şehadete ulaştı. Kobra helikopterler, obüs ve havan toplarıyla çatışma alanını yoğun bir şekilde bombalayan TC ordusunun Tiyarê köyüne yönelik düzenlediği kobra saldırısında 1 kadın yaşamını yitirdi, 1 kadın da yaralandı. Düşmanın düzenlediği bombardımanlarda ayrıca köylülere ait çok sayıda bağ ve bahçe de zarar gördü.

– Beytüşşebap'tan Şırnak'a giden TC ordusuna ait askeri bir konvoya yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde 1 zırhlı araç darbe alarak yandı, ölü ve yaralı asker sayısı ise tespit edilemedi.

– Erzincan'ın Kemah ilçesine bağlı Hovît köprüsü mevkiinde operasyon düzenleyen TC ordu askerleriyle gerillalarımız arasında çatışma yaşandı. Çatışmada ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemezken Berîtan Farqîn (Ayşe Înatçı), Cesur Erzirom (Kaddafi Gülçimen) ve Medeni Eylem Koçgiri, (Murat Dursun) yoldaşlarımız şehadete ulaştı.

☆ **15 Ekim:** TC ordusu Çukurca'ya bağlı Küçük Garê ve Şemdinli'ye bağlı Gostê, Hacıbeg suyu vadisi, Ewliya boğazı, Konserve tepesi ve Kanal alanlarını iki gün boyunca bombardımana tabi tuttu. Üç gün boyunca da Zap bölgesine bağlı Şikefta Birîndara, Mahîr Mîrzo, Xeregol, Karker alanlarıyla Zêwê köyüne bombardıman düzenledi.

– Çatak ile Pervari arasındaki yol ile Pervari'yle Osyan köyü arasındaki yol gerillalarımız tarafından kontrol altına alındı. Durdurulan araçlarda kimlik kontrolü gerçekleştiren gerillalarımız, halka süreç hakkında bilgilendirmede bulundu. Eylemde düşmanın asimilasyon politikalarına hizmet eden 3 öğretmen gözaltına alındı.

– Ömerli'ye bağlı Bêrtê ve Kûdê köyleri arasında operasyon düzenleyen TC ordusunun özel timlerine yönelik gerillalarımız bir eylem gerçekleştirdi. 3 asker öldürüldü.

– Dêrik'te devriye görevi yapan özel harekat polislerine yönelik bir eylem gerçekleştirildi. 1 akrep tipi zırhlı aracın tahrip edildiği eylemde, araç içindeki 2 polis öldürüldü, 1 polis de ağır yaralandı. Eylem ardından TC ordusu tarafından ilçe çevresi ve kırsalında operasyon başlatıldı.

– Başkale'ye bağlı Xalkawa karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından 2 ayrı eylem gerçekleştirildi. Eylemler sonucunda 2 düşman askeri öldürüldü. Ölü askerler skorsky helikopterlerle alandan uzaklaştırıldı.

☆ **16 Ekim:** Dêrsim-Elazığ yolu üzerinde gerillalarımız tarafından bir kontrol eylemi gerçekleştirildi. Kimlik kontrolünün yanı sıra halka süreç hakkında bilgilendirmede bulunuldu. Eylemde ayrıca Kürdistan'daki askeri amaçlı baraj yapımlarını üstlenen ve TC ordusuyla işbirliği halinde çalışan Limak şirketine ait 1 otobüs yakılarak imha edildi. Eylem ardından TC ordusu zırhlı araçların desteğinde bir operasyon başlattı.

– Çukurca'ya bağlı Girê Ortê askeri üssüne yönelik gerillalarımız tarafından bir baskın eylemi gerçekleştirildi. Gerillalarımız eş zamanlı olarak Çukurca Tugayı, Serê Sêvê taburu, Girê, Şikêr, Karataş karakolları ve güvenlik tepesini ateş altına aldı. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylem ardından TC ordusu, savaş uçakları, kobra helikopterler, obüs ve havan toplarıyla alanı yoğun bir şekilde bombaladı.

– TC ordusu Şemdinli ilçesine bağlı Konserve tepesi ile Gelişim boğazını savaş uçaklarıyla bombaladı.

– Uludere'de Girê Çeta alanında bulunan mevzilere ve binalara yönelik YJA Star gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı netleştirilemezken, eylem ardından TC ordusu eylem alanı ve çevresi karadan bombaladı.

☆ **17 Ekim:** Gerillalarımız Çukurca'ya bağlı Bilican Alayı'nı vurdu. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. TC ordusunun 4 gündür devam operasyonuna yönelik gerillalarımız Semedar alanında bir eylem gerçekleştirdi. Tüm asker mevziilerinin etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. Eylem ardından TC ordusu Garê, Gûzêreşê ve Semedar alanlarına yönelik kobra saldırısı düzenledi.

– TC ordusu Geliyê Zap ve Küçük Garê alanlarının yanı sıra Yüksekova ilçesine bağlı Qala Şûkê alanını belli aralıklarla karadan ve havadan bombaladı.

– Başkale'ye bağlı Esenyamaç ve Kısımlı köyleri arasından geçmekte olan 3 panzerden oluşan konvoya yönelik gerçekleştirilen eylemde 1 panzer tümden imha edildi, içindeki 6 asker ise öldürüldü. Eylem ardından düşman 2 skorsky helikopterle 3 kez ölü ve yaralılarını alandan uzaklaştırdı. Ayrıca alanı bombalayan TC ordusu, kısmi bir operasyon başlattı.

– Iğdır'ın Karakoyun ilçesine bağlı Bulakbaş köyünde düşmanın asimilasyon politikalarını yürütmekle görevli 15 öğretmen gerillalarımız tarafından gözaltına alındı. 9 öğretmeni uyararak salıveren gerillalarımız, diğer 6 öğretmeni de 1 saat sorguladıktan sonra serbest bıraktı.

– Gercüş'e bağlı Habızbına köyü çevresine TC ordusu korucuların da katılımıyla bir operasyon düzenledi.

☆ **18 Ekim:** Şırnak-Beytüşşebap yolu üzerinde gerillalarımız tarafından yol kontrol eylemi gerçekleştirildi. Burada düşmanın asimilasyon politikalarını yürütmekle görevli bir öğretmen gözaltına alındı, ilk sorgusu ardından serbest bırakıldı. Ayrıca Beytüşşebap tugayına erzak taşıyan 2 transit ve 1 kamyon içindeki erzakların halka dağıtılması ardından yakılarak imha edildi. Eyleme müdahale amacıyla alana gelmek isteyen 8 araç, 2 panzere gerillalarımızın müdahalesi sonucunda 1 dağgeyiği ve 1 Jamer tipi 2 araç imha edildi. Toplam 7 düşman askeri öldürüldü. Ölü ve sayıları tespit edilemeyen yaralı askerler 3 skorsky helikopterle alandan uzaklaştırılırken, kobra helikopterler alanı yoğun bir şekilde bombaladı.

– Ağrı'nın Eleşkirt ilçesine bağlı Sıvık ve Kurdali köyleri arasında İran-Türkiye doğalgaz boru hattına yönelik gerillalarımız tarafından TC ordusunun 6 Reo araçtan oluşan askeri konvoyunun geçişi sırasında bir eylem gerçekleştirildi. Patlama sonucunda 2 Reo araç tümden imha oldu, 4 reo araç da tahrip edildi. Eylemde toplam 38 düşman askeri öldürüldü, 30 asker de yaralandı. Eylem ardından TC ordusu tarafından alanda operasyon başlatıldı.

– Çukurca'ya bağlı Bilican alayında bulunan asker mevziilerine yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi. TC ordusunun Şemdinli ve Çukurca ilçelerinde düzenlediği operasyonlar ise sonuçsuz bir şekilde geri çekildi.

– Bombardımanlarına devam eden TC ordusu Çukurca'ya bağlı Tepê Sor, Latê Kewa, Cigerxwîn, Helwesîs, Hîne, Suwara Benê ve Xalka alanlarını, ayrıca Medya Savunma Alanları'nın Zap bölgesi içinde bulunan Kanî Cinetê köyünü bombaladı.

– Şırnak'ın Gabar alanına bağlı Şerefiyê tepesine yönelik olarak YJA Star gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 1 düşman askeri öldürüldü.

– Mazgirt'te inşaatına devam edilen askeri amaçlı Patar barajının yapımını üslenen Limak şirketine ait 2 araç gerillalarımız tarafından imha edildi. Eylem ardından TC ordusu tarafından kısmi bir operasyon düzenlendi.

– Kulp ile Muş arasında bulunan Şenyayla'ya bağlı Darbiyê alanından geçen bir askeri konvoya yönelik olarak gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylem sonucunda bir dağgeyiği imha edilirken, düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı tarafımızdan netleştirilemedi.

☆ **19 Ekim:** Dêrsim şehir merkezinin güvenliğini alan Zeytintepe'de konumlanan özel harekat polislerine yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde 1 özel harekat polisi öldürüldü, 2 polis de yaralandı.

– Bitlis merkeze bağlı Şetek köyü yakınlarında İpek Yolu üzerinde konumlanan bir seyyar karakola ve bu karakolun güvenlik tepesine yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Gerillalarımızın saldırısı ardından tepeyi bırakarak kaçmaya çalışan 10 asker ve 3 korucu öldürüldü. 2 skorsky helikopter ve çok sayıda ambulansla ölü ve yaralılarını alandan uzaklaştıran TC ordusu, ertesi gün eylem alanı ve çevresinde kısmi bir operasyon düzenledi. Bu eylemde yaralanan Amara Vejîn (Semira Vahidi) yoldaşımız tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak şehadete ulaştı.

– Çukurca ilçesine bağlı Kepê Mirîşka alanında bulunan TC ordusuna ait birlikleri taşıyan skorsky tipi bir helikoptere yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. Eylem esnasında ağır darbe alan helikopter, Bilican alayına acil iniş yapmak isterken alev alarak düştü, içindeki 16 asker de öldü.

– Yüksekova'ya bağlı Oramar alanında bulunan iki tepe arasında bulunan mıntıkayı ele geçirmek amacıyla ilerleyen TC ordu askerlerine yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

☆ **20 Ekim:** İran-Türkiye doğalgaz boru hattına yönelik Doğubayazıt'a bağlı Zorava köyü yakınlarında gerçekleştirilen eylemde, boru hattı büyük zarar gördü.

– Çukurca'ya bağlı Garê alanına saldırı düzenlemek isteyen TC ordusuna ait kobra helikopterleri gerillalarımız tarafından vuruldu. Ağır darbe alan bir kobra helikopter, Çukurca'ya acil iniş yaptı.

– Çukurca'ya bağlı Kepê Mirîşka alanında bulunan TC askerlerine yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Çukurca'ya bağlı Bilican alayına yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Tüm hedeflerin etkili bir şekilde vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı düşman askerlerinin sayısı tespit edilemedi.

– Yüksekova'ya bağlı Oramar alanında bir görev amacıyla bulunan gerillalarımız ile TC ordusu askerleri arasında Geliyê Xopîne alanında kısa süreli bir çatışma yaşandı. Ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

– Hakkari merkeze bağlı Dola Çiçekê alanında bir görev amacıyla bulunan gerillalarımız ile TC ordusuna bağlı özel harekat polisleri arasında şiddetli bir çatışma yaşandı. Hakkari Emniyet Amirinin de içinde olduğu 8 özel harekat polisi öldürüldü, 7 polisi de yaralandı. Çatışmada Azad Munzur (Hüseyin Denktaş), Koçer Çiyager (Ayhan Çelik) ve Arnos Başkale (Emrah Güler) yoldaşlarımız da şehadete ulaştı. TC ordusu, bu çatışma esnasında alandan geçen ve soyadı öğrenilemeyen Müslüm isimli bir köylüyü yaralayarak gözaltına aldı.

– TC ordusu Şemdinli ilçesine bağlı Gostê, Hacıbeg suyu vadisi alanlarını obüs ve havan toplarıyla bombardımana tabi tuttu.

– TC ordusu Muş'a bağlı Kızılağaç, Zengok, Kozmê alanlarında operasyon başlattı, üç gün sonra sonuçsuz bir şekilde geri çekildi.

☆ **21 Ekim:** Lice'ye bağlı Korxê alanından geçen bir askeri konvoya yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Bir dağgeyiği, içinde bulunan 6 asker ile birlikte imha oldu.

– Başkale'ye Geliyê Masîro alanına bağlı Deravê ile Dirişkê köyleri arasında gerillalarımız tarafından yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirildi. Halk süreç hakkında bilgilendirildi. Ayrıca sınır karakollarında çalışan 11 işçi gözaltına alınıp soruşturmaları yapıldı. İşçiler bir daha düşmana çalışmayacakları yönünde söz vermeleri üzerine serbest bırakıldı. Yine Merve Nakliyata ait ve düşmana erzak taşıyan bir tır tahrip edildi.

– Şırnak'tan Osyan karakoluna giden skorsky tipi 1 helikoptere yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Darbe alan skorsky helikopter Şırnak'a geri dönerek acil iniş yapmak zorunda kaldı.

☆ **22 Ekim:** Çatak-Pervari arasındaki yol üzerinde gerillalarımız tarafından yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirildi. Toplanan halka süreç hakkında bilgilendirmede bulunuldu. Eylemde düşmanla işbirliği yapan bir şahıs gözaltına alındı, halk önünde çıkarıldığı mahkemede bir daha düşmanla işbirliği yapmama sözü üzerine serbest bırakıldı.

– Uludere ilçesine bağlı Şehit Kendal alanından sınırı geçmek isteyen TC ordusuna ait kobra tipi bir helikopter gerillalarımız tarafından vuruldu. Darbe alan helikopter geri çekilmek zorunda kaldı.

– Yüksekova'ya bağlı Gırana karakolu'na yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Tüm hedeflerin etkili vurulduğu eylemdeki ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilemedi.

☆ **23 Ekim:** Ardahan'ın Göle ilçesi Akyol köyü yakınlarında TC ordusu tarafından başlatılan operasyona yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 3 düşman askeri öldürüldü, 4 asker de yaralandı.

– Şemdinli'ye bağlı Gostê, Geniştepe, Garê, Konserve alanları ve Hacıbeg suyu vadisine yönelik TC ordusu tarafından obüs ve havan toplarıyla bir bombardıman düzenlendi.

– Dêrsim merkeze bağlı özel harekat polis noktasına yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 1 özel harekat polisi öldürüldü.

– Kağızman'dan Eleşkirt'e gitmekte olan TC ordusuna ait skorsky tipi bir helikopter Madur alanında gerillalarımız tarafından vuruldu. Darbe alan helikopter Ağrı'ya mecburi iniş yaptı.

☆ **24 Ekim:** Amed'in Dicle ilçesine bağlı Tim tepesinde bulunan TC askerlerine yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 1 askerinin yaralandı.

☆ **25 Ekim:** Şırnak'ın Silopi ilçesine bağlı Şivê Sorê alanından geçen petrol boru hattına yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Düşman, büyük hasar gören boru hattındaki petrol akışını kesti.

– Şemdinli'ye bağlı Garê alayının güvenliğini alan tepeye yönelik eylem gerçekleştirildi. 2 A4 ağır makineli silah mevziisinin hedef alındığı eylemde mevziiler imha edildi. 4 düşman askerinin öldürüldüğü, 2 düşman askerinin de yaralandığı eylem ardından TC ordusu eylem alanı ve çevresini yoğun bir şekilde taradı.

COMANDANTE CHE GUEVARA

Bir heyula dolaşıyor" diyordu Karl Marks 19. yüzyılın ikinci yarısında, 1848'de yazdığı Komünist Manifesto'da. Avrupa'nın üzerinde bir heyulanın dolaştığını söyleyen Marks, bu heyulayı 'komünizm' olarak tanımlıyor ve komünizmin 'kıta devrimi' biçiminde Avrupa'dan başlayıp bütün dünyayı hükmü altına alacağını öngörüyordu. 1871'in Paris'inde, komüncüler Paris'i ele geçirip komünlerini kurmaya başladıklarında, herkes, dünya devriminin başladığını sanmıştı. Komünistler, sevinçle Paris'e akmışlardı. Oysa Prusya ordularının da desteğiyle daha yeni iktidarın tadını almış olan Fransız burjuvazisi, komüncüleri ezdi. Paris sokaklarında kısa süreli bir gezinti yapan 'komünizmin heyulası'nı, başta Fransız burjuvazisi olmak üzere bütün Avrupa burjuvazisi korkuyla bir araya gelip acımasızca, binlerce yıldır iktidarın zulmünde iyice güçten düşürülmüş bu 'ayak takımı'nı kanda boğdular. Marks'ın bundan çıkardığı sonuç, egemen sınıfın iktidar aygıtı olan devleti parçalayıp yerine proletaryanın diktatörlüğünü kurmak oldu.

1917 Ekimi'nde, 20.yüzyılın marksizminin kurucusu ve örgütlenmede bir deha olan Lenin önderliğinde, bu öğretinin ilk uygulaması hayata geçirildi. Tarihe, Ekim Devrimi olarak geçen, tarihin en etkili toplumsal alt üst oluşlarına yol açan bu devrim, kendi zamanının komünistleri tarafından, 'hayalet'in Rusya'da ortaya çıkması olarak yorumlanıyordu. Avrupa'da bir görünüp bir yok olan komünizm heyulası, bütün heybetiyle, Rus kışının dondurucu soğuğunda, egemen sınıfların titreyişlerine tebessümle bakarak dolaşıyordu. Devrimin yönü değişmişti. Artık Avrupa'dan dünyaya yayılan dünya devrimi teorileri, 'en zayıf halka'dan koparılacak olan sistem, Avrupa'yı da kuşatarak, devrimin gerçekleşeceği teorilerine yerini bırakıyordu. Bunun için Marks'ın *"dünyanın bütün işçileri birleşin!"* sloganı, *"dünyanın bütün işçileri ve halkları birleşin!"* sloganına dönüştü. Hayalet giderek büyüyor ve her yerde korkusunu hissettiriyordu.

Rus Ekimi'nde ortaya çıkan hayalet yönünü Avrupa'ya çevirince, Avrupa, onun karşısına hiç de hayalet olmayan, kendi canavarını çıkardı. İktidarın, devlet olarak cisimleşmesinin en kanlı ve zulümkar biçimi olan bu canavarın adı faşizmdi. Hayaletlerle korkutularak yönetilmeye alıştırılmış sınıfların, hayalet yaratma ustası olan sınıflar karşısında daha güçlü olmaları, uygarlık tarihinin diyalektiğine aykırıydı. Sorun, iktidar yaratmak ve iktidar olmak olunca, elbette işin ustası olanlar, yani erkek egemenlikli uygarlığın sahipleri, iktidarlarını kaptırmamanın tedbirlerini alacaktı. Böylece Avrupa, Doğu'dan kendisini tehdit eden 'hayalet'e karşı faşizm duvarını örerek, kendini korumaya aldı. O zaman devrim, yine yön değiştirdi. Batı'ya gidemiyorsa Doğu'ya gidecekti. Önce Çin, sonra Asya'nın birçok irili ufaklı ülkesi, sonra da Afrika'da peşi sıra birçok devrim gerçekleşti. Komünistler, Ekim'le başlayıp dünyayı saran hayaletleriyle sevine dursunlar, yarattığı canavarın korkunçluğu karşısında kendisi bile korkuya kapılan Avrupa, hayalet ve canavar hikayeleri yerine, yeni masallar uydurmaya başladı. Yeni slogan *"korkuyla sindiremiyorsan, masalla uyut"* oldu. Masalın adı, önce liberalizm, demokrasi ve insan haklarıydı, sonra postmodernizm, globalizm ve neo liberalizm oldu.

Devrimcinin işi iktidar kurmak değil

Avrupa, Asya ve Afrika hayalet ve canavar hikayeleriyle uğraşa dursun, okyanusun ortasında en sevgili misafirlerinden birisi olan Che'nin, sevdiği benzetmeyle, bir timsaha benzeyen o küçük adada, farklı bir ruhla, yeni bir devrim yapıldı. Devrime ruhunu veren Che Guevera, devrimin hiç de bir hayalet olmadığını, ağzında purosuyla, başındaki kızıl yıldızlı beresi ve pırıl pırıl gülen yüzüyle herkese gösteriyordu. Devrimin, yeni sınıflar ve yeni sınırlar yaratmak değil, bütün sınırları ve sınıfları aşmak olduğuna inanıyordu. Dünyada yeterince devlet sınırı ve egemen sınıf vardı. Sorun, bunları yeniden başka adlarla üretmek değil, anlamsızlaştırıp aşmaktı. Bu da ancak, her devrimcinin öncelikle iktidarı kendinde bitirip sınırları kendisinin aşmasıyla gerçekleştirilebilirdi. Ve devrimci, bunu sözle değil, yaşamıyla ortaya koyan insan olmak durumundaydı. Bunu bilen Che, doğduğu ülkesi Arjantin'den kalkıp Küba'ya gitti, devrime katıldı. Devrimden sonra oluşan iktidarın en güçlü mevkilerini bırakarak, Bolivya'da devrim yapmaya gitti. Devrimcinin işi, iktidar kurmak değil, bütün iktidarları yerle bir eden devrimler yapmaktı. Che devrimciydi ve işini en iyi yapabileceğine inandığı yeni devrim topraklarına doğru yola çıktı.

Che Bolivya'ya doğru yola çıkarken, geride bıraktıklarına yazdığı bir mektupta duygularını, *"rosinantenin sağrılarını hissediyorum topuklarımın altında,"* diyerek dile getiriyordu. Her tarafı sınırlarla çevrilmiş ve her sınırın içinde bin bir iktidar biçiminin kurulu olduğu bu dünya gerçeği karşısında, eğer yel değirmenlerine karşı mızrağı ve cılız atı rosinantenin sırtında savaşacak kadar deli ve çocuk bir yüreği taşımıyorsanız, bir noktadan sonra bu sınırlara takılıp tökezlemeniz ya da bin bir maskeyle kendini gizleyen iktidarın çekiciliğine kendinizi kaptırmadan devrimciliğinizi sürdürmeniz mümkün değil. İnsanlık, Che ile birlikte hayaletler ve canavarlar dünyasında, iktidara karşı, ancak hiçbir korkuyu ve hiçbir ayartıcılığı tanımayan çocuk yüreğiyle devrimci olunabileceğini gördü ve tebessüm eden bu çocuğunu sevgiyle yüreğine nakşetti.

Devrimci Che, yeni devriminin toprağı olarak gördüğü Bolivya'nın Ekimi'nde, iktidar sahiplerinin derin bir korkuyla yürüttükleri bir operasyonda yakalanıp katledildi. Canavar, bu sefer kendisinden hiçbir korkusu olmayan bir devrimciyi katlederek devrimi bitirdiğini sandı. Oysa daha önce kendisini 'heyula' olarak tanımlayıp kurduğu proleterya diktatörlükleri, halk cumhuriyetleri ve Sovyet devletleriyle habire sınırlar ve iktidarlar kuran komünizm öğretisi, esas olarak Che ile devrimci kimliğini buldu. Ve o Ekim gününden sonra, bir hayalet dolaşmaya başladı bütün dünyada. Başında kızıl yıldızlı beresi ve pırıl pırıl tebessümüyle, kurulu sistemler karşısında gerçekten sınırların ve sınıfların olmadığı bir dünya yaratma hayalini gerçekleştirmek için yola çıkan Che, eğer 'heyula' olarak tanımlanacaksa, gerçekten de hiçbir sınırın önünü tutamayacağı kadar geniş bir coğrafyada, resmi ve ruhuyla girmediği toprak, yer edinmediği yürek bırakmadı.

Rus Ekimi'nde bir hayalet gibi ortaya çıkıp sonra kendi çocuklarını ve kendisini yiyen devrim, bir Bolivya Ekimi'nde, bu sefer gerçek kimliği, ruhu ve adıyla yeniden dolaşmaya başladı. İktidar sahipleri, karşılarına çıkarılan her türlü iktidar biçimiyle bir şekilde mücadele edip onu ya kendisine benzeştirir ya da en korkunç savaşlarla alt ederken, geride, bir insanın en güzel duygularını dile getirdiği bir günlük, tebessümle bezenmiş bir resim ve evini hiçlik üzerine kurarak bütün dünyayı evi yapan bir devrimcinin, devrimde, devrimcilikte devrim yapan Che'ye karşı yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Che, bir devleti ve ordusu olmadan, tek başına, hiçbir sınır tanımadan, kurulu sistem karşısında gerçekten bir heyulaya dönüşürken, özünde insanlara hükmetmenin adı olan, yüreklerde ve beyinlerde yaratılan bütün hayaletleri tebessümüyle dağıtarak, hesapsızca, dünyanın neresinde bir insanın yüzüne bir tokat vurulsa, onun acısını yüzünde duyan bir ruhla devrimin ve devrimciliğin adı oldu.

Aslında Che ile başlayıp 68 gençlik hareketiyle zirveye ulaşan devrimcilik anlayışı, adı ne olursa olsun egemenlikli sistemi aşmaya çalışan devrimci hareketlerin, sistem karşısında ve sistemin dışında kalarak, toplumu değiştirme çabalarında önemli bir geçiş evresini ifade etmekteydi. Devlete, iktidara ve giderek bütün topluma içselleştirilmiş olan, her türlü egemenlik zihniyetine karşı gelişen bu devrimcilik anlayışı, henüz olgunlaşmamış da olsa gerçek bir devrimi ifade ediyordu.

Başlangıcından günümüze kadar erkek egemenlikli uygarlık sistemi, toplumu beyninden yüreğine kadar çok derin bir biçimde egemenlik altına almayı başarmıştı. Egemenlik, iktidar ve onun araçları olan devlet ve zor araçları toplum için çekici hale getirilmişti. Sistem, kendisini önce toplumun dışında örgütlemiş, ardından giderek toplumu içine almış, herkesi bir biçimde kendi sisteminin hizmetine sokmayı başarabilmişti. Peygamberlerden filozoflara, tarikat ve mezheplerden sınıf devrimciliği adına yola çıkan devrimcilere kadar, sistem karşıtı olma iddiasında olan birçok kişi ve hareket düşüncede ve ruhta sistemi aşamadığından, sonuç itibariyle sisteminin yedeği, mezhebi olmaktan kendini kurtaramamıştır. Bunun temel nedeni, sistemin kendisini bir 'akıl' olarak topluma içermiş olmasıyla ilgilidir. Egemenlik ve iktidar, toplumun aklı haline gelmişti. İktidarsızlık, toplumsal ahlak tarafından bile kelimenin bütün anlamlarıyla toplum dışı kalma anlamına geliyordu. İktidarın ve bunun araçları olan devlet ve savaşın yörüngesine girmeyen, buna hizmet etmeyen ya da bunu ele geçirmek için sistemi olmayan herkes akılsız ve deli olarak görülüp toplum dışı kılınmıştı. Gerçekten de toplum aklıyla mevcut egemenlikli toplumu aşmak mümkün değildi. Bu akıl, kendisini tanrısal akıl, resmi devlet aklı ve kendi çıkarlarına tapma aklı olarak 'para eden akıl' biçiminde ifadelere kavuştursa da özünde, hangi araç ve yöntemle olursa olsun, insan, doğa ve toplum üzerinde tahakküm kurmayı emrediyordu. Bu akla karşı çıkabilmek için 'deli', çılgın olmak gerekiyordu.

Che'yi devrimci yapan, sistem aklını kabul etmemiş olmasıdır

Che'nin sembolü olduğu gençlik hareketi ve onunla birlikte erkek egemenlikli sistemi en güçlü halkasından kıracak olan kadın özgürlük bilinci ve hareketinin aynı dönemde filizlenmesi, boşuna değildir. Kadın, zaten 'saçı uzun, aklı kısa' ilan edilmiştir. Yani toplumsal aklın iktidarsız ve onun aklına sahip olmayan varlığıdır. Gençlik ise adı üzerinde, 'deli kanlı', 'aklı bir karış havada' olarak tanımlanıyordu. Doğal olarak sistemin içindekiler, sistemin aklıyla düşünenler sistemin kendisini ifade ederken, bunun dışındakiler sistemin ehlileştirilmesi, tahakküm altına alınması gereken akılsız, deli kesimini ifade ediyordu. Che'yi devrimci yapan, sistem aklını kabul etmemiş olmasıdır.

Bunun da ötesinde yaşamı ve eylemiyle bu sistemin karşısında durabilmiş olmasıdır. Sistem, kendi aklını kabul etmeyen bu insanı 'deli ve çılgın' olarak adlandırmakta haklıydı. Daha da önemlisi, hem Che'nin hem de O'nun sembolize ettiği yeni toplumsal hareket, 'deli ve çılgın' olmayı özümseyerek, kendisini var etmekten hiç gocunmadı. Önce, bilinen hakim toplumsal ölçülerin dışında ve karşısında bir tepki olarak 'çılgınlık gösterileri'yle ortaya çıkan bu dışındalık ve karşıtlık, giderek bilinçli ve örgütlü bir hal almaya başladı. Sistem, kendi aklı karşısında yeni bir akıl ve özellikle kendisinin bir ruh olarak topluma içerdiği ruh karşısında yeni bir ruhun tohumlandığını gördüğünde, daha tohumluk aşamasında bunun toprağını zehirleyerek, ilk filizlerini kırımdan geçirerek önünü almaya çalışıyordu. Che, Bolivya Ekimi'nde bu kırımdan nasibini alan ilk filiz oldu. Sistemin ezilenleri ve dışlananları, sistem dışında ve karşısında kendilerini var etmenin arayışında harekete geçmişti bir sefer.

Tarihin derinliklerinde sapkın, divane, deli olarak tanımlananlar, 'modern zamanlar'da önce bir 'heyula' olarak kendilerini tanımlayıp sistemin en görkemli akıl merkezlerinde, akıl çağının sembolü olan Paris sokaklarında dolaştılar. Ezildiler, ama Rus Ekimi'nin bütün yaşamı donduran soğuk caddelerinde kızıl bayraklarıyla delice döküldüler sokaklara. Sonra, kıta kıta, ülke ülke, şehir şehir doldurdular meydanları. Egemenler buna, 'toplumsal delirme' dediler. Ama sistem, aklını onlara hakim kılmayı başardı. Giderek akıllandılar ve sistemin bir parçası oldular.

Her ne kadar mevcut egemenlikli sistemi aşma iddiasıyla yola çıksalar da özellikle devlet, iktidar ve para karşısında kendi sistemlerini oluşturacak olgunlukta olmadıklarından, sistemin aklının hizmetine girmekten kendilerini kurtaramadılar. En önemli yanları, sistem aklı dışında olmayı bir tercih olarak benimsemiş, aklın dışında ve karşısında durulabileceğini göstermiş olmalarıdır. Bu 'akıl dışılık' kendi aklını elbette yaratacaktı. Bunu kimin nerede yapacağı ise tarihin başlangıcında gizliydi. Tarih nerede ve nasıl başlamışsa, orada öyle bitecekti. Orada öyle bitmeye şartlanmıştı.

Kendisinin toprağı olan Mezopotamya'da kendi 'evelinin aklı'yla karşı karşıya kalınca en şiddetli biçimde yönelmesi, sistem aklının gereğiydi. Che ile başlayıp bütün dünyaya yayılan sistem dışı ve karşıtı hareket, kendi kökleri üzerinde yeni bir akım olarak doğup gelişirken, sistem aklı ne ile karşı karşıya olduğunu biliyordu. Che'nin ve 68 gençlik hareketinin organik bir parçası, marksizmin teorik bir devamcısı olan Mezopotamya'daki bu yeni akım, Apoculuk olarak ortaya çıkıp kendini tanımladı.

Farklılıklar uyum ve zenginlik kaynağıdır

Apocu hareketin, sistemi bu kadar tehdit etmesinin akli nedenleri vardı. Apoculuk, hem devrim anlayışı, hem örgütlenme biçimi, en önemlisi de yaşam tarzıyla sistem dışılığı ifade ediyordu. Apoculuğun sistemi bu kadar tehdit etmesinin, saldırıya uğramasının bazı temel nedenlerini irdelemek ve bunu zamanında yapmak önemlidir. En doğru zaman da hiç kuşkusuz Ekim'dir.

Nedir Apoculuk? Bir hayalet mi, yoksa capcanlı bir yaşam gerçeği mi? Sistemin akıl danışmanlarının tabiriyle, "ele avuca sığmaz" bir önderliğin yarattığı, 'akıl dışı' bir gerçek mi? Hiç kuşkusuz Apoculuk, var oluş biçimi ve kendini üretme tarzıyla sistem için bir 'heyula'dır. Ama sistemin dışında ve karşısında olanlar için, kendilerini içinde var edebilecekleri yeni bir dünya umududur. Böyle olmasının bazı temel nedenleri vardır.

Apoculuk, bugüne kadar erkek egemenlikli sistem tarafından oluşturulmuş akıldan farklı bir akla sahiptir. Teoride buna paradigmal farklılık deniliyor. Yani doğayı ve toplumu bilinen aklın kavrayışıyla değil, yeni bir akıl kavrayışıyla algılıyor. Uygarlık tarihi boyunca oluşturulan akıl, her şeyin merkezine insanı ve insanın merkezine de erkeği koyarak, onun dışındaki her şeyi bu merkezin çevresinde dönmeye mahkum nesneler halinde algılamayı emrediyordu. Apoculuk, çok basit bir biçimde, evrenin bütünlüklü bir aklı olduğunu, evrendeki her şeyin birbirini tamamlayan bu aklın canlı birer parçası olduğunu söyler. Bu parçalar arasındaki uyum, evrensel var oluşun nedeni, gereği ve sonucudur. Her bir parçanın bir anlamı ve var oluşsal gücü vardır. Birisini merkeze alıp diğerlerini dışında tutmak, bu ahengi ve canlılığını yok eder. Bunun için de evrendeki her şeyi kendi bütünlüğü içinde, doğru anlamak ve ona göre yaşamak elzemdir.

Önderlik, doğanın ve toplumun bir aklı olduğunu ve hiç kimsenin, bu aklın karşısında ve dışında var olamayacağını söylüyor. Doğadan ve toplumdan kopmamış akıl içinde bütün canlı gerçek, birbiriyle dayanışma ve tamamlayıcılık ilkesi içinde var olur. Birisinin diğerlerine hükmetmesi ve onu kendisine benzeştirmeye çalışması, yaşamın bu akışına terstir. Bu terslik, yaşamın tehdit edilmesini getirir. Dolayısıyla kendisini her şeyin merkezine koyup bütün bir doğa ve toplumu kendisinin hizmetine sokmaya çalışan egemenlikli erkek aklı, evrensel aklın dışına çıkmayı ifade eder. Bu anlamda ilk yapılması gereken şey, doğa ve toplumun yasalarına göre insanlığın delirme hali olan erkek egemenlikli uygarlığın aklı dışında düşünebilmeyi başarmaktır.

Toplumla ilgili sorunların çözümünü öne koyan her düşünce biçimi, öncelikle toplumu doğru görebilmeyi ve çözebilmeyi yapmak durumundadır. Toplumu bir bütünlük içinde algılamayan hiçbir aklın sağlıklı bir çözümlemeye gidebilmesi mümkün değildir. Toplumsal bütünlük ise doğa ve toplumun ilişkisinin doğru kavranması kadar, toplumun kendi iç uyum ve bütünlük yasalarını bilmeyi gerektirir. Parçalı algılama, yaklaşım ve yapılanmada da başarısızlığa neden olur.

Aslında toplum, kendi var oluş yasalarını ilk başlarda doğru görebildiği için yavaş, ama sağlıklı bir gelişim yaşamıştır. Ne zaman ki içinde yaşadığı doğal çevre ve toplumsal ilişkileri dengesiz bir biçimde yeniden yapılandırmaya kalktı ve bunun aracı ve yöntemi oluşturuldu, o zaman hem toplumda hem de doğada tahribatlara yol açmaya başladı. Toplumu çözüp, anlamaya çalışan herhangi bir düşünce sisteminin asla yapmaması gereken bu bütünlüklü algılama noktasındaki gereklilik tersine döndü o zaman parçalı algılayış ortaya çıktı ve bu nerdeyse bir yasaya dönüştü.

Sosyalizm olarak kavramlaştırdığımız toplumu çözümleme ve yeniden yapılandırma mücadelesi, esas olarak hiç de yeni bir şey değildir. Tarihteki beli başlı bütün düşünce akımları özünde toplumu çözmeyi ve yeniden örgütlemeyi amaçlamıştır. Ama bunu yaparken parçalı algılama hastalığını aşamadıklarından, toplumu büyütüp geliştirme yerine, giderek daha fazla parçalayıp çatıştırmışlardır. Bütün dinlerin, felsefelerin ve toplumsal ahlak yasalarının yaşadığı bu hastalık, günümüzde sadece toplumu değil, doğayı da tehdit eden bir tehlike haline gelmiştir. Çok fazla ayrıntılarına girmeden, hastalığın özünü parçalı algılama olarak kavramlaştırmak, bu algılama biçiminin sonuçları itibariyle, yabancılaştırıcı gerçeğini doğru ortaya koyabilmek, başlangıç açısından önemlidir. Kaldı ki bütün toplumsal sorunların kaynağı ve nedeni de bu yabancılaşmadır.

Yabancılaşma, ilk başlarda doğal sebeplerden dolayı birbirinden farklı olan insan ve insan gruplarının ortak yaşamlarında farklı işler yapmasından kaynaklı doğal farklılıkların giderek karşı karşıya getirilmesi ve çatışmasıyla başlar. Doğal bir gerçek olarak insan, kadındır, erkektir, gençtir, çocuktur ve yaşlıdır. Bu özellikler kaçınılmaz olarak farklılıkları da içinde barındırır. Ama bu farklılıklar, toplumsal var oluş açısından çatışma değil, uyum, zenginlik nedeni ve kaynağıdır. Toplumun bu farklı özelliklere sahip üyeleri, temel bazı kanunlarla bir arada ve bütünlük içinde yaşar. Bu yasaların yasası ise dayanışma ve tamamlayıcılıktır.

Toplumun doğal iş bölümünden doğan farklılıkların çatışmasıyla yasa bozuldu. Kadın, erkek olarak toplumun iki temel bileşeninin birbirini tamamlama ilişkisi yerine, birinin diğerine hükmetme ve kendi hizmetine sokmaya yönelmesiyle başlayan parçalanma, daha sonra toplumun sınıflara bölünmesine temel oldu. Bu bölünme, parçalanma ve çatışma öyle bir hal aldı ki, ancak birbiriyle var olabilen insan gerçeği, neredeyse tek tek her bireyin birbiriyle çatıştığı bir konuma geldi. Tamamlayıcılık ve dayanışma yasasının yerini, rekabet, çatışma aldı. Günümüzde, bu parçalanma ve yabancılaşma herkesi tehdit eder durumdadır. Toplum, bu rekabet ve çatışma içinde kendi varlığını tehdit eder haldedir. Ve işin daha vahimi, bu tehdidi gidermeyle kendini sorumlu gören bütün düşünce biçimleri, bu parçalanma ve yabancılaşmayı daha da derinleştirdiler. En son, yabancılaşma kavramını öğretisinin temeli haline getiren Marks bile, çözümlemesini sınıf çatışmaları üzerine kurarak, bu çatışmayı daha da derinleştiren bir düşünce sistemi oluşturmaktan kendini kurtaramadı.

Toplumsal çözümleme geliştirilirken ortaya çıkan hastalıklı bakış, toplumu yeniden örgütlemede seçilen yöntem ve araçların da aynı sonuçlara götürmesine hizmet etti. Örneğin toplum içindeki cins, sınıf ve ulus parçalanmışlıkları sorunlarına çözüm getirme iddiasıyla ortaya çıkan komünizm öğretisi, sorunların çözümünde bu parçalanmışlığın sebebi olan iktidar, devlet, zor ve şiddet aygıtlarını araç ve yöntem olarak seçince, bu çatışmayı daha da derinleştirmekten kendini kurtaramadı.

Marksizmde ortaya çıkan sorunları sadece yorum sorunları olarak algılamak hatalı bir yaklaşım olacaktır. Sorun, sadece araç ve yöntemlerin yanlış seçiminde değil, doğayı ve toplumu ele alıştadır. Marks, çözümlemesinde birçok doğru tespiti yapmış olabilir. Ama düşünce sistemi, bir bütün olarak uygarlık paradigmasının erkek egemenlikli zihniyet ve sınıflara dayalı örgütlenme gerçeğini aşamadığından, sonunda sistemi besleyen bir mezhep olmanın ötesine geçemedi. Nitekim devamcıları da bunu pratiğe geçirdiğinde, sistemin tamamlayanı haline geldiler.

Daha sonra yapılan çözümlemelerde sorunun Marks'ta değil, yorumundan kaynaklı olduğunu iddia edenler yanılıyorlardı. Sorun, Marks'ın devrim anlayışında olduğu kadar, devrim için öngördüğü şiddete ve devlete dayalı düşüncesinden kaynağını alıyordu. Bir yabancılaşma vardı, bu doğru bir tespitti. Ama yabancılaşmanın kaynağı ve dinamikleri, sadece sınıflar değildi. Yabancılaşma, önce doğaya karşı, sonra da cinslere dayalı parçalanmaya dayanıyordu. Çözümü de bu parçalanmanın nedeni olan dinamiklerin doğru örgütlenmesiyle olabilirdi.

Mevcut toplum sisteminde, bütün toplumsal kesimler sistemin şu veya bu biçimde içinde yer alıp sistemi tamamlarken, iki toplumsal dinamik bunun dışında kalmaktadır. Kadın, dışlanan ve nesneleştirilen gerçeği ile irade olarak sistemin dışında bırakılırken, gençlik de henüz zamanı gelmediğinden, sisteme dahil olamamaktadır. Dolayısıyla, bu iki toplumsal dinamik, sistem aklının dışında kalabilmektedir. Böylece sisteme ait olmayan bir akılla düşünebilme kabiliyeti taşımaktadır. Oysa sınıf, ulus, cins ve yaş kategorileri sistemin yaratımı olan ve onu besleyen kategorilerdir. Bu yaratılmışlık, sadece biçimsel ve zora dayalı bir var oluş değil, ona içerilmiş akılsal ve ruhsal bir yaratılmışlıktır.

Kendini sınıfla tanımlayan her birey, o sınıfın yaratılmış aklıyla sınırlı kalmaya kendini mahkum etmiştir. Bu açıdan, sınıf bakışı dar ve parçalı bir bakıştır. Çözen değil, çatışan ve çatıştırandır. Sorunun kaynaklarından ve çözen dinamiklerinden birisi olabilir. Ama asla, tek nedeni ve tek çözeni olamaz. Marks'ın bu konudaki tespitleri bu açıdan doğru, ama eksiktir. Bu eksikliğin yarattığı boşluklar, sistem tarafından doldurularak tersine çevrilmiştir. Oysa doğru olan, toplumsal sorunların kaynağı durumundaki bütün dinamikleri tanımlayıp bunları yeniden örgütlemek olmalıydı.

Bir diğer husus da tarihsel bakış açısındaki yanlışlıktır. Materyalizmin kaba bir yorumu olan, toplumu sadece maddi gerçeğiyle izah etme yaklaşımı, canlı bir gerçeklik olan toplumu yanlış çözümlemeyi beraberinde getirdi. Maddi gerçek kadar, bu maddi gerçeği yaratan duygu ve düşünce gücünün de hakkının verilmesi gerekir. İnsan, diğer canlılardan farklı olarak kendisini duygu ve düşünce gücüyle var etmektedir. Onu var eden temel gücü, yani düşünceyi ve duyguyu ikincil bir konumunda ele almak, hele hele maddi gerçeğin basit bir yansıması ve mahkumu olarak tanımlamak temel bir hatadır. Oysa insan, karakteri gereği, maddi gerçeği düşünce gücüyle yeniden üretebildiği için insandır. Eğer öyle olmayıp maddi gerçeğin basit bir yansıması olsaydı, zaten insan olamazdı. Dolayısıyla insanı doğa ve toplum içinde tanımlarken, önce aklıyla ve bu aklın bileşeni olan duygusu ile tanımlamak gerekir. Zaten toplumsal var oluş ve gelişim diyalektiğinin temel dinamikleri de bunlardır.

Vicdan doğuştan insanın yüreğinde bulunan bir tutam bilimdir

İnsanı geliştiren temel dinamik, maddi gerçeğe mahkum olmayan akıl ve duygu gücüdür. Bunların toplamına, maneviyat dünyası demek yanlış olmaz. İnsan, maddi dünyanın dışında yarattığı manevi dünyayla insan olmuşsa eğer, bundan sonraki gelişiminde de bu dünyasını geliştirerek büyüyebilir. Bu manevi dünya, insanı sürekli özgürleşmeye çağıran; doğrunun, adaletin, uyumun ve güzelin arayıcısı olan içsel bir toplumsal ahlak yaratmıştır. Bu ahlakın yasalarıdır insanı sürekli büyüten ve bir arada tutan. Bu ahlak, doğa ve toplumla ilişkilerinde, egemenlik ve çatışma yerine, uyum ve birleştiriciliği emreden yasalarla işler. Yazılı değildir. Hatta çoğu zaman dile bile getirilmez. Ama insanın içinde içsel bir yasalar bütünlüğü olarak kendisini sürekli hissettirir. Buna vicdan diyoruz. Sadece maddi gerçeği algılayıp bu gerçeği kendi çıkarları doğrultusunda düzenleme yeteneği olan analitik akıl, vicdan denilen ve daha çok insanın güzele ve doğruya yönelimli duygu dünyasını dışlayan bir karaktere sahiptir. Oysa ilk toplumsallaşma, bu ikinci akıl tarafında yaratılmıştır.

İnsanın doğruluk ve güzellik yönelimli vicdanı ve içsel yasaları olan ahlaka doğru anlam vermeyen herhangi bir düşünsel öğretinin, güzel ve doğru bir toplum yaratması beklenemez. Sistemin aklı, vicdanlı olmayı 'ahmaklık', ahlaklı olmayı ise 'gerilik' olarak adlandırıp mahkum etmiştir. İşte tam bu noktada, sistemin mahkumiyetlerini aşamayan herhangi bir düşünce biçimi ve hareket tarzı, bu sistem karşısında gerçekten devrimci olamaz. Bugüne kadar bu iddiayla yola çıkan birçok insan, bu mahkumiyetlerin tuzaklarında boğulmuştur.

Doğayı ve toplumu doğru hissetmek yetmez. Bütün toplum tarihi boyunca birçok insan, ahlak ve vicdanıyla sistemin karşısına dikilmiştir. Ancak, sadece güzel bir ahlak ve doğru bir vicdanla toplumun değiştirilebileceği inancı da başka bir tuzaktır. Kendini analitik aklın yarattığı mekanizmalarla koruma altına almış sistemi doğru analiz etmeden ve onun karşısında, kendi alternatif mekanizmalarını ve sistemlerini oluşturmadan, bu sistemi aşmak mümkün değildir.

Sistemin, toplumu yönetip yönlendirme mekanizmalarına siyaset deniliyor. Siyasetten kopuk bir ahlakilik ve vicdan, sonuçları itibariyle bir biçimde sistemin mezhebi veya yedeği haline getirilmektedir. En iyi niyetli çabalar bile sistemin hizmetine girerken, bu noktalarda tuzağa düşmemek için vicdan ve ahlak kadar, insanın yaratılmış toplumsal aklı da algılayan ve aşabilen bir düşünce gücü, buna denk düşen toplumsal mekanizmaları yaratmak, devrim ve devrimci için yaşamsal bir anlama sahiptir. Önderlik bunu, *"doğru bir politikayla buluşmayan bir ahlak, aldatmacalarla doludur"* diyerek ifade etmektedir.

Günümüz toplumsal gerçeğinde, kapitalist sistemin yarattığı en büyük tehlike, ahlaksız toplum ve vicdansız bireydir. Toplumu, güzele ve doğruya yönelten özgürlük bilinci olarak ahlak yasaları, toplumsal var oluşun özü ve nedenidir. Ahlakı yok etmek, toplumu yok etmektir. Bu açıdan, toplumsal devrim yapma iddiasında olan her düşünce biçimi, toplumsal ahlaka gerekli anlamı biçmeden devrim yapamaz. Önderlik, ahlak devriminden bahsederken, bunu sadece güzel duyguların dile getirilmesi olarak değil, toplumsal gelişim yasalarının emrine dikkat çekerek, derin bir tarih bilinciyle bu kavramlaştırmayı yapmaktadır.

Vicdan devriminden bahsederken de vicdansız bireyin, topluma yabancılaşmış gerçeğinin yarattığı büyük tehlikeye dikkat çekmektedir. İnsanın insan kurdu olduğu bir toplumsal gerçeğin temel nedeni, vicdansız insan gerçeğidir. Ve vicdan, salt, iyi niyetler ve güzel duygulardan ibaret değildir. Derin bir toplumsal bilincin içsel bir tezahürüdür. Victor Hugo, Sefiller adlı eserinde *"vicdan, doğuştan insanın yüreğinde bulunan bir tutam bilimdir"* derken, bunu kastediyordu. Kendisini bütün insanlara karşı derin bir sorumluluk duygusuyla bağlı hissetmeyen bir insanın, herhangi bir biçimde toplumu iyiye ve güzele yöneltmesi mümkün değildir. Bu açıdan, vicdan devrimi, en acil toplumsal devrim ihtiyacıdır.

Ekim ayı, ayaklanan insan ahlakı ve vicdanının son yüzyıldaki sesinin yankılarını taşıyor. Rus kışının Ekim'inde sokaklara taşan milyonlar, sadece ahlaksızlığa baş kaldırıyorlardı. Arjantin'den Küba'ya, Küba'dan Bolivya'ya uzanan yolculukta Che'yi çağıran ses, hiç kuşkusuz vicdanın sesiydi. Mezopotamya'da, Ekim tuzakları kuranlar, en çok korktukları sesi boğmak istiyorlardı. Bu ses, kazanacak olan ahlaklı insanın vicdanının sesiydi.

Apocu sosyalizm
sosyalist hareketin ulaştığı en ileri düzeydir

Apocu çizginin sosyalist içeriğini, sosyalizmin gelişimindeki konumunu ve mücadelesini değerlendirmek, bunun için de öncelikle Apoculuğun ne olduğu üzerinde durmak önem taşıyor.

Bu soru aslında hareketin gelişimi ve toplumu etkilemeye başlamasıyla birlikte sorulmuştur. Mevcut gelişmeler bu soruyu daha net bir biçimde sorarak doğru ve yeterli cevaplar vermeyi gerektiriyor. Doğru cevapları Önderliğin yaşam çizgisinde ve yaşam özelliklerinde bulmak mümkündür. Onları en iyi ifade eden belgeler olarak da ***Kürdistan Devriminin Yolu****'ndan* ***Demokratik Uygarlık Manifestosu****'na* kadar olan bütün çözümlemeler dizisini incelemek esastır. Önderliğin felsefe, teori, ideoloji, strateji ve taktik olarak, yine örgüt ve yaşam olarak gerçekleşmesinin izahı, bu değerlendirmelerde mevcuttur. Önderliğimiz, kendi kendisini en yoğun ve en fazla ifade eden, tanımlamaya çalışan bir önderlik gerçeğidir. Kuşkusuz ifade ettikçe ve tanımladıkça önderlik gelişiminin kavranma durumu da ortaya çıkıyor. Tarih boyunca en kalıcı peygamberler, kendilerini yazılı hale getirenler veya getirtenler olmuştur. Filozoflar, eylem adamları, düşünürler, ideolojik ve siyasi liderlikler açısından da durum böyledir. Marks boşuna o kadar yazmamış veya Lenin o denli eylem içinde olmasına, örgüt ve pratikle ilişkili bulunmasına rağmen, bu kadar yazılı ifadeyi boşuna geliştirmemiştir. Kendi tanımlarını kendilerinin yapması için bunu geliştirmişlerdir. Dolayısıyla Apoculuğun ne olduğunun doğru anlaşılması için Önderlik değerlendirmelerine ve yaşamına bakmak gerekir.

Apoculuk bir düşünce ve eylem gücüdür

Önderlik, *"Ben de Apocu militan olmaya çalışan biriyim"* diyordu. En fazla Apocu olmaya çalışan, onun sözcülüğünü yapan, ölçülerini veren, özelliklerini ortaya çıkaran, felsefesini ve ütopyasını oluşturan, ahlakını yaratan militan oluyor. Önderliğin kendi tanımını kendisi geliştirmek istediği ve bu yönlü çaba harcadığı kadar, başkaları da bunu yapmaya çalışıyorlar. Herkes kendine göre tanım yapabilir, fakat tanımlar ancak yapanların olur. Önderliğin yaptığı tanım da, kendine ait olur. Buradan bakarak Önderlik olgusunun en iyi, objektif ve gerçekçi biçimde ancak kendi tanımıyla ele alınıp değerlendirebileceği görülebilir. Başkalarının tanımı, onların bakış açılarını yansıtır. Önderlik tartışılıyor ve daha fazla tartışılacak. Her düzeyde tartışma, değerlendirme ve tanım getirme olmalı, fakat şu bilinmelidir ki tanımlar, yapanlara ait olur. Bu nedenle olguyu ele alırken başkalarının yaptığı tanımı doğru ve gerçekçi bir veri olarak ele almamalıyız. Önderliği doğru anlamak, özümsemek, dolayısıyla Önderliğin yeterli, etkili ve doğru bir uygulayıcısı haline gelebilmek için olguyu kendi gerçekliğiyle öğrenmek, tek doğru yoldur.

Bu bakımdan eksiklikler var. Birinci olarak olguyu kendi tanımı ile almıyor, Önderliği kendi gerçekliği üzerinde değerlendirmiyor, kendimize göre değerlendirmeye çalışıyoruz. İkinci olarak kafa yormuyor, değerlendirmeye ihtiyaç olmadığını düşünüyoruz. Bu da kendi yaklaşımlarını gizleme eğilimini, yani nasıl algıladığını ve anladığını dışa vurmamayı içeriyor. Dolayısıyla bireyin neyi anlayıp neyi anlamadığı, olguyu nasıl ele aldığı belli olmuyor. Bunun aşılması gerekir.

Önderlik gerçeği kendini tanımladı: Apoculuk bir düşünce ve eylem gücüdür. Bazıları bu hareketi salt bir pratikçilik olarak gördüler. Özelikle Türkiye'deki sol çevrelerde Apoculuk uzun süre öyle algılandı. Bu yanlıştır. Apoculuk yalnız başına bir pratik gücü değil, aynı zamanda pratiğe yönelen büyük bir düşünce gücüdür. Yani Önderlik gerçeğinde düşünce ve pratik bütünlük var, dolayısıyla etkili ve çözümleyici pratiğe, kapsamlı ve derinlikli düşünce ve tahlil gücüne dayanıyor. Hatta şöyle bir hat bile izleniyor: Düşünce gücü fazlasıyla var. Önderlik gerçeğinde pratikte yapılanlardan ders çıkartarak ve kendi tecrübesinden öğrenerek ilerleme durumu var, ama pratiği geliştirebilmek için fazlasıyla aydınlatma da var. Neredeyse izlenecek pratik baştan sona çiziliyor, sonra uygulamaya geçiliyor. Bu doğru bir durum mudur? Aslında çok doğru sayılamaz, çok gerekli de değil, ama Kürdistan koşulları bunu gerektirdiği, Kürdistan'da örgüt kurabilmek ve eylem yaratabilmek için bu denli izah ve açıklamaya ihtiyaç duyulduğu için böyle olmuştur. İnsanlar böyle bir bilinçlenme içine alınmazlarsa örgütlenmiyor, doğru ve etkili eylem yapamıyorlar. Dolayısıyla Önderlik gerçeği böyle bir tahlil gücü geliştirmeye ve böyle bir yol izlemeye somut koşullar tarafından adeta zorlanıyor. Somut koşullar öyle olunmasını gerektiriyor. Demek ki, bir düşünce ve eylem gücü olma gerçeği var.

Apoculuk insanlığın özgür, eşit ve adil bir yaşama ulaşması için iğne ucuyla kuyu kazma tarzında bir çalışma yöntemiyle, ödünsüz ve çıkarsız bir mücadele yürütmeyi ifade ediyor. Salt siyasi iktidarla bağlantılı bir olgu değil, toplumun değişim-dönüşümü ve gelişimiyle daha özgür, eşit, adil ve paylaşımcı bir yaşama kavuşmasıyla ilgilidir. Bunu sağlamak için mücadeleyi içeriyor. Dolayısıyla Apoculuk bir mücadelecilik gerçeğidir. Bunun doğru anlaşılmasında yarar var. Çünkü mücadele etmek yerine Apoculuğu özgürlük, eşitlik, adalet ve imkan dağıtan bir kurum olarak algılama durumları oldu. Dolayısıyla kendine göre değerlendirme yaklaşımı oldu, ki bu da hatalı ve eksik oldu, Önderlik çizgisinin tanımını içermedi. Yanlış yaklaşımlar ve beklentiler içinde kaldık, kendimize ve dışımıza karşı bir çizgi doğrultusunda sürekli ve etkin mücadele yürüten konumda olamadık. Mücadeleci konum kazanamadık ya da mücadelede doğru bir tarz ve yöntem edinemedik. Her ikisi de bizde çok fazla görülen durumlar oldu. Oblomovca duruş, tembellik çok fazla var. Gevşek duruşun diğer yanı da mücadelecilik, ama bu nasıl bir mücadeleciliktir? Ölçülü, kurallı, örgütlü ve bir amaca bağlı değil; geleneksel Kürt tarzında gerçekleşen bir mücadelecilik oluyor. Buna isyancı tarz da denilebilir. Kazanmayı öngören, dolayısıyla kazanmayı sağlayacak ölçülere sahip olan değil; kırıp döken, sadece mücadele eden, dolayısıyla tepkilerini ortaya koyan bir mücadeledir. Apoculuk ise ne mücadelesizliktir, ne de bir isyancılık, yani yalnız başına kırıp döken bir mücadelecilik değildir. Her iki durumdan farklı olarak eski, geri ve gerici olanı aşmayı ifade ediyor, ama aştığının yerine yenisini koymayı da içeriyor, yani ortada bırakmıyor.

Apoculuk sosyalizmi ideolojik olgu olarak ele alıyor

Apoculuk sosyalizme nasıl yaklaşıyor? Sosyalizmi nasıl ele aldı ve geliştirdi? Sosyalizmi nasıl tanımladı ve yaşamsallaştırdı? Burada bir bakış açısı ve felsefi bir çerçeve var. Sosyalizm anlayışına ve ideolojik yaklaşımına her şeyden önce bu felsefe ve bakış açısı yön veriyor. Dolayısıyla bu felsefenin kavranması gereklidir. Eklektik, yüzeysel veya dar değil; son derece bilimsel, değişimi esas alan bir yönteme dayanan, Kürdistan koşullarını gözeterek ona çare olmayı, ihtiyacını gidermeyi içeren bir felsefedir. Dolayısıyla bu felsefenin insanı, toplumu, yaşamı ve mücadeleyi ele alış tarzında özgünlükleri var. Çünkü genel geçer felsefi ölçüler Kürdistan'da işlememiş, bu olgu üzerinde çözüm üretmemiştir. Çok yaratıcı ve değişim karakterine uygun ele almayan yaklaşımlar hiçbir sonuç doğurmamış, çok katı ve dogmatik kalıpların ortaya çıkmasına –ki bu da çok sınırlı olmuştur– yol açmıştır.

Birçok eğilimin kendini tanımlama veya açılım sağlama düzeyi çok dar ve yetersizdir. Örneğin reformist milliyetçilik, solculuk olarak ortaya çıktı, hatta marksist-leninist olma iddiasında bulundu. Bilimsel sosyalizmi esas aldıklarını dile getirdiler, ama bütün bu öğretiler adına ortaya koydukları düşünce kırıntı düzeyindedir, hiçbir derinliği, kapsamı yoktur. Kürdistan'daki toplumu ve insanı tanımlayarak sorunları aşacak çözümler üretme konusunda verdiği hiçbir yanıt yoktur. O nedenle toplum üzerinde etkide bulunamamıştır. Apoculuk, felsefede bunları aştı. Bilimsel bakış açısını özümsemekten Kürdistan gerçeğini buna göre tahlil etmeye kadar, bütün alanlarda önemli bir gelişme yaşadı. Diyalektik materyalizmin canlı ve yaşamı çözümleyen bir bilim haline gelmesi Kürdistan gerçeğinde, Apoculukla gerçekleşti. Geçen mücadele sürecini bu temelde ele almak ve değerlendirmek mümkündür.

Apoculuğun teorik bir çerçevesi var; sosyalizmi bir düşünce akımı, teorik çerçeve olarak ele alıyor ve çözümlüyor. Kendi felsefik bakış açısına uygun olarak olguları tahlil etme çabası içinde bulunuyor, ki bu Önderliğin en büyük çabalarından, dolayısıyla en fazla pratikleştiği sahalardan biridir. Birçok çevre böyle bir hususun hiç olmadığını sandı; Apocu hareketi teoriden, değerlendirme güç ve kabiliyetinden yoksun, salt bazı kalıpları bilen ve onun üzerinden eylem yapan bir güç olarak değerlendirdi ve salt bir eylem gücü olarak niteledi. Halbuki gerçek öyle değildi. Önderlik bunun tersini savundu. Böyle düşünenlere *"biz işleri neyle yürütüyoruz, doğru anlaşılsın"* dedi. Apoculuk işleri neyle yürüttü? Bu kadar gelişme neyle sağlandı? Apocu hareketin neyi vardı? Parası veya silahı yoktu. Bunların varolduğunu, bütün gelişmelerin bunlarla yaratıldığını öne sürmek, gerçeği saptırmak olur. Apoculuk, bütün gelişmeleri en başta düşünce ve değerlendirme gücüyle, bu gücü geliştirme azmi ve çabasıyla yarattı. Felsefede doğru bir bakış açısını geliştirme de aslında bu çabayla bağlantılıdır. Kendisini böyle bir düşünce gücünü geliştirmeyle sorumlu görünce, onu yaratmak için olay ve olguları nasıl ele alacağını ve değerlendireceğini, bakış açısının ve yönteminin ne olacağını daha doğru ve bilimsel düzeye getirmeyi gerektirdi. Bunun için felsefede yetkinleşme, derinleşme ve tutarlılık ortaya çıktı.

Bu bakımdan Önderlik gerçeğini, sosyalizm adına kapsamlı bir değerlendirme gücü olarak, çözümlemeleri de sosyalizmin teorik hazinesinin bir parçası olarak ele almak ve değer biçmek gerekiyor. Başka türlü yaklaşmak doğru değildir. Olgunun çözümlenmesini tam olarak vermemiş olabilir, tekrarı olabilir veya düzeni olmayabilir. Bu tür eleştiriler getirilebilir, bu mümkündür. Bu eleştirilere karşı savunma da yapılabilir, o da mümkündür. Mevcut koşullarımız, mücadele gerçeğimiz ve üzerinde çalışılan olgu olarak Kürdistan gerçeği ortadadır. Onu görmeden ve esas almadan hiçbir değerlendirme yapamayız. Onu dikkate almadan söylenecek her söz ezbere söz, gösterilecek her davranış kendimize göre davranış olur, dolayısıyla karşıdaki olguyu dikkate alan ve çözümleyen bir davranış anlamına gelmez. Ne olursa olsun çözümlemelerin büyük bir teorik güç, sosyalizmin teorik hazinesinin bir parçası olduğu yadsınamaz ve çarpıtılamaz bir gerçektir.

Apoculuk sosyalizmi bir ideolojik olgu olarak ele alıyor, onun özgürlük, eşitlik, adalet ve paylaşım ütopyasına sıkı sıkıya bağlıdır. İnsanlık için böyle bir yaşamı doğru, güzel ve mutlu bir yaşam olarak görüyor, dolayısıyla insanlığı böyle bir düzeye ulaştırmak için mücadele etmeyi ve çalışmayı doğru ve gerekli buluyor. Bu bakımdan insanlığa önerdiği yaşam özellikleri ve doğruları var, yaşamın belirlenmesinde bir taraf olma özelliği var. Buna tutku düzeyinde bağlı. Ütopyalarına müthiş bir inancı, bağlılığı ve tutkuyu ifade ediyor. Bu bakımdan ideolojik ütopyalar, toplum için yeni yaşam özellikleri önermekle birlikte onları gerçekleştirmek, onlara ulaşılmasını sağlamak için büyük bir inancı ifade ediyor. Sosyalizm gerçeğine, onun ütopyalarına inanması bu çerçevededir. Bütün bunlar işin teorik, düşünsel yanıdır. Bu anlamda Apoculuğu, sosyalizmin büyük bir düşünce akımı, ideolojik ve felsefik akımı olarak ele alma gerçeği söz konusudur. Apoculuk buna büyük anlam veriyor, bu bakımdan düşünce düzeyinde sosyalizmin yetkinleşmesi ve gelişmesi için yoğun çaba harcıyor.

Bu işin bir yanıdır. Diğer ve daha önemli olan yanı ise bunu yaşamsallaştırmak, mücadeleye kanalize etmektir. Bu bakımdan Apoculuk sosyalizmi gerçekten bir eylem kılavuzu, mücadele gücü ve yaşam gerçeği olarak ele alıyor, pratik bir olgu olarak görüyor. Bu konuda Önderlik ilkesi şöyledir; düşündüğün kadar yap, daha büyük şeyler yapabilmek için de daha fazla düşün. Önderliğin düşünme ve yapma diyalektiğini iç içe ve anı anında geliştiren bir tarza sahip olduğu bazı bilim adamları tarafından da tespit edilmiştir. Önderlik çizgisi düşünürken yapan, yaparken düşünen, dolayısıyla düşünce ve eylem birlikteliğini bu düzeyde kuran bir çizgidir. Bu, sosyalizm açısından da böyledir.

Apoculuk yaşam ve eylem gücüdür

Önderlik, sosyalizmi gerçekleştirdiği kadar ifade etti. Bu noktada tartışılan bazı hususlar var. Örneğin çeşitli çevreler tarafından hareketimizin ne kadar sosyalist olduğu, ne kadar olmadığı tartışılıyor. Bu konuda Apocu hareket şöyle bir ikilemi yaşıyor; kapitalistler, emperyalistler ve bunun günümüzdeki Avrupalı, Amerikalı temsilcileri tarafından en katı sosyalist, hatta komünist, marksist-leninist hareket olarak değerlendiriliyor ve yargılanarak mahkum edilmek isteniyor. Hatta Başkan Apo 1998-99 yıllarında çağımızın son devrimcisi, son sosyalisti olarak değerlendirildi. İşin bir yanı, üstelik sömürücüler açısından bakıldığında görülen yanı budur. Fransızlar '93'te Önderlik gerçeğini *"acaba bizim ideolojik çerçevemize, yani yaşam gerçeğimize, Fransız sistemine, Avrupa sistemine alternatif bir yaşam sistemi haline gelebilir mi? Öyle bir tehlike arz ediyor mu?"* diye değerlendirmeye ve tartışmaya almıştı. Bu durum, basına da yansıdı. Yani Avrupa'nın geliştirdiği ve kapitalizmin çeşitli aşamalarda ortaya çıkardığı yaşam kalıplarına, yaşam sistemine bu düzeyde alternatif bir yaşam sistemi olarak görüyor. Uluslararası komplo, biraz da bu değerlendirmelerin sonucu olarak gelişti. Apocu gerçeklik böyle ele alındığı için büyük bir tehlike olarak görüldü ve bu tehlikeyi bertaraf etmek amacıyla uluslararası saldırı geliştirildi. Yani uluslararası komplonun Kürdistan'da oluşan statüyle, inkar ve imha sistemiyle, dolayısıyla Kürdistan'ı inkar ve imhaya alan uluslararası sistem gerçekliğiyle bağlantısı var. Kapitalist-emperyalist dünya sistemi orada oluştu. Bu, işin bir yanı, fakat bütün yanları değil. Kuşkusuz bu da çok önemli bir yöndür. Çünkü dünya sisteminin değişimini gerektiriyor. Nitekim Kürdistan'daki inkar statükosunu bozma yönünde gelişmeler olup onu zorladığında uluslararası sistem buna karşı saldırı yapmaktan, birlik olmaktan ve savaşa girmekten geri kalmadı. Uluslararası gericilik daha '80'lerin ortasında böyle bir saldırı sürecine girdi, '90'larda bunu daha fazla boyutlandırdı. '90'ların sonunda ise bir uluslararası komplo düzeyine vardırdı. Bunun, bu sistemin parçalanması ve aşılmasıyla bağı var. Kürdistan'da gelişen mücadele, sistemi bu biçimde zorladı. Bu durumun bir de insanlık için öngörülen yeni yaşam sistemiyle bağı var. Yani sadece Kürt sorunu ve Kürdistan'daki inkar sistemiyle değil, o sistemi yaratan ve ayakta kalmasına yol açan uluslararası yaşamın, kapitalist yaşamın özelliklerini aşma ile de bağı var. Onun ideolojik çerçevesine ve kalıplarına karşı yeni bir ideolojik çizgi haline gelmesiyle, sosyalizmin bu biçimde geliştirilmesi ve temsil edilmesiyle bağlantılıdır. Bu noktada kanıt, uluslararası düzeydeki mücadeledir.

Kendini sosyalist sayanlar ise bunu tersinden ele alıyorlar. Türkiye'de, yine Türkiye dışında bazı çevrelerde bu tür değerlendirmeler yapılıyor. Özellikle reel sosyalist sistemin parçası veya uzantısı olan güçler Apoculuğu sosyalizm dışı bir akım olarak görüyor; yurtsever, demokrat, dolayısıyla sosyalizme müttefik olabilecek bir akım olarak değerlendiriyorlar. Bazıları iyi bir müttefik olarak görürken, başkaları tehlikeli bir müttefik olarak niteliyor, dikkatli yaklaşmaları gerektiğini düşünüyorlar. Biraz da herkes kendi algıladığı ve anladığı gibi tanımlıyor. Apocu sosyalizmin böyle bir gerçekliği var. Önderlik bu konuda şunu dile getirdi: *"Biz, çok fazla deyimler veya tanımlarla uğraşmıyoruz, asında yaşamın kendisiyle uğraşıyoruz. Tanımların içeriğini yaşamsallaştırmakla uğraşıyoruz. Sosyalizmin sözünü çok fazla etmek yerine iyi bir militanı, yaşayanı ve yaşatanı olmayı daha değerli buluyoruz."* Bu ne anlama geliyor? Apoculuğun pratikçiliği ve eylemciliği anlamına geliyor. Buradan baktığımızda Apoculuk başlı başına bir yaşam ve eylem gücüdür, pratik güçtür. Apoculuk, sosyalizmi söz düzeyinde değil, böyle ele alıyor. Bu, ideolojiye yaklaşımı da ifade ediyor.

İdeoloji nedir? İdeoloji sadece sözcüklerle ifade edilen bir olgu değildir; tersine yaşamın kendisi, yaşamda ortaya çıkan ve gerçekleşendir. Yaşam ölçülerinin söze ifade edilmesi anlamına geliyor, dolayısıyla esas olan, yaşamda gerçekleşendir. Yaşamda gerçekleşmeyip söz olarak söylenenler ideoloji olarak tanımlanamaz; onlar boş laflar, hayaller, niyetler veya isteklerdir ama hiçbir zaman gerçekleşenler değillerdir. Dolayısıyla bazıları sosyalizmi bir niyet, istek veya hayal olarak ele alıyor ve sosyalizme laf düzeyinde yaklaşıyorlar. Sosyalizmin çok sözünü ediyorlar, her cümlede neredeyse on sefer sosyalizm kelimesini kullanmakla güçlü sosyalist olduklarını sanıyorlar, ama sosyalizmin ilk harfini bile pratikleştirmeye yaklaşmıyorlar. Önderlik, böyle yaklaşanları sahte sosyalistler olarak tanımladı. Buna söz sosyalizmi de denilebilir. Öyle olmaya gerek yoktur. Bu durum zayıflıktan veya örgütsüzlükten kaynaklanıyor olabilir. Güçsüz kişilikler hayal edebilir, niyetlerini geliştirebilirler, ama gerçekleştirme gücünü gösteremezler. Özlem duyarlar, özlemleri pratikte gerçekleştirilse, onu yaşamak da isterler, itiraz etmezler, ama kendileri gerçekleştiremezler. Dolayısıyla gerçekleştireni, yani militanı değil, yaşayanı olabilirler. Bu, güçsüz insanların işidir.

Bazıları da tüccarlık yapıyor, sosyalizmi pazarlıyorlar. Onu yaşayan bir olgu olarak değil, tersine üzerinde pazarlık yapılacak, kendi yaşamını sağlamak için satılacak bir olgu olarak ele alıyorlar. Sosyalizm adına bir şeyler söylüyor, söyledikleri de pazara sunarak para kazanıyor, böylelikle yaşıyorlar. Tabii bu sosyalist olmak değil, sosyalizmin pazarlayıcısı olmaktır. Kürdistan'da gelişen ilkel milliyetçilik ne kadar Kürtçüyse, bunlar da o kadar sosyalisttirler. Sosyalizmin satıcıları, sosyalizmi pazarlayarak yaşam elde edenlerdir. Türkiye'de böyle kesimler çok var. Zaten Apocu hareket, Türkiye'den kaynaklı olarak sosyalizm dışında görülmeye çalışılıyor. Yüzlerce sosyalist, bir sürü örgüt, grup ve parti var, bunların binlerce insanı var. Her gün, adeta dua edercesine sosyalizmin lafını ediyor, bu konuda yazıp çiziyorlar. Bazıları gerçekten iyi niyetlidir, bazıları da tüccardır, ama sonuçta eylemde yokturlar. Bazıları tüccar oldukları için, bazıları da güçsüz oldukları için eyleme girmiyorlar. Onlar, sosyalizmin militanı, dolayısıyla yaşayanı ve yaşatanı değil; sosyalizm altında bireysel olarak kendini yaşatmayı doğru bulan, bu bakımdan sosyalizme taraftar olanlardır. Ne yazık ki yaklaşımları ancak sosyalizm taraftarlığı düzeyinde olanlar, kendilerini sosyalizmin ideologları, teorisyenleri, liderleri olarak görüyor ve öyle gösteriyorlar. Türkiye'de ve Ortadoğu'da böyle bir çarpıklık var.

Kürdistan'da reformist milliyetçi akımlar böyle bir çarpıklığı geliştirmeye çalıştılar, ancak PKK buna izin vermedi. Apoculuk bu çarpık yaklaşımı önceden gördü ve maskesini düşürdü. Demek ki, Apocu sosyalizmin temel karakteri, onun yaşam ve eylem karakteridir, yani yaşama geçme özelliğidir. Apoculukta oportünizm yoktur. Oportünist olmadığı için de oportünistler tarafından sosyalizm dışına itiliyor. Çünkü sosyalist o olursa, oportünistlerin yüzü ortaya çıkar, maskeleri düşer. Onların gerçekte sosyalist olamadıkları, sosyalizmin teorisyeni ya da militanları olamadıkları ortaya çıkıyor. Bu nedenle afaroz etmeyi, sosyalizm dışına itmeyi gerekli buluyor ve bütün güçleriyle bunu sağlamaya çalışıyorlar.

Mücadelecilik Apoculuğun temel karakteridir

Mücadelecilik, Apoculuğun sosyalizmi ele alışının bir parçası, stratejiye ve taktiğe yaklaşımı, ideolojiyi örgüte dönüştürme, politikleştirme, dolayısıyla yaşama aktarma tarzıdır. Bu bakımdan Apocu sosyalizm, mücadele ederek değer yaratmayı ve yeniyi ortaya çıkarmayı esas alır. Bu yönüyle eski, geri ve gerici olanla çok yönlü bir mücadele içindedir. Bunu hem insan düzeyinde hem de toplum düzeyinde yapıyor. İnsandaki gerilik ve gericiliklerle mücadele ettiği kadar, toplumdaki gerilik ve gericiliklerle de mücadele etmeyi esas alıyor. Mücadelecilik, Apoculuğun temel karakteridir. Çünkü felsefesi değişim, yenilenme ve gelişmedir. Değişimi sürdürebilmesi, yenilenmeyi ve gelişmeyi yaratabilmesi için de sürekli mücadele etmesi gerekir. Önderlik PKK'yi tanımlarken çok sık olarak PKK'li olmanın her gün yeni başlangıçlar yapabilmek olduğunu dile getirdi. Bu, bir felsefi yaklaşımı, aynı zamanda bir ideolojik duruşu, yani doğrultuyu ifade ediyor, hareketin sosyalizm ölçüsünü ortaya koyuyor.

Apoculuk mücadeleyi nasıl yürütüyor? Tarz, tempo ve üslup örgüt yapısı içinde öne çıkıyor. Mücadeleyi kendinden başlatmak, çözümü kendinde gerçekleştirmek ve çareyi kendinde üretmek temel ilkedir. Apocu sosyalizm bir anda toplumda pratikleştirilemiyorsa, bunu toplumun maketinde yapıyor. Türkiye'de kendini çok sosyalist sayanlar, çok fazla laf yapıyorlar; her gün on sefer devrim yapıyor, sosyalizmi kuruyorlar, ama ortada hiçbir gelişme yoktur. Bunun karşısında Sovyetlerin yaptığı gibi kanunlar, yasaklar ve siyasi otoriteyle yaşamı değiştirip dönüştürme yöntemi var. Birincisi pratikte hiçbir şey yapmıyor. İkincisi, pratiği biraz geliştirdi, ama kalıcı olmadı, toplum tarafından benimsenmedi ve çözüldü, dolayısıyla bir sistem haline gelemedi. Apoculuk bunların ikisinden de ders çıkararak onları aşmayı içeriyor. Ne lafta bir mücadelecilği, ne de kanun veya yasakla, zorla bir mücadeleciliği esas alıyor, toplum karşısına böyle çıkmıyor. Toplumu daha dar alanlarda çözümlüyor, örgütü böyle ele alıyor ve çelişkileri buraya taşıyarak burada çözüyor. Dolayısıyla toplumsal çözümlenmeyi burada geliştiriyor. Geriliği ve gericiliği burada alt ediyor, çok yönlü geliştirdiği mücadeleyle, buradan ürettiği çözümleri günlük yaşam ve çalışma içerisinde topluma taşıyor, toplumu yönlendiriyor ve değiştiriyor. Bu, önemli bir mücadele tarzı olarak gelişmiştir. Örgüt ile halk olgularının birbirinden ayrışmasını doğurdu. Lafta sosyalizmi ele alanlar ise bu noktada büyük bir kopukluk içerdiler, toplumla örgütü birbirinden çok kopardılar, ikisini birbirine hiç yaklaştırmadılar. İşleri yasalarla yürütmek isteyenler ise aynılaştırmaya çalıştılar. Apoculuk bu iki hataya da düşmüyor, tam tersine her iki olguyu da yerli yerine koyuyor, onlara rol biçiyor, ayrılıklarını ve bağlarını doğru kuruyor ve ikisine de rolünü oynatıyor. En keskin, şiddetli ve hızlı çözümleri öncüde, yani örgütte üretiyor ve çok yönlü bir çalışmayla topluma taşırarak toplumu değişim sürecine alıyor. Toplumdaki geriliklerle ve gericiliklerle mücadele ediyor, onları yıkıyor ve değiştirmeye çalışıyor. Bu, önemli bir tarzdır.

Böyle olunca örgüt dar bir sınıf, ulus veya cins örgütü değil, geniş ve bütün kesimlere açık bir örgüt oldu. Kürt ulusal özellikleriyle sınırlı kalmadı. İlk örgütlenme sürecinde adını işçi partisi olarak koysa da, dar bir sınıf hareketi olmadı. Toplumda geçerli ölçü olarak dar bir cins hareketi, yani bir erkek örgütü olarak da ortaya çıkmadı. Baştan bütün bunları aşmayı, toplumun bütün kesimlerine açık olmayı bildi. Bu durum, hareketin mücadele anlayışından kaynaklandı. Toplumun bütün çelişkilerini taşıyabilmesi, onları çözüm ortamına alabilmesi için böyle davranması gerekiyordu ve böyle yaptı.

Bu, kuşkusuz basit veya kolay bir iş değil, çok yoğun ve şiddetli mücadelelere yol açan, büyük bir zorlanma ortaya çıkaran bir durumdur. Örgütü tehditlerle ve tehlikelerle yüz yüze getiriyor, çok çalışmayı ve mücadele etmeyi gerektiriyor, buna zorluyor. Çözümü de bu üretiyor, kalıcılık buradadır. Sorunların çözümü öncü örgütte gerçekleşiyor, dolayısıyla örgüt daha çok zorlanan oluyor. Bu anlamda militan da rahat bir durumda olmuyor, çok yoğun ve hızlı bir yenilenmeyi, başkalaşımı yaşamak zorunda kalıyor, dolayısıyla üzerinde en çok mücadele edilen oluyor. Kendisi mücadeleye öncülük etmek için örgüte katılıyor, fakat en fazla mücadelenin zemini oluyor, üzerinde mücadele edilen bir olgu konumunda oluyor. Bir denek, maket gibi işlev görüyor. Üzerinde çözüm üretildikçe bu, toplumun çözümlenmesi oluyor. III. Kongre'de Önderlik, ***"Burada çözümlenen an değil tarih, kişi değil sınıf ve toplumdur"*** demişti. Örgütün anlık mücadelesinde bir bütün olarak tarihin çözümlenmesini yaratma, militanda ise bütün toplumu çözüme uğratma olgusu var. Bunun için Apocu hareket, toplumun bütün kesimlerini içine alabildi.

Buradan yola çıkarak birçok insan PKK yapısını çok karışık gördü, hatta çok fazla sorunları yüklenen bir yapı olarak değerlendirdi. Ortalıkta kalmış, aylak takımının hareketi olarak değerlendirenler de az değildi. O duruma bakarak, "bundan bir şey çıkmaz, kendi yükü altında eriyip gider" diye hesap yapanlar da çok oldu. Ama bütün hesaplar Önderlik çizgisinin sosyalizm anlayışının insanı ele alış ve çözümleyiş gücü karşısında boşa çıktı. Kendi içinde dağılacak bir örgüt olması beklenirken, gericiliği dağıtan bir örgüt oldu.

Apocu hareket bir emek hareketidir, ama hamalca veya lafta bir emek hareketi değildir. Gerçekten üreten, yaratan, insana ve topluma hizmet eden bir emeğin sahibidir. Bu bakımdan Apocu sosyalizm bir emek hareketi, çalışma, çaba ve üretim hareketidir. Dolayısıyla bir hizmet hareketidir; Apoculuk sosyalizmi ve sosyalistliği topluma ve insana hizmet olarak görür. Önderlik bundan zevk aldığını, Kürt insanı değişip geliştikçe, Kürt toplumu insanlıkla bütünleştikçe ve insanlığa hizmet edecek adımlar attıkça müthiş haz aldığını birçok kez dile getirdi. Kendisini tümüyle bir hizmet gücü olarak tanımladı ve militanlığı öyle ele aldı. Önderlik, hizmet eden militanların eşit yapısı içerisinde, hizmette birinci olduğunu dile getirdi. Apocu felsefenin yaşama yaklaşımı, sonsuz hizmet yaklaşımıdır; hiçbir çıkar gözetmiyor, hiçbir engel tanımıyor ve topluma hizmet için bütün imkanları kullanmayı esas alıyor.

Önderlik buradan yola çıkarak mülkiyet konusunda önemli bir çözüm yarattı. *"Ben bir şeyi kazanmayı değerli bulurum, kazanmak için çalışmayı"* dedi ve ***umudun zaferden daha değerli*** olduğunu dile getirdi. Eğer zafer bir sonuç olacak, bir kalıba, yani son noktaya götürecekse, onu değerli bulmadığını ortaya koydu. Her zaman yeni sonuçlar yaratmak için umutlu olmayı ve o umut çerçevesinde çalışarak üretim yapmayı değerli buldu. *"Sonuca vardırılan, elde edilen bir şeyin benim için anlamı biter, değerden düşer, onu bırakırım"* dedi. Yani mülk edinmedi, mülkiyet sahibi olmayı reddetti. Sosyalizmin özü burada yatıyor. Özel mülkiyet, hiçbir şey üretmeden başkalarının ürettiğini çalmayla gelişti ve sınıflı toplum bununla oluştu. Çalışıp bir şeyler üreten ve ürettiğine sahip olarak yaşamak isteyenleri sosyalizmin militanları değil, yaşayanları olarak değerlendirmek daha doğrudur. O tarz sosyalizme bağlanmak ve sosyalizmi öyle anlamakla Apocu hareketin sosyalizm tanımının anlaşılması, onun militanlığına girilmesi mümkün değildir.

Bazıları bunu ahmaklık olarak değerlendiriyor. Örneğin son zamanlarda içimizde bazıları *"bizi kullanmak istiyor, çalıştırıyorlar. İmkan ve yetki vermiyorlar. Kendimizi kullandırtmayacağız"* diyorlar. Bunu hareketimiz içerisinde en fazla Fatma söylüyordu, Önderliğe *"kendimi kullandırtmayacağım"* diyordu. Önderlik, *"ben kendim de öyle yapıyorum. Benim için bir yaşam felsefesi, varlık gerekçesi; çalışmak, üretmek ve hizmet etmektir"* diyor ve herkesi bunu gerçekleştirecek yolda rol sahibi kılıyordu. Yani *"ben kendime bu rolü biçtim: Örgütçü olarak, örgütlenmek iddiasıyla ortaya çıktım. Kendim de dahil herkesi, belirlediğimiz amaç doğrultusunda rol sahibi kılmak, çalıştırıp hizmet ettirmek için her türlü şeyi yaparım. Bu benim asli görevimdir"* diyordu. Biri hırsızlamak, egemen olmak, sağdan soldan toplayarak mülk sahibi olmak anlayışı iken, diğeri hizmet anlayışı; çalışma, çalışmayla üretme ve ürettiğini toplumun hizmetine sunma anlayışıdır. Sosyalizm budur, dolayısıyla sosyalist militanlık budur. Bu, sıradan bir yaklaşım değil, fedakarlık ve cesaretin en ileri düzeye çıkartılmasıdır.

Sosyalizmin insan ve topluma yaklaşımı en çok değerlendirilen hususlardır. Sosyalist anlayışın merkezinde insan ve toplum vardır. Savunmalarda Önderlik bunu çözümledi, birey olarak gelişmek ve topluma hizmet eden özgür birey haline gelmekle toplumsal özgürlüğün gelişmesi arasındaki bağı iyi ortaya koydu ve bunları geliştirmenin doğru sosyalist anlayış olduğunu gösterdi. İnsanı yeniden yaratmak, her insanda büyük gelişmeler yaratılabileceğini esas alarak buna inanmak ve böylece insanı yüceltmek, geliştirmek için sonsuz çaba içerisinde olmak, Önderliğin sosyalizm anlayışının önemli bir parçasıdır. İnsanı sevmeyen, geliştirmeyen, insana değer biçmeyen sosyalist olamaz. Bu durum, toplum açısından da geçerlidir. Sadece insan ve toplum mu? Bütün canlılar açısından öyledir. Önderlik *"karınca ezmez bir kişiyim"* dedi. Önderlik bütün canlılara büyük değer biçti ve onları korudu. Doğa ve hayvan sevgisi ileri düzeyde varolan bir husustu. Zaten Demokratik Uygarlık Manifestosu bütün bunları çok daha iyi inceledi ve birer ilke haline getirdi. Böylece sosyalizmde yeşil hareketin bütün kollarını içimize aldık, hatta onu aşıyoruz. Onlar bu hareketin gelişimini bir tepki olarak ele alırken biz, yaşamın bir parçası olarak ele aldık.

Başkan Apo, sosyalizmi kadın özgürlük ideolojisiyle derinleştirdi

Üzerinde durulması gereken bir diğer husus da Apocu sosyalizmin özgürlük ve eşitlik kavramlarına yaklaşımıdır. Apocu sosyalizmin çözüm noktalarını iyi yakalama, çelişkileri iyi tanımlayıp doğru yöntemlerle çözme ve böylelikle toplumun özgür ve eşit kılınmasını temel çelişkilere giderek gerçekleştirme yönünde bir arayış var. Başka sosyalist yaklaşımlar bundan çok kaçtılar, özellikle pratiğe geçtikçe bunu yaptılar. Lenin Rusya'da aile, kadın-erkek ilişki, sevgi ve aşk çözümlemesinde özgürlük ve eşitliği yakalamak konusunda küçük burjuva eşitlikçiliğini, yani çıkar arz eden ilişkilenme tarzını özgürlük olarak kabul eden yaklaşımı eleştiren ve bu noktada sonsuz bir derinliğe doğru gitmeyi esas alan düşünsel bir yaklaşımı kısmen gösterdi. Rus aydınları arasında yürütülen tartışmalarda tercihini ve yaklaşım olarak esas aldığı doğrultuyu iyi ortaya koydu. Küçük burjuva sosyalizmini, onun hızla bir kalıba girerek kendini yaşatmak isteyen ölçülerini reddetti ve bunların maddiyata, karşılıklı çıkar elde etmeye dayandığını gördü, eleştirdi ve mahkum etti. Fakat Ekim Devrimi ardından sosyalizmi uygulama düzeyi geliştikçe pratiğe hakim olan, büyük ölçüde küçük burjuva ölçüler oldu. Reel sosyalizm pratiği, özgürlük konusunda toplumu gözeneklerinden değiştirmeyi göze alamadı, bundan saptı.

Apocu sosyalizm, bunun tersini ele alıyor. Bizim hareketimiz gerçeğinde pratiğe atıldıkça ve pratik gelişme sağladıkça toplumun derinliklerinde olan baskı, sömürü, eşitsizlik ve adaletsizlik olgularını açığa çıkartarak çözümleme durumu ortaya çıktı. Apocu sosyalizm sınıf çelişkisini ve ulus çelişkisini daha kapsamlı ele alarak bunlarla birlikte cins çelişkisini, onun sınıf ve ulus çelişkisiyle bağını, onları besleyen ve yaşatan temel öğe olma durumunu daha açık ve derinlikli olarak gördü, bunun üzerinde derinleşti ve buradan eşitlik ve özgürlüğü geliştirmeye çalıştı. Dolayısıyla bu durum herkesin kaçtığı, hiç kimsenin el atmadığı bir olguya daha götürdü. Biraz düşünen, anlayan çevreler Kürt sorununa el atmaktan kaçınıyordu. Bunun üzerine Önderlik *"bizim üzerimize kaldı, çünkü herkes kaçındı"* dedi. Dünyanın belli başlı sosyalistleri, neredeyse bütün önderleri kadın sorunundan, kadın özgürlüğü olgusundan kaçındılar. Dolayısıyla o da Önderliğin üzerine kaldı. Önderlik kaçınmak, yüzeysel ele almak veya idare ederek geçiştirmek yerine, olgunun üzerine gitme ve onu tanıyarak çözümleme yaklaşımını esas aldı. Dolayısıyla bütün sorunları omuzladı. Dünya gericiliğinin Önderliği bu kadar tehlikeli bulmasının nedeni budur.

Apocu sosyalizm, sosyalizmin özgürlük ve eşitlik ütopyasının sadece ulusların özgürlüğü ve eşitliği veya sınıf özgürlüğü ve eşitliği olmadığını, onların temelinde cins özgürlüğü ve eşitliğinin yattığını, bu temelde kadın özgürlük çizgisinin toplumsal özgürlük ve eşitlik çizgisinin esası olduğunu belirledi. Böylece sosyalizm ideolojisini kadın özgürlük ideolojisiyle derinleştirdi. Ölçüleri en feodal, geri ve egemenlikçi bir toplumda bunu yaptığı için de dikkatli ve yöntemli davrandı. Mücadele tarzı biraz da buradan kaynaklandı. Zorluklar, tehlikeler ve tehditler var diye kaçmadı veya vazgeçmedi, ama üstünkörü de yaklaşmadı. "Doğru budur" diye çok dogmatik veya kalıpçı yaklaşmadı. Öyle yaklaşsaydı hata yapmış olurdu, dolayısıyla kaybederdi. Bunları yapmak yerine adım adım gelişme çizgisi izledi, gericiliği eleştirmeyi esas aldı. Bu konuda temel veri olarak örgütü geliştirmeyi öngördü. Bütün bunlar bir pratikleşme alanı buldu. Toplum bundan oldukça etkileniyor, bu sistem toplumsal değişime iyi yön veriyor.

Öte yandan gericilik kendisi için varolan tehlikeyi iyi görüyor, bu nedenle Önderlik gerçeğini kendisi için çok sinsi buluyor. Özal *"elini versen kolunu kaptırırsın"* diyordu. Bu nedenle hiç kimse elini vermedi ve uluslararası komplo temelinde hareketimize karşı birleştiler. Apocu sosyalizmde ideolojik derinlik ve onun içerisinde Kadın özgürlük hareketinin yeri başattır. Sosyalist çizginin kadın özgürlük çizgisiyle bütünleştirilerek, bu çizgide derinleştirilme durumu söz konusudur. Bu yaklaşım, Marks'ta gelişmedi. Lenin ***"Nasıl Yapmalı"****da* bazı şeyler geliştirmeyi öngördü, o düşünceyi biraz benimsedi, ideolojik olarak öyle olmasını da istedi, ama geliştirmedi, pratikleştirmeye ise hiç girmedi. Dolayısıyla sapma kolay gelişti. Çok fazla leninist teori olmasına rağmen Sovyet pratiğinin farklı olması bundan kaynaklıdır. Bütün bunları düşünce ve pratikte birbirine bağlı, tutarlı, derinlikli ve kapsamlı olarak geliştiren, sosyalizmin özgürlük ve eşitlik ütopyasını doğru anlamaya, toplumu doğru çözümleyip geliştirmeye götüren, Apocu gerçeklik oldu.

Apocu sosyalizmin, sosyalist yaşamı kuracağı alan örgüt alanıdır. Onun dışındaki söylem bir iddiadır. Çok değişik özellikleri öngörebilir, ama fazla değeri yoktur. Bir düşüncenin iddiası ve söylemi ne olursa olsun değeri gerçekleşme düzeyiyle, dolayısıyla militan ve örgütte yarattığı etki ve onlarda yaşamsallaşma düzeyiyle ölçülür. Düşünce olarak ortaya koyduğumuz, söylem olarak formüle ettiğimiz olgular, Önderlik gerçeğinin çözümlenmesini, yani sosyalizmin Önderlik gerçeğinde yaşamsallaşmasını ifade ediyor. Bu da bir gerçekleşmedir. Bu bakımdan eğer bir özellik örgütte yaşamsallaşmamışsa, o özelliğin Apocu sosyalizmin özelliklerinden biri olmadığı şeklinde değerlendirilemez. Önderlikte yaşamsallaşması, bir gerçekleşmedir. Örgütte birçok özellik az, yetersiz veya çarpık yaşamsallaşıyor. Dolayısıyla Apocu sosyalizmin özelliklerini ve ölçülerini Önderlik yaşamından, mücadele pratiğinden ve tarzından çıkartmak esastır. Bu anlamda belirtilen ölçüler ve yapılan tahliller soyut değildir, Önderlikte yaşamsallaşanın ifade edilmesidir.

Ayrıntıya inildiğinde, bunun çok daha değişik yönlerinden söz etmek mümkündür. Çünkü çok kapsamlı, bütünlüklü ve derinlikli bir yaşam; çok duyarlı, dikkatli, ölçülü, bilinçli, umutlu ve heyecanlı bir yaşam var. Bu bakımdan Apocu sosyalizm, öncelikle bir gerçekliktir, yaşama dönüşmüş, kanıtlanmış bir olgudur. Bu nedenle soyut veya yüzeysel ele alınamaz, çarpıtılamaz veya tereddütlü yaklaşılamaz. "Bu yapılmaz, olmaz. Kim olur diyorsa gelsin, yapsın" denemez. Bir de "Önderlik ölçülerini, dolayısıyla sosyalist ideolojiyi ancak Önderlik yaşar, biz yaşayamayız" yaklaşımı oldukça hakim bir yaklaşımdır. Bu, şu anlama gelir; "Önderliğin kendisi söyler ve yaşar, ama Önderliğin ölçüleri ve özellikleri, yani çizgisi, istemleri yaşama aktarılmaz, pratikleştirilmez, toplum bunu yaşayamaz. O zaman Önderlik bir hayaldir, gerçek olmaz." Bunun tehlikeli bir yaklaşım olduğu açıktır. Bu yaklaşımdan dolayı geçmişte Önderlik ölçülerini çok dikkate almama, hatta görse bile "ben yapamam" diyerek baştan kendini o ölçülerle ve özelliklerle yaşam içine çekmeme yaklaşımı bizde çok hakim oldu. Bu yanılgıdan kurtulmak ve ona asla düşmemek gerekiyor. Bu bakımdan Önderliğe, ideolojik çizgiye yaklaşımın doğru olması gereklidir.

Sosyalizm, yaşamın kendisidir

Önderlikte somutlaşan bu ideolojik çerçeve, yani ölçüler ve özelikler örgütte ne kadar yaşamsallaşmış durumda? Topluma ne kadar yansıyor, toplumu nasıl ve ne düzeyde etkiliyor? Örgüt, Önderlik çizgisinin yaşamsallaşma ve yaşamsallaştırılma alanıdır. Her çizgi kendi ölçülerine göre kadro ve örgüt yaratır. Mevcut örgütümüz ve militan gerçekliğimiz, örgütsel şekillenmemiz, yaşam özelliklerimiz Önderlik çizgisine, Apocu sosyalist ideolojiye göre şekilleniyor ve ona göre militan istiyor, onu yaşamsallaştıran ve temsil eden alan oluyor. Bu bakımdan üzerinde mücadele edilen insan ve toplum gerçeğinin aynası oluyor. Düzen, yani gericilik ile Önderlik gerçeği böyle bir mücadele yürütüyor. İkisi arasındaki mücadele kendisini örgütte ve militanda somutlaştırıyor. Bu anlamda önemli bir düzey var; ideolojik çizginin, sosyalizmin güçlü militanlaşma ve örgütleşmeyi yaratma durumu var. "Sadece Önderlikte somutlaşmış, onun dışına taşmıyor, yaşamsallaşmıyor" demek, gerçeği kesinlikle ifade etmez. Dünyada yaşanan örneklerden çok farklı bir biçimde sosyalist ölçülerini ve ideolojik özelliklerini yaşamsallaştırmak için müthiş çaba harcayan, bu yönlü mücadele yürüten bir örgüt ve militan yapımız var. Sözle değil, söylediği kadar yapmayı esas alan, bu temelde yapan ve yaptırtan bir örgüt yapımız var. Önderlik gerçeği böyle, dolayısıyla örgüt de bu temelde şekilleniyor ve böyle gelişiyor.

Örgüt yapımız sosyalizmde önemli bir düzeyi yaşıyor. Uluslararası gericilik, komplocu saldırı sürecinde bunu doğru değerlendirmedi ve küçümsedi, ama komplonun hesapları boşa çıkartıldı. Bu da bir kanıtlanma durumudur. Aslında örgütümüz, örgüt yapısı ve militan yapısıyla bir sınavdan geçti ve uluslararası komplo karşısında ulaştığı düzeyiyle kendisini kanıtladı. Örgütü bu düzeye getiren, uluslararası komplonun hesaplarını boşa çıkartacak güce kavuşturan, hareketin ideolojik özü ve sosyalist ideolojinin gerçekleşme düzeyidir, yine ideolojik çizgisine uygun olarak ve onu esas alma temelindeki örgütlenmesi, pratikleşmesi ve yaşam ölçülerini ona göre oluşturmasıdır. Böyle olmasaydı taş üstünde taş kalmazdı. Onların dikkate almak istemedikleri husus, ideolojik çizginin militan ve örgütte sağladığı gelişmeydi. Bunun komployu boşa çıkartacak bir güç ve sağlamlıkta olduğu, öyle bir düzey kazandığı, hareketin yaşadığı değişim ve yeniden yapılanma ile komplo karşısında onunla mücadele eden bir güç kazanmasıyla kanıtlandı. Bu bir kanıtlanmadır. Gericilik, diğer süreçleri Önderlik zorlaması olarak algıladı, öyle görmek istedi ve gösterdi. Onun için ulaşılan düzeyin bir örgütsel gelişme olduğuna inanmadı. Fakat uluslararası komplo karşısında örgüt ve militan kendi ayakları üzerinde kalıp kalmayacağı noktasında en somut denemeyi yaşadı. Artık o tür düşünceler ileri sürülemez. Aslında baştan beri mücadele içerisinde Önderlik çizgisinin pratikleşme düzeyi, kendi özelliklerine uygun militan ve örgüt yaratma gerçeği vardır. Bu gerçeklik hareketin halkı etkileme düzeyiyle, zindanda, yurtdışında, gerillada, kadın hareketinde, serhildanda, propaganda ve ajitasyonda kanıtlandı. Hareket bütün gerici saldırılara rağmen onlarla mücadele ederek ayakta kalmayı ve gelişme sağlamayı bildi. Bunu yürüten militanlar ortaya çıkardı, militan ölçüyü en ileri düzeydeki fedakarlık ve cesaret ölçüsü düzeyine vardırdı ve fedailiği ortaya çıkardı. Bunun kanıtı olarak on binden fazla şehit, gericiliğin saldırıları karşısında ayakta kalan bir örgüt yapısı var.

Bütün bu güç, ideolojiden geliyor. Örgütsel yaşam, militan yaşam ideolojinin kendisi demektir. Bu gücü veren sosyalist ideolojinin kendisidir. İdeolojinin militanda ve örgütte pratikleşmesiyle bu güç ortaya çıkıyor. Dolayısıyla Önderlik çizgisinin çok güçlü bir pratikleşme düzeyi, ortaya çıkardığı müthiş bir ilerleme düzeyi var. Sosyalizmin yaşamsallaşmasını ifade eden çok ileri yaşam ölçüleri var. Bunlar, dünyada örneği bulunmayan ölçülerdir. Bizim gibi oluşmuş başka bir örgüt yoktur. İç yaşamını bu biçimde düzenleyen, bireysel yaşam özelliklerini büyük ölçüde durduran, onun yerine toplumu yaşayan, fedakarlığı ve cesareti bu düzeye vardıran başka bir örgüt yoktur. Bu, çok ileri bir durumdur. Büyük kuvvet burada ortaya çıkıyor. Tarihte bazı kişiler böyle yaşamışlar, örneğin peygamberler, günümüze kadar insanlığı büyük ölçüde etkileyen kişilikler olmuştur. PKK'de ise binlerce peygamber var, üstelik bunların peygambersel yaşamı çok bilinçli, tutkulu ve en ileri düzeyde gerçekleştirme durumları var.

Bu düzeyi görmemek, derinliğine anlamamak, küçük görmek kesinlikle kabul edilir bir durum değildir. Anlamamayı ifade ediyor, ki anlamamak tehlikelidir. Anlamamanın mutluluk vereceği düşüncesi, bir çarpıtmadır. Anlamamak tehlikeli olmak, serseri mayın gibi ortada bulunmaktadır. Önderlik ısrarla doğru ve yeterli anlaşılması gerektiğinden söz ederek anlaşılamaz veya doğru anlaşılmaz olmaktan endişe ettiğini belirtiyor. Demek ki, biz yetersiz ve hatalı yaklaşamayız, anlamazlık edemeyiz. Anlayarak değer biçmek, bir de inkarcı olmamak, bozmamak, çarpıtmamak, zayıflatılması üzerinde kendini yaşatmayı istememek, hırsızı olmamak büyük önem taşıyor.

Bu çerçevede on binleri bulan gerilla düzeyimizin dünyada kendine sosyalist diyen herkesten çok daha ileri bir sosyalizmi yaşama ve yaşatma gerçeği var. Kürdistan'daki gerilla birey ve örgüt olarak dünyada sosyalizmi en ileri düzeyde yaşayan bir pratiği ifade ediyor. Sosyalizmin ne olduğu, nasıl yaşandığı ve yaşatıldığı, yani sosyalizmin nasıl militanı olunduğu, kendisini Apocu harekette çok iyi gösteriyor. Kürt insanının ve toplumunun mevcut durumda bundan daha kutsal ve yüce bir değeri yoktur. Kuşkusuz tarihte böyle büyüklükler çoktur, insanlık bu büyüklükler üzerinde yaşamış ve bu güne gelmiştir. Hemen hemen her toplum böyle büyüklükler yaratmış, her halkın tarihinde böyle büyüklükleri ortaya çıkardığı dönemler olmuştur. Toplumlar o dönemlerin ortaya çıkardığı değerler ve birikimler üzerinde varoluyor ve yaşıyorlar. Apocu hareketin Kürdistan'da ortaya çıkardığı düzey de onların bir parçası, daha ileriye götürülmesidir. Binlerce militana ulaşmış, on yıllar süren bir mücadele gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Bu anlamda dünyada gerçekleşen sosyalizmin en ileri düzeyiyiz; yaşamı durduran, mülk edinmeyi ortadan kaldıran, tamamen topluma hizmeti, üretimi ve ortak değer yaratmayı esas alan ve onu paylaşan bir biçimiyiz. Çokça dile getirilen ihtiyacı kadar almak, gücü ve yetenekleri kadar vermek ilkesi, bizde, güç ve yeteneklerini tümüyle vermek, ihtiyacı kadar bile değil, fiziki yaşamını sürdürecek ve imkanlar elverdiği ölçüde almak şeklini alıyor. Yani komünizmin ölçüleri olarak belirlenen çerçeveyi bile aşma durumu var.

Başkalarının bol bol sosyalist laf etmesi, onların gerçekten sosyalist oldukları anlamına gelmiyor. Sosyalizm, yaşamın kendisidir. İnsanın ne söylediğine değil, nasıl yaşadığına bakmak lazım. Biz ölçüyü böyle alıyoruz. Apoculuk söze değil, pratiğe bakan ve gerçekleşmeyi esas alan bir harekettir. Dolayısıyla kendisini gerçekleştiği kadarıyla ele alıyor; hayalci veya çok ütopik değil, kendisini abartmıyor, övmüyor, hatta çok fazla eleştirel yaklaşıyor. Aşırı hayallere kapılmamak, kendini abartmamak, dolayısıyla gerçekler dünyasından kopmamak için bunu yapıyor. Bu da gelişme yaratıyor. Dolayısıyla sosyalist toplumun bir maketi olarak örgüt ortamında sosyalist yaşam bu biçimde geliştiriliyor.

Bir mayıs günüydü

"Karanlığın içindeki bizlere, yani kendi kaderine inanılmaz bir umutla bakıyordu."

Bahar aylarının ortalarındaydık. Bugünler güzelliklerin kaybolmadığı, doğanın en küçük ayrıntısına kadar varlığını ve önemini hissettirdiği günlerdi. Doğanın adaleti her canlıya özgürce yaşama hakkını sunuyordu. Bu canlı renkler, bu cıvıltılı sesler, bu içten içe kaynayan yaşam sevinci, bu kutsal yasanın yaratımıydı. Oysa insanlar binlerce yıldır bu yasayı unutmuşlardı. Onun için binlerce yıldır güzellikleri göremez olmuşlardı. Yasayı unutunca, yaşam insanlar için bitmek bilmez bir kış mevsimine dönmüştü. Mayıs günlerinde bile insanlar kışı yaşar olmuşlardı. Kış; hak edilmeyen zorluklar, acılar, kayboluşlar, işkenceler... Yalnızlık, korku ve savaşlardı. Bir mayıs günüydü, ama biz hala kışı yaşıyorduk. Kışa karşı savaşıyorduk, ama kış bazen bizi bir anda kuşatıyordu. Mayıs ortasında kış günlerini yaşıyorduk, binlerce yıldır.

Böyle bir günde, hava henüz kararmaya başlamıştı ki, ormanlık arazideki yeni noktamızdan ayrılmak üzere yola koyulduk. Altı kişilik grubumuzda benim dışımda bir bayan arkadaş daha vardı. Silahlarımız omzumuzda, kefiyelerimiz boynumuzda koşar adımlarla vadiye doğru iniyorduk. Ayaklarımızın altında bahar yağmurlarıyla ıslanmış eski palamut ağacı yaprakları ikide bir kayıp düşmemize neden oluyordu. Toprağı sıkı sıkıya örten sarı zeminin bu kadar kaygan olması hızımızı kesemiyordu. Neşe içinde, düşe kalka, her düştüğümüzde şakalaşarak çocuk kalan ruhumuzu dışa vurarak, doğanın adaletini kendimizde duyumsamaya çalışarak ilerliyorduk. Vadiye indiğimizde hava artık kararmıştı. Gökyüzünde hızla hareket eden kara bulutların arasında arada bir görülen minik yıldızlar, bize acele etmemiz gerektiğini söylüyordu. Çünkü bulutlar birbirine ulaştığında artık yağmur ve karanlıkla boğuşarak yürümek zorunda kalacaktık. Oysa ulaşmamız gereken köye kadar bir buçuk saat daha yürümemiz gerekiyordu.

Yine de kendimize güvenerek yürüyorduk. Sayısız gece, yağmur ve karanlıkta yol bulmak, dizlerimize kadar çamurlara batıp çıkmak, el ele tutuşarak yürümek zorunda kalmış, bu acımasız saldırıları gençliğimizle yenmiştik. Yine öyle olacaktı. Gençlik de tıpkı bahar gibi güzel, direngen ve özlenendi; tıpkı mayıs gibi kışı yenmeyi bilirdi.

Peş peşe ama mesafeli yürüyorduk

Yalnız bu kez gece köye ulaşması gereken dört yeni savaşçıyı da birlikte getirecektik. Esas zorlanacak olan dağın ve gökyüzünün çıplak saldırısına yabancı olan yeni arkadaşlardı. Böyle bir gecede ilk kez dağlık arazide yürümek zorunda kalmaları gerçekten de talihsizlikti. Üstelik sabah olmadan noktaya ulaşmamız için hızlı yürümemiz gerekecekti.

Peş peşe ve birbirimize birer adım mesafede yürüyorduk. Hiç mola vermeden ve hızlı yürüdüğümüz için sırtımız terden sırılsıklam olmuştu. Sırt çantalarımızın altını bile ıslatan terimiz, durduğumuz anda buz gibi yapışıyordu. Köpek seslerini duyunca köye yaklaştığımızı anladık. Bu dağ köyünde bir iki ailenin dışında herkes metropollere kaçmıştı. Diğer evlerde yalnızca ihtiyar bir iki çift kalıyordu. Önümüzdeki küçük tepeyi de aşınca köy evlerinin pencerelerinden sızan gaz lambalarının solgun ışığını gördük. Biz yaklaştıkça köpek sesleri giderek arttı.

Komutan arkadaş fısıltıyla mevzilenmemizi söyledi. Hepimiz kayalıkların arasına uygun bir biçimde mevzilendik. İki arkadaş köye düşman olup olmadığını kontrol etmek için önden gidecekti ve biz ani bir temas durumunda o arkadaşların savunmasını yaparak geri çekilmelerini sağlayacaktık. Bu arada yağmur hafiften çiselemeye başladı. Sert bir rüzgar vücudumuza dolanıyor, içimize dek işliyordu. On dakika kadar dişlerimiz birbirine vurarak titremeyi durdurmak için kaslarımızı kaskatı yaparak bekledik.

Arkadaşların köye girdiğini çılgınlaşan köpek seslerinden anladık. Uzaktaki bir düşman birliği bu köpek seslerinden köye yabancıların girdiğini rahatlıkla anlayabilirdi. Bu ıssız dağ köyüne akşamın bu saatlerinde gerilladan başka kim uğrardı ki? Köpeklerin çevreye yaydığı bu tehlikeli mesaj hepimizde huzursuzluğa neden oluyordu. Biraz sonra seslerinden sakinleşmeye başladıklarını anladık. Gözlerimizi kırpmadan solgun ışığa doğru bakıyor, bizi çağıracak olan işareti bekliyorduk. Karanlıkta yanıp sönen bir çakmak bize köyde bir tehlikenin olmadığını söyledi. Hemen mevzilerimizden çıkıp köy yoluna girdik. Köy evine yaklaştığımızda ev sahibi yaşlı adamın iki arkadaşla birlikte bizi dışarıda beklediğini gördük.

Evin kapısı ardına kadar açıktı ve solgun ışığın içinden küçük bir kız çocuğunun silueti görülüyordu. Biraz daha dikkatli bakınca sarı saçlarının dağınıklığı, üzerindeki yırtık elbisesi ve çorapsız kirli ayakları belirginleşti. Sakince kapının eşiğinde durmuş, aşina gözlerle bizi izliyordu. Bu dağınık saçlar, bu yırtık elbise, bu yalın ayaklar kış mevsimince kuşatılmış yaşamının izleriydi. Karanlığın içindeki bizlere, yani kendi kaderine inanılmaz bir umutla bakıyordu.

İhtiyarla merhabalaşarak tek tek içeriye girdik. Küçük kız, ilk giren arkadaşın kucağında mutlu gülücükler saçarak içeriye girmişti bile. Başını ince bir tülbentle örten annesinin kara gözleri ürkek bakıyordu. "Hoş geldiniz" diyen cılız sesi, anlamsız kılınan, hiçleştirilen varlığının farkında olan ölgün bir sesti. Bu ölgün ses ve ürkek bakışlar da kış mevsiminin izlerini taşıyordu.

Odadaki toprak zemin tertemiz süpürülmüştü. Odayı bir baştan diğerine kaplayan sedire oturan yeni arkadaşlar bizi görünce ayağa kalktılar. Merhabalaştık. Dört köşe bir masanın kenarındaki kürsülere oturarak silahlarımızı elimizi uzattığımızda alabileceğimiz mesafede, uygun bir yere dayadık. Karşıdaki şöminede yanan ateşin ısısı odayı sıcacık yapmıştı. Ateşin üzerinde ağzına kadar dolu olan çaydanlık fokurduyordu. Küçük kızın annesi çayı demlerken, gözlerim yeni gelen arkadaşlara takıldı. Dört arkadaş sedirin üzerine suçlu çocuklar gibi oturmuşlar, çekingen, ama umutlu, hayran bakışlarla bizi izliyorlardı.

Bir yandan çaylarımızı yudumlarken, bir yandan da onlarla sohbet ediyorduk. Yeni bir yaşama başlayacak olan arkadaşların gözleri sevinçle parlıyor, heyecanlarını ve toyluklarını her davranışlarında hissettiriyorlardı. Henüz onlar bize, biz onlara yabancıydık, ama sanki birbirimizi yıllardır tanıyormuş gibi hissediyorduk. Ortak duygular, aynı arayışlar, kaybolmuş yaşamlarımızın peşinden koşuş, bahar özlemiydi bizleri yakınlaştıran. İçlerinden yalnızca bir bayan arkadaş vardı. Küt kesilmiş saçları, uzun boyu ve güzel yüzünde parlayan simsiyah gözleri hemen dikkat çekiyordu. Kot pantolon üzerine kalın bir kazak giymişti. Onun bu pantolonla yürürken zorlanacağını düşündüm. Bizim onlarla sohbetimizi ihtiyar adam, eşi ve gelini de hiç ses çıkarmadan, gülümseyerek dinliyorlardı. Küçük kız ise arkadaşların kucağından inmeden, sevilmenin mutluluğuna varıyordu. Halk, yılların tecrübesiyle kimin nasıl bir devrimci olacağını anlamaya çalışır, tahminler yürütür, bazılarının güçlü bir komutan olacağına, bazılarının zorluklara dayanamayıp ihanet edeceğine inanırdı. Onun için yeni gelenlerin her hareketini tepeden tırnağa dikkatle izliyorlardı. Sonra bir fırsatını bulduklarında komutan arkadaşa gizlice kimin güvenilir, kimin güvenilmez olduğunu söyleyeceklerdi.

Arkama baktığımda kimsenin gelmediğini gördüm

Sohbetimiz dışarıda kopan fırtınanın gürültüsüyle ara sıra kesiliyordu. Çakan şimşekler içerdeki gaz lambasının ölgün ışığıyla alay edercesine aniden pencereye hücum ediyor, hemen geri çekiliyordu. Yeni gelenler bu havada dışarıya çıkma olasılığının imkansız olduğunu sandıklarından rahattılar. Eski gerillalar ise, hiçbir şeyin yapmaları gerekeni yapmalarına engel olamayacağını, olmaması gerektiğini biliyorlardı. Yağmur, kurşun gibi yağıyordu?

Yeni arkadaşları yola çıkarmak için yavaş yavaş hazırlamaya başladık. Önce şaşırdılar, inanmak istemediler, ama bizim kararlılığımızı ve kendimize güvenimizi görünce onlar da güçsüz davranmak istemediler. Saat 22.00 civarıydı. Ev halkıyla vedalaşarak karanlığa daldık. Yol yürüyüşünde yeni arkadaşları eski arkadaşların arasına dağıttık. Yeni gelenlerin eşyalarını ve yarınki erzakımız olan yufka ekmek ve peyniri sırt çantalarımıza yerleştirmiştik. İçimizden birinin kopup, kaybolmaması için birbirimize çok yakın yürüyor, önümüzdekinin ani bir duruşunu fark edemeyecek kadar karanlık olduğundan zaman zaman çarpışıyorduk. Çamurlaşmış toprak yürümemizi zorlaştırıyor, ikide bir kayıp düşüyor, su göletlerine, küçük dereciklere girip çıkarak ilerliyorduk.

Önümde eski bir arkadaş, arkamda ise yeni bayan arkadaş yürüyordu. Önümdekinin çok hızlı yürümesine rağmen, arkamdaki çok yavaş yürüyor ve bağlantıyı sağlama işi bana düşüyordu. Sık sık arkamda yürümeye çalışan yeni arkadaşın elini tutuyor, hızlı yürümesini, grubu koparacağımızı söylüyordum. Fakat bundan daha hızlı yürüyemiyordu. Bu sefer önümdeki arkadaşa öncüye haber göndermesini, yavaş yürümelerini söylüyordum. Nedense grup bir türlü yavaşlamadı. Öncümüz yöre halkından, bu coğrafyayı çok iyi tanıyan, tecrübeli bir arkadaştı. Çok karanlık olmasına rağmen doğru yolda olduğumuzdan emindik. Ara sıra çakan şimşekler önümüzü aydınlatıyordu. Vücudumuz yürüdüğümüz için yağmur ve rüzgara rağmen sıcaktı.

Bir ara önümdeki arkadaşın uzaklaştığını fark ettim. Arkamdaki arkadaşa hızlı yürümesini, benden kopmamasını söyleyerek gruba yetişmek için hızlandım. Bir ara arkama baktığımda kimsenin gelmediğini gördüm. Ama önümdekileri durdurmak daha önemliydi. Onun için hızlanmayı tercih ettim. Neredeyse koşarak ilerliyordum. Islık çalarak, arkadaşın ismini seslenerek durdurmaya çalışıyordum. Ama kimse sesimi duymadı. Bir ara yolun ikiye ayrıldığını fark ettim. Çok karanlık olduğu için izler fark edilmiyordu. Şansımı denemekten başka çarem yoktu. Karşıdaki yola girdim ve koşmaya başladım. Kimse yoktu. Birden ayaklarıma küçük çalılar dolandı. Eğilip baktığımda bunların doğal ağaçlar olmadığını, özenle birbirine geçirilerek yapılmış çitler olduğunu fark ettim. Öyleyse bu bir bahçe veya tarlayı çevreleyen çitlerdi. Öyleyse köye yakındı ve ben yanlış yöne sapmıştım. İçime tuhaf bir korku girdi. Çevrede doğanın ürkütücü uğultusundan başka hiçbir ses yoktu ve ben şimdi yapayalnızdım. Hemen geldiğim yoldan geriye döndüm. Bu sefer bütün gücümle koştum, arkadaşlara yetişmek için. İçimde henüz grubun arkasında yürüyenlere yetişebileceğim umudu vardı. Yol ayrı-

"Heval, diye seslendim. 'Buradayım!' Sevinçle bana doğru gelmeye başladılar. Ben de onlara doğru sallana sallana ilerledim. Onlar çocuk gibi sevinçli, ben çocuk gibi küskündüm. Küskünlüğüm onlara mıydı, bir geceye sıkıştırılmış tarihime miydi? Bana nasıl kaybolduğumu sordular... İçimden hangisini soruyorlar acaba diye düşündüm. Sonra; 'Bilmiyorum' dedim. Gülerek; 'Kusura bakma, fark etmedik' dediler. 'Bütün sorun da o değil mi?' dedim"

mının olduğu yere gelince durup bekledim. Ancak kimsecikler yoktu. Gerçekle aniden yüzleşmenin dehşetiyle donup kalmıştım. Bütün gücümle mantıklı düşünmeye çalıştım. Gerillada bir kural vardı: Koptuğum yerde arkadaşları bekleyecektim. Belki de benim koptuğumu fark etmemişlerdi bile. Bir taşın üzerine oturup bekledim. Ben de henüz bir yıldır gerilladaydım ve coğrafyaya hakim değildim. Buradan ayrılırsam kaybolma ihtimalim yüksekti. En iyisi burada beklemekti. Nasıl olsa arkadaşlar fark edince geri dönerler ve geldiğimiz yolu takip ederek beni ararlar.

'Kusura bakma fark etmedik!'

İlk kez tek başıma kalıyordum ve içimdeki tarifsiz sıkıntıya anlam verecek gücüm yoktu. Karanlık, soğuk, yağmur, çamur, çaresizlik, bilinçsizlik; koca bir tarihin gerçek yüzü tarafından kuşatılmış gibiydim. Silahımı farkında olmadan sıkı sıkıya kavrayıp göğsüme bastırdım. Bir kaya dibine büzülerek oturdum. Rüzgarın savurduğu yağmur vücudumu döverken, kefiyemi sadece gözlerim dışarıda kalacak biçimde başıma sıkıca bağladım. Hareket edemeyecek kadar yorulmuştum ve durduğum için vücudum giderek soğuyordu. Silahımı bacaklarımın üzerine yatırmış, iki büklüm olmuştum. Bir yandan nefesimle ısınmaya çalışırken, bir yandan da seslere dikkat ediyor, en ufak bir sesi kaçırmamaya çalışıyordum. Uyumamalıydım. Yoksa arkadaşlar gelse de beni göremezler, geçip giderlerdi. Bu fırsatı kaçırırsam belki de günlerce tek başıma arazide kalmak ve onları aramak zorundaydım. Ya gelmezlerse, ya kaybolduğumu çok geç fark ederlerse ne olacaktı?

Silahımı düşündüm. Şu anda beni koruyacak olan tek şey bu demir parçasıydı. Göğsüme batıp duran bu soğuk ve sert demir parçasına bu kadar muhtaç olmak canımı sıktı. Şarjörümde ise sadece on beş adet mermi vardı. Eyalette cephane sıkıntısı olduğundan ancak bu kadar mermi vermişlerdi. Kafamda bir sürü soru belirmiş, bütün olasılıkları düşünüyordum. Yarın düşman araziye çıksa izlerimizi fark eder miydi? Acaba yağmur tüm izleri silmiş miydi? İzleri takip ederlerse direkt üzerime geleceklerdi ve ben on beş adet mermiyle ne kadar savaşabilirdim ki? Bir dakika mı? İki dakika mı? Böyle bir gecede tek başına dağda olmak bir genç kız için neyi anlatıyordu? Kendime acımalı mıydım? Yoksa bu kış mevsimine karşı yiğitçe savaşmalı mıydım? O küçük kızın umutlu gözleri için bunları yaşamak zorunda değil miydim? Bu acımasız kış binlerce yıldır insanların yaşamlarına saldırmıyor muydu? Sıcacık evinden bu karanlığa dalıp, bu meydan okuma yüreğini ısıtmak için değil miydi? Kadın için yaşam hep böyle soğuk, korkutucu ve yalnızlık yüklü olmamış mıydı? Her şey, savaş yıllarının bu mayıs gecesine sıkıştırılmış, üzerime geliyordu. Bilmediğim geçmişimi, şu anda her duygusunu iliklerimde hissederek yaşıyordum. Bu kaybolmuşluk, bu hiçlik dört bin yıllık yaşamın özetiydi sanki. Yaşamın en güzel mevsimi Mayıs'ın gerçek tadına hiç varamamış olmak, çiçek mevsiminin kan mevsimine dönüştüğünü görmek, mayıs ortasında kışı yaşamak nedendir? Tıpkı şimdi benim dakikaları sayarak güneşi beklediğim gibi, insanlar kışın bitmesini beklemişler, hiç bitmeyecek sanmışlardı. İnsanlar tıpkı benim gibi böyle yaşamın kıyısında titreyerek beklemişlerdi. Tıpkı benim gibi silaha muhtaç kalmışlardı ve silahtan kurtulmadıkça Mayıs tadında yaşamayacaklardı.

İşte nihayet hava aydınlanıyordu. Soğuktan kaskatı kesilen vücudumu hareket ettirmekte zorlanıyordum. Patika yolun üst kısmındaki küçük kaya parçalarının arasına gizlenmiştim. Yoldan geçen biri yanıma kadar gelmeden beni göremezdi. Yavaş yavaş yükselen güneşin ışınları vücuduma mucizevi dokunuşlar yapıyordu. Gökyüzü sanki dün geceden hiç haberi yokmuş gibi masmavi ve berraktı. O kadar üşümüştüm ki, bu sıcak dokunuşlar tüm kaslarımı gevşetiyor, ağır bir uyku vücudumu yavaş yavaş sarıyordu. Bilincimin reddetmesine rağmen uykuya teslim olma istemi daha etkiliydi. Göz kapaklarımı açamıyordum, açmak istemiyordum. Savaştan çıkmış gibi yorgun ve kafamdaki bütün kaygılardan kaçmak istiyordum. Bu arada gelen bir sesle yarı ölümün etkisinden sıyrıldım. Evet, benim adımı sesleniyorlardı. Demek, nihayet beni aramaya gelmişlerdi. Taşların arasından kafamı uzatarak aşağıya baktım. İki arkadaş silahlarının üzerini kefiyeleriyle pelerin gibi örtmüşler, sabahın bu saatinde açıkça dolaşıyorlardı. Bu kadar rahat dolaştıklarına göre demek keşif yapmışlardı ve çevrede düşman yoktu.

"Heval" diye seslendim. "Buradayım!" Sevinçle bana doğru gelmeye başladılar. Ben de onlara doğru sallana sallana ilerledim. Onlar çocuk gibi sevinçli, ben çocuk gibi küskündüm. Küskünlüğüm onlara mıydı, bir geceye sıkıştırılmış tarihime miydi? Bana nasıl kaybolduğumu sordular... içimden hangisini soruyorlar acaba diye düşündüm. Sonra;

"Bilmiyorum" dedim.

Gülerek; "kusura bakma, fark etmedik" dediler.

"Bütün sorun da o değil mi?" dedim.

Anlamadılar. Şakalaşarak teselli etmeye çalıştılar. Fark edilmemenin kırıcılığını, varlığı yokluğu belli olmamanın acısını, hiçleştirilmiş gerçeğimin dün geceki acısız tekrarını nereden bileceklerdi. Ve ben nasıl anlatacaktım?

Yıllar önce, savaşın en şiddetli günlerinde yaşanmış sıradan bir mayıs günüydü bu. Ve her mayıs gerçek arayıcılarının kanıyla yıkanmıştı. Mayıs güzelliği kanın gölgesinde kalmıştı. Peki ya bugün? Silahların sustuğu, barış olasılığının güçlendiği bu mayısı kendi tadında ruhumuzda çiçekler açarak yaşayabilecek miyiz? Çiçeklerin gölgesinde doğanın adaletine ulaşabilecek miyiz?

BİR NEBZE DAĞ OLMAYA GİTTİ

Adı soyadı: **Hayri DAĞDAŞ**
Kod adı: **Dêrsim**
Doğum yeri ve tarihi: **1 Mart 1972, Pamuklu Köyü, Karakoçan**
Mücadeleye katılım tarihi: **Temmuz 1993, Ankara**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1997 Kurîs Dağı Etekleri/Bitlis**

Şêx Cuma; yani Kurîs, Siser, Kember dağları üçgeninde ormanlık ve sulak alanla bezenmiş, ortasında aynı isimle akan nehrin vadisi...

Kuris, Siser ve Kember'in hüzünle biten aşk öyküsü halen yöre insanları tarafından anlatılır. Öyküye göre Kuris ve Siser dağları iki erkeği, Kember de güzeller güzeli bir kızı temsil eder. Siser ile Kuris arasında yıllar boyu kıyasıya bir savaş yaşanır aşık oldukları Kember uğruna. En sonunda Kember tercihini Kuris'ten yana koyunca Siser öyle hiddetlenir ki, kılıcını salladığı gibi Kember'in boynunu uçuruverir. Kuris ise acıyla Siser'in gövdesinde kocaman bir yarık açar. Gerçekten bakıldığında Siser'in boydan boya bütün bir dağ olmasını engelleyen büyükçe bir sıyrığı vardır. Geçit vermez kimseye, yaban geyikleri ve gerillasından gayrı... Kuris'in herkesle barışık yanı vardır. Adeta kafası uçurulmuş gibi, tepesi dümdüzdür. Kember; zayıflığı, güçsüzlüğü temsil eder. Gerilla için de, düşman için de önemli bir mevzi konumunda olduğundan her iki tarafı da kendisi için savaştırıp durmuştur yıllarca.

Trajedik sonla biten bu öykü, Kürdistan'ın kaderiyle özdeşleştirilir. Yüreği buruktur Siser'in; Şirvan'daki tüm şehadetlerin tanığıdır. Bedranların komutanca şehit düşüşünün, Denizlerin cesur yürüyüşünün, Beritanların yıllar boyu anılan iradesinin... Yoldaşları uğruna kendini feda eden dört Bloka şehidinin... O daha nicelerin şehadetinin tanığıdır.

Yüzünü Şêx Cuma'ya çevirmekte zorlanır. Oranın her adımı kan deryasıdır çünkü. Unutabilmesi mümkün müdür düşmanın dar çemberine girmiş 18 gencecik fidanın "Bijî Serok Apo" sloganlarıyla zafer işareti yapmış halde düşmanı ölümlerinde dahi çıldırtışını? Hele 15 yaşındaki Rızgar'ı ve Rojda'yı... Sonra 25'lerin, sonra 100'lere varan her biri birer sabah yıldızını... O her defasında kucak açtığı gerillasının burnunun dahi kanamasına izin vermemişti. Heval Dêrsim bunu iyi biliyordu ki kendi günlüğünü Siser'in koynuna emanet etmişti.

Gerzebêl'e varabilmek bile olağanüstü heyecan verir insana. Oranın ilk gerillalarından olmak, orayı zor koşullarda adımlamak tarif edilemez bir duygudur. Botan eyaletiyle elele tutuşacağımız günlerin planlaması burada yapıldı. Gerzebêl'in bir yakası Çiyayê Bêcevan, Siser ve Şirvan ilçe merkezine bakar, öteki yanı ise Hizan, Pervari arazilerine, daha ilerisinde ise görkemli Herekol dağına, yani Botan'a... En güzel buluşma hayalleri Gerzebêl'de kuruldu. Oralara ilk kez adım atışın gurur ve heyecanını yaşadı Heval Dêrsim.

Nasıl yetişmişti acaba? Devrimci düşünceleri, fikirleri oluşmadan önce nasıl biriydi? Dostluk anlayışından, ucuz aşklara, dünyevi çıkarlara, her şeyi kanıksamış yaşama tahammül göstermeyişinden belliydi ki dünyevi hiçbir şeye gönül vermemişti. Buydu onu dağlar gibi olmaya iten.

Heval Dêrsim, 1972 yılında Dep'in Seymamudan Köyünde, geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlayan13 çocuklu bir ailenin yedincisi olarak dünyaya gelir. Okumaya olan aşırı düşkünlüğü ve zeki oluşu nedeniyle küçük yaşta kayıtsız olarak okula gider. İlkokulu köyde okuduktan sonra bölge birincisi olarak sınavı kazanır. Yörede okuyabilmenin tek şartı, asimilasyon merkezleri olan yatılı bölge okullarından geçiyordu. Dêrsim de ortaöğrenimini Elazığ'da yatılı olarak okuyup dereceyle bitirdi. 1990 yılında ise Gazi Üniversitesi İktisat Fakültesini kazanarak üniversite hayatına başladı. Derslerinde başarılı, sosyal, arkadaşları tarafından çok sevilen biriydi. Halk danslarını oynamayı, bağlama çalmayı ve satranç oynamayı, bol bol kitap okumayı ve araştırma yapmayı çok severdi. Metropollere okuyabilmek için katlanırdı sadece okulun tatile girdiği gün, Peri suyunun kenarına kurulu köylerinde alırdı soluğunu. Yaz boyunca ekin biçer, evin kışlık odunlarını keser, toprak damı kışa hazırlamak için sıva yapardı. Bulduğu her fırsatta çocukluğundan beri her santimini tanıdığı ve çok sevdiği Peri çayının serin sularına atlardı, balık yakalardı. Şu anda üzerine 7 tane baraj kurulmuş, güzelliğinden eser kalmamış olan Peri çayı, onun nazarında çok kutsal ve çok özeldi. Okulun açılacağı güne kadar buradan ayrılmazdı.

Kürt özgürlük mücadelesiyle savaşın en yoğun ve yakıcı döneminde okulunun ilk yılında tanışmıştı. Hiçbir zaman kendi kişisel geleceğiyle ilgili bir plan yapmamış, kendisiyle ilgili bir hayal kurmamış, maddi hiçbir şeye zaaf göstermemişti . Başarıyla dördüncü sınıfa geçtiğinde 1993 yılının Temmuz ayında bir grup üniversiteli arkadaşıyla birlikte her şeyi geride bırakarak mücadeleye katıldı.

Heval Dêrsim'in gerillayla buluştuğu mekan; Mutki'ye doğru uzanan Şêx Habip Yaylası'dır. Hani derler ya, başlangıçlar ilk göz ağrıları gibidir diye. Aradan yıllar geçer, zaman denen olgu her şeyi unutturur, ama başlangıçlar ne yapıp eder, kendilerini belleklerde arşivler. Savaşın ve yaz mevsiminin kavurucu sıcağında bir grup öğrenciyle birlikte bir nebze dağ, bir içim Munzur, bir parça Dêrsim olmaya gelmişti Garzan'a. Onun kendine has duruşu, yerine göre ciddiyeti bilen, yeri geldiğinde ise ince esprili, her arkadaşın psikolojisini ölçebilen, gerektiğinde bir bilge gibi hareket etmesini, gerektiğinde de dört bin yıl öncesinin insanı diye bellediğimiz arkadaşın öğrencisi olmasını bilen yanı, kısa sürede sevilen, saygı duyulan bir insan haline gelmesini sağlamıştı.

Bir eylem sonrasının durgunluğunda O, bir Siser'e, bir Kuris'e, bir Kember'e yüzünü çevirir, hikayeye Kürdistanlı yorumlar getirirdi. Dağlar O'nun öğretmeniydi. Bazen dağlar kadar asi ve tavizsiz, bazen onurlu ve mütevazi, bazen ise yitik bir ülkenin daldığı bir hüzne dalıveriyordu. Suskunluğunda hayatın neredeyse bütün sırlarını yeniden keşfeder gibiydi.

Heval Dêrsim, yaşam gerçekliğimizin katı kalıp ve kurallarının kumkuması olmak yerine, nehrin akış yönüne doğru değil de kaynağına doğru yüzen somon balıkları gibiydi. Yaşamın bilinmedik yönlerini bilme çabasında, doğanın gizlerini çözerek amaç edindiğimiz özgür yaşama ulaşmak istiyor, sıradan insan olmaya zorlayan zincirleri kırmaya çalışarak, hayata yeni anlamlar katmaya, yaşamın doğasını yakalamaya çalışıyordu.

Bir türlü teori ve pratiğin birleştirilemediği gelişim gerçekliğimizde, aydın özellikleriyle sınırsız özveri birleşiminin en anlamlı ifadesi Dêrsim yoldaşta somutlaşmıştı. Aranan bu özellikler nedeniyle zorlu savaş ortamı olan Garzan Eyaleti gibi bir yerde kısa sürede bölük komutanlığı düzeyine ulaşmıştı. O, savaşçılığında kendi şahsında etrafındaki yoldaşlarının kişilik gelişimlerine önayak olduğu gibi komutanlığında da bunu pekiştirmişti.

Garzan'ın en zorlu alanı olan Şirvan'ın pratik zorlukları karşısında ayakta durabilmek kolay değildir. Fiziki güç ister, irade, dirayet ister. Gerici güçlerin sonuç alma yönünde büyük umutlar beslediği 1994-95 yıllarında O, bu üç olguyu kendisinde birleştirmeyi başardığından herhangi bir yılgınlığa kapılmadı, aksine eylemlerde ateş topu olmayı, çözümsüzlüğe meyil vermeyen duruşuyla yoldaşlara umut ve neşe kaynağı olmayı başardı. Düşman yönelimlerinin yoğunlaştığı, hareket ve örgütlenme sahalarının daraldığı bir dönemde, büyük bir cesaret ve girişkenlikle stratejik noktaların hem keşfini hem de saldırı kollarının idaresini yürüterek bu yönelimlerin üstesinden gelebildi.

Heval Dêrsim '96 baharında Şirvan'dan çıkıp Tatvan'a, bir süre sonra ise Amed Eyaleti'ne bağlı Dorşin mıntıkasına geçti. Öne çıkan komutanlık niteliklerinden dolayı Garzan Eyalet Karargahı'na çekilip vasıflarını güçlendirdikten kısa bir süre sonra, tüm güçlerin alanı terk ettiği '97 Mart'ında bölük komutanı olarak tekrar Şirvan alanına müdahale olarak gönderildi. Ne var ki Dêrsim arkadaşın komutasındaki gücü fark eden düşman, hemen operasyonlar düzenledi. Bu operasyonlarda kayıp verilmediği gibi düşmana çok sayıda kayıplar verdirildi. Bir hafta sonra yeniden intikam operasyonuna çıkan düşmana etkili darbeler vuruldu. Yirmi gün sonrasında Kuris eteklerine tekrar operasyon düzenlendiği sırada da güçlü karşı koyan Dêrsim yoldaş, bir kurşunun hedefi oldu ve şehadete ulaştı.

Ardıllarınız olarak biz de sizler gibi bütün insanlığı yüreğimize sığdırıp, sizlere layık olmaya çalışacağız. Uğruna canını verdiğin dava, halkımızın özgürlüğüyle sonuçlanana kadar direnişimizi sürdüreceğiz. Sizi unutmadık, asla da unutmayacağız.

TECRİT DEĞİL SOYKIRIM VAR

baştarafı 28'de

Halk mücadelesini terörizmle yaftalayan, kendini demokrasi havarisi sayan sistemin tüm hilelerinin ve soykırımcı karakterinin açığa çıkarılması, maskesinin düşürülmesi, soykırım kıskacına karşı halk özgürlüğünden zerrece taviz verilmemesi Önderliğimizin hedef yapılmasının asıl sebebidir. Savunmadaki bir paragraf durumu özetlemeye yetmektedir: "Kapitalist modernitenin yenilenmiş bu Leviathan'ı, Kürtler söz konusu olduğunda en görünmez kılıklara girmekte, her tür ikilemler inşa etmekte ve gittikçe yoğunlaşan kültürel soykırımı "ilerlemecilik" adı altında sunabilmektedir. Kürt kültürel soykırımının şüphesiz Ortadoğu kökenli merkezi uygarlık sisteminde köklü nedenleri vardır. Sadece kapitalist moderniteye bağlanamaz. Ama Batı Avrupa kökenli kapitalist modern hegemonyanın son iki yüz yıllık rolünü açıklığa kavuşturmadan ne Kürt gerçekliğini, ne de kangren halini almış Kürt sorununu kavramlaştırabilir ve kuramlaştırabiliriz. Osmanlı imparatorluk geleneğinin kalıntıları üzerinde Türk gerçekliğiyle ancak dar iktidarcılık bağlamında ilişkisi kurulabilecek olan ve Türk'ten çok her tür iktidar hastası milliyetsizlerden inşa edilen "Beyaz Türk Faşist" elitinin Türk halkı da dahil, tüm Ortadoğu halk kültürleri üzerinde bir soykırım makinesi gibi çalıştırılmasından, başta İngiltere olmak üzere Alman, Fransız ve diğer önde gelen Avrupalı hegemonik güçlerin sorumluluğu belirleyicidir." Tarihte nasılsa günümüzde de hegemonik güçlerin Kürt halkına biçtiği paye soykırımdan geçirmek, soykırım sürecini tamamlamaktır.

Önder Apo Kürt halkına kültürel soykırım uygulandığını çok kapsamlı tarihsel verilerle çözümleyip halkta ve öncü mücadele güçlerinde yeni bir bilinç ve duyarlılık düzeyini oluşturmuştur. Soykırımın deşifre edilmesinin önemi de buradan ileri gelmektedir. Çünkü soykırıma uğratılacak halklar, uygulanan yöntemler nedeniyle soykırımdan geçtiğinin farkında bile olmazlar. Soykırımın farkında olmamak soykırım rejiminin başarısını belirleyen temel unsurdur. Soykırımın ve açıkörtülü yöntemlerinin farkında olmak ise onu boşa çıkarmanın temel koşuludur. Savunmanın taşıdığı önem öncelikle burada aranmalıdır.

Önder APO soykırımın farkında olmayan halk gerçekliğini bilinç ve örgütle donatarak soykırıma karşı direnen bir halk haline getirmiştir. Bunca mücadeleye rağmen soykırımın farkında olmayan herkesi "öldürülürken bile niye öldürüldüğünüzü bilmiyorsunuz!" diyerek uyarıyordu. Örneğin siyasi soykırım operasyonları geliştirilirken başlangıçta bunun AKP'nin hareketimize bir mesajı olduğunu ve devamının gelmeyeceğini düşünen kadrolarımız az değildi. Öte yandan ikiyüzlü söylemlerle halkta beklentili ruh hali oluşturulmaya çalışılıyordu. Soykırım görünmez kılıflara bürünerek sürdürülürken bunun farkında olmamak, direniş ruhunu öldürecek bir tutumdu. Direniş ruhunu yok etmek soykırımın temel hedefidir. Çünkü direniş ruhu yaşadıkça soykırım tam sonuca gidemez. Ortada bir imha ve tasfiye planı varken ve soykırım rejimi tam sonuca gitmek için hamleler geliştirirken bunu görmeyen yaklaşımlar karşısında Önderlik direnişi tam anlamıyla uyarıcı olmuştur. Kimi mücadele alanlarının darbelenmesinin veya zayıf duruş göstermesinin sebebi, karşı karşıya olunan tehlikenin görülmemesidir; yani, ortada bir soykırım olduğuna inanılmamış, buna göre bir tutum sahibi olunmamıştır. Hem savunmalar hem de direniş tutumu soykırımcı zihniyetin kendini gizleyerek sürdürmesinin önüne geçmiş, her alanda direniş çizgisini netleştirmiştir.

İkinci olarak, Önderlik bu savunmayla küresel güçlerin Ortadoğu ve Kürt halkı üzerindeki hesaplarını açığa çıkardığı gibi özgürlük eğilimini bunların karşısına dikmiştir. Önderliğimizin direnişi, Ortadoğu kaosunda boğulmak istenen halk direnişini bu kaostan özgürlüğe çıkarma direnişidir. Bu direniş, NATO merkezli uluslararası komplo güçlerinin saldırılarına karşı halkımızın öz savunma bilinciyle donanmasını ve Batı Kürdistan örneğinde görüldüğü gibi yerinde, zamanında doğru hamleler geliştirebilmesini sağlamıştır.

Önderliğimiz yazdığı savunmanın soykırıma karşı bir direniş savunması olduğunu ifade etmekle beraber savunmanın pratikleşmesini de, girdiği direniş tutumuyla kendisi başlatmıştır. Diyalog sürecinde çözüm için devlete oldukça makul öneriler sunan ve bunu bir protokol olarak önlerine koyan Önderlik, diyalogu bile tasfiye amacıyla kullanmak isteyen AKP devletine dur demiş, gerekli koşullar sağlanmadan görüşmeyeceğini beyan ederek direniş eylemine girmiştir. Önderliğin kırka yakın avukatının tutuklanması da doğrudan Önderlik üzerinde baskı oluşturmayı amaçlamıştır. Fakat Önderliğin ilkesel tutumu hiçbir baskının sonuç alamayacağını ortaya koymuştur. Küresel güçler nazarında halk direnişlerini tasfiye etmenin bir yöntemi de diyalog kurarak kendi çizgisine çekmedir. Bunun için geliştirdikleri tez "terörizmle mücadelede, liderle masaya oturuldu mu bir daha masadan kalkmak istemez" şeklindedir, dolayısıyla bu araç kullanılarak tasfiye dayatılabilir. Önderlik tutumu ne öyle basit görüşme, ne de görüşmeleri kendi yaşamı için kullanma şeklindedir. Diyaloga, görüşmelere büyük değer biçtiği gibi tasfiyeci yaklaşımlar karşısında da en ileri düzeyde tavır geliştirmiş, tezlerini yerle bir etmiş ve karşılarında tarihi bir Önderlik olduğunu göstererek çözüm olacaksa bunun onurlu yolunu ortaya koymuştur.

"Yaşam ya olacaksa özgür olacak ya da hiç olmayacak!" sözünü söylediği gibi, tavrını da bu temelde geliştiren Önderliğimizin direnişini siyasi, ahlaki, onursal ve ulusal bir direniş olarak görmek gerekir.

Önderliğin geliştirdiği direniş, hareketimiz saflarında da Devrimci halk savaşı çizgisinde netleşmeyi ve üst düzeyde bir kararlaşmayı sağlamıştır. Önderlik görüşmelere çıktıkça hareketimizin her eyleminin talimatını kendisi vermiş denilerek üstüne gidilmiş, hücre cezalarına tabi tutulmuş, avukatlarına davalar açılmıştır. Oysa Önderliğin rolü hep barış çizgisinin geliştirilmesi ve çözümün muhataplığı şeklinde olmuştur. Buna rağmen Önderliğimiz üzerinde baskı kuran anlayış, tasfiyeci emellerinden vazgeçmemiştir. Önderliğe, halka ve tüm güçlerimize tasfiyeyi dayatan anlayış karşısında direnişten başka seçenek kalmayınca gerilla tarihi bir rol üstlendi. Şimdi görüldü ki, bir buçuk yıldır görüşme olmadığı halde, uluslararası komplo sonrası en büyük eylemsellik dönemi gelişmiştir. Bu anlamda gerillanın sergilediği direniş Önderlik direnişine verilen en büyük yanıt olmuş, devletin güvenlikçi politikalarının iflasını gözler önüne sermiştir. Önderliğe saldırıyla başlattıkları yeni komplo dönemini "terörle mücadele, siyasetle müzakere" biçiminde adlandırıp askeri olarak sonuç alabileceklerini hesaplamışlardı. Gerilla da bunun karşısında çözümün askeri yönden gelişeceğini ortaya koymuş ve bunun gerektirdiği direniş konumunu almış; Önderliksel direnişin, onursal çizginin ve halk özgürlüğünün temsilinde büyük kahramanlıklar sergilemiştir.

Bu sürecin büyük şehitleri Rüstem, Alişer, Çiçek, Simko, Rubar, Xebat, Êrîş, Andok, Rojîn yoldaşlar şahsında direniş dalga dalga yayılarak dört parça Kürdistan'ı kapsamıştır. Aynı şekilde halkımız şehitlerini bütün görkemliliğiyle sahiplenmiş, tüm baskılara rağmen direnişten vazgeçmemiştir. Legal alanlardaki siyasi soykırım operasyonları ve baskılar karşısında da direniş hattında tavır sergilenmiş; sindirme ve teslim alma çabaları ters tepmiş, direniş iradesinin daha da pekişmesi dışında sonuç yaratmamıştır. Roboski'de, Kortek'te uçaklarla halkı katleden devlet hem meşruiyetini yitirmiş, hem de acizliğini, iflasını ilan etmiştir. Sömürgeciliğin iflası karşısında şimdi yapılması gereken dört parçada ulusal birlik espirisiyle tüm güçlerin direniş hattına çekilmesini ve 21. yüzyılda halkımızın özgür statüsünü kendi eliyle tayin etmesini sağlamaktır.

Direnişin ulusal karakteri, Kürdistani olan her gücün; her etnik, dini, mezhepsel, kültürel inanç, düşünce ve örgütlenmenin demokratik ulusal çizgide birleştirilmesini ve dost güçlerle aynı anlayış temelinde bir zeminde örgütlenmeyi gerektirir. Dar ve grupsal yaklaşımlar aşılarak ulusal direniş ve toplumsal inşa çalışmalarında demokratik ölçüler yakalandığında soykırım rejimi ve küresel güçlerin emperyalist emelleri boşa çıkarılabilecektir. Bunun için örgütlenmeye önem vermek kadar Önderliğin direnişinin anlamını ve özgürlüğünün olmazsa olmaz olduğunu tüm çevrelere kavratmalı, toplumsal bilinçte ve reflekste temel ölçü haline getirmeliyiz.

Her direniş önderliksel çizgide gelişmek durumundadır

En son olarak hapishanelerdeki yoldaşlarımız süresiz açlık grevi eylemiyle 14 Temmuz zindan direniş geleneğine ve Önderlik direnişine yeni bir halka eklemişlerdir. Êrîş ve Andok yoldaşların fedai çizgide oluşturdukları dönem ölçüsü, zindan direnişleriyle kitleselleşmiştir. Bundan sonra her direniş artık Önderliksel çizgide gelişmek durumundadır. "Yaşam olacaksa özgürce olacak" denilerek net bir çizgide direnilecektir. Bundan aşağısı, can çekişen sömürgeciliğe prim vermek olur.

Sömürgeci zihniyet ve politikaların iflasını sağlayan gerçek güç, Önderliğin geliştirdiği özgürlük direnişi ve onun etkileridir. Tüm yetersizliklerine rağmen hareket ve halk olarak geliştirdiğimiz direnişte ısrar etmenin, özgürlüğü yaratacak yegane tutum olduğu ortaya çıkmıştır. Artık özgürlüğü yaratma zamanıdır. Direniş gücünü özgürlüğü yaratacak kadar yükseltme zamanıdır. Önderliğin özgürlüğünden başka bir gelişme direniş önünde engel olamaz. Aldatıcı, hileli yollar kapatılmıştır. Önderliğin özgürlüğünden başka bir ölçü tanınmayacaktır.

Önderlik direnişini derinliğine anlamak ve yanıt olmak için Önderliğin savunmasını iyi anlamak gerekir. Halen savunmaları okumayan yurtsever ve çalışanların, sürece doğru karşılık vermeleri beklenemeyeceği gibi, İmralı koşullarında savunmaları hazırlayan Önderlik emeklerine de saygılı bir tutum olmadığı bilinmelidir. Yine kendisini savunmalar ekseninde yenilemeyen, üretken kılmayan kadronun direnişi de yarım kalmaya mahkumdur. Önderlik halkımız üzerindeki soykırımı ortadan kaldırmak için kendini feda ederken kadronun günü ve anı nasıl yaşadığı sorgulamaya değerdir. Bu sürecin en yetmez kadrosu, Önderliğin savunmaları temelinde yoğunlaşmayan ve bu temelde inisiyatif almayan kadrodur. Özgürlük ahlakına ters olan bir duruş içinde olunmak istenmiyorsa kendi sorunlarını bir yana bırakma, aşma, Önderlik gündemine girme ve direnişi yükseltme görevlerine çok güçlü sahip çıkılmalıdır.

Önderlik direnişine kendi bedenini yakarak yanıt veren değerli şehitlerimiz, belki eylemleriyle özgür yaşam ilkesini en ileri düzeyde savundular fakat duygusal yaklaşımın ağır bastığı bu tür eylemlerin Önderliği de zorladığı göz önünde bulundurulması gerekir. Önderlik kendini yakma eylemini en son olarak şu şekilde değerlendirmiştir: "Muş-Bulanık'ta 18 yaşındaki Evrim Demir, 14 Temmuz'un yıldönümünde barış için bedenini ateşe vermiş, hayatını kaybetmiş. Üzüldüm keşke olmasaydı. Daha önce de söylemiştim. Bu tür yakma eylemlerini tasvip etmiyorum. Bu tür eylemler beni derinden etkiliyor. Beni çok zorlayan eylemlerdir. Bu eylemler karşısında kendimi çaresiz hissediyorum. Tekrar söylüyorum. Bu tarz kendini yakma eylemleri asla tasvip etmediğim eylemlerdir. Bununla beraber Evrim arkadaşın eyleminin derinliğine saygı duyuyorum. Büyük anlam veriyorum. Önünde saygıyla eğiliyorum. Halkımıza düşen, bu büyük değerleri asla unutmamaktır, hep yaşatmaktır. Ancak rica ediyorum, bu tür kendini yakma eylemlerine girişmesinler. Bu tür eylemlerin sayısı 100'ü buldu. 15 Şubat yıldönümünde de dört gerilla arkadaş bu şekilde eylem yaparak kendilerini feda etmişlerdi. Evrim arkadaş, sanırım mektubunda benim de adımı anmış. Ben gerçekten bu eylemin büyüklüğü karşısında eziliyorum. Bu tür eylemler yerine kendilerini özgürce ifade etme olanaklarını yaratmalılar ve yaşayarak mücadelelerini yükseltmeliler."

Sürecin görev ve sorumlulukları, fedai ruh ve kararlılık kadar yaratıcı ve inisiyatifli tarzları ve bir o kadar da hızlı olmayı gerektiriyor. Eskiden aylara sığdırılan işleri günlere, günlere sığdırılan işleri saatlere sığdırarak zamanın hızını kazanmalıyız. Dördüncü dönemin temel özelliği ve tarzı, kimseden beklemeden doğru kararlara ulaşmak ve bu temelde hızlı-inisiyatifli hareket etmektir. Dili ise radikaldir; hataya, esnemeye, kendiliğindenciliğe, kendine göreliğe, idareciliğe ve dengeciliğe geçit vermez. İdeolojik mücadelede radikal olunduğu ölçüde direniş düzeyi yükselir ve sonuç alıcı hale gelir. Önderliğin direnişi de siyasal ve ulusal olduğu kadar ideolojik bir direniştir. Buna anlam verdiğimizde tüm örgüt, yaşam ve eylem tutumumuzda gereli olan radikal düzeyi sağlayabiliriz.

Önderlik direnişini ruhta, düşüncede, tarzda, eylemde ve yaşamda temsil ettiğimizde halk olarak çoktan hak ettiğimiz özgürlüğü kazanacağımızdan ve Önder APO ile özgürlük temelinde buluşacağımızdan kuşku yoktur.

TECRİT DEĞİL SOYKIRIM VAR

"Önderliğimiz soykırım rejimine karşı gerek savunmalarıyla gerekse aldığı tutumla en büyük özgürlük eylemini gerçekleştirirken bunu tecride karşı bir duruşla ifadelendirmek, bilinç körlüğünün göstergesidir. Bu kadar sığ bir yaklaşım Önderliğin direnişini ve yaşadığımız tarihi süreci, yüzeysel, anlamdan yoksun, bireysel, basit temelde ele almaya yol açmaktadır"

Ortadoğu kaosunda özgürlüğünü arayan ve bunun mücadelesini veren halkımızın en büyük değeri, tarihindeki en büyük şansı olan Önderliğimiz esaret altında, tek kişilik hücre koşullarında tarihi bir direniş sergilemektedir. Önderliğimizin yaşamı ne kadar tehdit altındaysa halkımızın kaderi de o kadar tehdit altındadır. Önderliğimizin özgürlüğü ne kadar yakınsa halkımızın özgürlüğü de o kadar yakındır. Bu anlamda Kürt halkı tarihinin hem en zorlu hem de özgürlüğe en yakın günlerini yaşamaktadır. Bir yandan küresel güçlerin Ortadoğu üzerindeki savaşları ve bunun mücadelemize yansımaları, diğer yandan Önderliğimizin başlattığı ve tüm halkımızın yükselttiği özgürlük direnişi karşı karşıya bulunmaktadır. Bu koşullar içerisinde Önder Apo'nun geliştirdiği tarihi direniş tavrını ne kadar doğru anlarsak sürece de o kadar doğru yanıt verebiliriz.

Önderliğimiz ekseninde gelişen sürecin birçok boyutu bulunmaktadır. En başta reddedilmesi gereken yanılgılı bir yaklaşımı ortaya koymak gerekiyor. Önderliğe yönelik saldırıyı sadece 27 Temmuz 2011 tarihinden bu yana avukat görüşmesinin yaptırılmaması şeklinde bir tecrit uygulaması olarak algılamak, meseleyi oldukça basitleştirip herhangi bir tutukluya yaklaşım derecesine indirdiği gibi tarihi, siyasi, ulusal, onursal boyutlarını perdeleyen bir yaklaşımdır. Tecrit, izolasyon gibi uluslararası hukukta yer etmiş kavramlarla, sadece cezaevi koşullarını ele alan bir yaklaşım içine düşülmektedir. Kaldı ki, uluslararası yasalar tecrit-izolasyon konusunda tam bir egemenlikçi tutuma sahiptir. Şöyle ki, bir hapishanede tutuklu olan kişi belli bir süreyle başka hiçbir insanla görüştürülmüyorsa bunun adına izolasyon denilip karşı çıkılmaktadır. İmralı'ya Önderlik dışında beş tutuklunun daha götürülmesi ve iç görüşmelerinin yaptırılması Türk devleti açısından uluslararası yasaları karşılamanın argümanı olarak kullanılmıştır. Mevcut hukuktan bu ölçüler ötesinde çok şey beklenemeyeceği açıktır. Önderliğe hiçbir hukuki ölçünün de uygulanmadığını, hatta mevcut hukuk düzenlemelerinin bile Önderliğin koşullarını ağırlaştırmak amacıyla değiştirildiğini biliyoruz. O halde soruna tecrit mantığıyla yaklaşmanın hukuktan medet uman ve gerçekleri örtbas eden bir tuzak olduğunu göz önünde bulundurmalıyız.

Önderliğimizin tutulduğu koşullar elbette önemlidir, fakat ne Önderliğe ve mücadelemize saldırı düzeyini ne de karşısında geliştirilen direnişi anlamaya/anlatmaya yetmeyecek kavram ve yaklaşımlardır. Önderliğe yaklaşımı Kürt halkına yaklaşım olarak algılıyoruz ve bunun birebir böyle olduğunu geçtiğimiz yıllar yeterince kanıtladığı gibi günümüzde daha çarpıcı bir gerçeklik olarak yaşanmaktadır. Tecrit, bu yaklaşımın sadece şeklen görünen bir boyutudur. Üstelik Önderliğimizin hapishanede olması baştan beri zaten bir tecrit anlamına gelmektedir. Tecridin derinleştirilmesinden bahsediyoruz, fakat aile-avukat görüşmesinin yaptırılması da tecridi bitirmez. Meseleyi tecrit sorunu şeklinde ele almak, sanki tecrit kalktığında sorun bitecekmiş gibi bir yaklaşımı doğurmaktadır. Tecridin derinleştirilmesiyle Önderlik ve hareket üzerinde baskı kurularak tasfiye planlarını hayata geçirebilecekleri bir düzeye çekmeyi hedefleseler de Önderliğimiz bütün kozları ellerinden alarak bu şekilde ve bu koşullarda avukat ve aile görüşmesinin de anlamsız olduğunu ortaya koymuş; direniş hattına çekilmiştir. Ancak bu direnişin tecride karşı bir duruşla sınırlı olmadığını önemle belirtmek gerekir. Direniş, halkımızın özgürlüğünü sağlamaya dönük bir direniştir. Bunun için halkımız Önderliğin tecridine son verilmesini değil, özgürlüğünü talep etmektedir.

Önderlik gerçekliği halkımızın özgürlüğüyle özdeşleşmiş bir gerçekliktir

Önderlik hapishane koşulları için direnişe geçmemiştir ki tecridi dillendirmekle sınırlı bir anlayışa olumlu bakılabilsin! Kaldı ki bu koşulları değerlendirirken Önderlik ilkesel tutumunu şu şekilde belirlemiştir: "İmralı'daki yaşamın benim için sağlık sorunlarına yol açan fiziki nedenler dışında katlanamayacağım bir yönü yoktur. Moral, bilinç, irade gücü eskiye nazaran asla gerilememiştir. Tersine daha rafine, estetikle beslenmiş, güzel gelişme yönüyle zenginleşmiştir. Toplumsal hakikatlerin bilim, felsefe ve estetikle açıklanmasını geliştirdikçe daha doğru iyi ve güzel yaşamanın olanakları da artıyor. Kapitalist modernitenin yoldan, hakikat yolundan çıkardığı insanlarla yaşamaktansa hücremde tek başıma son nefesime kadar yaşamayı tercih ederim."

Tecrit algısı ve yaklaşımı Önderliğin hapishanede tutulmasını normalleştirmek gibi bir tehlikeyi içinde taşımaktadır. Hapishane koşullarının iyileştirilmesi, tecridin kaldırılması gibi taleplerle Önderlik direnişinden çok uzağa düşüldüğünü açıkça belirtmek gerekir. Önderlik ne tecrit için, ne de hapishane koşulları için direnişe geçmiştir. Ortada bir soykırım uygulaması vardır ve tüm iyi niyetli diyalog çabalarına rağmen soykırımda ısrar edilmiştir; Önderlik buna karşı tarihsel bir hamle başlatmıştır. Önderliğimiz soykırım rejimine karşı gerek savunmalarıyla gerekse aldığı tutumla en büyük özgürlük eylemini gerçekleştirirken bunu tecride karşı bir duruşla ifadelendirmek, bilinç körlüğünün göstergesidir. Bu kadar sığ bir yaklaşım Önderliğin direnişini ve yaşadığımız tarihi süreci, yüzeysel, anlamdan yoksun, bireysel, basit temelde ele almaya yol açmaktadır. Önderlik direnişine her cepheden aynı yanıtın verilmemesinin altında yatan asıl sebep de, ne kadar iyi niyetli olursa olsun, bu türden, tarihtoplum bilincinden ve Önderlik gerçeğinden uzak yaklaşımlardır.

Önderlik direnişini tecride karşı tavır olarak yorumlayan her kesimin aynı iyi niyeti taşımadığını da görmek gerekir. İmralı direnişini baştan beri Önderliğin kendi şahsı için geliştirdiği tutumlar olarak lanse etmeye çalışan çevreler bulunmaktadır. Önderlik gerçeğini ters yüz ederek sonuç almaya çalışan tayfaların girişimleri kesinlikle uluslararası komplo güçlerinden bağımsız değildir.

Önderliğimiz uluslararası komployu boşa çıkarmak adına ilk barış çağrısını yaptığında "idamdan korktuğu için bunu yaptı" diyerek ahlaksızca saldırılar içerisine girenler bugün de çeşitli manipülasyonlar geliştirmeye çalışmaktadırlar. Bu tür özel psikolojik savaş çarpıtmalarını da göz önünde bulundurarak hem Önderliğe yöneltilen saldırıların kişisel olmadığını, hem de Önderlik direnişi şahsında bir halkın direnişinin temsil edildiğinin derin bilinci ve hassasiyetiyle hareket etmek gerekir.

15 Şubat uluslararası korsanlık eylemiyle Önderliğimiz esir alındığında geliştirdiği tavrın ancak çok büyük tarihi önderlerde görülebilecek bir tavır olduğunu, gören gözler, duyan yürekler kabul etmişlerdir. Önder Apo'nun "kayada gül olup açmak" şeklinde adlandırdığı, umuda hiç yer vermeyen bir süreçte mücadelemizin ilk adımlarının atılmasında olduğu gibi, İmralı sürecinde de Önderliksel duruş kendisini en üst düzeyde kanıtlamıştır. Bu süreci tanımlarken Önderliğimiz şu ifadeyi kullandı: "Ben kaybettim, fakat halkım kazanacak!" Yani esareti pahasına halkımıza özgürlüğü kazandıracak yolu seçmişti. Halkımız da bu gerçeği anlamakta gecikmedi, Önderliğin esaretini kendi esareti olarak algıladı ve direnişini canı pahasına sahiplendi.

Özgürlük mücadelesinde verilen binlerce şehit, halkın tüm katliamlara, sürgünlere, işkencelere, tutuklamalara ve her türlü zorbalıklara rağmen sonuna dek Önderlikle beraber direniş yolunu seçmesi ve en son olarak uluslararası komplo karşısında bedenlerini ateşe veren yüzlerce halk evladının kanıtladığı gerçeklik, Önderlik gerçekliğinin halk özgürlüğüyle iç içe geçtiği, onunla tamamen özdeşleşmiş olduğudur.

Bugün Kürdistan'ın dört parçasında ve tüm dünyada direniş ısrarını sürdüren milyonlarca halkın özgürlüğünün Önderliğimizin özgürlüğüyle özdeşleşmiş olmasını da herkes anlamak durumundadır. Kimi aydın ukalası veya milliyetçi çevrelerin "bir halkın özgürlüğünü bir kişinin özgürlüğüne bağlayamazsınız!" türünden geliştirdiği söylemler, sadece Önderlik ve halk gerçekliğini tanımamalarından ileri gelmemekte, Önderliğin toplumcu ve özgürlükçü çizgisine tepkiden ileri gelmektedir. Önderlik, bu çevrelerin halkı kullanarak, halkın değerlerini, inançlarını, güven ve umutlarını satarak egemenlerle işbirliği temelinde çıkarlarını güvenceye almalarının önüne geçmiş, Kürdistan'da gerçek bir halk iradeleşmesini ortaya çıkarmıştır. Önderlik düşmanlığının arka planında bunlar vardır.

Önderlik direnişi sadece egemenlere karşı bir direniş değil, işbirlikçi tasfiyeci çizgiye karşı olduğu kadar yetersiz yoldaşlığı da yeterli hale getirmenin direnişidir. Bu temelde halk özgürlük iradesinin tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar örgütlü ve bilinçli bir şekilde ortaya çıkması, Önderlik gerçekliğinden bağımsız ele alınamaz.

Tüm dünya birleşip saldırıya geçtiğinde Önderlik, İmralı esaretini bir özgürlük destanına dönüştürmeyi bildi. İmralı kayalıklarına çivilenmeyi Prometheus'un kaderine benzetirken öngörü ve direnişiyle yenilgili tarihi özgürlük tarihine dönüştürdü. Prometheus'un Yunancadaki anlamı olan "hızlı düşünen-ileriyi gören", Önderlik şahsında temel bir özelliğe dönüşmüş ve zorba ilahların son soykırım saldırısına karşı halkımızı koruyacak tedbirleri geliştirmesini sağlamıştır. Özgürlük manifestosu olan savunmalar, bu tedbirlerin en tarihsel olanıydı.

Önderliğimiz tarihi savunmalarını geliştirdiğinde "komplo kaybedecek, özgürlük kazanacak" şiarıyla yeni paradigmanın ışığında gelişecek direniş sürecinin zaferini müjdeliyordu. Kapitalist sömürgeci modernitenin Kürt halkına uyguladığı soykırım rejimini çözümlediği ve bundan kurtuluşun yolunu gösterdiği son savunması, Önderliğe karşı saldırının kilit anahtarı olmuştur. Önderlik son savunmasını tamamlayıp verdiğinde "savunmayı okudular ve tavır aldılar!" dedi. İşte son bir buçuk yıldır gelişen sürecin derin anlamı ancak bu cümleyle çözümlenebilir. Süreci kesinlikle bu savunmadan bağımsız ele almamak gerekir. Savunmanın önemi, soykırım güçlerini tüm yönleriyle deşifre etmesinden ileri gelmektedir.

Devamı 27'de

